

CMFH BOOK 2: I CHOOSE YOU (ICY) Dedicated to Crunchh's Readers spinner.gif BOOK
2 ng COURTING MY FUTURE HUSBAND. WATCH THE VIDEO! ^0^

Follow me on twitter: @Crunchhy Add me on facebook: Crunchh WP ==book 2==

[Prologue]

Sa loob ng tatlong taon nagawa niyang magsimula muli..

Ipinagpatuloy niya ang buhay niya sa kabila ng mga nawalang alaala ng nakaraan.

Pero sa tatlong taon na iyon hindi niya inakalang mahuhulog ang loob niya sa ti
nuturing niyang isa sa pinakamatalik na kaibigan.

Isang kaibigan na hindi man lang niya nagawang bigyan ng pagkakataon sa nakaraan

.

At ngayon na may nararamdaman na siya para sa binata, paano kung bumalik ang dating minamahal sa buhay niya?

At kasabay nito ang unti unting pagbalik ng kanyang mga alaala..

Magagawa ba niyang magmahal ng dalawang tao ng sabay?

O dadating sa pagkakataon na kailangan niyang sabihin ang..

"I CHOOSE YOU" ==Book 2== Panibagong plot na ito. Sana masagot ko ang mga katanungan sa isipan ninyo sa book 2 pero uunti untiin natin kasi masamang magmadali.

HAHA! Mahal na mahal ko ka yong mga readers ko. Friends na tayong lahat okay? Wag kayo mahiya kausapin ako! :) Twitter: @Crunchhy Facebook Group: Crunchh Wattpad Stories Dedicated to her ^o^

==Book 2== Chapter 1:Im a What? Amazon Girl? "Go Nicole! Kyaaaaah! Ahahaha!" nakakatawang panuodin ang mga kaibigan ko habang naglalaro kami sa malaking garden ng University na ito.

Pare-pareho kaming walang klase sa oras na ito nina Arden at Nicole. Si Tristan na lang ang hinihintay namin. Patapos na ang klase nya at pinapapunta na siya di to ni Arden.

"Waaaah! Ako naman! HAHA! Sabay sabay tayo! Ayan na 'yung chorus! Hahaha!"

Pumunta ako sa pwesto nina Arden at Nicole. Pumagitna ako sa kanilang dalawa.

Hinihintay namin ang chorus ng gangnam style. Kanina pa sila nagsasayaw nun at tawang tuwa akong panuorin sila.

"OPPA GANGNAM STYLE!!!" sabay sabay naming sinigaw pagdating ng chorus. Sabay sabay din namin itong sinasayaw at pinagtitinginan na kami ng iba pang mga estudyante pero wala kaming pakialam. ^0^

Sa masaya eh! HAHA!

Nakangiting papalapit sa direksyon namin si Tristan habang naka crossed arm. Umuupo siya sa harap na bench at nag de quatro pa.

Pumalakpak siya. "So kayo na ba ang Gangnam Crazy Trios?" tumawa siya.

"Halika Tristan! Sabayan mo kami!" kinuha ko ang kamay niya at sumayaw ulit ako.

"Teka Mika, hindi ako marunong. Ayoko. Nakakahiya!" bumabalik siya sa pagkakaupo niya pero hinihila ko ulit siya. ^0^

"Dali na kasi ang KJ naman nito oh!" ako.

"Hoo Pare! Try mo kasi! Ang dali lang naman oh! Tignan mo ko" sabi ni Arden na ginawa ang gangnam.

Naka high heels si Nicole habang nagsasayaw ng gangnam. Ang galing niya! ^0^ Ako naman nagbabaon ng flat shoes sa school. Kapag aalis kasi ako ng bahay ang gusto ni Lola naka High heels ako. Ang sakit kaya sa paa! >0<

Si Arden naman. Paiba iba ng kulay ng buhok. Pero ngayon, ibinalik na niya yung blonde hair niya.

At si Tristan? Simple lang kaysa noong una ko siyang nakita. Dati meron siyang Brown hair na medyo malago. 'Yung buhok niya ngayon ay plain black na mas maikli kaysa dati. Nakadagdag sa appeal niya ang hikaw niya sa isang tenga.

"osige na nga. Pano ba?" halatang ayaw ni Tristan pero maya maya napangiti na sya.

"Eto oh. Cross mo lang yung kamay mo ng ganito tapos single single double double lang 'yung sa paa" sabi ko.

"Ah.. so ganito?" triny niya gawin at ang awkward tignan sa kanya. haha! Hindi magkasabay yung paa at kamay niya. ^0^

"Ang hirap naman niyan eh!" Tristan -__-

"'Yun ngang maliit na bata kaya yan!" Nicole.

Tumawa na lang si Tristan. Sa huli nanuod lang siya samin dahil hindi niya trip sumayaw ng ganito. Magaling naman siya sumayaw pag nasa bar. Pero pag gangnam, hindi niya magawa. haha ^0^

Nagsasayaw ako nang hindi ko sinasadya na matapilok ako.

"aaaahhh!!!" >0<

Muntik na ako mahulog kung hindi ako nasalo ni Tristan. Aish! Lagi na lang akong pa ewan ewan! >0<

"Hayan ka na naman. Di ka na naman nag iingat" sabi niya at saka ako itinayo ng ayos. "May masakit ba?" tanong niya

"Nako naman oh! Hanggang dito ba naman Mika may mangyayari pa ding masama sayo?" tukso ni Nicole sakin.

Sinamaan ko na lang siya ng tingin.

"Wala namang masakit. Okay lang ako" sabi ko pero naalarma ako nang may maalala ako. "Hala! Yung buhok ko! Hindi ba natanggal yung wig ko? Check nyo kung nag iba ng tayo"

Hinawakan ko ang wig ko at inayos ayos ito.

Mahaba na ang buhok ko makalipas ang tatlong taon. Pero hindi ko alam kung bakit natutuwa akong magsuot ng wig para magmukhang maikli ang buhok ko. Sabi nila kung mag wiiwig daw lang ako palagi, dapat ipagupit ko na lang ang buhok ko. Pero hindi gusto ni lola na maikli ang buhok ko lalo na kapag may special gathering ang pamilya.

Inayos ni Tristan yung wig. "Ayan okay na" sabi niya sabay ngiti.

"Ano ba mas gusto mo? Maikli ang buhok ko o mahaba?" ako.

Akmang nag isip siya. Hinawakan niya ang baba niya at tumingin sa taas at saka n gumiti na parang nag iimagine ng itsura ko. "Hmm.. sa tingin ko..." tumingin siya sakin ng seryoso. Nilapitan niya ang mukha

ko ng malapit na malapit. "Both" tumawa siya kaya pinalo ko siya sa braso ng m a hina.

"Bolero!" nagtawanan kaming lahat. Nagdala si Nicole ng makakain naming apat. Ma galing siyang magluto ng mga desserts. Sabi ni Nicole marunong daw ako gumawa n g cake dati pero hindi ko na alam kung paano gawin ngayon at hindi ko pa iyon na ta-try ulit.

3rd year college kaming pumapasok sa Alshin University. Dito ako gusto pumasok n i lola kahit meron namang college sa St. Luke's. Tinapos ko ang 4th year High s c hool doon pero dito na ako nag college. Buti na lang at ganun din ang gusto ng t atlo kong kaibigan.

Isa akong Business Ad student major in Financial Management. Ganun din si Trista n. Hindi ko alam kung gusto niya ang course na ito pero masaya ako na may kasam a ako kahit sa dalawang subject lang. Isang minor at isang major.

Ayoko naman ng course na ito. Gusto ko sana Architecture pero sabi ni lola mas m aganda daw na about sa business ang kukunin ko para makatulong ako.

Si Nicole nasa Arts department.

Si Arden naman, Engineering department. Magkahiwalay sila pero maayos naman ang pagsasama nila.

Biglang tumunog ang cellphone ni Tristan kaya napatingin kaming lahat sa kanya.

Sinagot niya ang telepono nang masigla. Sino kaya yung tumawag?

Maya maya ay tumayo na siya pagkatapos niya makipag usap. "I have to go guys, ma y gagawin lang ako" ngumiti siya samin.

"Teka, san ka pupunta?" tanong ko.

Ngumiti lang siya sakín.

"Ahooooooy! I smell something fishy! Chix yan ano? Pang ilan mo na bang chix yan sa loob ng isang linggo dude?" sabi ni Arden na kasalukuyang naka akbay kay Nicole. "Magbago bago ka na!"

"Ikaw Tristan ha! Mamaya makabuntis ka nyan! Patay ka talaga sa mama mo!" Nicole .

"Kayo talaga! Nagbago naman ako ah??" tumingin siya sakin. "dati"

"Ehem ehem" naubo si Arden pati na din si Nicole. At talagang sabay pa sila??? > 0<

Umalis na siya. Kitang kita ko ang malapad niyang likod habang papalayo samin.

"Tristan!" tawag ko sa kanya. Lumingon naman siya. Hawak na niya ang susi ng sasakyan niya.

Itinaas niya ang dalawa niyang kilay na nagsasabing.. 'bakit?'

"Uhh.. Ingat ka" sabi ko sabay ngiti.

Nag wave siya sakin at tuluyan ng nawala sa aming mga paningin.

"Bat mag-isa ka? Di mo na kasama yung mga kaibigan mo?" tanong sakin ni Des. Blockmate ko.

"Oo eh. May mga klase na sila. Mamaya pa kasi tayong mga 30 minutes" sabi ko. Na sa loob kami ng cafeteria.

Hinihintay ko si Tristan pero wala pa din siya kaklase ko kasi siya mamaya. Last

subject pa naman yun.

"Nasan na si Tristan? Malapit na tayo mag time ah?" Des.

"Ahh. umalis siya eh"

Nilapit niya ang mukha niya sakín na para bang may gustong malaman. "Hmm.. sabihin mo nga sakín, wala bang namamagitan sa inyo ni Tristan?"

Namula ako..

Hindi ko maipaliwanag 'tong nararamdaman ko nang sabihin niya ang bagay na iyon sakín.

Close kami ni Tristan pero magkaibigan lang kami. At isa pa, kahit close kaming dalawa walang mas hihigit sa kaibigan ang turing niya sakín.

"Wala ano! I-ikaw naman! he-he-he! Paano naman magkaka something samín nun eh magkaibigan kami" >0<

"Wala ba?" napasandal siya sa upuan. "Sayang naman. Ang gwapo niya. Maganda ka. Bagay na bagay kayo. Alam ko na, baka ako ang gusto nya! Hihihi!" she giggles.

Napangiti ako sa reaction niya.. Siya ang close friend ko sa klase. Mabait siya at matalino. Tinutulungan niya ako minsan kapag tinatamad ako mag aral kapag di ko alam yung lesson.

Inilabas niya ang phone niya at nakinig ng kanta. Ano kaya pinapakinggan niya?

Nakita ko siyang napangiti kaya tinanggal niya yung isang earpiece at inilagay sa isa kong tenga. "Ang galing nya ano? Ramdam mo yung kanta talaga" Des.

Nanlaki ang mata ko sa naririnig.

Ang ganda ng boses ng lalake na kumanta nito pero hindi ko maintindihan yung lyrics kasi Korean siya.

"Paano mo nasabi na ramdam mo eh hindi mo nga maintindihan yung lyrics?" tanong ko.

"Feel ko lang. Mukhang may pinagdadaanan yung singer" sabi niya

Chineck ko yung title sa phone niya.

~What should I do by J.S~ (pakinggan nyo ang video na kanta ni Nathan sa right side. Siya mismo kumanta)

JS... ngayon ko lang narinig ang pangalan ng singer na yun. At ngayon lang ako nakinig ng isang buong kanta kapag korean maliban sa gangnam style.

"Pwede mo bang ipasa yan?" tanong ko.

"Sure"

Inilabas ko ang pink Corby 2 ko. "buksan mo bluetooth" sabi niya. "Bakit di ka pa nagpapalit ng cellphone? Ang tagal na kaya ng Corby 2 di mo pa paltan. Sobrang wala ka na sa uso"

What's wrong with my phone? Okay naman ah?

"Wala lang. Mas sanay na kasi ako dito. Pinapaltan nga ni lola pero ayoko"

"Ayan! Okay na. May gusto ka pa ba ipapasa?" naghanap pa siya ng mga kanta niya.

"Ah hindi na.. Okay na 'to" itinago ko na yung cellphone ko sa bag. Tumayo na ka mi dahil magsisimula na yung klase. Wala pa din si Tristan. Siguro naman pupunta na siya sa class room mamaya.

Nagsisimula nang pumasok sa loob ng silid ang mga kaklase ko. Pumasok na din sa loob si Sir Villena.

Naupo na ako sa may bandang likuran.

"Good morning" bati niya samin. "Gusto ko humanap kayo ng partner ninyo ngayon para sa gagawin nating activity. This activity is about music pa din. Bibigyan ko kayo ng dalawang linggo na magpractice kasama ng partner ninyo. Kahit anong gawin ninyo okay lang. Kahit anong kanta, genre o ibang language okay lang. Mas mataas ang makukuha nyong grade kung ibang language ang kakantahin ninyo bukod sa ingles. Taiwanese, Japanese, Korean o kung ano pa man basta ang mahalaga maging maikling hard copy kung ibang language ang kanta. You also have to put the english version of it"

Tumingin si Sir Villena saming lahat. "Lahat na ba sa inyo ay may partner?"

Dahan dahan kong itinaas ang aking kamay. "Yes Miss Mendoza"

"Sir, wala po akong partner" sabi ko

Bumukas ang pinto.

Tumabi sakin si Tristan. "Sorry, I'm late sir"

"Oh Mr. Dela Rosa. You're late again.. Mukhang nasisiyahan ka atang maging palalate sa klase ko. Ang dami mo ng late and Im warning you.. Bibigyan na kita ng letter na ipapadala sa parents mo UNLESS.." Humawak siya sa baba niya na tila nagisip.

"Hmm.. Miss Mendoza, si Mr Dela Rosa ang magiging partner mo. I know you two are friends but still, I hope di ka mahirapan kay Mr. Dela Rosa"

kami ni Tristan ang partner?? Oh yes! It will be easy! ^__^

Nakita ko ang mukha ni Des na masayang masaya para sakin. Nag okay sign pa siya.

"I change my mind.. Hindi na ito magiging isang activity lang, Isa na ito sa magiging major exam nyo next next week so be prepared!" Binalingan na naman niya ng tingin si Tristan.

"And you Mr Dela Rosa, Kapag hindi mo naipasa ang major exam na ito. Say goodbye to this class, but say hello to me on next semester"

Magaling naman si Tristan. Matalino siya. Magaganda ang grades niya sa ibang subject. Dun sa major namin na kaklase ko siya, isa siya sa mahuhusay na estudyante. Pero pagdating sa humanities, tinatamad siya.

Ayaw nya lang siguro sa teacher na napaka boring magturo.

At heto na nga, nagsimula na naman siya magturo. Napaka boriiiiing >0< Binabasa lang ang naman niya yung mga nakasulat sa projector. Ayaw pa niya na nag ja-jot down kami ng notes dahil mas gusto ni Sir na sa kanya lang kami naka focus. Bibigyan na lang daw niya kami ng mga photocopy na pag aaralan pag may quiz."Pst. Bakit ka late?" sinundot ko ang braso ni Tristan kaya tumingin siya sakin. Nakahalumba ba siyang nakikinig. O di kaya nagkukunwaring nakikinig? -___-

"Hindi kasi ako pinaalis ng ka-date ko kanina" bulong niya sakin

"Psh! date date! Mas mahalaga ba yun sa pag-aaral?"

"Hindi naman pero mas mahalaga yun kaysa sa subject na ito" tumawa siya.

Aish! Sumbong kaya kita kay Tita Celine! >0<

Nag crossed arm ako at nag pout. Magkasalubong ang dalawa kong kilay pero natawa pa din siya ng mahina.

Sa sobrang inis ko binato ko sa kanya yung ballpen ko. Tumama sa ulo niya at alam kong bingo na bingo yun! yes! haha

"aish! Araaay" hawak niya yung ulo niya. "Bakit mo ako binato?"

Ngumiti na lang ako tapos bumelat sa kanya. :p

Nang matapos ang klase, nauna na akong lumabas. Hindi ko hinintay si Tristan dahil naiinis pa din ako sa kanya.

"Teka! Mika!" pero patuloy pa din ako sa paglalakad.

"Mika!"

"uy!"

Pababa na sana ako ng hagdan nang.. "Oy Amazona Girl!" Napatigil ako at agad ko siyang nilingon.

"Anong sabi mo? Anong tinawag mo sakin?" Nilapitan ko siya.

"Wala" naging seryoso siya. "Halika nga" hinawakan niya ako sa braso pero umalis

ako sa pagkakahawak niya.

Itinulak ko siya ng marahan sa wall.

"Amazona Girl?" tanong ko.

"Aish. Oo. ikaw kasi binato mo ako ng ballpen eh"

"Tss. Pero galit pa din ako sayo" -__-

Naglakad na ulit ako at hindi na inisip ang tinawag niya sakin.

"Heto naman nagtatampo pa din.." Inakbayan niya ako at ginulo ang buhok ko.

"Wag. Yung wig ko masisira. Kaw talaga" napangiti ako sa ginawa niya.

"Mas mahalaga ba talaga yung ibang babae na nakakasama mo kaysa sakin?" tumigil ako sa paglalakad at hinarap siya.

Pinisil niya ang mukha ko.

"At sino naman nagsabi sayo nyan? Mas mahalaga ka sa mga yun. Kaibigan kita at hindi magbabago yun" sabi niya sakin.

Hindi ko alam kung bakit nakaramdam na naman ako ng kirot sa puso ko ng sinabi niya na di magbabago na magkaibigan lang kami.

"Haay. Ikaw talaga!" pinalo ko ang dibdib niya at kinuha ang braso niya. Pumulupot ako sa kanyang kanang braso at sabay kaming naglakad. Tinignan ko ang napakagwapo niyang mukha.

Araw-araw na nakikita ko siya sumasaya ako.

Isinakay niya ako sa kanyang sasakyan. Siya ang maghahatid sakin ngayon. Malimit siya ang taga hatid ko sa bahay kapag wala siyang pupuntahan.

Huminto ang sasakyan sa tapat ng aming bahay. Tinanggal ko na ang wig na suot ko kaya bumalik sa dati ang buhok ko. Mahaba na ito ngayon. Sinuklay ko ito gamit ng aking kamay at nagpalit na din ako ng sapatos. Mula sa flat shoes, naging high heels na. Ayoko mapagalitan ni lola. >0<

"Gusto mo bang pumasok sa loob?" tanong ko sa kanya.

"Hindi na. Salamat" ginulo niya ang buhok ko. "Ayan, mas masarap guluhin ang buhok mo kapag ganyan. haha"

"Salamat ha? So pano? Practice tayo sa isang araw sa bahay nyo?"

"para san?"

"Aish! Diba nga may major exam tayo sa humanities? Ikaw talaga! kaya ka napapagalitan ni Sir eh"

"Haha! nagbibiro lang ako. O punta ka na, baka mapagalitan ka pa sa inyo." Akman g itinutulak niya ako pero mahina lang

"Hmp. Pinapaalis mo agad ako eh"

I leaned closer to him.

Niyakap ko siya at nagulat siya sa ginawa ko. Minsan ginugulat ko siya sa mga ganitong bagay. Pag wala siya sa sarili o malalim ang iniisip niya, minsan umuupo ako sa lap niya. O kaya naman yayakapin ko siya pag nakatalikod siya. Minsan hinahalikan ko siya sa pisngi.

Hindi ko alam kung bakit hindi pa din siya masanay sanay sa ginagawa ko. Lagi siyang nagugulat ^0^Ganito na kami ka-close ni Tristan.. Pero gusto ko sana nasa
a

kin lang ang buong atensyon niya.

Ang dami na niyang dine-date na babae. Ako ang malimit na nagyayayang lumabas ka mi. Ni Minsan hindi niya ako niyaya. Pero mabilis naman siyang napayag pag ako a ng nag alok.

"Hey, mika. Gusto mo ba talaga mapagalitan? Hinahanap ka na sa inyo" yakap ko pa din siya.

Umalis ako ng yakap at hawak ko siya sa balikat. "May kulang pa kasi" nag pout a ko.

"Ahaha! Alam ko na" humarap siya sa ibang direksyon. Alam niyang hahalikan ko na naman ang pisngi niya kaya nya ginawa iyon.

Inilapit ko na ang mukha ko sa kanya pero nagbago ang isip ko. Hinawakan ko ang baba niya at iniharap sa akin ang kanyang magandang mukha.

Unti unting inilapat ko ang labi ko sa kanya.

"O ayan, para bago naman. Kiss sa lips! haha! bye baby boy!" bumaba na ako ng sa sakyan niya at pumasok sa loob ng malaking gate. Muli ko siyang tinignan at ngumiti.

Pagkapasok ko sa loob ng bahay. Narinig ko si mama at lola na nag-uusap.

"They are still competing. Soon Montenegro's and their company will merge" sabi ni mama.

"Akala nila madali tayong kakumpetensya, Lucille. They shouldn't underestimate their enemies. Madami tayong hawak na kumpanya at kilala din tayo ng ibang matataas na tao."

"Maayos pa po ba ang lagay natin, Mama?"

"Maayos na maayos. Walang dapat ikabahala. At isa pa, may alas akong nakahanda sa maaaring mangyari"

Lucille Mendoza. Mama ko. Magaling siyang humawak ng negosyo namin at dahil narin sa tulong ni lola. May-ari kami ng Salcedo's Group of Company. Salcedo's Hotel, Salcedo's Grill House, Salcedo's Game Company. Madami kaming hawak na businesses at lahat ng iyon ay maayos na pinapatakbo ng lola at mama ko.

Ang pinaka pinagkakaabalahan nila ay ang Hotel branches namin. Mayroon ata silang kalaban na kumpanya na pilit nakikipag kumpitensya.

Sabi sakín ni lola na kami ang Pangalawang pinakamakapangyarihan sa buong Asya. At ngayong taon, kailangan namin makuha ang pang unang pwesto.

Kaya mahigpit akong inaalagaan ni lola dahil ako ang dapat pumalit sa posisyon niya.

Pumasok na ako sa kwarto ko. Binuksan ko ang TV pero hindi ako tumitingin sa palabas. Pumasok ako sa CR at binuksan ang tubig sa bath tub. Naghahanda na akong magmaligo.

TV: "Sa isang buwan ay inaasahan na ang pagbabalik bansa ng isang isang sikat na Philippine singer and actor na si JS. Humakot siya ng madaming award noong nakaraang taon. Ang kanyang kantang What should I do ay pumatok sa ibat ibang bahagi ng mundo gaya ng Korea, Canada, Indonesia, Japan at maging dito sa Pilipinas."

Pinatay ko na ang TV pagkalabas ko ng CR.. Balita lang naman iyon. Tinatamad ako manuod ng mga ganoon dahil hindi naman ako interesado sa mga artista.

Kinuha ko ang mga gagamitin ko bago pumasok sa loob ng CR at nagsimulang maligohan. Nakikinig ako ng music na pinasa sakín ni Des habang nakahiga sa tub. Pakiramdam ko narerelax ang katawan at isip ko sa kantang ito..

Nang malapit a matapos ang kanta, naalala ko ang tinawag sakin ni Tristan kanina . Napangiti ako.

Amazona Girl?

Nakakatuwa naman. ^0^ ==book 2== Author's Note: Madami ng nagbago. Tatlong taon na ang nakakalipas kaya madami na din ang nangya ri. Kung kayo ang nasa lagay ni Mika, malaki ang posibilidad talaga na magakagust o kayo sa iba lalo na at hindi ninyo alam na may mahal pala kayong nakalimutan. Kapag nakalimutan mo lahat lahat. May mga ugaling nag iiba din kaysa sa kinagawian. At about kay Tristan, ang tao kapag nasaktan. Siguradong magbabago din. Walang t aong perpekto. Alam nating lahat yan :) Just try to be understanding :) Chapter2: Fifty's Yeoja Dedicated to her ^0^

Tandaan nyo naman sana ang author ng librong ito. Crunchinella Ricafort po. A.K.A CRUNCHH ^0^

==Book 2== Nicole's POV

"Pambihira talaga 'tong si Tristan! Hanep! Iba na naman ang ka in a relationship sa facebook" sabi ni Arden.

Nasa net cafe kami ng love ko! ^0^ Ang cute talaga niya sa blonde hair niya. Last month may pagka red yung kulay ng buhok niya. Bagay din sa kanya yun! ^0^

Humigop muna ako ng kape bago tignan kung sino ang babaeng nasa facebook ni Tristan. Ibang babae na naman ito kaysa doon sa huling kita ko ng facebook niya. Pero buti naman at mayroon pa din siyang time para sa ibang bagay gaya ng facebook, hindi lamang puro pambababae.

"Nicole.." seryosong tawag sakin ni Arden. Nakatingin pa din siya sa laptop niya . "Sa tingin mo ba tama lang ang mga nangyayari ngayon?"

Makikita sa mukha at sa tono ng boses niya ang pag aalala.

Sumandal ako sa balikat niya.

"Hindi ko alam.. Pero masaya ngayon si Mika. Iyon ang importante"

"Paano si Tristan? Sa nangyayari sa kanya ngayon, bumalik na talaga siya sa dati ng Tristan.. Mali, hindi pala. Mas malala pa ito kaysa sa dati." Arden.

"Isa pa din ang hindi nagbabago Arden" tumingin siya sakin ng direktso at tila na guguluhan.

Binigyan ko siya ng ngiti..

"He still cares for her" ngumiti siya ng sandali pero nagbago agad ito nang may maalala.

"Si Nathan.. Babalik na siya. Hindi ko alam kung may alam siya sa nangyari kay M ika. Anong gagawin natin?" Arden.

"Wala tayong gagawin.. Tignan na lang muna natin ang mangyayari. Kahit ano pa yu n, nandito naman tayo para tumulong" niyakap niya ako.

Nalungkot ako sa naisip ko. Ayokong masaktan na namang muli si Mika. Gusto ko na siyang maging masaya ng tuluyan sa buhay niya.

"Natatakot akong masasaktan na naman si Mika. Kung pwede lang sana wag na bumali k ang alaala niya" sabi ko.

*** Mika's POV

"Asan tayo?" tanong ko nang itigil ni Tristan ang sasakyan sa tapat ng isang bahay.

"Bahay ko" bumaba siya at pumunta sa pinto ko para pagbukisan ako.

"Bahay mo yan? Kala ko ba pupuntahan din natin si Tita Celine?"

"Madami pa namang araw ehh, saka mo na lang bisitahin si mama. Halika"

Sumunod ako sa kanya. Isa itong bungalow house. Ngayon lang ako nakapasok sa bahay na ito. Hindi ko alam na may bahay pala si Tristan bukod sa malaki nilang bahay.

Naupo ako sa living room. Inilapag ko muna ng marahan sa isang tabi ang dalang gitara na nasa case pa. Tumayo ako upang pagmasdan ang mga design na nakasabit sa wall. Ibat ibang abstract design.

Nagtingting pa ako sa paligid. Meron itong dalawang kwarto.

Bakit hindi ko alam ang tungkol sa bahay na ito?! >0<

Tinignan ko si Tristan sa nakasimangot na mukha!. Nag crossed arm ako at padabog na pumunta sa kanya.

"Oh? What's with the face?" sabi niya.

"Ikaw! You.. you! Aish!" naupo ako sa sofa.

Umupo din siya sa tabi ko.

"Bakit?"

"I hate you" >3<

"Ha? Bakit naman?"

"Bakit di ko alam ang tungkol sa bahay na ito? Tell me, 'yun bang mga babae mo d
inadala mo dito?"

Ngumiti lang siya kaya mas lalo akong nainis.

"I really hate you"

"But I guess you don't mean it" Ikaw bahala" malungkot ang tono ng boses niya.

"Anong gusto mo?"

"Ikaw na lang bahala kung ano ang maganda para sayo. Lahat pwede sakin" Sumandal
siya sa upuan at ipinikit ang mga mata niya. Para bang nirerelax niya ang is ip
niya.

Lumapit ako para bigyan siya ng head massage pero inalis niya yung kamay ko na s
iyang ikinagulat ko. Ito ang unang beses na ginawa sakin iyon ni Tristan.

"Mika.. pumili ka na lang sa mga yan please? Piliin mo kung ano talaga ang gusto
ng puso mo" napakahina ng boses niya ng sinasabi niya ang mga salitang ito. Mal
ungkot siya. Hindi ko alam kung bakit ganito si Tristan na para bang may pinagd
a daanan.

Para naging masyadong makabuluhan ang sinabi niya sa simpleng pagpili lang naman
ng kanta.

"May napili na ako. Maganda yung kanta na binigay ni Des sakin pero masyadong ma
lungkot. Gusto ko kasi lively. TO LOVE ME napili ko by Park Shin Hye"

Natulala naman siya. Ano ba Tristan?? -___-

Binatukan ko siya. "Ouch!"

"Grabe ha? Kanina ka pa wala sa sarili! Isa pa talaga babatukan ulit kita dyan. Umayos ka nga. Basta yung TO LOVE ME na kakantahin natin okay? At isa pa, kamukha ko yung singer. haha! Magkasing ganda kami" ^0^

"Hindi ko lang akalain na iyan ang pipiliin mo"

"Bakit? Ano ba dapat pipiliin ko? Haha! Mas gusto ko yung to love me kasi ang ganda ng meaning"

TO LOVE ME!

Pwedeng pwede sakin at kay Tristan! ^0^

Binuksan niya ang laptop niya at pinag aralan ang mga chords ng kanta. Madali lang para sa kanya gawin iyon. Alam kong marunong mag gitara si Tristan. Hindi lang basta marunong kasi ang galing ng baby boy ko! ^0^

Una muna naming ginawa ay sauluhan ang chords. Natapos namin ang araw na ito nang maayos. Madali lang para sa kanya kaya naman ang dali ko din natutunan.

"Mahusay ka na tumugtog" Pumalapak siya bago tapusin na ng tuluyan ang practice namin. "Sino nagturo sayo?"

"Self study lang. Sa internet lang ako nag aral. Ang dami namang tutorials doon pero hindi ko alam kung bakit ang dali ko natutunan na para bang marunong talaga ako."

Tumawa na lang siya. "Gagabihin ka na.. umuwi ka na"

"Dito ka ba matutulog?"

"Yeah"

"Pwede ako makitulog?" sabi ko.

Sinamaan nya lang ako ng tingin. Why? T__T

"Di pwede. Laki ng bahay nyo ayaw mo pa dun?"

"Please Tristan?" @__@ Puppy eyes technique gumana ka!

"NO. Halika na. Ihahatid na kita"

"Ang daya naman eh.. Patulugin moko dyan"

"Mika, Hindi maganda na mtutulog ka kasama ako dito. Baka hanapin ka pa ng mama at lola mo"

"Hmp. Daya talaga! Date na lang tayo. Please? Ayoko pa kasi umuwi" T^T

"May pasok pa bukas" sabi niya.

Tsk! Kainis! Ang daya naman ng isang ito. Ayoko pa umuwi eh.. Aish! Maghahanap n a lang ako ng kasama.

Ah! Si David na lang! Galing ko talaga! Mabait kasi si David eh! Blockmate ko.

"Oo na po! Kay David na lang ako papasama. Buti pa yun mabait! Kapag iyon naging boyfriend ko, hindi na ako lalapit sayo kasi madaya ka!"

"Anong sabi mo?"

"At si David na din ang bibigyan ko ng madaming madaming kiss!" >0<

Gwapo naman si David, mabait, matangkad. Pwede! ^0^ Kaso biro lang yun. Si Tristan lang gusto ko i-kiss! Mehehe! Ang aking baby boy!

"Mika.."

"Aalis na nga ako! Bye! Wag mo na ako ihatid"

"Tsk. Lika nga" hinawakan niya ang kamay ko at lumabas. Pinasakay niya ako sa kotse niya.

"Wag mo nga sabi ako ihatid" >0< "Ayoko pa umuwi sa bahay"

"Sino nagsabi na pauwi ka pa? May date pa tayo diba?" sabay wink.

YES! Mehehe! Di ako natiis! ^0^ Mukha na ata akong kambing sa MEHEHEHE ko xD

MEHEHEHE >:)

*** Ira's POV

"I really hate them! Gaaaah! Ang ingay nila!" Kailangan ko na ulit magpalit ng tabaho dahil nakita ako ng mga makukulit na ito noong isang araw."Ira!!!!" tawag saakin ng isang makulit.

Isa akong taga serve ng food sa isang restaurant. Pero hindi na sa restaurant ni Tristan. Kasama ko siya kahapon and I don't know what's on his mind. Nasa bar na iya kami.

Hindi ko pa din malilimutan kung paano ako tinulungan ni Tristan makatakas sa mga tauhan ng magulang ko. Hindi ko talaga gusto maging sunod-sunudan sa mga iyon. Kainis! Bahala na ang ate ko mamroblema. Wala akong pakialam kasi pare-pareho lang sila.

But with Tristan, I can do anything. I love him so much pero kahit hanggang ngayon hindi pa din niya ako magawang makita.

Flashback

(Bar ni Tristan)

Nag iinom na naman siya. At hindi alam ng babaeng iyon ang nangyayari kay Tristan! Bakit siya pa? Wala siyang kaalam alam sa nararamdaman ni Tristan para sa kanya!

A slut sat beside him.

Binigyan pa niya ito ng hard drink. Gusto niya bang lasingin si Tristan para makuha ito? Nakakainis! Ito namang si Tristan malaki na ang pinagbago!

"Can't wait to have you" slut.

"Oh really?" Tristan smiled. "Do you wanna go somewhere else babe?"

She kissed him. They are kissing! I just roll my eyes. Lumapit ako sa kanila at pinaghiwalay sila.

"Hey!" sabi ng babae.

"You shut up!" turo ko sa kanya. "Wag mo masyadong painitin ang ulo ko kung ayaw mo masaktan!"

"Sino ka ba ha?! Bitawan mo nga si Tristan!" sasampalin sana niya ako pero pinigilan ko ang kamay niya. Itinulak ko siya kaya napaatras siya.

"Shoo!"

"Tristan!" sigaw nung girl.

"Hayaan mo na siya. I know this girl" Tristan. Umalis naman yung babae sa sobrang inis.

Bumalik sa dating pwesto si Tristan at kumuha ulit ng maiinom. Pinigilan ko siya

"Hindi ka na ba nila hinahabol?"

"They are still searching for me" I sighed. "Paiba iba ako ng lugar kaya wag ka mag alala"

"Good then. Sabihan mo lang ako kung kailangan mo ng tulong."

"Tristan.. may mahalaga akong sasabihin sayo"

Ngayon ko lang nalaman ang tungkol sa bagay na ito. Hindi ko akalain na siya pala yung lalaki na tinutukoy ng aking ama.

"Si Nathan.."

Napatigil si Tristan at tumingin sakín ng direktso. "Si Nathan yung lalaking dapa t pakakasalan ko, at si Ate Andrea na ngayon ang fiance niya"

Maliit pala talaga ang mundo. Sa dami ng lalaking ipapakasal sakín yun pang ex-boyfriend ng mahal ng mahal ko. Isa lang ang lalaking gusto ko at si Tristan iyon. Siguradong masaya ngayon si Ate Andrea dahil sa kanya na ngayon si Nathan.

End of flashback

"Sa wakas naabutan ka din namin!" Clarisa. ^0^ "San ka pupunta? Siguro kay Sir Tristan ano!" Pau. "Waaaah! Sama kami!" Kim

"Mukha namang hindi siya pupunta kay Tristan" sabi ng isang babae na naka pony tail at may tinitignan sa cellphone na hawak niya.

Teka??

"CELLPHONE KO YAN AH?!" sigaw ko nang makita siyang pinapakelaman ang cellphone ko. Paano niya iyon nakuha sa bag ko??

May humawak naman ng buhok ko at sinuri ang hibla..

"Maganda ang buhok mo miss. Pero mas maganda ang akin. Hihi!"

"Teka bitawan mo nga ang buhok ko! Sino ba kayong dalawa?" Gosh! Dapat hindi na lang talaga ako pumunta sa mall na ito eh! Kainis naman kasi yung lalaking yun! Di pa kasi ibigay agad yung Planner ko!

There's this guy na nakapulot ng planner ko. Sakto naman na may number iyon kaya natawagan niya ako. But the heck! It's already 1 week bago nya ako kinontak! Sa na naman hindi niya binasa yung mga nakasulat doon. At ngayon ang araw na tatagp uin ko siya.

"Siya si Joanne!" "At siya naman si Cindy!"

"MAGKAPATID KAMI!" sabi nilang sabay.

"Ano bang pake ko kung magkapatid kayo?!"

"Waaah! Pinsan ko sila Ira kaya wag mo sila awayin, okay? Hihi!" si Pau na tumab i dun sa dalawang babae. Yung Cindy ang nangialam ng cellphone ko. At yung Joan n e naman ang humawak sa buhok ko kanina. Geez!"KAMING LIMA ANG DAKILANG NUMBER 1 FANS NI TRISTAN DELA ROSA! KAMI ANG FIFTY'S YEOJA!" They all said in unison. Nak a peace sign pa sila ngayon. Geez!

"Geez, nadagdagan pa pala ang tatlong ito?" -_-

I have to get out of here and find that guy who has my planner!

==Book 2== Chapter 3:Tears Author's Note:

David? Extra character lang yun. Di ko pa sure kung magkaka part sa story :) Pero ang sure na ay nadagdagan ang fans ni Tristan sa story ^0^ WAHAHA! Sino kaya ang lalaking tatagpuin ni Ira sa mall? :) Dedicated to masayang_ana Dedicated to her ^0^

==Book 2== Normal POV

May limang babae ang nakasuot ng maiikling palda. Pinaghandaan talaga nila ang g abing ito para sa isang misyon.

"Nasan si Tristan Dela Rosa?" Pau. Inaakit niya ang bartender sa kanyang boses a t pananamit. Hindi talaga siya ganito magsuot pero kailangan.

Gulp "W-wala siya dito" sagot ng bartender.

Nagsulputan na ang apat. Si Kim, Clarisa, Joan at Cindy. Mayroon silang misyon. Ang makapag trabaho sa bar ni Tristan dahil alam nilang malimit ito dito kaysa s a restaurant. Si Cindy at Joanne na pinsan ni Pau ay naging close na din kina K i

m at Clarisa dahil pare-pareho silang fans ni Tristan.

Si Cindy at Joanne ay miyembro ng Tristanians noon na nagchi-cheer sa Three Prince. Pero nang dahil sa nakatagpo sila ng mga bagong kaibigan dahil ng pinsan niya ay nagkaroon sila ng sariling grupo. Ang Fifty's Yeoja.

"Kung ganoon.. sabihin mo na lang samin ang kinaroroonan niya" Cindy habang tina trace yung hintuturo niya sa labi ng bartender.

Gulp "Hindi ko alam eh, bakit hindi muna kayo kumuha ng maiinom?" Kusa nang nagbigay ang bartender ng drinks sa kanila.

"Mag aapply kasi kaming lima sa bar nyo. Sino ang pwede naming kausapin?" Kim.

"Hindi kami natanggap ng babae sa bar na ito"

"Kailangan namin makausap si Tristan ngayon" Clarisa. ^0^

"Oo nga!" Kim

"Pero kahit makausap nyo sya hindi nya kayo tatanggapin"

"Pero kilala niya kami" >0< Pau

"At promise, dadami ang customers nyo ng dahil sa amin" Joanne. ^0^

"Haaay.. sige na nga. Pero ang makakausap nyo ay ang Manager namin. Wala kasi si Bossing eh"

**

"Anong klaseng magtatrabaho yun?!" sigaw ni Alexis sa lima. Siya ang manager ng Bar ni Tristan ngayon. Graduate na naman siya ng college kaya wala siyang problema. Ganun na din si Jap at Alvin.

"Yap! Magtatrabaho lang kami kung kelan namin gusto!" Joanne.

"At dapat iniinform kami kung andito si Sir Tristan!" Kim

"At dapat maganda din ang uniform namin!" Clarisa.

"Yung sexy!" Cindy

"Pero wag naman masyado. basta maganda!" Pau

"Ibang klase! Nag aapply ba talaga kayo?!" Alexis.

"Yap!" Clarisa ^0^

"Nasan na ang resume nyo?" Alexis.

"Ha? Wala kaming dala eh" >0< Cindy.

"Pero tatanggapin mo naman kami diba?" *o* Joanne.

Parang bituin sa langit ang mga mata ng lima na nakatingin kay Alexis.

"Nag-aaral pa ba kayo? Hindi kami natanggap ng mga estudyante dito sa bar"

"Graduate na kaming lahat. 2 years lang kami sa college eh! Except doon sa magka patid. 4 years sila pero graduate na din" Pau *o*

"Sigurado kayo? Sige, tatanggapin ko kayo pero kailangan muna kayo magpasa ng resume at patunay na graduate na nga kayo. Shoo! Dami ko pang gagawin"

"Kyaaaaaaah!!!! TANGGAP NA KAMI!!!!" niyakap nilang lima si Alexis.

"LAYUAN NYO AKOOOOOOOOO!!!!" pero tila walang naririnig ang lima dahil patuloy p
a din sila.

"YES! TANGGAP NA KAMI!"

"HINDI PA KAYO TANGGAP, WALA PA KAYONG RESUME!"

"YESSS! TANGGAP NA KAMI!! WOHOOO!!!" masayang masaya ang lima.

Mika's POV

Binuksan ko ang locker at kinuha ang PE Uniform ko. Pati na din ang aking white rubber shoes. PE namin every Friday. Yun lang ang klase namin sa araw na ito. Na gpalit na ako ng uniform. Pwede sa mga business Ad students ang naka civillian l ang pero mahigpit sila sa mga Medical Students dahil meron silang laboratory.

PE lang ang klase namin every Friday pero yung iba napasok na agad ng naka PE Uniform. Ayoko kasi lumabas ng school ng naka PE ako. Mukha kasi akong bata sa uniform kaya nagdadala ako ng mga extra clothes >0<

At masaya ang araw ko ngayon dahil..... ^____^

Tinignan ko si Tristan mula ulo hanggang paa.

"Perfect! Sabi ko na nga ba bagay sayo ang naka PE Uniform!" "Mika talaga oh.. Siguero kaya mo ako pinalipat ng section dahil aasarin mo lang ako sa uniform na ito?" Tristan.

"Oy hindi ah! Ang gwapo mo kaya! Kitams?? Ang gwapo ng baby boy ko!" ^0^

"Bolera talaga" napangiti siya. Inisip ko yung nangyari noong isang araw. Waaah!

Kinikilig ako! Nanuod kami ng sine. kyaaaah! Nakaka kilig naman! ^0^

Tapos.. tapos..

Tapos kaklase ko na din siya sa PE! E kasi pinilit ko siya eh. Malakas naman si Tita Celine sa school kaya madali siyang pinapayagan. Ang hindi alam ni Tristan, kinausap ko si Tita Celine na maging magkklase na kami ni Tristan sa lahat ng subject! Wahaha!

Yumakap ako sa kanang braso niya. Sabay kaming naglakad papunta sa gymnasium.

"Mika.. Sinabi sakín ni mommy" Tumigil siya para humarap sakín.

Waaah! Alam na niya????

Bumuntong hininga siya at ginulo na lang ang buhok ko. Kung ganon alam na pala n iya na kaklase ko na talaga siya simula ngayon. ^___^

"Mika.. you don't know what you're doing to me" mahinang sabi niya habang naglal akad papunta sa mga kaklase namin.

Naiwan akong mag-isa habang iniisip kung ano ang ibig sabihin ng mga sinabi niya ng iyon.

Table Tennis ang laro namin. Yes! Buti na lang merong ganito sa bahay. Kalaro ko yung mga maids namin ^___^

"Choose your partner and put your names on a 1/4 sheet of paper"

Lumingon ako kay Tristan pero nakatingin siya sa ibang babae. Kaklase ko, si Ashley.

"Partner tayo Tristan ha?" Ashley.

"Sure" Tristan

EH?!

Bakit hindi ako ang pinili niya? Kaya ko nga siya pinalipat ng section para kami na lagi ang magkasama sa mga activity >0<

"Tristan??" sabi ko.

"Sorry Mika ah? Partner na kasi kami ni Ashley"

"EH?? TRISTAN NAMAN EH!" ngumiti lang siya at ginulo ang buhok ko.

Nagprapractice sila ni Ashley sa isang table. Aaaah! NAKAKAINIS!

"Halika nga David! Partner tayo!" Hinila ko si david at pumwesto kami sa katabin g table na pinaglalaruan nina Tristan.

I hate him >3<

Diba friends kami? Bakit siya ganun? -___-

"Marunong ka naman maglaro nito diba?" David. Nasa kanya ang bola kaya siya ang unang mag seserve.

"Oo. Wag kang mag-alala. Di tayo matatalo" sabi ko.

Nagsimula na kaming mag practice ni David.

Tumingin ako sa pwesto nina Tristan. Mukhang masaya sila ni Ashley. Close na agad sila? Eh kapag sa ibang subject naman namin di sila nag iimikan ah? >0<

At ngayong kaklase na namin si Tristan sa buong subject, di kaya agawin ni Ashley ang atensyon ni Tristan sakin??

NOOOOO! -__-

"Mika"

Nakalimutan kong naglalaro nga pala ako kaya hindi ko natira yung bola. Tsss. Na iinis ako!!

"Mika, sigurado ka bang hindi ka galit?" tanong ni David na hinihinal na.

"Hindi ah? Bakit naman ako magagalit David?"

"Kung may sama ka ng loob, okay lang kahit wag na muna tayo mag practice" pahingal hingal niyang sabi.

"Wala nga sabi David. Ano ka ba? I-serve mo na ang bola"

Ginawa naman niya iyon pagkasabi ko kaya tinira ko ang bola ng malakas. YES, IN! Pero hindi niya natira! Tumalsik ang bola sa malayong malayo kaya napabuntong hininga na naman siya.

"Haaaay. Ang layooooo na namaaaaaaaaaaaaaaan!"

Waaah! Di ko napansin na kaya pala ayaw na maglaro ni David kasi ang lakas ko tu mira! >0< Lagi tuloy siyang nalimot >0< Naiisip ko kasi si Ashley at Tristan eh >0<

ASHLEY-TRISTAN

VERSUS

MIKA-DAVID

Scorer si Ma'am.

I won't let them win. Galit ako sayo Tristan! >0<

Ako ang unang magseserve at ang tatanggap ng tira ko ay si Ashley. Sobrang hyper ako ngayon. Di ako papayag na matatalo kami! Tumira na ako at nagsimula na ang palitan ng mga tira. Sa sobrang inis ko kay Ashley, ang pinatamaan ko talaga ay m ukha niya. Sinigurado ko na doon ang talbog ng bola.

"Araaay!" Ashley

"Oops! Sarrreeeh!" sabay roll eyes.

Nagpalitan na ulit ng mga tira at paulit ulit ang nangyayari kay Ashley. Sa amin pa din naman ang points dahil tumatama yung bola sa table ^0^

"Yes! David ang galing natin!"

"Ikaw lang naman ang magaling eh, ikaw na! Buti hindi ako ang nasa pwesto ni Ashley" ^0^

Tinignan ko si Ashley. Inis na inis siya sakin! HAHAAAA!

"Ang galing mo ah?" Tristan na lumapit sakin. Hindi ko siya pinansin.

"Bakit?"

"Wala"

Naglakad lang ako palayo sa kanya, Kainis!

"Mikaaa!"

Natumba ako ng matamaan ako ng bola sa ulo. Hindi ko alam kung anong klaseng bola iyon pero sa sobrang sakit hindi ko magawang itayo ang katawan ko.

"Mika! Mika!" tawag sakin ni Tristan. Lumapit siya sakin.

Aaaaahhh... ang sakit.

Naglapitan na sakin ang mga kaklase at teacher ko.

"Mr Dela Rosa, paki dala sa clinic si Miss Mendoza ngayon na!" Naramdaman ko na binuhat ako ni Tristan. Mas lalo akong nakaramdam ng hilo.

Inasikaso agad ako ng nurse na nasa clinic ng school. Matapos ang pinainom niyang gamot sakin ay binigyan niya ako ng oras para magpahinga. Hindi naman ako yung tipo na nahimatay na dahil lang sa bola.

"Are you okay? May masakit pa ba? God Mika, pinag-alala mo ako" Hindi ko siya masisisi. Kita sa mukha ko kanina ang sakit ng tamaan ako ng bola. Mukhang nag-alala nga siya sakin. :">

"aaaaaahhh" hinawakan ko ang ulo ko.

"Mika!!"

"Tristan..."

"Bakit? May masakit ba?!!"

"Tristan, naaalala ko na.."

Natigilan siya sa sinabi ko. Hinawakan ko ng marahan ang mukha niya at hinalikan siya sa labi. Niyakap ko siya..

"Nagbibiro lang ako baby boy. Wala naman talaga akong naaalala eh.. Thank you sa pag-aalala. Buti na lang nandyan ka"

Naramdaman ko ang mahigpit na yakap niya sakin.

Niyakap ko din siya ng mahigpit.

Nang umalis ako sa yakap niya nakita ko siyang..

"Bakit ka umiiyak?"

Ito ang unang pagkakataon na nakita ko siyang umiyak. Parang may kakaiba sa kanya. Para siyang nasasaktan..

"I'm just happy you're okay" patuloy pa din sa pagpatak ang mga luha niya. Narinig ko na din ang pag sob niya sa bawat salitang sinasabi niya. Niyakap niya ako n g muli..

Hindi ko na nagawang umimik pa.

Umiiyak si Tristan..

Dahil ba talagang masaya siya na ayos lang ako?

O dahil sa biro ko kanina?

Tristan.. Kahit anong sabi ko na close tayo pakiramdam ko wala pa din akong alam sayo. ==Book 2== Chapter 4:Mystery Call... Author's Note: May alam ba kayong quotes na pwede sa nangyayari ngayon sa book 2? Comment nyo n a lang :) Dedicated to SuperGirlThis Dedicated to her ^0^

Matagal tagal din ako nawala kaya windang pa ako masyado sa happenings na nagaganap sa ICY. Nawala sa utak ko kaya nanuod ako ng mga MV na meron sina Yong Hwa, Shin Hye at Jang Geun Suk. Haha! Dun ko mas nafefeel mag isip ngayon. Dati kasi kapag nakahiga ako. ^0^

Enjoy reading :) Don't forget to vote ^0^ ==

Tatlong araw na lang ang natitira at malapit na ang major exam sa Humanities! >0
<

Nararamdaman ko na 'yung kaba..

Madalas na kami mag practice ni Tristan at syempre hindi na siya madalas makipag date dahil sa kin! >:)

Hindi siya pwedeng malate ng practice kasi magagalit ako sa kanya. Hindi na kami nagpa-practice sa isa niyang bahay >0< Dun na lang kina Tita Celine, mas okay daw doon kasi ang kulit ko daw sa practice..

Ano bang masama? Nilalambing ko lang naman siya ah? Tapos kinikiss minsan! HAHA!

Okay..

Alam ko, isa akong certified addict sa kiss!

Sino ba naman ang hindi maaadik sa pisngi niya.. napaka SMOOOOOTH! ANG KINIS! *o
*

Nakakainggit nga eh! Baka nagpapa facial yun ng di ko alam! >0<

Tapos.. tapos pag napapatingin ako sa lips niya. *GULP* Kissable lips! Oh Lord, kaibigan po ako pero friends with benefit ang peg ko! Nakakahalik ako, nakakaya kap, nakakapaglambing..

O diba? Parang girlfriend lang.. Pero hindi ako girlfriend >0< Kaso mukang ayaw na ata niyang kinikiss ko siya sa lips! >0<

"TRISTAN SAN KA PUPUNTA?!!" Nasa second floor ako ng isa sa pinakalumang building ng Alshin. Nakita ko siyang papunta sa parking lot.

Tumigil siya at lumingon paitaas saakin. "May pupuntahan lang ako. Bukas pa naman ang practice natin diba?"

"Oo nga. Pero... SAMA NA LANG AKO SAYO!" >3>

"Ha? Di pwede" -___-

"BAKIT?!!!!" >0<

"Basta" -___-

Tinalikuran niya ako at naglakad palayo sakín habang cool na cool na nakahawak sa kanyang bulsa. "TEKA! BABABA AKO, HINTAYIN MO AKO HA!"

Pero tuloy pa din siya sa paglalakad palayo. "TRISTAN TATALON AKO DITO PAG DI KA TUMIGIL!"

Napatigil siya at nanlalaki ang mata na humarap sakín.

"What?! Mika are you crazy?!" Pumwesto na ako. Umupo muna ako sa bato na hawakan. Nakakapit ang isa kong kamay sa wall na nasa tabi ko.

"Saluhin mo na lang ako pwede ba? At hindi naman ganun kataas ito" Hindi ito ganon kataas dahil old building na ito. Hindi katulad ng mga bagong building na ipinagawa ng Alshin.

"MIKA BUMABA KA DYAN!" Nakita ko siyang nagpapanic. ^0^ HAHAHA! NAKAKATAWA YUNG ITSURA NIYA!

Tumayo na ako. Lolokohin ko lang naman siya. Hindi talaga ako tatalon. ^0^

"1..... 2..... 3....."

"MIKA!!!!!!"

"HAHAHAHAHAHAHA! JOKE LANG NAMAN! DI TALAGA AKO TATA---- AAAAAAAAAAAAH!!!!!"

"MIKA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

Bumagsak ako sa ibabaw niya. Pinilit pala niya akong saluhin. "Aaaahhh.." Mukang nasaktan siya"

"Tristan! Tristan! Ayos ka lang ba? Masakit ba?! Waaaahh! Sorry!!" TToTT Nagpani c na ako. Hindi ko na napansin na nasa ibabaw pa rin niya ako.

Itinayo niya ako ng marahan. "You okay?" Tanong niya pero bakas pa din sa mukha niya ang sakit ng katawan niya.

"Waaah! Sorry Baby Boy di ko sinasadya!" TToTT

Nagulat na lang ako na niyakap niya ako kaysa pagalitan. "Abnormal kang babae k a. Wag mo ako tatakutin ng ganun ha?"

"Di ka galit sakin? *sniff*"

"Di ako galit. Basta wag mo na uulitin. Okay?" Nakita ko sa mukha niya ang bakas ng kirot.

"Tara sa clinic. Mukhang may masakit sa katawan mo.." >0< Tumayo na kami parehas pero umiling siya.

"No need. Mamaya wala na ito.." Nag unat siya ng kaunti at pinukpok yung likod g amit ang kanan niyang kamay. "aaaaahhh... Bumibigat ka na.." "MISS MENDOZA!!!!" papalapit samin ang Assistant Vice President ng University. P atay! Ang tapang pa naman ni Mam Hernandez! >0<

"Anong kalokohan ang ginagawa mo MISS MENDOZA?! Gusto mo bang ipahamak ang school na ito nang dahil sa mga kalokohan mo?" mataray na sigaw niya sakin ako naman ay napayuko na lang habang parehong magkahawak ang kamay sa likuran.

"Mam, wag naman po ninyo pagalitan si Mika" Tristan.

Ngumiti si Mam na parang kinikilig kay Tristan. "Wag ka mag-alala Tristan di ka madadamay. Malaki utang na loob namin sa Mama mo. At isa pa, nadisgrasya ka ng dahil sa babaeng ito!" Turo niya sakín.

Sinamaan pa niya ako ng tingin. >0<

Bakit ang taray niya sakín? >0<

"Sa tingin ko po dapat tinatanong nyo muna sa estudyante kung nasaktan siya bago gumawa ng ganyang bagay. Tungkulin din ng eskwelahan na ito panatilihin na ligtas ang mga mag-aaral. Kaya kung ano man ang nasa isip ninyo wag na ninyo ituloy " Tristan

Awww. Baby boy!! Buti ka pa! Salbahe si Mam! >:(

"Pero... pero kahit anong mangyari kasalanan pa din iyon! Ipapatawag ko ang magulang mo ngayon din Miss Mendoza! Ibigay mo sakín ang number ngayon na!"

HA?! BAKIT SIYA ANG TATAWAG?! DI BA DAPAT PRIVATE LANG YUN?

Pati sa guidance ginagawa yun bakít dito?! >0< Nadami na yung tao!

Iniabot ko na lang yung cellphone ko at ibinigay ang number ni mama. Lagot na!

Malalaman ni lola!

Papagalitan niya ako!

Ayoko gumawa ng bagay na ikakagalit niya kasi nakakataot siya >0<

Kinopya ni mam yung number ni mama sa cellphone ko at akmang tatawagan na. "Ano ang pangalan ng mama mo?" mataray na tanong niya sakin.

"Lucille... Lucille Mendoza po" nakayukong sabi ko.

"Lucille? How about your dad?"

"Wala na po akong ama and I don't know his name" Tinaasan niya ako ng kilay.

"Busy number. Wala na bang iba? Kahit sinong kamag-anak mo? This will lead to your suspension! Kababae mong tao! Ganyan ka ba pinalaki ng mga magulang mo?"

"Mas makakabuti na wala kayong tatawagan" Kinuha ni Tristan ang cellphone ni mam at ngumiti. Inakbayan ako ni Tristan at ginulo ang buhok ko dahil wala akong suot na wig ngayon.

"Baka po kainin kayo ng lola nito. Masyadong matapang.. kayo din. Baka magsisi kayo.."

"Hindi ako natatakot sa kahit na sino Mr. Dela Rosa"

"Sure. If you wish so.. Call Mrs. Celeste Salcedo" sabay smirk ni Tristan

O_____O!!

Pagkarinig pa lang ni Mam Hernandez sa pangalan ni lola para siyang namutla.

"Okay lang kayo mam?" tanong ko.

"Te-teka... lo-lola mo si.. si Celeste Salcedo? then.. Lucille is your Mother right?" nag nod ako kaya napahawak siya sa noo niya.

"Why the hell I didn't know about this?! May masakit ba sayo? Halika sa clinic. Teka... sa hospital na lang kaya? Mas maaasikaso ka dun" Ang kaninang nagtataray sakín ay parang bulang nawala. Napalitan ito ng napakabait at concern sa si Mam Hernandez. BAKIT BIGLA SIYANG NAGING CONCERN?

"No need mam. Okay lang po ako. Tatawagan nyo pa po ba lola ko?"

"Nako, hindi na.. Pasensya ka na ha? Nagbibiro lang talaga ako!" tumawa siya ng fake. "Ito ang cellphone mo, aalis na ako ha? Basta tandaan mo, walang nangyari ngayong araw na ito ha?"

"Okay na po?"

"Yes" at bigla siyang tumakbo.

Sa isang tabi pala ay tawa ng tawa si Tristan. Anong nakakatawa?

"Oh Bat ka tumatawa dyan?" tanong ko

"Wala!" Pinisil niya ang pisngi ko. Nang gigil siya sakín kaya hinawakan ko ang kamay niya.

"Sama na ako ha?" ^0^

"Bakit di na lang tayo sa bar mo?"

"Hindi ko gusto dun. May mga stalkers ako" -_- sagot niya saakin. May stalkers s
i Tristan? Sino naman kaya ang mga yun? LAGOT SILA SAKIN! >0<

Sa kabilang banda... (Bar ni Tristan)

Normal POV

"Ay? Bakit wala si Sir!" Pau.

"Oo nga akala ko ba dadating siya ngayon!" Kim

"Nagsinungaling ka samin!" Clarice

"Niloloko mo ba kami? Kanina pa kami dito!" Cindy.

"Nagdala pa ako ng DSLR tapos wala pala si Sir!" Joanne. >0<

"TUMAHIMIK NGA KAYO! MANAGER AKO DITO KAYA WAG NYO AKONG SABIHAN NG GANYAN!" nag
walk out si Alexis at nakasalubong niya si Drew.

"Nice uniform" bati ni Drew. Nagulat si Alexis sa biglang pagdating nito.

"Akala ko ba nasa Singapore ka pa? At anong pausong hairstyle yan? Wala na yung bagsak mong buhok? Nakataas na lahat? Ayos ah!"

"Eh yang uniform mo. Mas astig naman pati eyebags mo" -_- Drew

"Manager ako men!" Alexis

"Pero si Tristan ang may-ari" tukso ni Drew kaya medyo nainis si Alexis sa biro.

"Pare, kahit kadadating mo lang itong kamao ko atat pa din makipag bakbakan" Nag tawanan silang dalawa. Ilang sandali lang ay nag iba ang atmospher nang may maa l ala si Drew.

"Nathan's gonna be back. Sikat na ang gago na yun. Where's Mika? I never heard a nything about her since I left."

Hindi makasagot si Alexis. Hindi niya alam kung paano sasabihin lahat ng nangyar i. Kinakabahan lang siya kung may nararamdaman pa ito para sa dalaga. Dahil hin d i niya masisiguro kung magiging problema na naman ito pag nalaman niyang pwede p a ito magkaroon ng pag-asa kay Mika.

Mika's POV

May isang babaeng naka upo sa may dulo ng bar. Papalapit sa kanya si Tristan kay a sumunod lang ako. Sino kaya yun?

Umupo si Tristan sa harap niya at ako naman ay sa tabi ni Tristan.

Teka!

Siya yung babae!

Nakikita ko siya dati!

Nakikita ko sila ni Tristan na magkasama! >0<

Pero di man lang ako pinapakilala ni Tristan sa kanya!

"So dala may dala ka pala?" Sabi nung babae. She rolled her eyes. Damn! Why she's so sexy?! Girlfriend ba siya ni Tristan?!

"Ira.." may pagbabanta sa tono ni Tristan.

"Okay. Fine!"

"Mika.. she's Ira.. Ira she's"

"Mika of course"

"Kilala mo ako?" naguguluhang tanong ko.

"Paano ba naman kita hindi makikilala.." Tumingin muna siya ng masama kay Tristana. "Eh KAIBIGAN ka ni Tristan right?" sabay ngiti sakin.

"Yeah... actually close nga kami eh" yumakap ako kay Tristan. "right Tristan?"

"yeah"

Nasesense ko na may gusto siya kay Tristan. At nakakainis siya makatingin!!

"So para san pa pala ako? May kasama ka na?" uminom si Ira ng isang straight na vodka.

Kinurot ko sa gilid si Tristan. Anong ibig sabihin ni Ira dun?

Nakakainis!

Babae ba siya ni Tristan?

Imik sana ako nang mag ring ang cellphone ko..

Unregistered number...

Sinagot ko ito agad pero tahimik lang...

"Hello?"

"Hello? May I know who's on the line??"

Wala pa ding umiimik.

"Sino yan?" tanong ni Tristan. Pagkatanong ni Tristan ibinaba nang tumawag yung call.

"Ewan ko. Di umiimik eh" >0<

"Baka naman boyfriend. Kunwari lang wala" singit ni Ira.

"Pwede wag sumabat yung di kausap?" sabi ko pero nag roll eyes siya.

Saksakin kita dyan ng tooth pick eh! >0<"Are you sure na di mo yan kilala?" Tristan.

"God Tristan, ano yun Boyfriend ko?"

"Tinatanong ko lang..." seryoso siyang tumingin kay Ira at hinawakan ang kamay nito sa harap ko.

"lets dance" pareho kaming nagulat ako! Naiwan ako sa table mag-isa. Close kami. Pero alam ko sa sarili t masakit isipin na hindi niya yun

ni Ira sa ginawa ni Tristan. Pero mas nagulat Sumakit yung dibdib ko sa ginawa ni Tristan. ko na may nararamdaman na ako para sa kanya a masusuklian.

Pumatak ang luha ko habang nakikita silang nagsasayaw ng sweet. Napalitan na kas
i ang tugtog. Magkayakap sila. Nakatalikod si Tristan sa akin habang kasayaw si
Ira..

Pwede bang higit sa kaibigan na lang?

Tuloy tuloy sa pagpatak ang luha ko kaya dumiretso ako ng restroom. Di ko na map
igilan ang sarili ko..

Ilang sandali lang ay may tumawag na naman..

Same number..

"Hello" Hanggang ngayon wala pa din umiimik sa kabilang linya. Naiyak na ako. Sa
tingin ko ay rinig na sa kabilang linya ang paghikbi ko.

"Kung hindi ka magpapakilala, pwede bang umiyak na lang sayo?" halos hindi ko na
masabi nang tama ang mga salitang binibitawan ko.

Pero parang ang gaan ng loob ko sa taong nasa kabilang linya.

"Pwede bang umimik ka naman? Para na kasi akong ewan dito na iyak ng iyak"

"Please.....?"

Pero pagkatapos ng ilang segundo nawala na ulit ang call. Nagtatataka talaga ako sa misteryosong tao na tumawag sa akin ng padalawang beses. == Chapter 5:Now Or Never A/N: Sino ang tumawag? ^0^ Dedicated sa kanya! ^0^

February na! ^0^ Nalalapit na ang meet-up guys! Save the date, March 17, 2013 MALL OF ASIA. Pm me for more infos. 19 years old pa lang ako guys, di pa ako ganun katanda okay? HAHA! ^0^ ==Book 2== Nag-ayos ako ng sarili. Sinigurado ko na hindi ako mahahalatang umiyak kaya nag-apply ako ng kaunting powder sa mukha. Inayos ko ang mahaba kong buhok na kinulot sa ilalim.

Pinilit kong ngumiti sa repleksyon ko sa salamin. Lumabas ako ng restroom and found Tristan and Ira sitting together.

Hell! They are so sweet to each other! Pagkatapos sumayaw ng sweet at feel na feel pa ng Ira na yun ang moment!

Gusto ko talagang saksakin ng toothpick ang babaeng yun!

Nilagpasan ko sila at alam kong napansin nila ang presence ko. Iwan ko na lang muna sila sa table na iyon. Humingi ako ng mild vodka sa bartender and sat beautifully on their high stool.

"That girl and that man! Hindi ko palalampasin ang ginawa sa akin ng dalawang yun!"

" Muli akong lumingon sa pwesto ng dalawa at masaya silang nag-uusap. Okay Baby Boy, just don't try to make a move on her and I'll surely kill you! >0<

Kahit ganito ang tumatakbo sa utak ko ang hirap magreklamo.. pwedeng magselos pero wala akong karapatang magalit..

Ang hirap..

Dahil hindi naman kami..

Muli akong humingi ng vodka sa bartender.

Normal POV

Naiinis na pumasok sa loob ng bar si Drew. Hindi agad maabsorb ng utak niya ang mga sinabi ni Alexis. Napakamot siya ng ulo na umupo sa high stool. Hindi din alam ni Alexis kung ano ang buong detalye basta ang alam lang niya ay nawalan ng a laala si Mika. Kaya pala wala na siyang narinig pa na kahit ano mula nang umalis siya papunta ng Singapore.

Ang akala pa naman niya ay maayos pa din ang pagsasama ni Nathan at Mika kahit long distance relationship sila.

Naalala niya ang sinabi ni Alexis sa kanya.. "Wala pa siyang nakikita samin simula nang tatlong taon. Pinagbawalan siya ni Tristan pumunta sa bar na ito at kung makasalubong man niya kami hindi niya kami maaalala. Mas mabuti pang walang maalala si Mika" sabi ni Alexis sa seryosong tono.

"Anong ginagawa ni Tristan? Bakit niya ginagawa ang mga ito? Bakit ayaw niyang maalala si Mika?" tanong niya.

"Pinoprotektahan lang niya si Mika. Sa sobrang sakit na naranasan niya noong mga panahon na iyon, natatakot siyang maging miserable ito. Isipin mo na lang ang hirap na naranasan ni Tristan araw-araw. Palagi niyang nakakasama ang taong mahal na mahal niya pero wala siyang magawa"

"Sa loob ng tatlong taon wala siyang ginawang paraan para mapalapit kay Mika?" t anong niya. Ngumiti lang si Alexis.

"Kung makikita mo ang dalawa pare. Close na close. Hindi nila ako napansin noong nagpunta ako sa mall noon kaya nakita ko sila. Pero ang nakakasura lang kay Tristan bakit hindi pa niya sunggaban ang pagkakataon. Langya talaga yun. Napakaba i t pa din.. Kaya ayun, pambababae ang inaatupag"

Patatlong bar na ito ni Drew. Una ay yung bar ni Tristan, pangalawa ay sa malapit na bar sa St. Lukes at ngayon naman ay sa hindi niya malaman na bar dahil basta na lang siya pumasok.

"Drew? Ikaw nga ba si Drew?" napatingin siya sa babae na lumapit sa kanya na may dalang sariling drink. Mapangakit itong tumingin sa kanya kaya ngumiti na lang siya kahit wala siya sa mood.

"Paano mo ako nakilala?"

"Sino ba naman hindi makakakilala sa leader ng Time Machine Band? Nagbibiro ka ba? Why don't we have a little chit chat honey?" dumikit sa kanya ang morenang babae na may magandang katawan na talagang kaakit akit pero wala siyang panahon sa mga ganitong bagay lalo at naiisip niya si Mika.

"Sorry dear. I don't have time for it. I need to be alone"

"If that's what you want" Nag iwan na lang ng calling card ang babae at inilagay ito sa kamay niya at saka maayos na umalis. Pero nilingon ulit siya nito at kin indatan.

Tinignan niya ang calling card at ginusumot. Humingi siya ng hard drink sa bartender at straight itong ininom.

"Isa pa nga!!"

"Are you sure mam? Baka malasing na kayo" Bartender.

Napatingin siya sa katabing babae na mukang gustong lunurin ang sarili sa alak. Nanlaki ang mga mata niya nang makita kung sino ang babaeng katabi niya.

'Bakit ba hindi ko siya agad napansin?? Katabi ko pala si Mika! Damn it! Bakit ang ganda niya ngayon?!' sa isip ni Drew. Hindi naman sa hindi maganda si Mika n oon pero para sa kanya isa lang itong cute na babae na may nakakaaliw na perso na lity kaya nahulog ang loob niya dito.

"Don't give her a drink"

"Sino ka para sabihin yun? Ikaw ba ang magbabayad?!"

"Hey easy. Concern lang ako"

"Wag mo na lang akong pakealaman" napansin niyang lumingon si Mika sa direksyon na may bandang dulo. Nagulat siya na andun si Tristan at may kasamang hot chik.

Napatingin siya kay Mika. Talagang hindi nga siya naaalala nito. Ni hindi man lang ito nagulat nang makita siya. Totoo lahat ng sinasabi ni Alexis. Pero ano ang ginagawa ni Tristan na mukhang nakikipaglandian sa ibang babae kasama si Mika?

"Hey Mika, I told you stop" pigil niya kay Mika nang makita na naman niya itong umiinom. Nagulat naman si Mika nang alam ng lalaking hindi man lang niya nakikilala ang pangalan niya.

Walang plano si Drew na magpanggap katulad ng iba. Makikipag usap siya kay Mika kung gugustuhin niya.

Mika's POV

"How... how did you know me?" O__O

"I know you a long time ago. Di mo ba ako natatandaan?"

Isa siyang matangkad na lalaki. Mukha naman siyang mabait. Pero naiinis lang ako kanina dahil pinapakialaman niya ako sa pag-inom ko.

"I'm Drew" nakipag shakehands ako sa kanya.

"Pero paano mo ako nakilala?"

"You're a friend. At nakakalungkot isipin na hindi mo na ako maalala" nakita ko sa mukha niya ang lungkot.

Bakit walang nabanggit sina Nicole tungkol sa kanya. Tinanong ko sila kung sila lang ba talaga ang kaibigan ko pero mayroon pa palang isa.

Meron pa kayang iba?

Bakit hindi nila sinabi sakin si Drew?

"Do you mind if we dance?" tanong niya.

"Pero may itatanong muna ako"

"Save it. Sumayaw muna tayo. Lets enjoy the music!"

Napangiti ako. Nararamdaman ko na kilala ko nga ang taong ito noon pa lang. Magaan ang loob ko sa kanya. Pumunta kami sa gitna ng dance floor at sumayaw na para bang katapusan na ng mundo bukas. Nag-eeenjoy ako kasama siya. Hindi malaswa ang mga moves niya. Nakikita ko lang siyang nag-eeenjoy. Naghiyawan ang mga tao at mas lalo silang ginanahan sumayaw.

Nagsasayaw lang kami nang may humila sa kamay ko at inalis ako sa gitna. "Hey!"

"What do you think you're doing?" Tristan.

Dumating naman si Drew na cool lang. Nakangiti pa siya at nanlaki ang mata ni Tristan nang makita siya.

"Hey Tristan! Long time no see!" Tinapik pa nito ang balikat ni Tristan.

At may isa pang dumating.. Si Ira na naka crossed arm. Apat kaming nakatayo at magkakaharap sa isa't isa.. Why do I feel that the atmosphere had change?

"Hindi ko alam na dumating ka na pala Drew" Tristan. So totoo nga, kilala namin si Drew!

"Who's that chik dude? Girlfriend mo?" Drew.

"Not your business mister.. tss" Ira

"Ohh. what a rude chik you have.. Never taught you'd like someone like that. Iba kasi ang mga tipo mo dati" sabay tingin ni Drew sakin. Bakit siya tumingin sak in? Naiilang tuloy ako >0<

Tumawa lang si Drew at saka tumalikod samin.. Nakalagay ang kamay niya sa kanya ng bulsa.

"Aalis na muna ako.. See you next time" Drew. Teka! Aalis na siya?

May mga itatanong pa ako sa kanya!

"Secrets secrets go away..." pakanta kanta pa siyang umalis.

"That bastard" pabulong na sabi ni Tristan.

"Don't mind him." Sabi ni Ira kay Tristan. Hinawakan pa niya ito sa braso. Pagka tapos noon ay hinawakan niya ang mukha ni Tristan.. "Wag mo siyang intindihiin." Hinawakan din i Tristan ang kamay niya. "Salamat"

Parang bumigat ang dibdib ko nang makita silang ganoon ka-close. Parang na out o f place ako. Madaming alam si Ira about kay Tristan..

Pero ako..

Wala akong alam..

Hindi ko pa kilala nang lubusan si Tristan..

Wala akong kwenta..

"I better go" mahinang sabi ko. "You two just enjoy each other"

Naglakad ako palayo nang nakayuko. Ang bigat ng dibdib ko.. Parang sasabog na ito sa sobrang sakit.

Wala akong magawa..

Bakit ba kailangan ko pa makita ang mga bagay na iyon? Siguro kung hindi ako sumama baka mas malaya si Tristan magawa ang mga gusto niya kay Ira.

Siguro naiinis siya sakin kasi nagpumilit ako sumama sa kanya. Hindi ko alam na seryoso pala siya kay Ira.

Mabagal lang akong naglalakad palayo.. Damang dama ko ang bigat ng dibdib ko sa nangyari..

Ira's POV

"Why are you doing this?" napaupo ako sa bakanteng upuan na malapit samin. Nanatili lang si Tristan na nakatayo.

"Geez! It's so hard to fake around Tristan! Whenever she's looking do we really have to act like we're lovey doxies or something?"

"Dahil iyon ang kailangan niya." sagot niya.

"Kailangan ba talaga niya o kailangan mo? Tell me Tristan, bakit mo ginagawa ito? Why don't you just grab the opportunity! Ayan oh! Nilalaman ka na! Pinapakawalan mo pa!"

"Hindi ikaw ang nasa katayuan ko Ira. Hindi mo nakita kung paano niya minahal si Nathan.. Hindi mo nakita ang gabi-gabing iniiyak niya noong nawala siya! Hindi mo alam ang pakiramdaman na maging panyo nang mahal mo sa tuwing masasaktan siya! Na sayo siya tatakbo kapag wala na siyang masandalan pero iiwan ka din niya kapa pag naging okay na siya. Hindi mo alam kung gaano kasakit.." napaiyak na siya. Naglakad siya palayo at pinahiran ang luha na tumulo mula sa kanya. Nagpipigil siya dito sa loob. Nakakahiya sa ego nang isang lalaki na umiyak in a public place.

At sa loob pa ng bar!

Sinundan ko siya sa labas ng bar.

"Alam ko ang pakiramdam na yan.. alam na alam ko dahil nararanasan ko siya ngayon!" napatigil siya at hinarap ako.

"Wag mo na pahirapan ang sarili mo.. Tatlong taon ka din nagtiis.. Tatlong taon wala kang ginawa kundi pasayahin ang taong iyon. This time make yourself happy. Pagbigyan mo naman ang sarili mo."

"Natatakot ako.. ilang beses na ako nireject. Ilang beses na Ira. Pero bakit ga nun?" hinawakan niya ang dibdib niya at pinukpok iyon. "Bakit andito pa din siya? Bakit hindi siya mawala? Sana nagka amnesia na lang din ako. Para mawala ang sakit na ito"

Pinipigilan ko na huwag maiyak. Nakakaawa ang itsura niya. Simula noon pa lang hindi pumalya ang nararamdaman niya kay Mika. Kahit isang beses.

At ayoko din umiyak dahil hindi ako ang mahal niya.. Napakaswerte mo Mika.

Itong nararamdaman ko sa loob ng dibdib ko para sayo ay itatago ko na lang habang buhay.

"Ngayon ka pa ba matatakot? sagutin mo nga ako Tristan? Ni isang beses ba hindi siya nagbibigay ng motibo sayo?"

"Sadya lang siyang ganoon.. dahil.."

"Dahil magkaibigan kayo? Oh C'mon! Just go okay?! Hanapin mo na siya! At alam ko na ang nasa isip mo! Na dadating na yung Nathan na yun! So what?! Alam ko naman na gagawa ka ng paraan! Yun nga lang ay kung kelan andito na yung karibal mo" napahampas ako sa noo ko. "May fiance na yun at ate ko pa. Siya mismo ang nang iwan. This is now or never"

Napatigil siya. Sana maisip mo ang point ko..

Lumapit siya sakin at hinawakan ako sa magkabilang balikat..

Hinalikan niya ako sa noo.

"What am I without you.. Thank you Ira. Sa tatlong taon na ito andyan ka para sa kin. And you're right. It's now or never."

Sumakay siya sa loob ng sasakyan niya at sumalute sa kin..Ngumiti lang ako sa kanya.. naiwan akong nakahawak ang mga kamay sa aking noo na hinalikan niya.

How I wish we don't need to act.

How I wish It's just us..

Ngumiti na lang ako at naglakad papunta sa kotse ko nang may lalaking nakatayo at nakasandal sa wall.

"Kanina ka pa dyan?" I asked.

"Ganyan ka ba talaga kataray sa lahat ng tao?" Drew

"Mind your own business." naglakad ako palayo.

"I guess you're not a witch.. mabait ka naman pala. Kala ko kontrabida ka. You're into Tristan huh?"

"I don't care kung kontrabida man ako o bida, all I want is Tristan's happiness. Ayoko lang masaktan siya"

"May masasaktan talaga.. and to think Nathan will be back. Hindi ko na alam ang mga susunod pang mangyayari. Kung ngayon pa lang napaka komplikado na ng sitwasyon. How much more in his return?"

"This is her last chance. Ngayon ang huling pagkakataon na papalayain ko si Tristan para sa kanya. But not anymore pag sinaktan niya ulit ito"

Nakuyom ko ang kamao ko..

Ito na ang huli..

"Tignan na lang natin ang tadhana. Sino nga ba sa dalawa ang makakatuluyan. Pwedeng isa sa kanila o pwede din na wala. Lahat nang sagot ay malalaman sa pagbali k ng alaala ni Mika"

Naglakad na siya palayo.

"Hey! Don't interfere or else..." Banta ko sa kanya

"Or else what?" Ngumiti siya. "Wala akong balak mangialam. As long as Mika is safe and happy, I won't" umalis na siya. Chapter 6:Under The Rain ==Book 2==Dedicated sa kanya ^0^

HAPPY HEARTS DAY SA INYONG LAHAT! ^0^ ==Book 2==

Normal POV

Kanina pa tinatawagan ni Tristan si Mika pero hanggang ngayon ay hindi pa din ito sinasagot. Nag-aalala na siya. Sa tuwing tumatawag siya ay mabilis naman itong sumasagot noon. Binabaybay niya ang bawat madaanan habang nasa loob siya ng sasakyan.

"Mika sagutin mo!" Nagriring lang ang cellphone nito. Hindi niya maisip kung galit ba ito sa kanya kaya hindi nito sinasagot ang tawag niya o may nangyari ng maa sama dito. Napapraning na siya..

Nagsisimula na umulan.. madilim pa naman ang paligid at tanging mga ilaw sa poste lang na madadaan ang gumagabay sa daan. Napag desisyonan niyang puntahan nang lang sa mansyon nila si Mika. Maaaring umuwi na ito agad nang umalis siya kanina sa bar.

Hindi nagtagal ay umulan na nang malakas.. Patuloy lang siya sa pagmamaneho nang may maaninag siyang babae na nakatayo sa poste. Tila wala itong pakialam kung nababasa man siya. Nang matapatan ito ng ilaw ng sasakyan niya ay siyang ikinagulat at niya.

Bumilis ang tibok ng puso niya. Naghahalong pag-aalala at kasiyahan ang nadadama niya. Nag-aalala dahil nababasa na ito ng ulan at pwede itong magkasakit at sa kabilang banda ng puso niya ay nasisiyahan siya dahil natagpuan na niya ito.

Binuksan ni Tristan ang pinto ng kanyang sasakyan at lumabas. Wala na din siyang pakialam sa ulan kahit nababasa na siya..

Mika's POV

Nakayuko ako habang umiiyak..

Umuulan pero wala akong pakialam..

Hindi ko alam kung sino ang dapat kong lapitan, hindi ko alam kung kanino ako hiram ng balikat upang iyakan..

Sa tatlong taon na ito na nakasama ko si Tristan bakit hindi niya maramdaman na gusto ko siya?

Na ang pagtingin ko sa kanya ay higit pa sa kaibigan?

SIge lang Mika.. umiyak ka lang.. Iiyak lang ako dahil wala namang makakakita sa kin.

Ang lahat ng tao sa paligid ay nawala na..

At kakaunti na din ang bumabayaheng mga sasakyan ngayon.

Walang makakakita ng paghihirap ko..

Parang lumiwanag ang paligid pero hindi ko na iyon pinansin..

"Nakita din kita.." Ang boses na 'yun..

Napatingin ako sa lalaking papalapit saakin, at katulad ko basang basa na din siya ng ulan.

Alam ko kung kanino ang boses na yun. Hindi ko lang siya masyado makita dahil na katutok saakin ang ilaw ng sasakyan at nasisilaw ako.

"May ideya ka ba kung gaano mo ako pinag-alala?" umimik na naman siya..

Mas lalo akong umiyak..

Bakit pa siya nandito?

Diba kasama niya si Ira?

"Anong ginagawa mo dito? Diba kasama mo si Ira?" matamlay na sabi ko. Hindi ako makatingin sa kanya. Nakayuko lang ako..

"Anong ginagawa mo dito? Bakit ka umiiyak?" Ang boses niya.. Napakahinahon..

Mahinahon lang pero para akong kinakain ng mga ito..

"Wag mo akong pakialaman!" akmang aalis ako pero hinawakan niya ang braso ko at iniharap sa kanya.

He holds my chin. Itinaas niya ito kaya nakatingin kami sa mata ng isa't isa.

"3 years ago sinabi ko sa isang babae na kapag nakita ko pa siyang umiyak hahali kan ko siya" nagulat ako sa sinabi niya. Hindi ko alam kung bakit sinasabi niya sakín ito.. "3 years ago, nanghingi ako sa isang babae ng kahit isang porsyento lang na puwang sa puso niya at gagawin ko ang lahat para maging isang daan iyon o higit pa..... at sa loob din ng tatlong taon na iyon, I proposed to that girl if she wants to be my girlfriend"

Patuloy sa pagpatak ang luha ko..Kasabay nito ang malakas na ulan pero wala kami ng pakialam doon..

Nakikita ko sa mga mata ni Tristan ang lungkot.

Ito ang mga mata na ayokong makita sa kanya dahil sa tuwing nakikita ko iyon, mas nasasaktan ako.

"Tristan... bakit mo ito----"

"Kakambal ko ata ang salitang REJECT. Isang beses lang ako naging seryoso sa babae pero hindi ko nakuha ang inaasahan kong pagmamahal na iyon. Isang ngiti lang niya masaya na ako. Pero masakít pala na habang tumatagal, mas palalim ng palalim ang nararamdaman mo sa taong iyon..."

HInawakan niya ang mukha ko.. I can see in his eyes his sincerity.

Para bang may sinasabi siya sakín pero hindi ko maintindihan..

"The fact that I HAVE BEEN LOVING YOU FOR MORE THAN THREE YEARS hurts! Mahal na

mahal kita.. hanggang ngayon! Kahit na sa mga panahon na may mahal kang iba noon ikaw lang! Ikaw lang talaga ang nandito!" itinuro niya ang puso nya. "Natatakot akong masaktan. Pero mas nakakatakot na mawala ka, dahil sa tingin ko hindi ko na kakayanin."

Tumigil siya ng kaunti. "Mika, Akala ko noong huling propose ko sayo iyon na ang magiging huli pero hindi pala. I want to be with you. Kung mabubuhay man akong muli ikaw pa din ang gugustuhin ko.. I want you.. I love you.. and I want you to love me"

Niyakap niya ako..

Ang bilis ng tibok ng puso ko..

Hindi ko maintindihan kung ano yung iba niyang sinasabi pero isa lang ang alam ko..

MAHAL AKO NI TRISTAN..

MAHAL DIN NIYA AKO!

"Ibinaling ko ang sarili ko sa ibat ibang babae pero ikaw pa din. So please, give me a chance to be with you. Alam kong nabigla ka pero ito ang totoo.. I love you so much.."

Naiyak ako..

Hindi dahil sa malungkot pero masayang masaya ako..

"I'm sorry for hurting you like this.. Hindi ko hinihingi ang sagot mo kaagad pero gusto kong malaman mo na mahal kita. At gagawin ko ang lahat para mahal in mo din ako katulad na lang ng ginawa ko 3 years ago.."

"Nakakainis ka!" sinuntok ko siya sa dibdib. "Nakakainis ka!" sinuntok ko siya nang paulit ulit pero tinatangap lang niya ang lahat ng iyon.

"I'm sorry.. pero sana hayaan mo akong patunayan ko sayo---" hindi na niya naituloy ang sinasabi niya. Hinalikan ko siya. Umiiyak ako sa sobrang saya.

Nanlaki ang mga mata niya sa gulat...

"Naiinis ako sayo kasi hindi mo agad sinabi!" ngumiti ako habang umiiyak na nakatingin sa kanya. Hinawakan ko ang mukha niya.

"I waited so long for this day to come. Akala ko hindi na ito mangyayari" and I kissed him again. He kissed me too gently.

Iminulat ko ang mga mata ko and saw him cry..

Niyakap niya ako..

I guess we are just happy being in each other's arm..

And under the rain, we can feel our love for each other..

I gave all my heart to this man.

Chapter 7: To Love Me ==Book 2== A/N: Nagkatuluyan na ang MITAN. :)) Any reactions? Comment below. ^0^ Dedicated to MonalynJandocRivera Dedicated to her ^0^

May concert daw ang CN BLUE? June 15 2013 sabi dun sa RA ko pero di ko sure. *u*
If true, makikita natin si Tristan baby! :)))) ==Book 2==

"Not sleepy yet?" tanong niya sakin. Kausap ko si Tristan sa kabilang linya. Katatapos lang namin mag practice kanina para sa performance bukas kay Sir. I think okay naman yung practice. Saulado na din namin ang korean song na iyon.

Nakahiga ako sa kama at nakatingin sa kisame habang kausap siya. "Not yet. How 'bout you?"

"Im tired. Lets go to sleep then?" Tristan

"Waaaaah! Ayoko pa. Wag ka muna matulog please?" >0<!

"Pero pagod nako"

"Please baby boy" >0< Kung makikita mo lang ang puppy eye technique ko tatablan ka nito. Alam kong di mo ako matitiis pero sayang wala siya >0<!!!

"Kailangan natin magpahinga. Bukas na ang major exam diba? Baka hindi ka makakan ta ng maayos bukas"

"Siguro may tatawagan kang iba ano?! Psh! Alam kong tinatawagan ka ni Ashley!"

"Pero hindi ko sinasagot ang mga tawag niya."

"That girl! I'll cut her hair kapag nilandi ka nya!"

"Hahahaha! Selos ka talaga niyan?"

"Hindi ako nagseselos! >0< Gusto ko lang malaman niya na ang akin ay akin" nag p out ako

Hindi ko na siya narinig pang umimik sa kabilang linya. "Hmm. Inaantok ka na nga, siye na nga. Go to sleep. Matutulog na din ako"

Hindi pa din siya umiimik. Baka nakatulog na siya.

"Goodnight, Tristan. I love you" sambit ko. Pero hinintay ko pa din siyang umimik pero wala na talaga. I guess tulog na siya..

I ended the call..

Nag stretch ako ng katawan. Tumayo muna ako para hinaan ang air-con, masyado na kasing malamig. Tumunog ang cellphone ko at tinignan kung sino ang nagtext.

From: Baby Boy

Punta ka sa Balcony.

-End

Napangiti ako.. Agad kong binuksan ang sliding door ng aking silid at pumunta sa balcony. I saw Tristan leaning on his car outside. Ang kwarto ko ay nakaharap sa main gate ng mansyon kaya madali itong makita.

May mga body guards na nakakalat sa paligid. Bahala na..

Lumabas agad ako ng tahimik.. Nakita ako ng tatlong body guards pero nakiusap ako sa kanila na payagan nila akong lumabas. Nakinig naman sila sakin dahil ito ang unang beses na humingi ako ng pabor sa kanila. Malimit ay hindi ko talaga sila

nakakausap.

"So kanina ka pa dyan???" hindi makapaniwalang tanong ko sa kanya. "I thought you were asleep"

"Kanina pa akong nandito. Im just here to say goodnight personally" he walk closer to me..

Namula ako sa paglapit niya sakin. Kinikilig ako! *u*

Eh kasi naman, andito siya para lang mag goodnight sakin! >0<

"Good night.. I love you" He kissed me on my forehead. A sweet kiss..

Pagkatapos nun ay nakangiti siyang pumasok sa kanyang sasakyan at nag wave sakin . Ngumiti ako sa kanya.

Hanggang ngayon hindi pa rin ako makapaniwalang kami na..

As in kami na!!!! *u*

Naalala ko na naman yung nasa ulanan kami noong isang araw, napahawak ako sa labi ko. Sunod ang noo ko..

Pinagmasdan ko ang sasakyan niya hanggang unti unti itong nawala sa paningin ko.

Papasok na sana ako nang bigla akong may naramdamang kakaiba..

Why do I feel that someone is watching me??

Napahawak ako sa dibdib ko..

Tumitibok ito ng mabilis..

Mabigat na pakiramdam na hindi ko maintindihan kung bakit.. Tumingin ako sa paligid..

Walang tao..

Dumating ang dalawang body guards ko. Sinusundo na nila ako..

"May problema po ba?" tanong ng isa.

"Pakiramdam ko may tao dito.." sabi ko sa kanila.

Naalerto naman ang iba kaya lumabas sila at Hinalughog ang paligid..

Pumasok na ako sa loob ng gate.

"Wala po kaming nakitang tao sa paligid"

"Ahh, baka akala ko lang.. Siguro may aso kanina. he-he" nag peace sign pa ako sa kanila.

Pumunta na ulit ako sa loob ng aking kwarto. Ang bilis pa din ng tibok ng puso ko.. Bakit ganun? Parang kinabahan ako bigla..

Tapos ng kumanta si Ashley. It was a good song. The voice is definitely good but her stage appearance was not that good at all.

Masyadong maarte..

Sa madaling salita, napaka OA niya sa stage kaya yung mga nanunuod ay maiinis sa

itsura niya.

Sigh...

Kawawang babae.

=____=!

"Mendoza and Dela Rosa" tawag ni Sir.

Tumayo na kaming dalawa. Medyo kinakabahan ako kaya naman hinawakan ni Tristan a ng kamay ko at ngumiti. Edi siya na ang may magandang ngiti *u*

Inayos ko ang mic stand. Matapos nun ay ibinigay ko ang hard copy ng kanta namin na korean and english version.

Tumingin muna kami ni Tristan sa isa't isa bago magsimula. Hindi pa din maiwasan na kiligin ako.

Pakiramdam ko matutunaw na ako sa mga ngiti pa lang.. Yung mukha niya nagsasabing, "kaya natin ito!"

Huminga muna ako ng malalim bago magsimula..

TO LOVE ME by PARK SHIN HYE (Korean Version ang kinanta nila pero ito ang English version, nasa side yung video ng kanta)

â «Since when is it, You came into my heart My heart keep thumping even for your little smile For a long time, I've been waiting for this fate like love It's you, I know it. Ohhh That my love is you You're like a cotton candy that melting my heart all day You're like a rainbow taht coming dazzlingly into my heart Will you whispered me with your sweet voice That from the beginning your heart is everyday loving me too I love you Just be my love Tristan: Why I keep laughing while I heard your playful voice When your two little eyes stare at me, I even trembling like this (tumingin siya kay Mika) For a long time, I've been waiting for this fate like love.. IT'S YOU, I KNOW IT. Ohh~ That my love is you For a long time, I've been waiting for this fate like love.. IT'S YOU, I KNOW IT. Ohh~ That my love is you

Mika and Tristan: (Tumingin sila sa isat isa. Nangungusap ang mga mata nila na mahal nila ang isa't isa) You're like a cotton candy that melting my heart all day You're like a rainbow taht coming dazzlingly into my heart Will you whispered me with your sweet voice That from the beginning your heart is everyday loving me too I love you Just be my love

Mika:Do you know? The day we fall in love like this Do you believe? That Cupid's arrow sent from heaven I love you who come like Miracle's gift Lets be together forever. Loving me everyday I love you. Just be my love

Natapos ang kanta nang maayos..

Nakangiti kami ni Tristan sa isa't isa..

Nagpalakpakan ang mga kaklase namin maging si Sir.

Napahawak ako sa ulo ko nang bigla akong may makita sa aking isipan..

Madaming tao, nag iingayan sila..

Stage..

Mic..

May Lalaki...

Hindi lang isa kundi dalawang lalaki...

May babae din na nasa stage.. malabo lang..

Pero hindi ko maintindihan kung bakit biglang may nakita akong ganitong bagay..

na lang itong sumagi sa isipan ko..

Unti unting nanlalabo ang paningin ko, maging ang pandinig ko..

Hanggang sa nawalan na ako ng malay..

"Mika!!!" Tristan. Chapter 8:A Love That Will Last Forever ==Book 2== Dedicated to her ^0^

Sino ang mas DESERVING? ;) ==Book 2==

Madaming tao...

Stage...

Para siyang nasa plaza at mukhang pamilyar ang lugar na ito sakin.

May nakikita akong dalawang lalaki na nakatayo sa stage at isang babae pero mala bo ang mga mukha nila..

Narinig ko ang sigawan ng mga tao na para bang nagsasaya sila..

Napako ang mga mata ko sa isang lalaki..

Tumingin siya sa katabi niyang babae at may hawak silang mic..

Magsisimula na silang kumanta nang maimulat ko nang dahan dahan ang aking mga mata..

Nasa loob ako ng isang kwarto, nakita ko ang pamilyar na bintana at pinto malapit sa pwesto ko..

Tama, nasa loob ako ng clinic ng school.

Iginalaw ko ang aking katawan at tumayo. Biglang dumating si Tristan na halatang nag-aalala.

"Thank God you're okay. Now tell me, may masakit ba sayo?"

Umiling lang ako. ***

Nasa loob kami ng sasakyan niya..

Lumabas ako ng sasakyan at umupo sa harapan nito.

Sumunod siya at tumabi saakin. Pareho kaming nakatingin sa mga stars. Madilim na. Siguro ay nasa alas syete pa lang ng gabi ngayon.

"May napanaginipan ako kanina.." panimula ko.

Napatingin siya saakin pero nakatingin pa din ako sa mga stars.

"Bago ako mawalan ng malay kanina, iisang pangyayari ang mga nakikita ko.. Stage , madaming tao, dalawang lalaki at isang babae. Hindi ko alam kung bakit bigla k ong nakita ang mga bagay na iyon. Pero naisip ko, hindi ba parte iyon ng nakaraa n ko na nakalimutan ko?" napangiti ako.

Narinig ko siyang bumuntong hininga kaya tumingin ako sa kanya. Nangingislap ang mga mata niya.

"I know that this day will come." ngumiti siya at hinawakan ang mukha ko. "Nang napagpasyahan ko na sabihin sayo ang tungkol sa nararamdaman ko, napagpasyahan ko na din sabihin sayo ang mga bagay na dapat mong malaman. Sasabihin ko na dapat sayo kanina pa pagkatapos natin magperform pero nawalan ka ng malay. Hindi ko alam na magpaparamdam na sayo ang nakaraan bago ko pa ito sabihin sayo."

"Ano ba talaga ang nangyari saakin?"

Kinakabahan ako..

Bakit parang napaka importante ng sasabihin niya saakin.

Anong nangyari noon?

"Before your accident. I'm with you. You're crying miserably because of that man .."

"That man???"

"Yes. He's my bestfriend."

"Teka lang ha? Hindi ko maintindihan? Bakit ko naman iiyakan ang lalaking iyon? At bakit hindi ko alam na may bestfriend ka pala??"

"Nagpupumilit kang umalis. Pupuntahan mo siya sa Canada because he broke up with you. You just can't accept the fact that you and him are through. At masakit pa ra sakín na makita kang nagkakaganun ng dahil sa kanya. So I let you go.." nasu ntok niya ang sasakyan niya.

"I didn't know that If I let you go like that you'll end up having that accident . At hanggang ngayon sinisisi ko ang sarili ko, hindi ko pa din mapatawad ang sa rili ko dahil kung hindi dahil sakín hindi mangyayari sayo ang bagay na iyon. Na takot ako.. Akala ko mawawala ka na.."

Flashback~

Isang Linggo na ang nakakalipas nang ireject ni Mika si Tristan sa rooftop. Sina bi niya na layuan na siya ni Tristan dahil hindi niya kayang makita ang kaibigan na nasasaktan ng dahil sa kanya. Hindi niya kaya itong maging panakip butas kaya hindi niya tinanggap ang alok ni Tristan na maging girlfriend niya.

But Tristan is Tristan. Kahit ipinagtabuyan na siya nito, hindi pa din ito nawala sa tabi niya. Gabi gabing umiiyak si Mika kaya lagi siyang pinupuntahan ni Tristan. Inaakyat nito ang bintana ni Mika at lagi niya itong nadadatnan na umiiyak. She's crying miserably because of the pain. Hindi niya pala kaya. Hindi niya matanggap na wala na sila ni Nathan..

Umiiyak siya. Hindi siya payagan ng mama niya at pati ni Nicole na umalis.

"Nooo! Nathaaaaaaaaan!!! Nathaaaaaaaaaan!!!!" Nagwawala na siya. Hinawakan na siya ni Arden at ng mama niya na iyak na din ng iyak.

"Mamaaaa... pleaseee. Gusto ko siyang makita!!" iyak siya ng iyak. Lumapit si Nicole sa kanya at saka siya sinampal ng malakas.

"Tumigil ka na! Wala na siya! Kaya sana wag kang magpakatanga sa taong iyon!"

"Nathaaaaaaaaan!! Nathaaaaaaaaan!" tila wala siyang naririnig. Nagwawala siya. Hindi pa din siya kumalma at mas lalo lang siyang naiyak ng sampalin siya ni Nicole. Hindi kasi nila maintindihan ang nararamdaman niya. Ang lalaking pinakamamahal niya, nawala lang sa isang iglap sa hindi malamang dahilan. Alam niyang hindi na siya mahal nito pero paano? Bakit biglaan?

Pumasok si Tristan sa pinto at hinila si Mika sa labas ng bahay nila. Isinakay niya si Mika sa sasakyan niya. Tumigil sila sa isang lugar na malayo kina Nicole. Malaya niyang masasabi ang mga gusto niyang sabihin sa dalaga.

"Mika naman! Pwede bang itigil mo na yan?!"

"Ano bang alam nyo?! Wala kayong alam! Hindi nyo alam kung gaano kasakit ang iwanan!"

"Hindi ko alam kung gaano kasakit ang sinasabi mong yan pero ang alam ko nasasaktan ako ngayon!!!!" sigaw ni Tristan. Sumabog na siya. Gusto na lumabas ng mga l uha niya.

"Tristan please... Diba sinabi ko na sayo. Layuan mo na lang ako. Ayokong nakikita kitang ganyan."

"Hindi ko kaya.." hindi niya kayang mawala sa tabi ni Mika. Pakiramdam niya mas gugustuhin pa niyang masaktan ng paulit ulit na nakikita si Mika kaysa layuan niya ito at hindi na makita pa dahil para sa kanya para na siyang namatay nun.

"Pero siya ang mahal ko.."

"At mahal na mahal kita" Tristan.

"I'm sorry" Napayuko si Mika. Umiiyak na naman siya. Naramdaman na lang niya ang mga kamay na bumalot sa katawan niya. Niyakap siya ni Tristan..

"Shhhh... don't cry okay?" hayan na naman si Tristan kaya mas lalo siyang umiyak . Naawa lang siya sa kalagayan nito. Talagang mahal na mahal siya ni Tristan pero bakit hindi niya ito magawang mahal in?

"Sige na, umalis ka na.. Ako na ang bahala magsabi sa mama mo" Napatingin si Mika. Hahayaan na niya siyang umalis? Kung ganun, makikita niya si Nathan? Nakahanap na naman ang loob niya, kung ipagtabuyan man siyang muli ni Nathan atleast map apanatag ang loob niya. Gusto niyang malaman ang dahilan kung bakit biglang nawala ang pagmamahal nito sa kanya.

Ngumiti lang si Tristan at saka siya tinalikuran ni Mika..

Kitang kita ni Tristan kung paano lumakad si Mika palayo sa kanya. At nang dahil doon napaiyak na siya. Sinabi niya sa sarili niya, na ito na ang huli. Magpapar

aya na siya. Gagawin niya ang sinabi ni Mika sa kanya noon sa rooftop.

"Please Tristan, just stay away from me"

Isang oras na siyang nasa pwesto niya. Nakahiga sa damuhan at tulalang pinagmam asdan ang kalawakan..

"Tapos na. talo na talaga ako" nasabi niya sa sarili niya. Natuyo na ang mga luh a na nasa mukha nya. Ilang sandali lang ay may tumawag sa cellphone niya. Nag a a langan pa siyang sagutin ito pero sinagot na din niya nang hindi tumigil sa pa gr ing.

"Hello" sagot niya. Ni hindi na niya magawang tignan kung sino ang tumawag sa ka nya. Wala siya sa sarili..

"Tristan... si Mika" si Nicole. Kinabahan na siya sa tono ng boses na gamit nito sa kanya. Napatayo siya mula sa pagkakahiga. Biglang bumigat ang dibdib niya..

End of Flashback~

Tinignan ni Tristan ang mga stars matapos ikwento kay Mika ang nangyari noong ak sidente niya. Parang naluluha na ulit siya nang maalala niya. Akala niya tapos n a ang lahat pero heto siya kasama si Mika at sila na. Tapos nakasama din niya it o sa loob ng tatlong taon."If you really love me that much why did you need t o h ide it?" tanong ni Mika

"Natakot lang ako.. Alam kong dadating ang araw na babalik ang alaala mo kaya hi ndi ko na sinabi ang tungkol kay Nathan"

"Hindi siya ang tinutukoy ko kundi ang nararamdaman mo. Bakit mo kailangang itag o sakin ang nararamdaman mo. Tatlong taon din ang nasayang"

"Ayokong mag take advantage sayo. Hindi ka nakakaalala ngayon... Pero paano na l ang kung maalala mo na" Ngumiti si Tristan. Iniisip niya na pag dumating ang pa g kakataon na iyon, tatanggapin na lang niya. Na kapag nawala si Mika sa kanya. Ha hayaan niya iyon dahil hindi talaga ito sa kanya magiging masaya.

Pero hanggat kaya pa niya, ibibigay niya lahat lahat para sa kanya. Sisiguraduh in niya na ipaparamdam niya araw-araw sa kanya kung gaano siya magmahal.

"Kaya mo ba sinasabi ang lahat ng ito? Para malaman ko na iba talaga ang mahal ko at hindi ikaw?"

"Oo. Gusto kong malaman mo yun. Pero kung hahayaan mo pa din ako, walang magbabago. Pero kung ngayon pa lang gusto mo na umalis sa tabi ko, hindi kita pipigilan. Karapatan mo malaman ang lahat. At alam kong gusto mong hanapin ang sarili mo ngayon." Puno ng pag uunawa ang mga salitang binitawan ni Tristan.

"Pero dyan ka nagkakamali.."

Hinawakan ni Mika ang kamay ni Tristan. "Siya ang mahal ko noon... Pero ikaw ang mahal ko ngayon kaya wala pa ding magbabago. Hindi ko na kailangan pang maalaala kung sino s'ya. Ikaw ang mahalaga"

Napatigil si Tristan sa mga sinabi ni Mika. Hindi niya akalain ang mga sasabihin niya. Totoong ibang Mika na ang nasa harap niya ngayon. At maswerte siya kasi minahal siya nito. Kung matatapos man ang mga maliligayang araw na ito para sa kanya balang araw kapag bumalik na ang alaala ni Mika, hindi siya magsisisi.

Dahil para sa kanya, mapalad na siya. Dahil mahal na mahal niya ito. A love that will last forever. Chapter 9:Death Agony:His Comeback ==Book 2== Dedicated to XiiMakulet Dedicated to Her ^0^

Dedicated sa taong wala daw facebook pero merong twitter ^0^ Isa din siya sa nag interview sa kin dito sa wattpad. Haha! Hello! :)))) Nagbago na ang wattpad, hindi na become a FAN ang nakalagay. FOLLOW na. Ajujuju! Gaya gaya din si watty. Na kiki-follow na! HAHA. Matagal ko na napansin ngayon ko lang gusto i-share haha! :) ==Book 2==

"Hija!" Bumeso sa kin si Tita Celine the moment she saw me. Bumisita lang ako sa bahay nina Tristan. Mahigit isang linggo na din ang nakakalipas.

Pinaupo niya ako sa mahaba nilang sofa.

"Ikaw ha! Nakakapagtampo ka.. Ngayon ka lang ulit bumisita dito sa bahay. Alam mo bang tuwang tuwa ako nang malaman ko na naging kayo na ng anak ko?" tumawa si Tita Celine. "Ewan ko ba sa anak kong iyan! Hindi pa agad umamin sayo"

Nagtawanan kami..

Nagkwento pa siya ng mga bagay na sinasabi niya noon kay Tristan about sa kin. Na gusto daw niya ako matagal na. Nakakataba ng puso *o*

"Where's Tristan? Hindi ko pa po siya nakikita"

"Nasa taas lang. Pababa na din iyon. Just wait for him okay? Maghahanda lang ako ng makakain nyo." excited na umalis si Tita Celine sa living room at nagpunta sa kusina.

"Mama, nakita nyo ba yung charger ng---- Oh Mika, andito ka pala" Tristan O__O

Me: @____@ DROOLS!

Tristan. Topless. Shorts. Abs. Messy Hair.

DROOLS!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! >0<

"Waaaah! Baby Boy!!" hinug ko siya. Napatawa naman siya.

"Alam mo bang ito ang kauna unahan kong pagkakataon na nakita ang abs mo? Pahawa k nga! Totoo ba yan??!"

Hinawakan ko ang abs niya.

Waaaah!

Ang tigas!

Totoo nga!!! *u*

"Syempre totoo yan" patawa tawa lang siya habang nagsusuot ng damit.

Sayang naman.. hindi pa tumatagal sa view inalis na niya agad. (_ . _)"

"Ano nga pala ang ginagawa mo dito? Hindi ka nagsabi sakín na pupunta ka pala. Hindi tuloy ako nakapaghanda"

"Syempre binibisita ko mama at papa mo. Kaso mukhang wala na naman si Tito Fred eh.."

"Sila lang?" dumikit siya sakín. Nilapit niya ang mukha niya sa mukha ko. "Sila lang talaga ang ipinunta mo dito?" waaaah! kumikinang pa yung mata niya *u*

"Ahh ehh.. syempre kasama ka na dun" nahihiyang sabi ko.

Ginulo niya ang buhok ko at hinila ako sa dining area. Kalalagay lang ni Tita Celine ng mga pagkain doon kasama ng maid nila.

"Tamang tama, okay na ang meryenda." Naka apron pa si Tita! How cuuute! *u*

"Bumili ka ng grocery natin ha?" Kausap niya ang maid nila. "Isama mo din yung dalawa para matulungan ka. Yung driver na bahala sa inyo"

"Mam, madami pa po tayong grocery ah?"

"Ha? Ganun ba? Basta bumili ka pa din. Kahit ano na lang okay?" Patawa tawang lu mapit samin si Tita Celine.

"Kain lang kayo dyan ha? Aalis pa ako! Pupuntahan ko si Fred sa office, I need to get there as soon as possible." :)

"Ma, kala ko ba di kayo aalis ngayong araw na ito. Sabi mo kagabi, rest day mo ngayon" Tristan -__-

"Ha? Sinabi ko ba yun? Hmm... Nagbago na isip ko. Pupuntahan ko si Fred. He needs me there. Bahala na kayo dyan, bye.." sabay wink kay Tristan.

"I cant wait to have my grandson!!" narinig namin ni Tristan kaya napatawa na lang kami.

Pansin ko nga inubos ni Tita Celine ang tao sa bahay nila kaya kami lang ni Tristan ang naiwan. Matapos namin kumain, naglaro muna kami ng playstation. Ang daya nga kasi lagi akong natatalo! >0<

Pero ang pinaka gusto ko ay yung super mario! ^0^ Nasa living room kami. Hindi pa nakakatira si Tristan kasi hindi pa ako naa-out sa game :) "Ang galing ko talaga!" sabi ko sabay baling sa pwesto ni Tristan. Nakatulog na pala siya. Hindi ko siya masisisi. Kanina pa siya naghihintay ng turn niya *u*

Ang gwapo niya *u*

Ayiiie! Kinikilig ako kay Baby Boy!

I trace my my index finger from his forehead to his nose.

Next is his lips..

Nagulat ako nang bigla niyang kinain ang hintuturo ko. Waaah! Nagulat ako! >0<

Kala ko tulog pa siya. Nagising siguro nang hawakan ko siya.

Nakatingin si Tristan sakin.

"Sorry nagising ba kita?"

"Medyo"

Sumandal ako sa sofa. Nakaupo kami sa sahig nila pero may malambot naman kaming inuupuan.

"Haaaay.. Ang sarap ng walang pasok" sabi ko. Ipinikit ko ang mga mata ko.

Nagulat na lang ako nang may labing lumapat sa labi ko. It was him.

Napangiti ako.

LUB.DUB.LUB.DUB

"Ikaw talaga" :">

"I just want to feel your lips again" Tristan.

Tumayo ako. Hinawakan ko ang kanyang mga kamay at itinayo din siya. Dahan dahan ko siyang hinila pataas.

Naguguluhan naman siyang sumunod saakin. Pumasok ako sa kwarto niya na hawak pa din ang kamay niya. Alam ko ang kwarto niya dahil ilang beses na ako nakapunta sa bahay nila. Kabisado ko na ang bawat sulok ng bahay na ito..

"Mika? What are you doing?" naguguluhang tanong niya.

"I just want us to be alone.."

"Mika.."

Hinawakan ko ang labi niya.

"Tristan, I want you to know that I'm ready.. Hindi mo alam kung gaano kasakit sa akin tuwing may babae kang kasama noon."

Isinandal ko siya ng marahan sa wall.

"Do you know how much I want to kill those bitches around you?"

Masakit isipin sa akin na dinadala ni Tristan ang mga bitch na iyon sa hotel.

But now, Im ready..

"Mika, you don't know what you're saying"

"Alam ko ang sinasabi ko."

I kissed him slowly..

Hindi siya nag respond sa una.. pero habang nagtatagal tumugon na din siya sa mg
a halik ko. Hinawakan ko ang damit niya at unti unti iyong itinaas.

"Ugh Mika.. why are you doing this to me?" he said between our kisses,

Napahiga kami sa malaki at malambot niyang kama. Pumaibabaw siya saakin. Hinawaka
n niya ang mukha ko habang hinahalikan ako..

"Tristan... I love you" I said.

Tumigil siya sa ginagawa niya at ngumiti saakin.. "And I love you so much that's
why I can't do this" bumangon siya at nagsuot ng damit.

"Sa iba nagagawa mo ang bagay na iyon pero hindi sakin " ngumiti lang ako, Nauunawaan ko siya.

"Because they're not you. Iba ka. Iba sila. At mahal kita kaya hindi pwede. Ayok o gumawa ng isang bagay na baka pagsisihan mo din sa huli"

"What made you think that I'll regret this?"

Pinisil niya ang ilong ko.. Maya maya naging seryoso na siya.

"Mika, anong gagawin mo pag nalaman mo pala na binigay mo ang sarili mo sa taong iyon?"

Nanlaki ang mga mata ko..

Did I..

I..

With that man?!!! o__o

"May nangyari samin dati?!!!" gulat na tanong ko.

"I don't know. I'm just telling the possibilities. Hindi ko alam. Pwedeng oo, pwedeng hindi."

Natigilan ako.

Parang gusto ko pukpukin ang ulo ni Tristan sa sinabi niya.

Umupo na lang ako sa lap niya at niyakap siya. "Ikaw talaga! Sayo pa talaga nan ggaling ang bagay na iyan? Hindi ba dapat ako ang magtatanong niyan?" Nakaupo pa din ako sa lap niya at tinignan siya sa mga mata. "Tatanggapin mo ba kung sakal ing meron ngang nangyari?"

"Nagsisinungaling ako kung sasabihin kong hindi masakit sakin yun. Pero kung mer on man, tatanggapin kita. Walang bagay na makakapagpawala ng pagmamahal ko sayo . Wala"

Ginulo niya ang buhok ko at binuhat ako. Tumayo kasi siya at inihiga ako sa kama .

"Mag-ayos ka na. Date??" sabi nya sabay ngiti. Masaya naman akong um-oo sa kanya . ***

"Okay na po ang mga invitations, Mama" sabi ni mama kay lola. Pareho silang may nakatabing secretary sa kanila.

Ibig bang sabihin nun lahat ng mga sinasabi nila naririnig nung mga secretary ni la? ___-

Walang privacy! >0<

"Come here, Mika" waaah! Si lola. Akala ko pa naman hindi niya ako nakita -___-

"Get ready for the upcoming party. We will launch our 23rd hotel. Ipapakilala na

kita bilang aking next successor." lola

"PO??!"

"What's the matter?"

"Hindi ba ang bata ko pa?"

"Ipapakilala pa lang naman kita. Hindi pa naman ikaw ang mamamahala sa kumpanya. Madami ka pang dapat matutunan"

"Mama, seryoso? Ipapakilala talaga ako?"

"Yes, Mika.. at magiging isa na naman itong pinakamalaking event sa bansa."

"Hindi ba parang tumaba ako?" tanong ko sa nag-aayos sakin.

"Hindi po mam. Sa katunayan nga, napakaganda ng suot nyo ngayon. Bagay na bagay sa inyo ang pink long dress.." Nakatingin kami sa full length mirror ng kwarto ko. Binago ko pa ang design nito kasi masyadong maliit yung unang salamin ko..

"Okay lang ba itong wig na ito o ito?" ipinakita ko sa kanya ang ibat iba kong wig pero umiling siya.

"Mas bagay sa inyo ang mahabang buhok mam. At isa pa, hindi papayag si Madam na magsuot kayo nyan. " sabi niya kaya nag pout ako.

Si Tristan ang makakasama ko ngayong gabi. Nauna na kasi sina mama at lola sa bagong hotel dahil sila ang host. Alas syete ang simula ng party kaya dapat umalis na kami ngayon.

May kumatok sa pinto.. "Mam, naghihintay na po ang inyong sunda sa baba"

Aalis na sana ako ng matamaan ng mata ko ang kwintas na nakasabit sa likod ng p into. Nakasabit kasi doon ang ilan sa mga accessories ko.

Napahawak ako sa leeg ko.. Wala akong suot na kwintas kaya kinuha ko iyon at isi nuot.

Nakita ko agad si Tristan na naghihintay sa akin sa baba ng hagdan. Naka formal siya kagaya ko. Ang gwapo niya *u*

"You look beautiful tonight" sabi niya nang makita ako.

"Lyrics ba yan ng kanta?" Biro ko sa kanya kaya tumawa siya.

"So, Shall we?" humawak ako sa braso niya at sabay na lumabas.

Hindi pa alam nina mama at lola ang tungkol sa amin ni Tristan pero sasabihin ko sa kanila kapag nakahanap ako ng oras. Masyado kasi silang busy ngayon. Pero alam nila ang tungkol sa pagkagusto ko kay Tristan. Hindi ko alam kung paano, sig u ro dahil nung mga secretaries nila >0<

Ang dami kasi nilang koneksyon. >0< Pero hindi naman sila tutol sa bagay na iyon

Sigurado ako na hindi lang basta ordinaryo na party ang magaganap. Sa tuwing si lola ang maghohost ng isang gathering, laging may kakaiba itong pakulo kaya nama n hindi siya nawawala sa mga newspapers at magazines..

"Hindi ko nagustuhan ang maagang pagpunta mo sa Pilipinas Jonathan at iniwan mo pa ang Fiance mo sa Canada. Nag eexpect pa naman ang media sa pagdating mo kasam

a si Andrea" di maipagkakaila sa tono ng boses ni Mrs Martha Smith ang galit niya pero pilit pa din niyang pinapakalma ang sarili. Kausap niya si Nathan sa cellphone. Nasa japan siya ngayon kaya hindi niya mapagalitan ang anak sa personal

"Pumunta na lang siya dito kung gusto niya"

"We know that after she gave up being a manager after 2 years ay marami ng pinagawa ang ama niya sa kanya. Babalik siya pag natapos na ang lahat ng iyon." "Kahit wag na siya bumalik. It's the best"

"JONATHAN!!!" tumigil si Mrs Smith ng kaunti. "Wala ako dyan para pumunta sa la unching ng 23rd hotel ng mga Salcedo.. But I want you to be there. Kung may maku kuha kang impormasyon, mas mabuting sabihin mo agad ito sa akin."

Katulad ng inaasahan ko, madami na ang mga nakapark na sasakyan sa labas ng hotel. Madami na agad ang mga taong dumating. Pagkapasok namin ay makikita ang mga may ayayaman na kakilala nina lola.

Kung ano ano na lang ang mga naririnig ko.. Puro sila nagpapabonggahan ng kanilang mga ari-arian maging sa kanilang mga alahas.

Nandito din sina Nicole at Arden. Kasama nila ang mga magulang nila dahil inimbitahan din sila ni Mama. Nagulat ako ng lumabas mula sa likod nina Arden si Ira.

Nakasuot siya ng white silk dress na may touch ng gold.. Muka siyang Goddess.

Pero ano ang ginagawa niya dito???

"Ano ang ginagawa mo dito?" Tanong ko sa kanya.

"Sinabi sakín ni Tristan na may pupuntahan siyang party. Hindi ko alam na familya nyo pala ang host." Tumingin siya sa paligid. "Well, maganda ang hotel nyo" maaaring sabio niya.

Sinamaan ko naman ng tingin si Tristan. Bakit pa kasi niya sinabi sa babaeng ito
?!!! >0<

"Everyone.... May I have your attention" si lola. Pinalabas niya ang lahat ng bisita sa hotel. Magsisimula na kasi ang ribbon cutting. Si mama at lola ang na sa gitna.. Nasa tabi lang ako na hindi masyadong pansin kasama sina Tristan.

Matapos ang ribbon cutting ay pumunta na ang lahat sa Conference room. Ipinaliwa nag ang tungkol sa hotel. At ipinakilala na din ang mga bagong tauhan nito.

"Before we eat, I would like all of you to know my precious granddaughter.. My next successor.. The one and only.. Mika Salcedo"

Nagpalakpakan ang mga tao.

Medyo nainis ako kay lola kasi hindi niya ginamit ang apelyido ng ama ko nang ipakilala niya ako.

Huminga muna ako ng malalim bago umakyat sa stage. Hindi ko naman kailangan mag-alita dahil ipapakilala lang ako. Ngumiti ako sa mga tao habang patuloy naman si la sa pagpalakpak.

May isang lalaki na natamaan ng mga mata ko..

Nasa may bandang dulo siya. Nakatingin lang siya sa akin na parang nagulat. Pagkatapos noon ay lumabas na siyang conference room.

Pumunta ako ng ladies comfort room nang matapos kong kumain. Nakakainis na kasi

ang mga paulit ulit na tanong sakin ng mga taong hindi ko naman kilala. Kalimita n pa sa kanila ay matatanda na..

Na ang ganda ko daw, ano daw ang course ko, ano daw plano ko after ko grumaduate at madami pang iba. >0<

Pagkalabas ko ng rest room, may nabangga akong tao. Nabitawan ko tuloy ang dala kong bag at napahawak ako sa noo ko.

Nagmamadali kasi siya kaya ang lakas ng impact sakin. Muntik pa akong tumalsik kung hindi ko nabalanse nang maayos ang sarili ko.

"Pahara hara kasi---"

Nagtama ang mga mata namin..

Siya yung lalaki kanina..

~Nathan's POV

"Sorry. Hindi ko sinasadya"

Mika Salcedo?

Paano naging Salcedo si Mika?

Noong gabing sinundan ko si Tristan, tumigil siya sa harap ng isang malaking mansyon. Nagulat ako nang lumabas si Mika mula roon.

But how the fck did it happen?!!

"May masakit ba sayo?" tanong niya sakin. Hindi ko alam kung paano niya nagagawang makipag-usap sakin na parang walang nangyari samin.

"Stop the act" -__-

"What?" mukang nagulat siya sa sinabi ko. Talagang pinanindigan niya ang pagpapanggap.

"I said stop the act. Dont try to make me laugh"Wait, pinagmumuka mo ba akong plastic ha???" galit na kinuha niya yung bag niya sa sahig.

What? Plastic???

Hindi ko alam kung anong laro ang nasa isip niya.

Limik na sana ako nang may tumawag sa kanya.

"Tristan! Ano ba? Kanina pa kita hinahanap! Nasan ka ba??..... Okay, papunta na ako ng lobby"

Inilagay niya sa bag niya ang cellphone niya at humarap sakin.

"Look, I don't know who you are, pero please lang. Wala kang karapatan na mang i
nsulto ng tao kahit sino ka pa" akmang aalis na siya pero hinawakan ko ang bras
o niya.

I just can't believe it!

Napatingin ako sa kwintas na suot niya..

Ang kwintas na iyon..

Hanggang ngayon sinusuot pa din pala niya ito..

Pero bakit??

~Mika's POV

Hinila ako ng taong ito sa loob ng Ladies comfort room.

Itinulak niya ako sa wall at inilock ang pinto..

Nasaktan ako sa pagkakatulak niya..

"Just stop the crap Mika!"

Ikinulong niya ako sa wall.

"Ano bang kailangan mo?! Let me go!!!" nagpupumiglas ako paalis pero masyado siy ang malakas.

Napatingin ako sa mga mata niya..

Iba na ito noong una kong makita ang mga ito..

Nawalan ng emosyon ang mukha niya. Hindi ko alam kung ano ang iniisip niya.

"Alam kong nasaktan kita, but please don't act this way like you never knew me a t all"

Ang boses na ito.. parang kinuryente ang buong sistema ng katawan ko..

"I... I don't know you" halos pabulong ko nang nasabi sa kanya.

May mga grupo ng babae na nasa labas ng pinto. "Ay, naka lock? Tara na lang sa i ba"

Hindi ko alam kung bakit hindi ko nagawang sumigaw nang may mga tao na kanina sa

labas upang humingi ng tulong..

Ganun pa din ang itsura niya. Nananatili pa din akong nakakulong sa wall at nakapalibot ang kanyang mga braso..

"You don't know me huh?" sinuntok niya ang wall. Natakot ako na baka may masama siyang gawin sakín pero hindi na iyon nasundan pa.

Hinawakan niya ang mukha ko..

Why do I feel this strange feeling again????

"Your voice.. your smile.. your laughs.. It hunts me.. It keeps hunting me.." N akatingin siya ng direktso sa mga mata ko.. Ano itong nararamdaman ko?? Ang bilis ng tibok ng puso ko.

"I thought I can be happy for the both of you.. I thought I'll be fine.. I CAN'T IT JUST KILLED ME... IT KILLED ME"

BUT

Tinanggal na niya ang pagkakakulong sa akin sa dingding.. pumwesto siya sa may p intuan at muling tumingin sakín..

Those eyes..

Napatingin ako sa kamao na kasalukuyan pa ding nakakuyom.. Duguan ito.. at tumu tulo na sa sahig..

Hindi ko na namalayan na umalis na pala siya.. Napaupo na ako sa sahig sa matind
ing kaba..

Ito ang unang beses ko siyang nakita pero binabagabag na niya ang loob ko..

He knows me..

Hindi maalís sa utak ko ang boses niya, his face..and his cold stares..

"Nathan...." bigla na lang lumabas sa bibig ko ang pangalan na iyon. ==Book 2==
Sorry naputol yung second part. >0< Inulit ko pa tuloy. Wew. NAKAKAINIS KANINA.
Pero ngayon hindi na ako badtrip haha! ^0^ Smile na lang. VOTE and COMMENT pips.
Inulit ko pa talaga ito para sa inyo :)) Video pala na gawa ni Bebe Kim yung na
sa right side --> Chapter 10: Cold stares.Smiles.Lubdub

Dedicated to her ^0^

==Book 2==

I don't know anymore what exactly I am feeling right now..

Tinignan ko ang sarili ko sa salamin sa loob ng ladies comfort room..

May dugo pa ako sa mukha, nakuha ko siguro ito nang hawakan ako ni Nathan dito..

"It killed me..."

It killed me..."

It killed me..."

Naalala ko ang mga salitang sinabi niya sakin..

Naghilamos ako ng mukha upang mawala ang dugo..

"Nathan..."

Tama, siya si Nathan..

Siya yung lalaking kinuwento ni Tristan sakin..

Akala ko ba iniwan niya ako?

Pero bakit iba ang mga nakikita ko sa kanya kanina?

Nag ring ang cellphone ko.. Si Tristan..

"Kanina pa kita hinihintay, san ka ba nanggaling? Kanina pa nagsisimula ang auction"

Auction?

"Nagpa auction sila?"

"Yeah.. Kakaiba talaga ang lola mo, kanina may bumiling painting worth a million"

I see..

Auction naman ngayon ang trip ni lola.

Lahat ng mga mayayaman na tao na kakilala niya, doon talaga maglalabas ng yabang .

Padamihan sila ng pera.

"Pwede bang umuna na tayo umalis?" I asked him. Hindi ko na ata kaya kung makaka tagal pa ako sa lugar na ito.

"Huh? Bakit? Baka hanapin ka ng mama at lola mo"

"Sasabihin ko na lang na masama ang pakiramdam ko. lets go" nauna na ako maglaka d. Should I tell him what happened earlier?

**

Arden's POV

"Our next item.. A necklace. This is not just a simple necklace.. Noong unang panahon ginawa ito nang mga ninuno natin. Totoong mga brilyante at gold ang mga na kalagay dito.." ang dami pang sinasabi ng babae. Nakakatamad!

Hindi ko tuloy kasama si Nicole kasi kasama niya ang parents niya..

At ang katabi ko?

Mga magulang kong nakikipag kumpitensya sa iba..

"Our bidding starts with P200,000!"

"P300,000!!!" itinaas ni mama ang kanyang kamay. May isa na siyang nakuhang lumang vase o ano bang tawag dun? Sobrang luma na kasi..

"Ma, bibilhin nyo yung walang kwentang kwintas na yun?! Diba nakuha nyo nayan!" turo ko dun sa una niyang napanalunan. Pambihira!

"Alam mong mahilig ako sa mga antiques, Arden. Okay lang naman diba honey?" lingo n niya kay papa sa tabi niya.

"Anything you want"

(--,)

"P250,000!" sabi nung nasa likod namin.

Na i-close ni mama yung fist niya sa inis. Tumayo siya. "P300,000"

"P350,000!!" sabi ulit nang babae nasa likod.

Nagtitigan sila.. Naghahamunan talaga sila sa kung sino ang mas magaling. But my mom will do anything just to win. Sana binigay na lang niya sakín ang perang gi nagastos niya dito. -__-

"Ugh! P400,000!!!" sabi ni mama sabay smirk sa nasa likod niya.

"Orayt! Meron pa ba?? 5... 4... 3... 2... 1!!! P400,000 to Mrs. Gutierrez!!" Na gpalakpakan ang mga tao. Napangiti si mama ng manalo siya. Ibinigay na sa kanya ang kwintas na sinauna pa daw? Oh girls.. -__-

Inilagay agad niya iyon sa isang kahon at isinilid sa bag.

Napailing na lang ako..

Sana hindi maging ganito si Nicole balang-araw -__-

Tumayo ako, lalabas na lang muna ako.. Hihintayin ko na lang sila sa labas pati ang love ko. -__-

Pagkalabas ko ng conference room, may nakita akong limang babae na nagmamasid sa paligid.

Mukang may hinahanap sila kaya nilapitan ko sila kasi patingin tingin sila sa ib at ibang direksyon..

Tumingin ako sa paligid, chinecheck ko kung nandito si Nicole. Baka kasi isipin niya nambababae ako -__Matino na ata to!!

"May hinahanap ba kayo? Kung conference room, diretsuhin nyo lang ang daan na ito at kumanaan kayo. Pero simula na ang auction eh.."

"may auction daw Cindy!" *u* "Hindi pa ako nakakakita ng mga ganun, silipin kaya natin?" "Ano ka ba Clarisa, wala tayong pera. Pero kung si Tristan ang pag-aagawan, sasa li ako kahit gaano pa kamahal yun!" "Sus! Nagsalita ang may pera. haha!" "Girls, tama na yan! May ipinunta tayo dito remember?" may isang umawat sa kanilang pag-uusap. "Hindi yun ang hinahanap namin, Nasan si Tristan?" direksyong tanong ng isang bae sakín.

Kilala nila si Tristan?

Naman oh.. okay na nga sila ni Mika tapos may ganito??

"Hinahanap namin si Tristan, alam mo ba kung nasan siya?" Tinanong ako nung tina wag nilang Cindy.

"Si Tristan? Anong kailangan nyo kay Tristan?"

"Teka lang Cindy, parang kilala ko siya eh.." Inikutan ako ng isang babae.

"Kilala mo siya Kim?" ^_~ Joanne.

"Hmm.. Prang kilala ko din siya" Pau

"Oo nga, pamilyar eh"Kim

May tatlong nasa unahan ko ngayon at tinitignan ako nang malapit na malapit.

"Kamuka niya si Arden diba? Yung sa Three prince?" "Tama Clarisa!! Ang galing mo talaga! Kamukha nga niya yun!" "Pero mas gwapo siya kay Arden diba Pau?" "Teka nga. Kilala ba ninyo siya??" singit nung isa. "Kasi Joanne, kamuka niya yung sa three prince!"

Sinuri ako nung Joanne daw at hinawakan ang buhok ko..

"Ang ganda ng buhok niya! Parang pambabae! Pero teka teka! Ano bang pangalan mo?"

"Ngayon nyo lang tinanong yan? haaay" sasabihin ko na sana ang pangalan ko nang may nakabibinging sigaw..

"ARDEEEEEEN!!!!!!!!!!!"

Patay. SI Nicole -____-

"Sinasabi ko na nga ba! Lumalandi ka kapag wala ako! Anong ginagawa mo dyan ha? Oy wag mo nga hawakan ang buhok ng boyfriend ko!" sigaw niya kay Joanne.

"Eh ang ganda ganda kasi ng buhok niya" >3<

"Love, hindi naman ako gumagawa ng masama eh.. Nagtatanong lang sila" >3<

Piningot niya ang tenga ko. "Araaaaay! Araaaaay! Teka, nagsasabi ako ng totoo.. A hhhh!!!"

"Tuwing nakikita kitang may kasamang babae sinasabi mo yan. Ano yan? Naging google ka na ba at lahat sila sayo nagtatanong ha?"

"Waaah! Promise totoo sinasabi ko, tanungin mo sila.. Hinahanap nila si Tristan. Ahhh!!!"

Natigilan naman siya nang marinig niya ang pangalan ni Tristan. Okay, am I safe now?? -__-

"Tristan? Anong kailangan nyo sa kanya??"

Nag form sila ng line.

"Ako si Cindy" *u* "Joanne!" *u* "Kim" *u* "Pau" *u* "Clarisa" *u*

"KAMI ANG FIFTY'S YEOJA!!" sabay peace sign. -___-

Fifty's Yeoja? Ano yun? tsss

"Kami ang dakilang fans ni Tristan Dela Rosa! Kyaaah! Ang hot nya kasi, nandyan ba siya??" Cindy.

"sabi ko na nga ba siya si Arden eh" Kim. "Wala ka naman sinabi. Diba Clarisa?" Pau "oo nga!" Clarisa. *u*

"Kayong tatlo dyan, dito nga kayo" tawag ni Joanne sa kanila.

"Sad to say, umalis na siya." Nicole.

"waaah! Lagi na lang tayong nahuhuli! Ang tagal kasi magbihis ni Kim!" Pau. "Sye mpre nagpapaganda pa ako!" Kim. "Ako hindi na nagpaganda kasi maganda na ako. hi hi!" Sabi ni Clarisa na parang b ata.

"And oh, I forgot to say He's with his GIRLFRIEND which happen to be my bestfriend" dagdag ni Nicole.

"Waaah! May grilfriend na siya?!!!" they all said in unison.

"Kala ko ba kayo ang dakilang fans niya? Bakit hindi nyo alam ang tungkol doon?" Nicole. "Hay nako, tara na nga love! Doon tayo" yaya ni Nicole sakin. Iniwan n amin yung lima na mukang in anytime magwawala na. Scary mga fans ni Tristan -___-

Lumabas kami ni Nicole. Dinala ko siya sa parking lot. >:)

Masosolo ko din siya..

"Tara sa kotse?"

"Oy! Oy! Kulugong ito, may pinaplano kang hindi maganda ano?"

"Wala ano! Gusto lang kita masolo. Sige na love" >0<

"Ayoko nga, baka kung ano pa gawin mo sakín sa loob nun eh.."

"please?"

"A-YAW" -__-

Natigilan ako nang mapansin ko ang isang pamilyar na tao.

Naglalakad siya at siguro ay pupuntahan niya ang sasakyan niya.

"Nathan???" napatigil siya nang marinig ako. "So you're really here? Bakit di mo sinabi samín na dumating ka na pala"

"Madami akong ginagawa.. kaya hindi ko na nasabi sa inyo"

"Kelan pa?"

"Kailangan mo pa ba talagang malaman yun?"

"Nathan naman.. magkaibigan pa din tayo. Ano bang nangyari sayo?"

Hindi siya nakaimik.

"Lets talk.." seryosong sabi ko sa kanya. Napabuntong hininga naman siya.

"Okay. But not now, I'll give you a call. Same number?"

"Oo"

"Got to go. May aasikasuhin lang ako.."

"Dude"

"Don't worry I'll call you" then he leave.

"What the hell.. He's back! What to do Arden??" nagpapanic na si Nicole. "wait .
. nagkita na ba sila ni Mika? How about Tristan? I better call Tristan"

"No. let me do it"

Mika's POV

Natatakot ako..

Bakit hindi pa din mawala ang bigat sa dibdib ko?

Si Nathan.. dapat ba akong matakot ngayon dahil nakita ko siya? Akala ko ba nasa

ibang bansa siya?

"Hey" tawag ko sa kanya

"what?"

"Let me sleep in your house for tonight okay?"

"Oright, Sasabihin ko na lang kay Mama"

"No. Not there Tristan. Sa isa mong bahay. Just the two of us okay? I promise to be a good girl" Itinaas ko pa ang kamay ko. "Promise talaga >0< peks man! Cross my heart"

"Bakit mo naman naisipan matulog dun? May problema ka ba? Napapansin ko pa kanina na malalim ang iniisip mo."

"Tristan.." itatanong ko sana yung tungkol kay Nathan pero nagdalawang isip ako

.

"Bakit? May problema ba? Tell me?"

"uhh.. wala, Napagod lang ako. Lets go?" Hinalikan muna niya ako bago niya paandarin ang sasakyan.

Ano kayang magandang isuout? Kanina pa ako naghahanap sa cabinet ko ng isang casual dress.. Hindi naman sa ayaw ko na ng mga damit ko ngayon pero parang nagsawa ako sa mga kulay and design..

Ugh! Casual lang ang kailangan ko pero wala akong makita. Alam ko na! Pumunta ka ya ako sa kwarto ni Mama? Ipapa repair ko na lang yung damit niya! Mehehe :3 Ang galing ko talaga!

Hindi naman masyadong nagkakalayo ang katawan namin kaya kaunting repair okay na!
! ^0^

Nagmadali akong pumasok sa kwarto ni mama at hinalughog ang cabinet niya! Waaaah!
!

Ang gaganda ng mga damit *u*

Hindi kasi old fashion si mama kaya naman pwede din sakin yung mga sinusuot niya except pag sa office siya pupunta. Ang gaganda! Kumuha ako ng dalawang casual dress na nakita ko. Yung isa may stripes na black and white at yung isa polka dot na white and pink.

Naghanap pa ako sa ilalim and I found a black shirt.

O__O

"MOO?!"

What the hell is that? Black shirt na may nakasulat na MOO sa gitna. Anong MOO?

Nagsusuot ba ng ganito si Mama?

Nagustuhan ko yung shirt kaya kinuha ko na din kasama nang dalawang dress na nakita ko. I hope hindi niya mapansin na kanya ang mga ito :)

Busy si Tristan ngayon dahil may pinapagawa si Tito Fred sa kanya sa company nila. Uhhh, ako kaya? Kailan ko mahahandle ang company? ___- Aish! Ayoko pa! Mas mabuti sarap pa din ang pumapasok kaysa nagtatrabaho! >0<Pumunta ako ng mall kasi bored na ako. Naiinis ako! Hindi ko pa nakakausap si Tristan dahil ni Tito Fred >0< Masyado ata siyang madaming pinapagawa sa kanya. Haaaay. Si Nicole and Arden busy din. Ano ba mga ginagawa nila? ___-

Nasa loob ako ng department store. Nagtitingin ako sa Men's Section kasi parang gusto ko ibili si Tristan ng kahit anong bagay na bagay sa kanya. Haha! Wala lang, ang tagal ko na kasi siyang hindi nabibigyan. Yung last ata ay nung birthday pa nya? Rado watch :D

"I hate bitches" -__- I heard a familiar voice somewhere

"Tinatanong lang naman namin ang pangalan mo. Ang sungit mo naman. Pero bagay sa yo. Nakaka challenge ka tuloy lalo" napalingon ako sa kanang bahagi ko..

It's him.. Nathan with 3 girls around him..

"I said fck off!" -__-

"kyaaaaaaaaah! Ang cute nya!!!" "Please? Can we get your number?"

"Bingi ba kayo o mga tanga lang talaga? Sinabi ng huwag nyo akong sundan! Ano ba ! Hey!" pinagkakaguluhan siya ng tatlong babae. Hinawakan nung dalawa ang kamay niya.

"please?? Number lang??"

"Bitawan nyo ako. Ano ba! Tsk. Naiinis na ako ha! Hindi nyo alam kung paano ako mabwisit!"

"Why so mean? May girlfriend ka naba??"

"Aaah! Get off me!"

"may kamukha ka talaga eh! Parang singer" sabi ng isang babae.

Noong una ko siyang makita nakakatakot siya, pero ngayon natatawa ako nang makit

a siya sa ganitong kalagayan. Pinagkakaguluan siya ng tatlong babae. Nakakatawa din yung expression ng mukha niya dahil wala siyang magawa sa tatlo at halata din na naiinis na siya.

Napatawa ako sa nangyayari. Pinapanuod ko lang sila pero hindi ko inaasahan na m apatingin siya sa direksyon ko. Nagkatitigan tuloy kami tapos bigla na niya n a itulak yung tatlo. Seriously ganun siya kalakas? Naitulak niya yung tatlong ba ba e tapos.. tapos.. tapos..

Ehhh.... >0<

Bakit siya lumalapit sakin?!

Magkasalubong ang dalawa niyang kilay tapos hinawakan niya ang kamay ko at hinila ako. Bumaba kami ng escalator.

"wait! Teka lang Nathan! Nasasaktan ako!"

"Hah! So lumabas na din ang totoo, nagpapanggap ka na di ako kilala! Pagbibigyan kita sa ginawa mo sakin noong gabing iyon. Psh"

San ba kami pupunta? hinila niya ako palaba ng Department Store.

"Hey! Ano ba Nathan bitawan mo na nga ako. Ganyan ka ba talaga??"

"Oh c'mon. You're acting again. Aish!!"

Pumasok siya sa loob ng starbucks.. Nakasunod lang ako kasi hawak nya pa din ako . Umorder siya na hawak pa din ang kamay ko ng mahigpit. Napatingin ako dito..

Ganito ba talaga siya nung kami? Masyadong mahigpit ang hawak niya sa kamay ko. Binitawan nya lang ako nang nakaupo na kami.

"ha? Mocha?" nagulat ako nang dala niya ay Mocha Frappe. Waaah! Bakit Mocha?! sa na strawberry na lang.

"Bakit? Diba gusto mo ng Mocha?"

"Strawberry ang gusto ko" >3<

"Aish! pinaglalaruan mo ba ako? Alam kong Mocha ang paborito mong inumin dto" hi nawakan niya ang kamay ko at inilapit ako sa kanya. Napatingin naman ako sa kamay namin. Naalala ko yung hawak niya ako simula department store hanggang dto.

"Dont over think things.. Ginawa ko lang iyon dahil baka makaalis ka"

"What?" naguguluhang tanong ko.

"May mga bagay lang ako na itatanong sayo. It's been three years kaya okay na na man siguro satin ang mga nangyari diba? pasensya na kung ganoon angtrato ko sa yo noong launching, Nakainom lang ako noon"

Nakainom? Sigurado ako na hindi siya nakainom noon. Alam ko kasi kita ko sa mga mata niya. He's so confident. Na para bang wala lang sa kanya ang nangyari noon. Nasaktan ba talaga ako ng todo sa lalaking ito?

Oh no, he's a jerk. And I'm stupid para magkagusto sa kanya! Not him! napakalayo niya kay Tristan!"It's been three years huh? So where is your fiance or should I say asawa?" I acted confident too. I won't lose to this conversation. Alam ko nang ipinagpalit niya ako sa fiance niya ngayon. Ano nga ulit yung name nung girl? Siguro hindi nasabi sakini Tristan at hindi ko din naman naitanong sa kanya ang bagay na iyon.

Nakita kong kumunot ang noo niya. "Nasa Canada pa siya as of now. Hindi ko pa siya asawa. But we're getting married this year"

"Oh that's great!" mukang nag iinis pa siya. I dont know kung ano ang gusto niy ang mangyari pero alam kong nang iinis siya! He dragged me here para lang sa bag ay na ito??

Anyway, I don't feel anything about this man anymore kaya walang epekto sakin an g mga sinasabi niya. "So how's your relationship with Tristan?"

"Hmm.. I am so happy to be with him now. Thank goodness there's a guy who made a fool out of me three years ago. Kung hindi dahil doon hindi ko makikilala nang lubusan yung boyfriend ko ngayon" I am telling the truth. No bitterness since I dont feel anything about him. Ni hindi ko siya maalala. All I know is his name.

Natigilan siya. Parang lumamig ang paligid. And when I met his eyes..

It's that cold stares again..

Bumigat na naman yung dibdib ko.. Bakit kapag ipinapakita niya ang mga malalamig niyang tingin nagiging ganito ang pakiramdam ko?

Nakatingin lang siya sakin..

Napainom naman ako ng frappe.. Naubos ko agad dahil sa kaba.. wew! Pero masarap pala yung Mocha ano? Ma try ko nga ulit ito next time. Masarap din ang strawberry, yun ang binibili sakin ni Baby Boy! ^0^ Pero masarap din ang Mocha! ^0^

"See. favorite mo pa din ang Mocha flavor" napatingin ako sa kanya. Iba na ulit ang atmosphere. Okay na ang mga mata niya. Hindi na ito katulad ng kanina na na kakatakot. Ngumiti siya..

LUBDUB.LUBDUB

Did he..

Did he just smile?!

Marunong pala ngumiti ang taong ito? At isa pa, bakit ganito ang nararamdaman ko . Bumilis na naman ang tibok ng puso ko.

"Sorry, but I have to go" napatayo ako. Hindi ko maintindihan ang sarili ko. Para kasing sumasama yung pakilasa ko..

"But I haven't ask anything yet" yes you did. about samin ni Tristan. Pero wala na talaga akong balak pa makipagsagutan sa kanya. Hindi maganda ang pakiramdam ko.

Napahawak ako sa dibdib ko..

Ganito pa din ang nararamdaman ko.. Mabigat ang dibdib ko. Ano bang meron sa kanya?

"Please.. I have to go" pinagpapawisan na ako. Humakbang ako palayo pero hinawakan niya ang kamay ko..

"Don't go yet.. please" ang mga mata niya. Parang nakikita nya ang kaluluwa ko sa mga titig niya. Iniiwas ko ang tingin ko sa kanya..

Tristan..

Kailangan kita ma contact ngayon. I'm not feeling well..

"I.. I.... have to go---" Then all went black. ==Book 2== Crunchh's Note: Ang la kas naman ng impact ni Nathan! Partida, wala pa siyang ginagawang move pero nagugulo ang dibdib ni Mika. Yun nga lang? Bakit ba lagi na lang nabigat dibdib ni Mika? Oops! Wala siya sakit sa puso ha! baka yun isipin ninyo haha! Ayoko na n g ganun. =)) Alam kong sawa na kayo sa mga ganun XD hehe

Chapter 11: Moo ==Book 2==

May nakita na naman akong madaming tao na para bang nasa concert..

Blurred ang paningin ko pero malinaw ang mga hiyawan ng tao sa loob nito.

May nakita akong liwanag na nagmumula sa mulayo..

Blurred ito pero unti unti na itong lumilina sa paningin ko..

May grupo ng mga lalaki..

Para itong banda..

Napako ang atensyon ko sa taong nasa gitna ng stage..

Kumakanta siya pero ang mga hiyawan lang ng tao ang naririnig ko.

Masyado bang malakas ang sigaw ng mga tao kaya hindi ko marinig ang boses niya?

Pero imposible..

Bakit hindi ko ito marinig?

Tinitigan ko siya ng mabuti..

Lumapit pa ako hanggat kaya ko para makita ang mukha niya..

Napahawak ako sa bibig ko..

Unti unting lumilinaw ang mukha ng taong iyon..

Kasabay nang paglinaw na iyon ay ang boses niya.

Kumakanta siya at tumingin siya sa direksyon ko..

"Here I go, Scream my lungs out and try to get to you, You are my only one. I let go, There's just no one that gets me like you do You are my only, My only one."
"

My Only One..

My Only one..

Nagising ako na hinahabol ang sariling paghinga..

"Okay ka na?" nagulat ako sa taong nasa tabi ko.

"Anong ginagawa mo dito? Paano ka nakapasok dito?"

"Tinatanong mo ako niyan sa sarili kong condominium?"

O___O

"Anong ginawa mo sakin Nathan?!!!" tinignan ko agad ang ilalim ng kumot. Thank God hindi ako nakahubad!!!

"Tell me, anong ginawa mo sakin?!"

"Ganyan ka na ngayon magpasalamat sa taong tumulong sayo?"

Tumulong?

"Wait? What exactly happened?"

Napakunot ang noo niya. "Nagka amnesia ka na ba para hindi matandaan yun?"

Napatigil ako..

Yeah right, may amnesia nga ako. Stupid! Hindi nya pa din alam ang bagay na iyon .. Oh wait, ano nga ba ang nangyari?? Tumayo ako at hinanap ang bag ko..

Nakita ko sa may sofa ang bag ko, kukunin ko na sana iyon pero humara siya sa daanan ko.

"Where do you think you're going?"

"To get my bag?"

"I'm not yet done with you, Mika. May mga bagay pa akong gustong malaman sayo.. but please. Humiga ka muna. Baka magkasakit ka ulit"

Now I remember. I fainted!

Naalala kong sumasama ang pakiramdam ko kanina..

Shoot! I forgot Tristan!

"Oh no!" tumakbo agad ako sa sofa at kinuha ang cellphone ko sa bag ko. Empty battery! Pero triny ko pa din buksan.. Akala ko na-off ko lang but in a second na m atay na ulit. Empty battery ako! Baka nag aalala na si Tristan sakin."Oh no, Tristan. Bakit kasi na-empty pa ako!"

Nagpapanic na ako. Hindi ko na alam ang gagawin. Sinubukan ko ulit buhayin ng buhayin ang cellphone ko pero ayaw talaga. Sinilip ko din ang bintana, Gabi na! Where's my watch???

Naalala ko si Nathan! Hihiramin ko na lang ang cellphone niya to contact Tristan!

Tumingin ako sa pwesto niya..

Nagulat ako sa expression na nakikita ko sa kanya..

He is looking at me..

Hindi ko maipaliwanag kung ano ang itsura niya..

He looks miserable..

"I....." nagsimula na siyang umimik. Why do I feel this strange feeling?? He looks devastated. "I didn't think it would hurt me so damn much to see you like that"

Bumigat na naman ang dibdib ko kaya napahawak ako dito. What's wrong with me???

"Akala ko masakit na yung marinig kitang sinasabi ang pangalan niya habang natut ulog ka habang inaalagaan kita. Pero mas masakit palang makita kang ganyan." Na gsimula na siyang tumalikod sakín at naglakad palayo. "Nawala na ang sinat mo, b uti hindi natuloy sa lagnat."Nang nasa pinto na siya. "You can leave here anyt i me you want. But I suggest you to stay here tonight. You better rest. Don't wo rr y, hindi ako dito matutulog"

What happened to him?

He's leaving me here?!!

Hindi ko siya makitaan ng expression. Bakit ganito ang nararamdaman ko at bakít ganyan ang pinapakita niya?

Binuksan na nya ang pinto ng kwarto at saka ngumiti sakín. Kahit ngumiti siya, w alang buhay ang mga mata niya. Walang kasigla sigla.

"Wait!" huminto siya.

"Sino ka ba talaga?" lumapit ako ng dahan dahan sa kanya..

Nakita kong nag close fist siya. "Mika, don't play like this. You know me"

"I actually don't know you Nathan.."

Humarap siya sakín, kunot noo siya. Hinawakan niya ang dalawa kong balikat . Nap aatras ako sa takot...

Na corner niya ako sa dingding..

"Ano pa bang gusto mo?! Bakit gustong gusto mo na saktan ako?! Gumaganti ka na n

gayon sakin dahil sa nangyari noon?! Fck!"

"Hindi mo naiintindihan.. Teka, teka pakawalan mo ako"

"Ano pa ba ang hindi ko naiintindihan?! Malinaw sakín na sinasadya mong saktan a ko! Malinaw na din sakín na iba na ang mahal mo at hindi na ako! Na kahit inaal a gan kita ibang pangalan ang binabanggit mo!" Hinawakan niya ang mukha ko at hi na plos ito ng marahan. "Mika" nanginginig na ang boses niya na para bang maiiy ak na siya. "Mika, you don't know how I long for you. If I just have a choice.. p ero wala. At nang nawala ka sa buhay ko, doon na ako nagsimulang mamatay"

Naalala ko ang sinabi niya noong na encounter ko siya sa hotel namin..

~It killed me..~

"Gaano ka ba talaga kahalaga sa buhay ko?" nanginginig na din ang boses at katawan ko. It is my first time to see a man this miserable.

Aside from Tristan's sadness, This man.... is different.

"Simula ng nawala ka, para na akong patay. At ngayon tinatanong mo ako kung gaano ako kahalaga sa buhay mo?? I don't know. I don't know MOO But all I know is you u're my life. And I can't stand seeing you with other man. Akala ko magiging maaayos ako dahil sa kaibigan ko ikaw napapunta, alam kong hindi niya ikaw sasaktan gaya ng ginawa ko. But I can't stand it. Ayokong may lalaking nagmamay-ari sa yo. Gusto ko ako lang. But we can't be together" Naglapat ang mga noo namin..

MOO?

LUB.DUB.LUB.DUB

"I dont know what to say. I dont know anything. I CANT REMEMBER ANYTHING!!!!!!!"
!"

Bakit ganito? Bakit ang bilis ng tibok ng puso ko?!!

Bakit nasasaktan ako??!!

At bakit ako umiiyak ngayon?!!!!

Kumawala ako sa yakap niya at lumayo sa kanya..

Napahawak ako sa ulo ko..

"Aaaah!!! I can't remember!! Wala akong maalala!!!" sumasakit na ang ulo ko. Alam kong ex-boyfriend ko siya pero minahal ko ba talaga siya ng sobra?

N000!

Si Tristan lang ang mamahalin ko simula ngayon.

Walang dapat makapagpagulo ng utak ko...

"What the fck are you saying?" lumalapit siya sakin.

"No! Don't go near me!! I don't want to remember you!!! Ayokong maalala ka!" sigaw ko sa kanya. Kita ko sa mukha niya ang pagkagulat.

"Mika"

"I have amnesia Nathan. Pangalan mo lang ang alam ko. Hindi ko na ikaw maalala..

Alam kong iniwan mo ako noon at pinagpalit sa iba but that's all I know" Hindi ko alam kung bakit ba kailangan ko umiyak sa kanya. I dont even know why I'm crying.. "Please Nathan, dont go near me. Ayoko ng maalala ka. Im happy now.. I love Tristan"

"You don't remember me? US?! What we had before?! That's bullshit!!!!!!!" Niyaka p niya ako pero pilit kong kumakawala sa kanya. "Tell me you're lying please! I cant accept the fact you can't remember what we had before. Masaya tayo dati di ba? Masaya ka. Masaya ako. Nawala lang ako dahil kailangan. Please.. alalahanin mo. Please..."Itinulak ko siya..

"I'm leaving.. Simula ngayon wag ka na magpapakita pa sakin"

Tumakbo ako palayo sa kanya.. leche! Bakit ba ako umiiyak? Bakit ko iiyakan ang taong hindi ko man lamang maalala??

Narinig ko pa siyang tinatawag ang pangalan ko.. At ang pinakahuli kong narinig sa kanya ay ang salitang MOO.

Tinawag niya akong MOO..

Napatigil ako ng ilang sandali dahil doon pero umalis na din talaga ako. ==Book 2== Crunchh's Note: Sorry guys kungn gayon lang ako nakapag update. Tinapos ko p a yung exam ko sa Ma kati pati Narrative Report ko. =) Chapter 12:Three Prince

Dedicated to her ^0^ TRIVIA: Kapag nagawa ako ng Minath scene, Only one by Yellow card ang kanta. Na ka earphones ako tapos paulit ulit na nagpe-play yun. Kapag Mitan scene naman, B ecause Im a Fool by Jung Yong Hwa :) ==Book 2==

Its been a week and I never heard anything from Nathan. Teka lang? Bakit ko ba siya inaalala? Hindi ko na dapat isipin pa ang taong iyon.

Tama..

Hindi ko na siya iisipin..

Lalalala~

Lalalala~~

(>__>)

(<__<)

(>0<)

Ugh!! Bakit ko ba siya naiisip?! Napahiga ako sa kama at tumingin sa kisame ng k warto ko. Hindi ko na sinabi kay Tristan ang mga nangyari last week. Ang sinabi ko lang sa kanya ay gumala ako. But weird, may alam na kaya siya? Kasi iba na y u ng mga kinikilos niya lately.

Napatingin din ako sa T-shirt na Moo na nasa kama ko.. Yung dalawang dress na ki nuha ko kay mama, napa repair ko na at nasuot. Nakita pa nga ni mama na suot ko yung isa eh.. Sabi nya, "nice dress" sabay ngiti sakin ng nakakaloko. Napakamot na lang ako ng ulo nang sabihin ni mama yun. Ang talas talaga ng memory nya -__
_

"Moo" sabi ko habang hawak ang T-shirt..

San ko nga ba narinig yun?

Moo..

Moo..

O__O

Tinawag ako ni Nathan na Moo..

Hindi kaya sakín itong T-shirt na ito? at... at couple shirt namin ito ni Nathan ???

"aaaaaahhh! Bakit ba kailangan ko pang makita ang bagay na ito?" Itinago ko ito sa cabinet. Nagbukas muna ako ng TV para aliwin ang aking sarili. Napalagay sa news noong isang araw ang Launching ng Salcedo's Hotel. Baka mayroon na namang bagay na ito.

O__O

TV: Singer JS was found beating a group of men inside the bar

Si.. Si Nathan yun ah?!

Biglang tumunog ang cellphone ko..

Calling: Arden~

"Hello?" ***

"Mika.. ikaw lang ang makakatulong sa kanya" Nagtagpo kami ni Arden sa isang cafe. Kanina pa niya akong pinipilit na puntahan si Nathan sa Condo nito. But the! As if naman na pupuntahan ko yun?! Wala akong kinalaman sa mga nangyayari sa kanya!

"Nakulong siya ng isang araw alam mo ba yun? Buti napyansahan siya ng butler niya" Arden

"Nakulong siya???" hindi makapaniwalang tanong ko. Pero hindi na dapat ako mabig la diba? Natural makulong siya sa ginawa niya.

"Aish! Ewan ko ba dun! Ang tigas ng ulo! Ayaw na lumabas ng kulungan, Hinila ko pa para lang makalabas siya. At kita mo ba 'to??" tinuro niya ang kanang mukha niya. May pasa siya doon. Hindi ko agad iyon napansin kung hindi pa niya iyon it u turo. "Sinuntok pa ako! Aish! Ang mukha ko pa talaga naisipan niyang saktan" - - -

"Sorry Arden, pero hindi ko siya kayang puntahan. What for? Hindi ko alam ang sa sabihin sa kanya. He is a stranger to me now"

Hinawakan niya ang kamay ko.

"Kaibigan ko pa din siya. At hindi magbabago yun, Mika. Nagkita kami noong isang araw.. Isa lang ang masasabi ko.. Until now, He still loves you. And I think there's a certain reason why he needs to leave you"

"What do you want me to do? Makipag ayos sa kanya kasi mahal pa niya ako ganun? Arden, it's different now. I can't remember him.. Kahit isang memory nang nakaraan wala akong maalala sa kanya."

"Ang gusto ko lang matapos kayo ng maayos. In that way, you can also help him. Ikaw lang ang makakapagpabago sa kanya. Simula noon hanggang ngayon. Ikaw pa din " Arden.

Naalala ko na naman ang expression ng mukha niya noong huli naming pagkikita..

Bumigat na naman ang dibdib ko na parang gusto ko siyang kausapin..

Pero si Tristan, masasaktan siya..

Ayokong gawin iyon sa kanya..

"Im sorry, I just can't. I don't want to hurt Tristan by doing this"

"He knows about this already"

"What? Kaya pala iba na ang mga kinikilos niya lately. Nagkita na ba sila?" tano ng ko. "Hindi pa. And I don't think it's a good idea. Kaya ni Tristan kumalma. But Nath an...?" umiling na lang sya.

"Nasan nga pala si Nicole?"

"Ayun, galit sakin. Basta wag mo na muna isipin yun.. Aish!"

"Mukhang may problema tayo ah??" hindi ko inaasahan na dadating si Tristan ng na kangiti samin.

"Buti andito ka na. Kayo na muna mag usap" tumayo si Arden at tumingin sakin. Tingin ng nakikiusap..

Tinapik lang niya si Tristan sa balikat saka umalis. SI Tristan ang pumalit sa pwesto ni Arden kanina. Pagkatapos noon ay humalik ako sa pisngi niya.

"Do you want anything?" tanong ko sa kanya.

"Wala.. Kanina pa ba kayo dito ni Arden?"

"Hindi naman masyado.. Ano palang ginagawa mo dito? I didn't expect you coming" tanong ko

"We'll go somewhere"

"So it's a date?" ngumiti ako sa kanya at sabay kaming umalis.

Parang alam ko ang lugar na ito..

Tumigil kami sa tapat ng isang malaking building. Narealize ko na kung nasan kami..

"What are we doing here Tristan??"

Hinawakan niya ang kamay ko..

"Can you help my friend?" kalmadong pakiusap niya saakin. Bakit nya gustong tulungan ko ang taong iyon?

"Ayoko"

"Please? This is just a favor, Mika. For me please? Help him. Ikaw lang ang makakatulong sa kanya ngayon. Ilang araw na siyang hindi kumakain sabi ni Arden."

"So super friends kayo? Ganun ba yun???" I asked him sarcastically.

"No. We are called the THREE PRINCE" sabay ngiti saakin.

insert sounds na pang ABANGAN HAHAHA ==Book 2== BITIN. :) Alam ko! Pero suspense muna! HAHAHA! Saka na ulit ang kasundo. Boto boto muna at comment yung iba. Bawal SILENT READERS :) Sya kayo, Baka ibalik ko ang quota pag ganun :D Chapter 13: Lets have a date Dedicated to Her ^0^

Dedicated sa taong very supportive kay Nathan. :) Si Nathan daw ay kanyang baby :) Haha! Lagot kayo, bakit nyo daw sinisisi si Nathan sa lahat. ^____^v ==Book 2 ==

Kung hindi lang para sa Baby Boy ko hindi ko pupuntahan ang lalaking yun. -__-

Aish! Nasa elevator na ako at papunta ako sa unit ng lalaking yun. Grabe! ANDITO NA NAMAN ULIT AKO!!! >0<

Naiinis ako pero natatawa nang maalala ko yung sinabi ni Tristan kanina.

"Three Prince? PFFFFFT! Ano yun? Parang F4 lang?" natatawa ako mag isa sa loob n g elevator. Natatawa din ako sa pangalan ng grupo nila. Ano ba yan?!!! ^__^

Bumukas ang elevator saka ako kumanan, may napansin akong isang matandang lalaki na nasa labas ng unit ni Nathan.

May kasama din siyang tatlong matitipunong mga lalaki na nakasuot ng black tux s a likuran niya.

"Young master, utang na loob. Lumabas na po kayo dyan. Kailangan nyo pong kumain . Makakasama sa inyong kalusugan ang ginagawa nyong iyan" kumatok siya sa pinto pero hindi siya pinagbubuksan.

"Kailangan na po ba natin kunin ang duplicate sa front desk?" tanong ng isa.

Umiling lang ang matanda.

"Magkakaroon ng gulo kapag pinasok natin siya" Nang makalapit ako sa kanila ay b igla siyang nag bow sa kin.

Kilala ba niya ako?

"Hanggang ngayon ay hindi pa siya kumakain. May hihingin po ako sa inyong pabor, sana ay mapakiusapan nyo si Young Master Jonathan na kumain. Kapag nagpatuloy ang bagay na ito, baka puntahan na siya ni Madam dito sa Pilipinas" sabi sakini ng matandang lalaki.

"That's why I'm here.. kaano ano pala ninyo siya?"

"Ako ang personal butler niya, Greg po Miss Mendoza. Mukhang nakalimutan mo na din ang tungkol sa akin" ngumiti siya.

"Kung ganoon alam mo ang tungkol sa amnesia ko?"

Nag nod siya. "Bago magkaganito si Young master ay pinaimbistigahan nya kayo sa kin. Hanggang ngayon ay hindi pa din siya makapaniwala sa nangyayari." lumapit siya sakini at hinawakan ako sa balikat.

"Mika" sabi niya na para bang may gusto siyang ipakiusap sakini. Tinignan niya ako sa mata ng puno ng sinsiridad. "Nang pumunta siya dito sa Pilipinas, hindi man niya aminin pero parang nagkaroon siya ng Pag-asa. Ayoko nang maulit ang mga nangyari sa kanya sa ibang bansa. Hindi man ninyo siya maalala pero sana wag mo siyang ipagtabuyan. Kayo na po ang bahala"

Nangyari sa ibang bansa? Anong nangyari sa kanya?

"Teka.." wala na akong nagawa nang umalis siya. Naiwan sa labas ng pinto ang isang tray ng pagkain.

Ano bang nangyari sa kanya noon?

Bakit ganito na lang ang malasakit ng mga tao sa kanya maging si Tristan?

Hindi ba siya masamang tao??

Kumatok ako sa pintuan..

"FCK!!! I TOLD YOU TO LEAVE ME ALONE YOU FCKING BASTARDS!!! KNOCK AGAIN AND I SW
EAR I"LL KILL YOU!!! ASDFGHJKL!!!!!"

O_____O!!

My God! Nakakatakot pala siya!!!!

GULP

Nanginginig ang kanang kamay ko. Pinag iisipan ko ba kung kakatok ulit ako. Nata
takot na ako! Baka may gawin siyang masama sakín -__-

Sabi kasi nila pumunta daw ako dito..

Pero ano ba ang gagawin ko dito?? >0<

Hindi ko din alam kung ano ang dapat ko sabihin sa kanya.

Haaay.

Kumatok akong muli pero binato niya ang pinto nang isang mababasaging bagay. Hin
di ko alam kung ano iyon.. Pero natatakot na ako kung ano ang nagyayari sa loob
kaya kumatok na ako ng sunod sunod.

"FCK IT!!!!" sigaw niya sa loob.

Biglang bumukas ang pinto at nakita ang mga nakakatakot niyang tingin. Tinignan
niya ako nang mabuti at saka kinusot ang mata niya..

Inilapit niya ang mukha niya sakin na para bang pinagmamasdan ako ng mabuti. Pag katapos noon ay pinisil niya ang mukha ko..

"Aaahhhraaaayy---ang chakit" hinawakan ko ang parte ng mukha ko na pinisil niya, Ang sakit pa naman! Tinodo talaga niya yung pagpisil >0< "So you're real?" saba y yakap sakin. O__O

"N-Nathan"

"Mika, Im so glad you're here. I thought I was just hallucinating"

Naamoy ko na din sa katawan niya ang amoy ng alak.

"Nag iinom ka?"

Hindi niya sinagot ang tanong ko, sa halip ay kinuha niya ang kamay ko at dinala ako sa loob ng unit niya. Nagulat ako sa mga nakikita kong kalat. Basag na bote ng alak, nakakalat ang mga gamit sa sahig.. Yung TV niya nakabagsak. Wala na di n sa ayos ang mga painting na nakasabit sa dingding..

"Come here, Moo"

Inilahad niya ang kamay niya sakin. Hahawakan ko ba ang kamay niya?

Naghihintay pa din siya na kunin ko ang kanyang kamay.

"Moo.. take my hand" Lasing siya. Wala siya sa tamang katinuan niya. Hindi ko hi nawakan ang kamay niya. Sa halip ay siya ang humawak sa kamay ko..

Kumuha siya ng walis. Naglilinis siya.. Pero hindi niya binibitawan ang kamay ko . Hindi siya marunong magwalis. Pati nakainom siya kaya hindi nya talaga maaayo s ang unit niya kaya kinuha ko ang walis sa kanya.

"Ako na ang maglilinis. Pwede bang bitawan mo muna ako?" maayos kong tanong sa kanya.

"No. I'll hold your hand like this while you're cleaning"

"Pero.."

"No Buts" mas lalo pa niya hinigpitan ang hawak sakín.

Napabuntong hininga na lang ako. Nagwawalis ako gamit ang kanang kamay ko. Yung kaliwa naman ay hawak niya. Sunod lang siya ng sunod sa akin.. Lahat ng ginagawa ko hawak nya lang ang isa kong kamay..

"Nathan, kailangan mo ako bitawan. Paano ko maaayos ang mga basag na bubog sa sa hig kung hawak mo ako?"

"I'll do it" Mabuti naman at binitawan na niya ako. Minasahe ko ang kamay ko dahil nangawit ito sa hawak niya. Ang tagal din niya akong hawak.

Kinuha niya ang mga bubog gamit ang dalawa niyang kamay. Itinapon niya iyon sa basurahan sa kitchen kaya naman winalis ko na yung ibang natirang maliliit. Okay na ang ibang gamit ng unit, nasa maayos na ang lahat. Nagulat ako nang may mga tulo tulong dugo sa sahig papunta sa kusina. Bumalik siyang nakangiti sakín.

"Now it's done. Let me hold your hand again" sabi niya.

"Oh my God Nathan" agad akong pumunta sa kanya. Kinuha ko ang kamay niya at hinugasan ito sa lababo.

"Bakit hindi ka nag-iingat? Akala ko pa naman ang galing mo nang hawakan ang mga bubog. Dapat ako na kasi ang gumawa eh. Lasing ka kasi. Ayan tuloy" Hinuhugasan ko ang kamay niya at pinunasan iyon.

Niyakap niya lang ako sa likod. "Kung ikaw ang gumawa nun, edi ikaw sana ang na-sugatan.. It's okay moo. It's okay if I get hurt, wag lang ikaw"

Bakit ganito ang puso ko? Bakit ang bilis ng tibok? Umalis ako sa yakap niya.

"Ahh.. ano.. ang baho mo. Kailangan mo na maligo"

"Ayoko" -___-

"Bakit?"

"Baka pagbalik ko wala ka na" -___-

"Andito lang ako, promise"

"No. Pumasok ka din sa loob ng CR"

"ANO?!!!!" Hindi ko mapigilang sumigaw sa sinabi niya! Oh my God! Bakit ako papa sok sa loob nun kasama siya? Nababaliw na ba siya??

"Then I wont take a bath. Come" Hinila na naman niya ako papasok sa kwarto niya

Natatakot ako kasi baka may gawin siyang masama sakin. Kanina lang sabi niya pumasok din daw ako sa loob ng CR. Baka.. Baka may gawin siya sakin >0<

Maayos naman pala ang kwarto niya. Ang madumi lang ay yung living room at kitchen sa labas.

May nakalagay sa kama na painting..

No, hindi pala siya painting, cross stitch ito na ice cream.. Plain lang iyon na ice cream pero yung ice cream parang cartoon kasi may smiley face. Sa tabi niyo n ay cellphone niya na may cellphone chain na star.

Humiga siya sa kama at kinuha ang dalawang bagay na iyon. "This is my most precious items. You gave this to me" pinunasan pa niya ang naka frame na cross stitch. Nakangiti siya. Hindi ko alam na may binigay pala ako sa kanyang ganun. Gumag
a

an ang loob ko pag nakikita ko siyang nakangiti. Sana lagi na lamang siyang ngumiti..

Inilagay niya ang cellphone at yung cross stitch sa side drawer ng kama niya. Lu mapit siya sakín at hinawakan ang kamay ko at pinaupo ako sa kama. Hinawakan niya ang mukha ko..

"I miss you moo. Do you miss me?"

Wala talaga siya sa katinuan niya. Amoy na amoy ko ang alak sa kanya.

"Lasing ka lang Nathan. Kumain ka muna"

"Bakit? Hindi mo ba ako namimiss?"

"Nathan.. kumain ka na"

"Moo"

"Oright! Namimis na kita okay? Kakain ka na ngayon din" tumayo ako at naghanap ng makakain sa ref niya.. Walang makakain dun. -___- Naalala ko yung tray ng pagkain sa labas. Sana nandun pa! Lumabas agad ako at buti naman hindi pa din nagagalaw iyon. Mukha pa naman masarap ang dala ng butler niya.

Ibinigay ko sa kanya ang tray at kumain naman siya. PERO DAPAT KUMAIN DIN DAW AKO. -___-

Kaya sabay naman kami kumain. Mukhang wala naman siyang problema..

"San ka galing bago ka pumunta dito?" Tanong niya.

San galing? Hmm.. sa cafe.. "sa cafe"

"Sinong kasama mo?" Tanong ulit niya.

"Kasama ko kanina si Arden. Wala si Nicole, magkagalit ata sila. Hmm.. Pati si Tristan, andun din kanina" sabi ko habang tuloy lang sa pagkain.

Bigla na lang niya binaba yung kutsara at tinidor niya.

Oh my God! Nakalimutan ko! Masyado ako naaaliw. Bakit ko ba binanggit ang pangalan ni Tristan?!

"Im sorry" sabi niya.

Tumayo siya at binuksan ang kurtina ng bintana niya. Mejo nasilaw ako sa ilaw na nanggagaling sa labas.

"I forgot you're not mine now.. I thought... *sigh* I thought you're still mine"

Nandito ako para mapagbago siya. Kailangan niyang maging malakas, kumain at tumigil sa pagmumukmok mag isa. Kailangan ko tulungan ang kaibigan nina Tristan..

"Hey, cheer up! Why wont we have a date?" tumabi ako sa kanya at pinagmasdan ang mga building sa labas. Maganda pala ang view mula dito.

"What for?"

"Just have a date with me" sabi ko.

Tumingin lang siya saakin.

"Pero kailangan mo muna maligo. Ano okay lang?" sabi ko

Lumapit siya saakin kaya napaatras ako. Nasa likod ko na pala ang wall kaya wala

na ako maaatrasan. "Then you're mine for today" ==Book 2== Orayt! Sa Sunday na a ng meet up! Hooraaay!!! IM SO EXCITED :) Nga pala, ingay ingay din mga SR. Ang bait ko na nga sa update oh :) Di na masya do matagal :D At tama na sa pagsasabing bitin. As in one word lang -__- saklap n aman nun, ilang beses ko ba sasabihin sa inyo na kahit anong gawin kong haba ng update ay BITIN talaga. Kasi ON GOING STORY ito. So ano na? May date ang MINATH! Oops! Lilinawin ko din. MINATH= Mik a + Nathan Kapag MITAN= Mika + Tristan Chapter 14: Tristan as Christian Grey Dedicated to her ^0^

==Book2==

Napatingin ako sa kaliwa ko.

Nakasakay kami ni Nathan sa kotse niya. Pinagmasdan ko ang mukha niya na seryoso lang na nagmamaneho..

Iba na ang itsura niya ngayon..

Pagkatapos niyang maligo ay mukhang nahulasan na siya. Hindi na siya lasing katu lad ng kanina. Nakatulong din nang kumain siya.. Naging malakas na ulit siya.

Saan kaya kami pupunta?

Ano ba yan.. Ako ang nagyaya ng date na ito pero hindi ko alam kung saan kami pu punta, siya na lang ang bahala.

Sana lang hindi mukhang nagtataksil ako kay Tristan sa ginagawa kong ito >0<

Baby Boy....

>0<

Ira's POV

"WHAT?!" Napatayo ako sa gulat sa sinabi ni Tristan. Muli akong umupo nang magti nginan sakin ang mga tao. Nasa loob kami ng bar niya. Tinapos ko muna ang vodka ko bago muling nagsalita.

"What's wrong with you Tristan?! How come you give your girl to that man!!!"

"Im not giving her up" sabay inom ng hard drink.

"Hell! Hell! Hell!!!!"

"Bakit ka ba mas nag re-react ka kaysa sakin. I know what I'm doing"

"Hindi mo maintindihan eh! Hindi talaga! Ugh!!!" Kung pwede lang sabihin ko sa kanya na 'Hello? Ipinaubaya kita sa babaeng yun! Mahal kita at ayokong masayang a ng pagpaparaya ko!'

But I cant say it.. Hindi pwede! Ugh!

"Hi Sir!!" "Yuhoo! Gusto nyo ng French Fries? Ako gumawa nito sir Tristan!" ^0^
"Sir ito burger mas masarap sa french fries"

May limang makukulit na babae ang nasa harap namin ngayon. Nag uunahan sila sa kung ano ang mabibigay kay Tristan.

Teka? Nilakihan ko ang mata ko O___O THEM?

"What are you doing here?!" Sigaw ko sa kanila.

"Hi Ira!" Kim ^0^ "Ikaw Ira! Madaya ka! Sinosolo mo pala si Sir Tristan" >0< Clarisa "Waaaaah! Oo nga! Hindi ka man lang mag share!" >0<

Si Joanne at Cindy naman ay kinukuhanan ng pictures si Tristan. How nice! Ugh!

"Wag nga kayo dito, may pinag uusapan kami!" ako. "Hindi ko alam na magagawa mo samin ang bagay na ito Ira!!! Waaaaah!" Clarisa. > 0< "IKAW ANG GIRLFRIEND NI TRISTAN?!" sabay na tanong ni Joanne at Cindy nang marin ig si Clarisa. "ANOOOOOO?" Pau at Kim >0<

Nagbulungan silang lima..

=_____=">

Ano bang problema nila?

"You five" si Tristan. Para naman silang sundalo na nagsilinya. "YES SIR?!" they all said in unison. "Pwede bang malaman kung sino nagpapasok sa inyo dito sa bar?" Tristan "Si sir Alexis!" Sigaw ni Clarisa ^0^ Tinakpan naman ng apat ang bibig niya.

Napailing si Tristan. "Hindi kami natanggap ng babae sa bar. Alam nyo ado para sa inyo ang magtrabaho dito? Kayong tatlo.." tingin niya kay t Clarisa. "Diba sa restaurant kayo nagtatrabaho? Anong ginagawa nyo alit si Tristan. Oh boy, dapat hindi na muna dumagdag ang limang ito,

bang delik Kim, Pau a dito???" g malaki ang

problema ni Tristan ngayon.

"Eh kasi sir nagtatrabaho din kami sa restaurant" Kim >0< "Pati dito" Pau >0< "O kay lang naman po diba?" nag aalangan na tanong ni Clarisa.

Napahawak si Tristan sa noo niya.. "Magpalit na kayo ng damit. Im sorry pero hindi kayo pwede magtrabaho dito" tumayo si Tristan. "ALEXIS!!!!!!" Pumunta siya sa bar at galit na hinahanap si Alexis.

Naiwan tuloy ako dito kasama ng limang ito. Umupo sila sa tabi ko at yung iba ay sa harap ko. Oh boy, Na trap ako!!! >0<

Kinain nila yung French fries at burger na dala nila kay Tristan.

"Wooo! Kita nyo ba yung titig ni Sir kanina? Shocks! Nakakatakot pero ang hot nya pa din!" Kim. "Oo nga eh! Parang kakainin na niya tayo!" Pau

"At nakuhanan namin siya ng picture habang galit siya!" Joanne. Chinecheck ni Cindy yung mga kuha nila.. "Ang gwapo talaga. I love him talaga!" Cindy. "Sana totong kainin na tayo ni Sir!" Joanne. "Waaaaah! kakagatin nya tayo?!" Clarisa. >0< "Oo Clarisa! BWAHAHAHA! Kaya nga naging Fifty's Yeoja tayo diba? HAHAHA!" Pau.

"Kayo ngang lima! Napaka insensitive nyo! Hindi nyo ba pansin na may problema siya?!" Nakakainis na sila!

Wala silang ibang gawin kung hindi ang mambwisit ng tao at ngayon galit si Tristan!

"Waaah! oo nga pala! Nakalimutan ko na ang tungkol sa bagay na iyon.. Kayo ba ni Sir? Oh my Gooood!!! You're a lucky GIRL!" Kim. "Akala ko hindi na siya makakam ove on eh" Pau. "Nasan kaya si Mika ano? Siguro masaya na siya ngayon kay Nathan ? Baka may anak na sila?"

"Sino si Mika?" Tanong ni Joanne. "At teka? Ikaw nga ang girlfriend niya? Oh my God! Swerte mo Girl!"

Gusto kong hampasin ng tig iisa ang limang ito!

"IM NOT HIS GIRLFRIEND YOU FIVE IDIOTS!!!!!! CANT YOU SEE MAY PROBLEMA SIYA? AND MIKA MENDOZA IS HIS GIRLFRIEND NOT ME, ASS!"

O_____O Kim, Pau, Clarisa

>0< Joanne and Cindy

"Sino si Mika?" Tanong ni Joanne at Cindy sa tatlo.

"Ay basta, ikukwento na lang namin sa inyo mamaya" Kim.

"Umalis na nga kayo dito.. Five idiots talaga kayo" sabay roll eyes ko sa kanila .

"Ang sama mo talaga Ira, love ka naman namin kasi naging magkatrabaho tayo dati diba?" Clarisa >0<" "At hindi kami Five idiots. Ang tawag samin ay Fifty's Yeoja " Pau.

"Bakit ba kasi Fifty's Yeoja? Ang weird naman ng name ng group nyo?"

Bigla silang nag blush. -___-

I hate them -___-

"Yung yeoja kasi, Girl ang ibig sabihin nun sa korean" Cindy.

"Kung Girl ang ibig sabihin ng Yeoja, sino si Fifty? Bakit fifty's yeoja?" tanong ko. I dont get it!!!

"Alam mo ba yung Fifty Shades of Grey?" Joanne. Namula na naman silang lima.

Oh c'mon syempre alam ko yun! Yun ay isang... isang..

Teka? Wag nila sabihing?

"Fifty's Yeoja? Ang weird pa din kahit yun ang ibg sabihin nun!" ang weird nila!

"Eh kasi si Tristan ang iniisip namin na Christian Grey dun sa novel. Waaah! Ang hoot!" Cindy. "At yummy pa!" Joanne. ^0^ "Basta ganun ang ibig sabihin nun, Ira!" ^0^ Clarisa.

"Ugh! Umalis nga kayo sa paningin ko! Bakit nyo pinagnanasahan si Tristan?!!!!!!
" Tumakbo naman silang lahat palayo sa kin. Nakasalubong pa nila si Tristan pero wala silang ginawa kundi ang mag 'Hi sir' at magpa-cute! >0< ==Book2== Ansaveh ng Fifty's Yeoja?? Ginawang Christian Grey si Tristan Dela Rosa. Mga puno ng panagnanasa :)))))) Ano ang gusto nyong mangyari sa date ng Minath sa next chapter? Kilig moments na ba para sa Minath? Abangan! :D Chapter 15: Minath's date PART 1 Dedicated to: Llona

This is for you I love you sis! Alam kong masaya ka na sa kung saan ka man naroroon ngayon. Kasama mo na ang ating Creator. Masaya ako na naging part ka ng CFH Group. Naging kapamilya ka na namin dun. </3 ==Book 2==

Bumaba ako ng sasakyan niya at pinagmasdan ang paligid. Hindi ko pa napupuntahan ang lugar na ito pero naaakit ako sa masasarap na amoy ng ibat ibang pagkain. Para itong street na puno ng mga restaurants sa paligid at masasayang tao na nakikipag kwentuhan sa isa't isa.

Nagsimula na siyang lumakad kaya naman sumunod ako sa kanya. Pumasok siya sa isang makulay na Pastry Shop. May mga naka display na ibat ibang uri ng matatamis sa unahan. May chocolates, candies, cotton candy at madami pang iba. Parang pamabata ang lugar na ito pero nang makapasok ako may mga kumakain din palang matatanda. Hindi lang ito pang bata..

Ang bangoo..

Iba't ibang uri ng tinapay..

Ang nakaagaw ng pansin ko ay ang mga cake na naka display sa cashier.

Pumunta siya doon at nagtingin na din ako ng mga cake.

"Woaaah! Ang gaganda at mukang masasarap" ^0^ Na-aamaze na sabi ko. Nakahawak ako sa bubog na lagayan ng mga cake at pinagmasdan isa isa.

"Gusto mo? Pumili ka"

Mukang masarap talaga kaya ang napili ko ay yung kulay blue na may mga nips sa ibabaw na cake. Itinuro ko iyon sa lalaking nag-aassist samin kaya kinuha na niya ito.

"Kakain ba tayo?"

"Just choose" hindi siya nakatingin sakin nang sinagot niya ang tanong ko. Naghanap siya ng mauupuan, puno na kasi..

"Psh. Nakapili nako"

Nagbigay siya sa cashier ng pera. "Here. Keep the change"

Umalis siya at pumunta sa bakanteng lamesa. Kaaalis lang kasi ng huling kumain doon pero may batang naupo na agad doon kaya napakamot siya ng ulo nang makalapat sa bata.

"Umalis ka dyan" -__-

"Ha? Bakit ako aalis nauna ako dito" sabi nung bata.

Nakita kong nagsalubong ang dalawang kilay ni Nathan. Lagot na! >0<

"Eh ano ngayon kung ikaw ang nauna jan, ako naman ang unang nakakita?!" nagtaas na siya ng tono. Patay!

"Ah basta! Humanap ka nga ng mauupuan mo hindi yung nang aagaw ka ng upuan ng may upuan" nag cross arm yung batang lalaki. Nasa anim o pitong taong gulang na si guro ang batang iyon.

Hinawakan ko ang kamay ni Nathan. "Tara Nathan sa iba na lang tayo umupo, dun oh .. bakante na" tinuro ko yung sa may dulo.

"Ayoko dun. Gusto ko dito sa may bintana. Alis sabi" -__- sabi na naman nya dun sa bata.

Hindi umimik yung bata kaya naman hinawakan ni Nathan yung kamay niya at pinatayo siya saka siya umupo.

"Aaaaah! Mama!!!!" Nagsumbong yung bata sa mama niya. Lagoooot! >0<

"Anong nangyayari dito?!!!" May mataray na babaeng pumunta samin. Ang taray nya!
>0<

Pero parang walang pakialam si Nathan..

"Mika, umupo ka" utos niya sakín.

"Pero Nathan..."

"I said sit" ma awtoridad na sabi niya kaya umupo na ako. Parang aso lang ako ha
? >0<"

"Mama, pinaalis ako ng lalaking iyan!" turo ng bata kay Nathan

"Bakit mo pinaalis ang anak ko? Anong klaseng lalaki ka. Napaka bastos! Harapin mo ako! Bakit hindi ka tumitingin sakín?!!"

Nakayuko lang ako.. Hindi ko alam ang gagawin >0<

Dumating na yung cake namin tas binigyan na din kami ng tubig.

"Mister! Ang sabi ko harapin mo ako!!!" galit na sigaw ng babae kay Nathan kaya nagtitinginan na yung mga tao samin -__-

Inis na tumayo si Nathan. Ang tangkad niya!! Paano na lang kung bugbugin niyang nanay ng bata? Hindi pwede!!

"Nathan!" sabi ko

"Fck! Ano bang problema mo?! Cant you see I'm on a date here?!"

O_____O Itsura ng nanay nung bata

"JS?? JS yung singer????" nagblush yung nanay nung bata. "Sorry ha? Hindi ko kas
i alam na ikaw pala yan. Okay lang. Sige.. Sa inyo na ang table" ANG LANDI NG N
ANAY? -__-

"Mama! Diba siya yung nasa TV? Yung nakulong?" yung bata. Tinakpan na lang ng na
nay niya ang bibig niya at hinila palayo yung bata.

Kainis! Pakiramdam ko nabadtrip din ako sa bata nung sinabi niyang nakulong si N
athan! Anyway, hindi ko na binabanggit sa kanya ang bagay na iyon.. Ayoko ma op
e n yung topic. Ewan ko ba..

"Ikaw talagang bata ka! Kung ano anong kalokohan ang pinapasok mo!!" narinig kon
g sigaw niya dun sa bata habang palayo..

Napabuntong hininga naman si Nathan nang makaupo siya. Binigyan niya ako ng isan
g slice ng cake sa platito ko at ganun din siya. Nakalimutan ko na singer nga p
a la siya, hindi ko na natatanong o nababanggit sa kanya ang bagay na iyon.

JS?

O___O

"Ikaw yung singer ng What Should I do?!" bigla ko naalala yung kanta na pinasa s

akin ni Des. Yung korean song. Oh my God! Siya yung singer?

"Oo" -___-

"So ikaw nga yun?! Hindi ako makapaniwala!"

Bumuntong hininga na naman siya.

Parang nalungkot siya kaya iniba ko na lang ang topic.

"Paano ka natuto mag korean? Diba galing kang Canada? Bakit napapunta ka sa Korea?"

"Hindi lang sa Canada ako nag stay three years ago. Paiba iba ako ng bansa like Japan, Korea, and Singapore."

"Ooohhh. So you're the great JS pala? Why JS? Bakit hindi na lang Nathan?"

"Jonathan Smith"

"Ha?"

Naibaba niya ang tinidor niya at napatigil siya sa pagkain..

"You even forgot my whole name. Aish! Kumain ka na nga!"

Woah! Nagalit? Sorry naman. Bakit nga ba hindi ko alam ang pangalan niya? Ang alam ko lang ay Nathan.. Ugh! Pati yung Jonathan na tawag nung butler niya na si Greg ata??

Kumain lang kami ng cake. Ang tamis at ang sarap! Pero bakit naman kaya niya naisipan na pumunta dito? Sa dinami dami ng pupuntahan sa isang Pastry Shop pa? But anyway, it's my first time kaya okay lang.

Nathan's POV

"I really don't like the taste" Kahit naka ilang kain na ako hindi ko pa din gustong to yung lasa. Ang pangit.

"What? Ang sarap kaya!" sabi niya.

"Mas masarap pa din yung gawa mo noon" sabi ko. Inalala ko na lang yung araw na binigyan niya ako ng cake noong 4th year high School kami. First day of Class pa talaga noon.

Flashback~

"para sayo yan Nathan.. Ako ang nag bake nyan! ^o^ " sabi ni Mika. Hawak ko yung box na bigay niya sakin. Nakangiti siya sakin.

"gawa mo 'to?" binuksan ko yung box. Maganda ang pagkakagawa niya at mukang mas arap..

"oo.. para sayo talaga yan" Nakangiting sabi niya. Fck! Bakit kaya ngiti ng ngiti to? Heto na naman ako. Why is this heart beating so fcking fast?!

"oh sayo na" Ibinigay ko na lang yung cake sa babaeng malapit sakin. Aish! Kain is naman! Ayoko ng ganitong pakiramdam. Ang bilis ng tibok ng puso ko.

I headed to J.S Building. Tinatamad ako pumasok. First day naman kaya wala masyadong gagawin. Sigurado ako na magpapakilala lang sila.. Fck! Ang tagal naman ni n a Tristan! Bakit ba ako pa ang nauna sa kanila? Ang boring tuloy! Dapat nasa bahay na lang ako at natutulog ngayon. ___-

Nahiga ako ng ilang saglit na lang ulit ako! Akala ko ingin ako sa Garden. Andun
iyang dalawa pang babae at

sa mahabang sofa pero di ako mapakali.. Fck! Lumabas kasi andito na sa school si
na Tristan at Arden! Napat yung babaeng binigyan ko ng cake kanina. May kasama s
binuksan niya yung box ng cake.

Pinuntahan ko sila sa Garden.

"Hey" ___-

"Kyaaaaah! Si Nathan!" ^0^

Yeah. The one and only ___-

"Give that to me" turo ko sa box na hawak nya.

"Ha? Diba bigay mo sakín ito kanina?" >3<

"yeah right but I want it now. Hindi mo ba ibibigay sakín?"

Nakayuko naman niyang ibinalik sakín yung cake. Dapat lang.

I leave them saying nothing. Sino ba sila? Mga pesteng malalandi lang sa school.
___-

Bumalik ako sa 3rd floor. Kinain ko yung cake na gawa ni Mika. Aish.. Ang sarap
masyado. Tsk! Bakit ba ang sarap niyang mag bake? Hindi ko na tuloy inubos at na
gtira ako ng kaunti para may kakainin pa ulit ako.

Gusto ko pa nga eh. Kaso ayokong maubos agad ___- Inilagay ko na lang sa ref yun
g cake.

Naisip ko na naman ang babaeng yun. Tsk. The first time I saw her, my heart beat
became fcking abnormal. What's wrong with me?!

Tsk. Kala ko hindi na mauulit yung abnormal na pagtibok nang puso ko nung 3rd year.. Aish! Nakita ko kasi ang makulit na babaeng yun sa Garden.. Natutulog siya . Tinignan ko ang oras, cutting din ata ito kasi dapat may klase pa sa mga oras na ito. Sa damuhan pa talaga siya natutulog! Nilapitan ko siya. Kaso ang boring ng mukha niya kaya tinalikuran ko na lang siya. Aalis na sana ako kaso..

(3rd year High School) "Hmmm... enthan koo" napatigil ako at bumalik sa pwesto niya. Pikit lang siya at mahimbing na natutulog. -__-

Pinagmasdan ko lang ang mukha niya..

Unti unti kong nilapit ang mukha ko sa mukha niya..

But I stop..

Heck! What am I doing? Napabalik ang tingin ko sa babaeng yun at napahawak ako sa dibdib ko. What's this? Dug.dug.dug.dug.dug.dug

Agad akong napatayo at lumayo sa kanya. I dont want near her. Nakakatakot siya. There is something strange happening to me because of her!

*** (4th year High School:Flashback)

Almost 1 week na kaming hindi pumapasok nina Arden. Tinatamad kami. Amin naman kasi ang school kaya okay lang na wag kami pumasok. Impossible kasi na ma kick-out kami. Tss. Baka mga teachers ang ma kick-out samin. -__-

"Alam mo para hindi boring? bar tayo later!! Sa bar ni Tristan tayo!" Arden

"Anong sa bar ko?! Ayoko nga!! Sawang sawa na ako dun e!" Tristan

"G@go ka! Ano ba ngayon?!"Arden.

"Friday. O? Anong meron??!" Tristan

Binato ni Arden si Tristan ng Throw Pillow. So fcking noisy. -__-

"g@go ka! Andun sina Stephanie!!"

"Ayos! tara!!" Tristan

Damn that woman! She always tries to seduce me!

"kayo na lang" I said without looking at them. I have no interest in girls

"Bro, bakit ba ayaw na ayaw mo kay Stephanie? Maganda naman sya.. sexy.. ano pa hahanapin mo?" tanong sakín ni Tristan.

O___O

Sht!

Naghahanap siya ng makakain sa ref. Aish! Baka mabuksan pa niya yung box na may laman na cake! Halos isang linggo ko yung di kinain tas kakainin lang niya? No way! Ako dapat ang kumain nun! Ang sarap kasi eh! Tsk!

"tara na.." tumayo na lang ako para sumunod sila sakín. I need to get out of here! Damn Tristan!

"t-teka! kakain pa ako!" Tristan.

"Sa labas na tayo kumain then sa bar tayo ni Tristan mamaya" I said.

"ayos!! Hello chika babes na ulit!" Arden

"aish!! sige na nga" napilitan si Tristan na lumabas, and there I saw Amazona Girl.

End of Flashback~

Mika's POV

"Masarap ba ang gawa ko sa cake noon?" nahihiyang tanong ko. Hindi ko alam kung bakit.. Pero curious ako sa naging reaction niya nung binigay ko sa kanya iyon. Wala akong maalala na kahit ano. Pero..

Pero pakiramdam ko ginawa ko iyong ng buong puso..

Teka? Ano ba itong naiisip ko? Bakit parang ang drama ko ngayon?

"Yeah.. The taste was perfect. I hope you make another one for me"

Hindi siya nakatingin sakín pero parang iniisip niya yung nangyari noon. Waaah! Ano bang nangyari noon?

Hindi na namin naubos yung cake bigla kasi siyang nagyaya umalis.

"Lets go? I'll take you somewhere" nakangiti siya. Hinawakan niya ang kamay ko at hinila ako palabas ng shop. Parang iba yung aura niya ngayon. Masayang Nathan ang nakikita ko sa kanya. Sumakay ulit kami ng sasakyan at nasa mga 20 to 30 minutes siguro nang makarating kami sa isang First Class Restaurant.. Hindi ko nga alam kungbakit dito pa kami kakain samantalang ang dami namang restaurant kani na dun sa pinuntahan namin. But this place looks familiar.. Hawak niya ang kamay ko nang pumasok kami sa loob. Napatingin lang ako sa magkah awak naming kamay.. Pinaupo niya ako..

Hindi siya umupo. Lumakad siya palayo at hindi ko alam kung ano ang gagawin nya. San siya pupunta?

Kinausap niya yung babaeng kumakanta sa una. Ilang saglit lang ay hawak na niya ang mic.

Oh my!! Kakanta siya?! O___O

"Hello Mic test" sabi niya sa unahan. Nagtinginan sa kanya ang mga tao.

"I want to sing a song for MY ONE AND ONLY.."

Nagsimula na siyang kumanta..

â « "Itanong mo sa akin.. Kung sino'ng aking mahal Itanong mo sa akin.. Sagot ko'y di magtatagal..

[chorus] SI MIKA LANG ANG AKING MAHAL.... Ang pag-ibig nya'y aking kailangan.. P ag-ibig na walang hangganan Ang aking tunay na nararamdaman Isa lang ang damdami n Ikaw and aking mahal Maniwala ka sana Sa akin ay walang iba..â «

Napangiti ako..

Teka?

Why am I smiling anyway?

This is wrong..

Pero bakit nakaramdam ako ng kilig sa ginagawa niya?

â « SI MIKALANG ANG AKING MAHAL.... Ang pag-ibig nya'y aking kailangan.. Pag-ibig na w
alang hangganan Ang aking tunay na nararamdaman

Ang nais ko sana'y inyong malaman Sa hilaga o sa timog o kanluran At kahit sa'n
pa man Ang laging isisigaw Ang nais ko sana'y inyong malaman Sa hilaga o sa timo
g o kanluran At kahit sa'n pa man Ang laging isisigaw Ikaw ang aking mahal¼ Ikaw an
g aking mahal¼ Ikaw ang aking mahal¼"â « Nakatingin lang siya sakin habang kinakanta iyon.

I dont know how to react..

Dug.dug.dug.dug.dug

Ang bilis na naman ngtibok ng puso ko..

How can he do that..?

Why does I feel that I like him?

Sa kaunting panahon na nakilala ko siya mabilis nyang nagawa na magustuhan ko siya..

I know this is wrong..

But..

My heart is happy now..

Hindi ko namalayan na nasa harap ko na siya..

Nakalahad ang kamay niya sa akin..

Nakatingin kami sa isa't isa..

Pagkatapos noon ay hinawakan ko din ang kamay niya. ==Book 2== PART 1 pa lang ito. :) Sunday na ang meet up. See you my babes! :))) VOTE, and COMMENT. Chapter 16:Minath's Date Part 2 Dedicated sa lahat ng sumama sa meet up! ^0^

Sa Char Duo na sina Charlotte at Charlene. Sa kambal na sina K at B (Anja and Kim) na talaga namang kalog na kalog, Kay Paula at Cindy na galing pa sa malalayong lugar na nag effort talaga pumunta at puno ng surprises, Kay Joanne na edit sa personal HAHA! JK. peace bebe! Loveyou! *u* Siya yung nag organize talaga ng meet up, Kay Clarisa na tinupad yung promise niya na sasama! HAHA, Kay Dora, the sadist explorer na si Nathalia Ella Gregorio. Naks complete name! HAHAHA! Kay Mael, Mia and Shaina na ang babata pa pala pero nakarating ng malayong lugar. Kay Jowelyn na nagbigay ng stuff toy saakin. Pati kay Chen na super tahimik pero ma

bait naman. hehe. Kay Ira (oreopepper) at sa kanyang bf na si Ryan.. Ang Ryra couple! ^o^

Ang saya ng meet up! ^o^ ==Book2==

Kumain kami sa restaurant pero kaunti lang yung nakain ko. Ang totoo hindi ko alam kung bakit kakain na naman kami kasi kumain kami ng cake sa pastry shop kani na. Hanggang ngayon nalalalahan ko pa din yung tamis ng cake. -__-

Ewan ko ba kay Nathan. -__-

Pero ewan ko din kung bakit ako kinikilig sa ginawa niya, bago pa kami kumain sa bi nya sakin 'You make me Happy'

Feeling ko nangyari na ang bagay na iyon eh.. Hindi ko lang alam kung bakit, pero iyon ang pakiramdam ko.

At ngayon naman, I dont know where are we heading to..

Nag park na siya. Nasa plaza kami..

What are we doing here? Pumupunta pala si Nathan sa ganitong lugar? Akala ko ayaw nya ng masyadong matao -__-

Malapit na din magdilim. Hinawakan niya ang kamay ko at nag ikot kami sa paligid. Walang umiimik samon pero magkahawak ang kamay namin habang naglalalakad. Hindi ko mapigilan hindi mapatingin sa kamay naming dalawa.

Ilang sandali lang ay tumigil na siya. Nasa tapat kami ng swing. Pinaupo niya ako sa isa at dun naman siya sa isa.. Bale tabi kami..

"What do you feel?" tanong niya.

"Ha?"

"Your feelings.." tumingin siya sakin ng kaunti tapos bumaling na yung tingin niya sa lupa na natatapakan niya. "Ano ang nararamdaman mo ngayon?"

"Nothing"

"Ah" tapos natahimik na siya. Aaminin ko, there is a part of me that I'm happy. Kanina nga kinikilig ako sa ginawa niya. Pero mabuti na lang siguro na ganun na lang ang sabihin ko.

"I'm happy" bigla na lang niyang nasabi. "After three years, finally.. Nakasama na ulit kita. Kahit isang araw lang. And I will make this day memorable. Very memorable"

Hinawakan niya ang dibdib nya. Pinanuod ko lang siya.. Ano bang ginagawa niya?

Parang pinapakinggan ata niya ang tibok ng puso niya?

Tumayo siya at lumapit sakin. Nakaupo ako sa swing pero nakatayo siya sa harap ko.

Umupo siya para kalevel ko na siya. Bigla na lang niya akong niyakap! As in yaka p! Kinuha niya ako papalapit sa kanya. Yung mukha ko tuloy nasa dibdib niya. Waa ah! >0<

"Teka Nathan" Pilit akong umaalis sa mga bisig niya pero hindi ko magawa. Para niya akong nilock sa katawan niya.

"Naririnig mo ba?"

Napatigil ako sa ginagawa ko.

"Naririnig mo na ba ang puso ko?" Napatigil ako..

Ipinikit ko ang mata ko..

Ang puso ni Nathan..

Pinakinggan ko ang tibok nito..

Parang sa bawat pagtibok ng puso niya kasabay nito ang pagtibok ng sa akin.

Nagtagal kami sa ganitong posisyon. Nathan..

Jonathan Smith..

Dug.dug.dug.dug.dug.dug

Naririnig ko ang tibok ng puso niya.. Parang ang sarap niyon pakinggan.

Iminulat ko ang mga mata ko nang umalis siya sa yakap. Tumayo siya at nagtingin sa paligid..

Hinawakan niya ang kamay ko at pumunta kami sa gitna ng mini stage. May stage for entertainment.. Madaming tao ang nasa harap noon kasi may mga benches na nakalagay dun. Tingin ko inaalalis iyon kapag may concert.

Twing hinahawakan niya ang kamay ko, napapatingin ako dito.

"Teka, Ano bang ginagawa natin dito?" tanong ko. Nakakahiya! Pinagtitinginan na kami ng mga tao.

"lets sing"

Nagulat na lang ako nang biglang may tumunog. Speaker yun sa buong plaza. Bawat poste ng ilaw may nakakabit na speaker.

Tumunog ang minus one ng A thousand Miles.

Ngumiti si Nathan. Hawak pa din niya ang kamay ko.

Making my way down town Walking fast Faces pass And I'm home bound Staring blankly ahead Just making my way Making a way Through the crowd And I need you And I miss you And now I wonder If I could fall Into the sky Do you think time Would pass me by 'Cause you know I'd walk a thousand miles If I could just see you, tonight It's always times like these When I think of you And I wonder If you ever think of me 'Cause everything's so wrong And I don't belong Living in Your precious memory 'Cause I need you And I miss you and now I wonder If I could fall Into the sky Do you think time Would pass me by, oh 'Cause you know I'd walk a thousand miles If I could just see you tonight And I, I don't want to let you know I, I drown in your memory I, I don't want to let this go I, I don't. Making my way down town walking fast Faces pass And I'm home bound

Staring blankly ahead Making my way Making a way Through the crowd And I still need you And I still miss you And now I wonder If I could fall into the Do you think time, would 'Cause you know I'd walk If I could just see you,

sky pass us by a thousand miles now

If I could fall into the sky Do you think time would pass me by 'Cause you know I'd walk a thousand miles If I could just see you If I could just hold you, tonight.

Kanina lang kinantahan niya ako sa restaurant, at ngayon naman sa plaza. Nagpala kpan ang mga tao. Napahawak ako sa bibig ko. Naiiyak ako.. Ewan ko ba. Sobrang special na ng mga ginagawa niya sakin.

"How did you do that?" tanong ko habang naiiyak. Malapit na maiiyak na talaga ako >0<

"Actually, I can do everything just for you, Moo" sabi niya

Bumaba kami ng stage. Pinagtitinginan kami ng mga tao.

"It's Jonathan! Siya nga yun!" "Sino yung babae?"

Kung ano ano na ang mga pinag uusapan nila. Nakaakbay sakin si Nathan. Tumigil lang kami para punasan niya yung luha ko, Naiyak na kasi ako. Ewan ko ba pero ang saya ko. "Plano ko sana kumanta kahit walang mic or tugtog, but I guess there is someone who helped me" napatingin ako sa direksyon kung saan siya nakatingin. Nasa malay o si Drew. Nakasandal siya dun sa dingding kung saan inooperate ang sound system . Kung ganun siya yung nagplay ng music?

"That bastard. He still remembers what happened three years ago. Tanda pa din niya yung kinanta natin sa stage" Nathan.

Kumaway lang si Drew samin saka umalis na.

"Kumanta tayo?"

"Yeahh.. And damn that man over there for trying to make me jealous that time" turo niya sa palayo na si Drew. "Kahit na tinulungan niya ako ngayon, I still won't forgive that fcking bastard" -__-

Parang may naalala siya kaya nag iba yung aura niya pero buti na lang at ngumiti siya. "Date natin ito kaya wala dapat pang gulo."

Inilapit niya ang mukha niya sa mukha ko..

Hahalikan ba niya ako?!

"Nathan.. teka, anong ginagawa mo?"

Palapit ng palapit ang mukha niya saakin. Waaaah! >/////////<

Ano ang gagawin ko?

Ayan na!

Ayan na...

Ahhhh!

BIGLANG UMULAN.

Nagtakbuhan ang mga tao, hindi ko na namalayan na nahawakan na naman ni Nathan a ng kamay ko at hinila ako. "Lets go, Moo"

Hinila niya ako sa pinagparkingan namin kanina.. Basa na kami..

Pero nagulat kami ng wala na ang sasakyan niya.

O_____O

"Where's your car?!!!!!" sigaw ko.

Natahimik siya. Oh my God! Nawala ang kotse nya!!!! CARNAP TO!!!!

"Nathan.. yung kotse mo.. Oh my God! Anong gagawin natin?" Lagot na. Magagalit siya! Yung kotse nya kasi nawala. Sino bang hindi magagalit dun? Waaah! Nakakata k ot pa naman din to magalit.

"Nathan..?"

"HAHAHAHAHAHA!!!" tumawa siya ng tumawa. O__O

Anong nakakatawa?

"HAHAHAHA!" first time ko siya nakita tumawa na may paghawak pa sa tiyan niya. Grabe..

Nababaliw na ba siya? Bakit siya natawa eh nawawala na nga yung kotse nya?!

"Sorry, I cant help it! HAHHAHA!"

"Crazy" bulong ko. Narinig ata niya. Luuh~ >0<

"Tara sa waiting shed"

Sumilong muna kami dun pero kita ko sa mukha niya yung pagkatuwa niya. Ano ba ta laga? >0<

"Bakit parang ang saya mo ata na nawala kotse mo? Di ka ba nanghihinayang? Para kang baliw"

"Ginagawa ko lang yung mga nangyari noon simula kanina. Yung cake.. yung sa Restaurant.. yung sa plaza.. pero alam mo ang nakakatawa? Nawala din yung kotse ko t hat time.. Ang sarap lang kasi sa pakiramdam na parang naulit yung nangyari noon . And yes, baliw ako. Isa lang ang kinababaliwan ko" tas tumingin siya sakin.

>////<

"Eh kahit na! Hindi ko na matandaan ang mga yun. Ang problemain mo ay kung paano tayo uuwi? Wala ng taxi na dumadaan dito oh. Kailangan pa natin pumunta sa kabila dahil andun ang sakayan pero naulan" Hindi ko na lang pinansin yung huli niyang sinabi. >////<

"Dito na lang kasi muna tayo" sabi nya

"So gusto mo akong magkasakit? Paano na lang pag nagkasakit ako edi hindi ako ma kakapasok sa lunes" -___-

Tumabi siya sakin. Siniksik niya ako at saka inakbayan. "Para hindi ka lamigin, tabi tayo"

Basa kaya siya. ___- Gusto lang ata nito tumabi sakin.

Yung cake? Yung sa restaurant.. at yung kanina sa plaza. Nangyari na ba talaga a ng lahat ng iyon noon?

"Suot mo pa din ang kwintas na yan. Kanina ko pa napapansin yan eh"

"ha?" umalis ako sa akbay nya. "Bakit? Dont tell me sayo galing ang kwintas na t o?" hawak ko yung kwintas na nasa leeg ko.

"Yes. Even your phone.. Ayaw mo kasi ng mamahalin nun eh. I didnt think you will still use it"

O__O

"Sayo din galing yun?"

"Yes"

"Haaaay.. Hindi ko alam eh" "Kung alam mo ba na sakin galing yan hindi mo na ba i susuot yan?"

"Ewan ko. Pero kasi Nathan, hindi ko pa alam ang talagang mga nangyayari. Naguguluhan ako. Hindi ko pa din alam kung ano ang totoong lagay ko. Para akong nabubuhay pero kulang naman"

"You told me you dont want to remember me. Is that what you still want today?"

"Mahirap mapapunta sa pwesto ko. Hindi mo alam kung ano ang tamang gagawin. Naguguluhan ako"

Lumapit siya sakin. Tumingin siya sakin ng seryoso.

"Then I'll make you remember me"

"Pero Nathan--"

"If you really don't like me, you should have said YES. But you didn't. Because there's a part of you who wants me"

"You're wrong.. kasi ngayon iba na ang mahal ko. At si Tristan iyon"

At.. at.. Gusto din kita. Oo gusto ko siya. Pero si Tristan, mahal ko..

At siya lang dapat.

kasi mali ang nararamdaman kong ito..

"Si Tristan lang ang mahal ko.. Siya na at kahit--"

"Tell me that after this" he gently holds my face and kiss me.

Gusto ko umalis pero nang aakit ang mapula niyang labi. Gumagalaw ito. Hindi ko na napigilan ang sarili ko..

Iba ang sinasabi ng katawan ko. Gusto ko siya. Kahit pa sabihin kong iba na ang mahal ko ngayon, bakit kusa akong bumabalik sa lalaking ito? Bakit pakiramdam ko

..

MAHAL ko na din siya?

Pagkatapos ay hinalikan niya ako sa noo ko. "I love you Mika. Gusto kong ibalik ang nakaraan. From the day that I first met you. I know this is the last day na magiging ganito tayo, But I want this forever. Gusto ko araw-araw kitang makaka sama.. araw-araw na mararamdam na akin ka. Na ako pa din ang mahal mo. You still love me, don't you? I can feel it. That there's a part of you still longing for me"

"Nathan.. Nathan I..." mali ito. Hindi pwede... Hindi pwede! Mika.. anong gagawin mo? Nahihirapan ako.

"Be mine again" niyakap niya ako at umiyak siya siya sa balikat ko.. Naiyak na d

in ako. Ramdam ko yung pag galaw ng balikat niya dahil ng iyak.

"Be mine again. Be mine again.. please" iyak siya ng iyak at ganun din ako. Niya kap ko siya..

"Yes moo. I'm yours again" ==Book 2== Ano itech? HAHAHA! =)) Wala akong masabi. Ayoko magbgay ng hint XD Labas labas ang MINATH! Pati ang mga saloobin ng MITAN :) Ayan, nagka quota na a ng comment. Eh kasi, nag silent yung iba bigla eh :D

Chapter 17: May the best man win Dedicated to her ^0^

==Book 2==

KILL ME NOW!!

Hindi pwede ito! Hindi! Hindi! Hindi!

Inuumpog ko yung ulo ko sa kama ko. Masisira na ata yung ulo ko sa kakaisip. Bak it ba kasi ang tanga tanga ko! >0<

"Waaaaaaah!" T^T

Gumulong ako ng paulit ulit sa kama ko. Buti na lang malaki ito. Kanina pa ako hindi mapakali. Ay mali pala! Tatlong araw na akong hindi mapakali! Tuesday ngayon at hindi na naman ako pumasok katulad kahapon. Ayoko lumabas ng bahay!

Pagakatapos ng date namin ni Nathan, hinatid niya ako sa bahay namin. Kinikilig pa nga ako, ewan ko ba pero ang saya ko. Hinawakan ko pa nun ang labi ko kasi hindi matanggal sa isip ko yung kiss namin >////< Tapos.. tapos yung MOO. Hindi ko alam kung bakit bigla ko nasabi yun. Pero bigla ko na lang nalaman ang ibig sa bihin nun kahit wala namang nagsasabi sakin.

Hindi kaya bumalik yung alaala ko sa bagay na yun? Pero ang weird kasi yun lang yung bigla kong naalala. Kusa ko pa nasabi.. Moo, My one and only o kaya My only one..

Pero bigla ko na lang naalala si Tristan. Ano bang kalandian ang nangyayari sakin? Tawag sila ng tawag sakin! Silang dalawa! Kaya ang ginawa ko ay inoff ko yung cellphone ko nang Sunday. Nagbasa naman ako ng mga messages Kahapon ng buksan ko yung phone ko.

Yung iba galing kay Nicole at Arden pati sa iba kong classmates. Then the rest puro kay Tristan at Nathan na..

A message from Tristan: -Baby Girl -Mika, Bakit di mo sinasagot mga tawag ko? -May nangyari bang masama? -Maybe something happened right? -I hope you're okay. I love you.. and I miss you. Please call me. I am so worried now, -I can't sleep. Should I come into your house? -What happened to you and Nathan? Nag usap na ba kayo? Mika, I love you so much. I'm being paranoid now -Mika :(I love you -I love you so much and I dont want to lose you again..

A message from Nathan: -Answer the phone -hey -I thought we're okay now? -God damnit Mika! You turned your phone off. I'm worried -Are you alright? I wanna see you again -Do you regret it? -Aish! I love you and I don't want you to get hurt. I'll wait for you to call me. But please, Im dead serious here.. I'll fight for you this time

-Mika.. I'm sorry if I'm stupid to let you go, but I swear this time I'll fight for you. Mahal kita.. -I love you so much and I dont want to lose you again..

Ang dami pa nilang text, nahihirapan na nga ako basahin. Naiiyak na naman ako. Sobra sakit nung nabasa ko yung mga text nila. Mahal ko si Tristan, hindi yun maaipagkakaila. Mahal ko talaga yun kahit ang dami nyang babae noon! At sigurado ako sa nararamdaman ko sa kanya!

Si Nathan naman.. Sa kanya ako hindi sigurado. Ewan ko ba, nararamdaman ko na gusto ko siya. Pero yung mahal.. hindi ko alam. Masyado akong nadala, hindi ko alam kung bakit nasabi ko yung bagay na yun!

Ibig sabihin kami na?

Kami na kaya?!

Sinabi ko kasi sa kanya Im yours again..

TT__TT

Pero yung katawan ko, parang kilalang kilala siya. Iba yung nararamdaman ng buong sistema ko. In his single word there is already an impact in me. Nooo! This is so not happening! I swear, I AM IN THE WORST SITUATION!!!

NAG TWO TIME AKO!!!! TWO TIME!! Shocks! Hindi ko naisip sa buong buhay ko na magagawa ko ito? Bakit ba kasi ang landi ko na agad?!!! Nadala ako masyado!

Ayoko na talaga pumasok!!! Naka off na naman yung cellphone ko, natatakot ako. Baka tawagan na naman nila ako. Ayokooooo TT__TT

Sorry Nathan.. Sorry Tristan..

Nicole's POV

"Hindi nagpaparamdam si Mika eh. Kahit sa text o tawag, wala!" kinakagat ko yung kuko ko sa sobrang tense. Nasa school ako at kasama ko si Arden. Yung bruha hindi pumasok! Hindi din siya pumasok kahapon! "Relax ka lang, Love" Arden >3<

"Relax your Ass! Look, this is all your fault! Kung hindi mo kinausap si Mika na kausapin si Nathan hindi mangyayari ito, See?! Isang araw pa lang na nagkasama sila, may masama na agad nangyari! Ito na nga ba ang sinasabi ko eh! Ugh!!!"

Nag aaway na kami noong isang araw pa. Kinausap niya si Mika sa cafe at hindi na ako sumama dun kasi hindi ako pabor sa iniisip ng kolokoy na ito! I love my best friend! And I can't take it kung makikita ko na naman siyang miserable bukas of that stupid guy who left her!

"Eh kasi naman Love, kaibigan ko si Nathan--"

"I DONT CARE! KAIBIGAN KO DIN SI MIKA!!!"

Natahimik na siya at napatungo na lang. Naiinis ako!!!

Dumating si Tristan..

"Hey Tristan! Ano may balita na ba?" umiling naman siya. Naupo siya sa tabi ni Arden. Nasa garden kasi kami.

Mas gusto ko ata si Tristan! kita ko naman kung gaano niya kamahal bestfriend ko. At siya ang gusto ko kaysa sa Nathan na yun!

"Nakakaramdam na naman ako ng takot. Takot nako noon pa kahit naging kami na, pero iba yung sa ngayon" Tristan

"You should fight for her! Dapat kasi hindi ka na lang pumayag sa gusto nitong kolokoy na ito eh!" turo ko kay Arden

"Pero siya naman talaga ang mahal niya noon pa, tinulungan ko lang din si Nathan kasi ayoko siyang makitang ganun. Kaibigan ko pa din siya, not just a friend. He's my bestfriend"

"Pero ikaw ang MAHAL ni Mika ngayon! He's just a past now! Siya ang nang iwan! Tapos babalik siya?! Hell no!! Wag mo sabihing magpaparaya ka na naman? Ginawa mo na iyon noon dahil hindi ikaw ang gusto ni Mika that time. Pati ba naman ngayon na IKAW NA ANG GUSTO NIYA?!"

Natahimik siya...

"Ano?!" sigaw ko sa kanya

"Natatakot lang ako but I didnt tell that I would give her up. Not now that she's mine now" tumayo siya at ngumiti sakin. "Bye guys, don't worry about me and Mike. We'll talk about this soon kapag okay na siya. Sa ngayon, mukang yung problem ma nyo ang dapat nyong ayusin ngayon. Ayokong magkasira kayo dahil sa amin." ngumiti siya at nag salute samin ni Arden.

Umalis na siya. Teka?

Cutting siya ah! Hindi pa tapos ang klase niya! Alas tres pa lang! -____-

"Sorry na Love" T^T Arden

"Sorry mo mukha mo! Alis!"

Palabas na si Tristan dala ang auto niya nang may lalaking nakasandal sa gate ng school ng Alshin. Naka cross arm ito na tila may hinihintay..

Si Nathan..

Tumigil siya at binuksan ang bintana niya sa tapat nito. "Long time no see"

Nakatitig lang sa kanya ito.

"Buti na lang nakita kita" Tristan. Nasa bar sila pero hindi sa kanyang bar. Ini iwas niya na makita si Nathan nina Alexis. Isa pa, laging napunta si Drew sa bar na iyon at si Ira. Baka makita sila at hindi pa sila makapag usap nang maayos.

"Gusto na din kitang makausap. Wala lang akong mahanap na tamang panahon." Nathan. Uminom siya pagkatapos magsalita. Nasa high stool sila.

"kamusta ka na?" napatingin si Nathan kay Tristan nang tanungin siya nito.

"Not Good, you?"

"Hindi din ayos." Ininom na ni Tristan ng straight ang drink niya. Gusto na niya nang matinong usapan. Kailangan din niya ng lakas ng loob para ma open ang topic.

"Kamusta naman ang nangyari sa inyo ni Mika noong isang araw?" lakas loob na tanong niya sa kanya.

"Good.. very Good" nakaramdam siya ng selos. "Pero nang araw lang na iyon, I don't know what happened to her when she got home"

"Nathan, what do you want now? Akala ko ba iniwan mo na siya. Ipinagkatiwala mo pa nga siya sakin, hindi mo na ba matandaan yun? Anong nangyari? Iniwan mo siya nang hindi namin alam ang dahilan talaga pero ngayon babalik ka kung kailan ayos na ang lahat sa amin."

"Alam kong mali ako nang iwan ko siya pero may rason iyon. You know me. You and

Arden.. Wala akong gagawin na bagay kung walang dahilan. I thought I can be happy for the both of you pag naging maayos na kayo. Hindi ko pala kaya na makita si iya sa piling ng iba. Alam mo bang namatay na ako? Namatay na ako simula nang mawala siya?"Nagkatinginan silang dalawa. Ininom ni Nathan ang drink niya at huming i pa sa bartender. Sobrang sama na ng loob niya sa nangyayari sa buhay niya. Alam niya sa sarili niyang namatay na siya simula nang mawala si Mika. Hindi na siya ang dating si Nathan. Nawalan nang saysay ang buhay niya. Nagkaron siya ng pag-asa nang bumalik siya nang Pilipinas. At sa oras na makita niyang mahal pa siya ni Mika, he'll grab the opportunity to get her back. At nakita nga niya iyon, ka hit na alam niyang mahal din nito si Tristan. Mahal siya ni Mika. Iyon ang nakikita niya. Hindi man siya sigurado na malaki pa ang pag-asa niya pero ka hit kaunt i nakikita niya na mahal pa din siya ng dalaga kahit na wala na itong maalala. Nararamdaman iyon ng puso niya.

"Mahal ko siya. Mahal na mahal ko siya at kahit ano gagawin ko para maging akin pa din siya" Tristan

"That's great because I'll do the same too. I love her and I'll get her back"

"Ano ba talagang naging dahilan mo para iwan siya?" Tristan

"Kung pinagtangkaan ba ng mama mo na saktan si Mika at ang ya iiwan? Malalaman mo na lang engage ka na sa taong hindi? Three years akong nagdusa. Three years akong nasasaktan. dahilan kung paano siya naging Salcedo, isa lang ang alam n ang mama ko na paghiwalayin kami sa oras na malaman niya ksyon ng pamilya ni Mika"

mama niya hindi mo si mo naman talaga mahal Hindi ko man alam ang ko.. Wala nang dahila na malaki na ang kone

Nabigla si Tristan. Kung ganun dahil sa pera kaya nagawa iyon ng mama niya? Pero kahit ganun, hindi pa din siya susuko. Mahal niya si Mika at ipaglalaman niya i to. Hindi na siya magpaparaya pa, mahal siya ni Mika.. Nasa kanya ito ngayon.

"Hindi ko alam na ganun pala ang nangyari, kung sana.. sana.. sinabi mo" nalulu ngkot pa din naman siya sinapit ng kaibigan. Kinailangan niya magsakripisyo para kay Mika. Hindi niya alam na kayang gawin ni Nathan ang bagay na iyon, ang magparaya. "But I love her. And I'll fight for what I feel"

"I'll fight for her either. May the best man win" nilahad ni Nathan ang kamay niya. Inabot naman iyon ni Tristan.

"Yes, May the best man win" ==Book 2==

Oha! nagkausap ang dalawang boylet ni Mika =) Nananawagan ang mga MINATH at MITA N, lumabas daw kayo sa group. Nagkakagulo na k asi ipinaglalaman nila ang side n g isa't isa. Yung mga MITAN masyadon di active. Pagtanggol nyo daw mga kakampi n yo HAHAAH! Nadedepress na si Bebe CINDY AT PAULA . HAHA!

Chapter 18: What a night

Dedicated to her ^0^

ATTENTION: Sa may mga TWITTER, FOLLOW ME naman :) Ayan! Follow nyo ako ha? Salam at! @Crunchy

Itrend natin ang Minath at Mitan!!! JOKE! HAHA! AS IF KAYA NATIN XD HAHAAHA! Osysa , start na ng pagbabasa ng story. Wag sana kayo manawa ^o^ ==Book 2==

Hindi pa din ako pumasok ngayong Wednesday. Bukas na lang siguro ako papasok, ang dami naman siguro nilang itatanong sakin. Tsk!

Lalo na si Nicole.. Napaka kulit kasi nun eh i¼ i;fã ¼i;fi¼

Pero bukas talaga! Swear papasok na ako!

Hindi kasi ako masyado nalabas ngayon. Hindi din alam nina mama at lola na hindi ako napasok kasi busy naman sila lagi sa work nila.

Nagpapadala na lang ako ng pagkain kapag gutom na ako at dito na sa kwarto ako k akain. Haay, miss ko na mag shopping. Miss ko na ang outside world! Tapos itong cellphone ko naka off. Psh! Makapagpalit na nga lang muna ng cellphone. Naiisip ko lang kasi yung problema ko pag nakikita ko yung cellphone na bigay ni Nathan . .

Lumabas muna ako ng kwarto. Chineck ko kung nasa loob ng kwarto si mama. Wala pa

din siya. Haaay. Pano ba to? Tatanungin ko pa naman sana siya. Isinara ko yung k wartyo niya tas pagtingin ko sa likod, si mama.

"May kailangan ka ba, Mika?" tanong niya

"Ah ehh kasi mama.." hindi ko masabi pano ba?

"Lets talk inside my room" Yung room ni mama syempre mas malaki kaysa sa room ko . Pero kapag nakita nyo yung kay lola. Sa kanya yung may pinakamalaki. As in!! N agpagawa pa nga yun ng mini kitchen sa loob. Nagmukha na tuloy condo yung kwarto niya. Yung kay mama nasa left side ng mansion, yung room naman ni lola nasa right side. At yung sakina? Nasa bandang una. Gusto ko kasi kita yung gate at kita ko yung mga napasok na tao o sasakyan. Masyadong malayo pag pupunta kami sa kwartyo ng isa't isa. Pero hindi naman namin yun ginagawa, ewan ko ba? Malimit sa office sila nag uusap sa loob ng bahay na connected sa room ni lola o kaya sa dining area. Dun lang kami nagkakausap ng sama sama.

Nag aayos lang si mama ng buhok niya, nag retouch siya sa harap ng salamin samantalang ako ay hindi mapakali.

"Mama..."

"What do you want Mika? Sigurado ako na ipipilit mo na naman mag drive mag-isa. Ikaw talaga" humarap siya sakina nang nakangiti at hinawakan ako sa balikat. Pinaupo niya ako sa kamay niya at hinawi ang buhok ko na nasa harap ng mukha ko. "Ok ay naman na si Tristan na lang naghahatid sayo dito o kaya yung driver mo. May problema ba? I told you, takot ako maaksidente ka ulit. You have to be safe all the time"

Gusto ko matuto mag drive noon pero hindi iyon ang dahilan ng paglapit ko sa kanya.

"Hindi po yun." I sigh before I continue. "What happened between us and Nathan?"

Muka naman siyang nagulat sa tanong ko. "Mika.. How did you know about Nathan?"

"He's my ex-boyfriend right?" Not anymore -___- Boyfriend ko ba siya ngayon? Ay ewan!

"Nagkita na ba kayong dalawa?" I nodded.

Ang bait ng mama ko. Kailangan lang pala tanungin ko siya para sabihin niya sakin yung mga alam niya. Sabi niya 3rd year high school ko pa daw gusto si Nathan at ako pa daw ang nanliligaw!! Tinatawag ko pa nga daw yun dati na Prinsipe ko. Hindi ko alam na ang baduy ko pala nun. i¼ i;fã ¼i;fi¼

Tapos sinabi din niya yung mga kalokohan na ginagawa ko kay Nathan para mapansin ako. AS IN! So ganun ako kapatay noon sa lalaking yun?

Pero ayun nga, kung bakit niya ako iniwan?

SINABI DIN NI MAMA! Akala ko pahirapan pa para masabi niya sakin ang bagay na yun pero isang tanong, sagot din naman si mama. Sabi niya noong una hindi niya alam ang dahilan. Nagalit din siya kay Nathan nun kasi kita niya yung pagiging miserable ko.. Then nalaman niya ang totoong dahilan dahil ni lola. Malaki kasi ang koneksyon ni lola sa buong Asya.

At ang hudas na si Nathan iniwan ako dahil sabi ng mama niya kaya sumama siya dun sa magaling niyang Fiancee!!

"Pero mama bakit naman iniwan nya ako dahil doon?! Psh! Ang baduy naman nun! Mama's Boy pala yun eh! Isang sabi lang ng mama niya sinunod niya agad. Ni hindi man lang ako ipinaglaban?!" Tumawa si mama sa reaksyon ko. E kasi naman eh! "We're not rich that time! Haha ! Mika, if you only know what kind of life we had three years ago" tumawa na naman siya.

"Ha bakit?!"

"I fell in love with your dad, pero hindi siya ang gusto ng lola mo para sakin,

mahirap lang kasi siya. At kapag pinili ko ang papa mo, itatakwil na niya ako bilang anak." yung mukha niyang masaya kanina pa ay naging seryoso habang kinukwento ang mga nangyari noon. "I chose your dad kaya nagalit sakin si mama. Itinakwil niya ako. Nang medyo malaki ka na, umalis yung papa mo para magtrabaho sa iba ng bansa at para may mapatunayan na din sa lola mo. Ayoko umalis siya pero yuna ng gusto niya kaya wala akong nagawa.. pero hindi na siya nagparamdam.. Dala wang buwan lang siyang nagpada ng pera.. Pagkatapos noon ay wala na akong balita sa kanya. Kaya pinalaki kitang mag isa. At noong araw na naaksidente ka, doon na ako humingi ng tulong sa lola mo, natakot ako na malagay na talaga sa panganibang buhay mo. Inoperahan ka sa utak, there's only 30% chance na mabubuhay ka para at kapag na nabuhay ka, pwede kang malumpo, maparalyze ang buong katawan, hindi makaimik, magka amnesia o ano man na pwedeng mangyari"

Napaiyak siya.. hinawakan niya ako sa mukha.

"I thank God na kahit nagka amnesia ka naging healthy naman ang katawan mo. Mas gusto ko naman yun kaysa naman malumpo ka habang nagdudusa noon"

Naiiyak na din tuloy ako kay mama. Kainis naman! Ang drama naman pala ng buhay namin. Pero yung tungkol sa papa ko, bahala siya. Ang mahalaga pinalaki ako ni mama ng maayos at hindi pinabayaang hindi katulad niya! Kahit pangalan niya hindi ko na lang itatanong kasi naiinis ako sa kanya. Iniwan niya kami nang ganun na lang. baka nga may pamilya na yun na iba eh. Niyakap ako ni mama.

"Wag ka na nga umiyak mama! Bibigyan nyo pa ako ng pera pang shopping eh!" biro ko sa kanya kaya tumawa siya.

Yan ang gusto ko sa kanya. Siguro kung may ipagpapasalamat ako sa nangyari sakinig aksidente ay yung nagkaayos si mama at lola. Hindi ko kaya makita si mama na nahihihirapan na buhayin ako sa hirap ng buhay.

"Teka? Back to topic, Kung nagkita na kayo ni Nathan? May nangyari ba? How is he?"

"Una ko siyang nakita sa launch ng new branch ng hotel natin"

"Oooh. Kung ganun pumunta sila. Ininvite kasi sila ng lola mo. Akala ko hindi sila pumunta kasi hindi namin nakita ang mga Smith"

"I think he's alone that time"

"I see.. but promise me Mika. Magsasabi ka sakin ng mga problema mo ha? And.....
. about you and Tristan"

GULP

"Mama!"

"What? As I can see you are in love with each other? What's wrong about that? Ka
yo na ba?"

Namula ako. Ehhh... bakit ba nang sho-showbiz naman siya ngayon? Babawian ko siy
a! Kukunin ko ang iba niyang mga dress at ipapa repair ulit para sumakto sakin!

"As long as you're happy.. okay sakin. Kahit sino pa ang gusto mo makasama" ngum
iti siya sakin at pinisil ako sa pisngi.

"teka mama! Bakit iba yung tono nyo? Wala lang yung si Nathan ha!"

"Kung wala lang yun, hindi mo yun itatanong. Ikaw talaga. But be careful.... His
mom is a tough one, that's why I'm here.. Now go, Madami pa ako aayusin" hinila
niya ako sa labas ng pinto niya. "bye" :)

Isinara niya ang pinto..

His mom is a tough one?!

Whatever!

Nagpalit na ako ng cellphone. E kasi naman bigay yun ni Nathan eh! Malay ko ba. Dumilim na. Bubuhayin ko na yung bago kong cellphone na matagal ng ibinibigay ni lola sakín pero di ko ginagamit. Hmm. Siguro dapat na mas una kong tawagan si Tristan..

Pagbuhay ko ayan na naman yung text nung dalawa, sobrang dami! Inilagay ko nga muna sa kama kasi tunog ng tunog.. kapag bubuksan ko yung isang text, may tutunog na naman kaya hind mag open agad yung message. Hay nako. Naghinatay muna ako na matapos yung dating ng mga text saka ko inisa isa basahin. Puro Tristan and Nathan, the rest sa mga classmates ko lang na napapadaan at nangangamusta.. Tatawagan ko na sana si Baby Boy nang mag ring ito. tamang tama, si Tristan

"Hello" sagot ko

Nasa living room kami. Pinapasok si Tristan kasi kilala naman siya dito, wala si lola. Ewan ko ba kung nasan siya, si mama naman nakita kami kanina. Binati lang niya si Tristan at bumalik na ulit sa kwarto niya. Kanina pa kami nakaupo. Wala ng nagkikibuan. Hindi ko naman kasi alam ang sasabihin ko. Sasabihin ko ba na nag two time ako? Pero pwede ko naman bawiin kay Nathan yun ah? Sasabihin ko na lang na masyado ako nadala sa nangyari pagkatapos nun hihingi na ako ng sorry kay Nathan.

Tapos balik na ulit ako kay Tristan..

kasi siya ang gusto ko.

Tama! MIKA, SI TRISTAN ANG GUSTO MO! i¼ â ½ i¼

"Baby Boy"

"Tsk!"

Nagulat naman ako sa reaksyon niya. Teka? Galit ba siya????! >0< Omo! NOOOO!

Hinawakan niya ang kamay ko at hinila ako palabas ng bahay. Nasa loob pa din naman kami ng mansyon, nagtingin pa siya sa paligid tas hinila ako sa may kaliwang bahagi ng bahay namin. Nasa veranda pala kami.

"Galit ka ba sakin?"

"Aish!" niyakap niya ako..

"Huh? Hindi ka galit?"

"Baliw ka talaga! Kanina pa kita gusto yakapin kaso nakakailang naman dun sa loob ng bahay nyo na bukas lahat ng ilaw tas tingin pa ng tingin yung mga bodyguards ng mansyon."

"Ikaw talaga! Akala ko naman kasi galit ka, hindi mo ako kinakausap."

"Ikaw kasi yung hinihintay ko magsalita. baka ayaw mo pa ako kausapin tas napilitan ka lang ngayong gabi"

"Hindi ah! Tatawagan nga sana kita kaso nauna ka bigla"

"Kanina ko pa kasi ikaw kinokontak. Gusto ko kasi pagbinuksan mo na yung phone mo ako agad yung una makakatawag sayo" eh bakit ba ang sweet niya? :"> tapos hindi pa siya nagalit? Mas nagalala pa siya sakin. :">

"Hay nako baby boy kooooo.. Lika nga upo muna tayo. Baka dumating pa yung masungit kong lola eh.. dito muna tayo"

Umupo kami sa silya dun. Pinagtabi namin tapos yung ulo ko inilagay ko sa balikat niya. Ang bango niya. *u*

Na miss ko ang amoy niya.. "Teka, baka naman nambabae ka habang di mo ako nakak

ausap?" Hinawakan ko ang buhok niya.. ang mukha, ang ilong.. ang balikat.. "Mas esense ko kung may babaeng dumikit sayo!"

Tumawa siya. "Tingin mo magagawa ko yun e halos mamamatay nako kakaisip kung pup untahan ba kita dito o ano. Ayoko lang na magalit ka sakín, kaya binigyan kita n g time"

"Sus! talaga lang ha?" Inilapit ko ang mukha ko sa kanya.. "Eh ang labi mo??? sigurado ka bang.. ako ang huling humalik dyan?" pinagmasdan ko ang labi niya. Maaapula pa din ito gaya ng dati. Na miss ko talaga si Baby boy.

"O-oo naman. Syempre"

O_____O

Nautal siya? First time ni Tristan magkaganun sa harap ko!!!

Napalayo ako ng kaunti sa kanya. "Teka Tristan.. nagsasabi ka ba sakín ng totoo?" ==Book 2== Eto na lang muna. Kapagod mag type eh :) Follow nyo muna ako sa twitter saka ang next update. @Crunchhy ^_____^" Chapter 19: Bye for now Dedicated to her ^0^

Follow me on twitter @Crunchhy :) Yun nga hiningi ko kaysa quota eh ^_____^ ==Book 2==

Tinignan ko siya nang mabuti. Nanlilisik pa yung mga mata ko sa kanya. "Hoy lalaki! Bakit pakiramdam ko may ginawa kang kalokohan ha?!!"

"Ha? Wala naman eh!"

"Meron! First time mo nautal sa harap ko! Sino ang babaeng yun ha?!"

Pinaghahampas ko siya sa ulo niya. "Araaay! Araaay! Wala talaga Mika! Aaaaw!"

"Sinungaling ka! Sino yun ha?! Nakuu! Pagnakita ko kayong dalawa talaga!!!"

"Aray naman! Amazona ka talaga!!!"

Napatigil ako sa ginagawa ko. Amazona?

"Wala ba talaga?"

Hinawakan niya 'yung kamay ko at nilagay sa mukha niya. Nira-rub nya yung palm ko sa face niya habang nakapikit. :">

"Wala. Sino ba hindi mauutal sayo. Masyado kang direct eh. Ikaw talaga." Tumayo siya at saka ako kiniss sa lips. A quick and light kiss. "I think you should rest now. Saka na lang tayo mag-usap"

Umalis na din naman agad siya. Hindi namin napag-usapan ang mahalagang bagay about samin ni Nathan at pati na din sa kanya. Pero katulad pa din naman siya ng dati. Walang nagbago sa kanya. Sweet pa din siya. Sakin kaya? May pagbabago kaya ako sa paningin niya?

Bumalik ako sa kwarto ko, nakadapa lang ako sa kama. Naglalaro ako ng games sa new cellphone ko. Wala ako magawa. Nakabukas ang laptop ko kaya iyon naman ang tinignan ko. Nagbuklat lang ako ng pwedeng laruan dito. Ang boring kasi. Nagplay na din ako ng music.

Naka shuffle so kahit ano na lang. Nakailang kanta na then iba naman 'yung nagplay. 'Yung kanta ni JS/Nathan na What Should I do? Naglagay nga pala ako noon ng copy dito. Napaisip ako, ano kaya ibig sabihin ng kantang yun? Kaya ang ginawa ko

o, ni research ko sa Google 'yung kanta ni Nathan na English Version.

What Should I Do?

When I let you go one step further, my eyes overflow with tears
When you walk away one step further, more tears are falling
As you move away to a place where I can't reach you,
even if I reach out my hand I can't catch you, I can only cry
What should I do? What should I do? I love you, I But you can't
All day long All day long
Although you or you I can't find What should I do? What should I do?
I am sorry, Please come do? What should I do? You're leaving
do? What should I do? You're leaving me I love you, I cry out to you
hear me, because I am only shouting in my heart I try to forget you,
but I think of you again I try to say goodbye, but I think of you
I went to a place where I can't hold you, even if my hand reaches out
for you, I can only cry I do? What should I do? What should I do?
I am sorry, can you come back to me, if it's do? What should I do?
What should I do? What should I do? I love you, I cry hear me
because do? I can only see you do? I love you only hear me? not you,
I can't go on

What should I do? What should I do? What should I do? I love you, I But you can't

I do? I only have you I do? You're leaving I do? You're leaving me alone
out to you I am only shouting in my heart

Napaiyak ako sa kanta. Ganito pala 'yung lyrics nun? Ako ba ang tinutukoy niya sa
a kantang ito? Naguguluhan pa din ako. Why did he leave me??

Nakarinig ako ng maingay sa Balcony. May tao sa labas ng sliding door ko. Waaah!
Magnanakaw? Rapist?! Kidnapper?! Waa! Help! (>0<)

Pumunta ako sa sulok ng kama at nagtalukbong ng kumot. Tekang? Bakit ba ako nandito
o eh pwede na naman ako tumakbo palabas? Akmang gagalaw na ako pababa ng kama
na bumukas ang sliding window.

"Aaah!" Pinagbabato ko siya ng mga unan at books na nadampot ko sa kama ko!

"Oh Fck! Stop it, will you?!" Itinigil ko ang pagbato sa kanya. I know that voice.

"Nathan?! Anong ginagawa mo sa kwarto ko?" (O_O) Pumunta ako sa kanya at hinila siya palapit sa kama at tinignan ko naman yung balcony kung may nakakita sa kanya. Mukhang wala naman pero paano siya nakapasok dito eh ang daming bodyguards at isa pa, ang taas ng gate! Napatingin ako sa baba. Inakyat n'ya ang ganito kataas?! Sira ba siya?! "Paano ka nakapasok dito ng hindi nakikita ng mga bodyguards? Ang taas ng gate namin! At paano mo naakyat itong kwarto ko? Pano mo nalaman na ito ang room ko? A T BAKIT KA NANDITO?!"

"Daming tanong" (-_-)

"Uso sumagot" (-_-)

"Hindi ako sa gate dumaan. Sa bakod syempre. Umalis 'yung mga bodyguards nyo eh, walang kwenta magbantay. Umakyat muna ako sa puno saka umakyat sa bubong para makapasok dito. Hindi ko alam kung ito ang kwarto mo, pero swerte at ito nga" (-_-) Nakita ko nga sa damit niya may mga dahon dahon pa pati ang ulo niya. Nakabus angot 'yung mukha niya.

"Ano?! Hindi mo sure kung ito ang room ko tas ang lakas ng loob mo pumasok? Paano pala kung sa mama ko ito o kaya isa sa mga maids? And worst, sa lola ko?!"

"Pero hindi naman diba?" Humiga siya sa kama ko na parang kanya yung room.

(-_-)

"Ayos ang higa ah?" I sarcastically said at him. Nakapatong yung ulo niya sa palam ng dalawan niyang kamay at nakatingin siya sa kisame. Pagkatapos nun ay tinignan niya buong kwarto.

"Not bad.."

"Bakit ka ba nandito? Di mo pa sinasagot ang tanong ko"

"Umupo ka nga dito sa tabi ko! Wag ka nga dyan"

"Tss. Sagutin mo na lang kasi ang tanong ko! Bakit para kang ninja na sumulpot d ito sa kwarto ko?!"

"I just checked if you're okay. Di ka nagtetest. Di ka din napasok. So I came here to visit you"

"Psh. No need. You're not welcome here!"

"I miss you too" (-_-) sabi niya saka umayos ng upo.

Tumabi ako sa kanya. Pareho kaming nakaupo sa kama ko. Hindi kami tabing tabi ta laga since malaki yung kama na hindi naman kailangan magsiksikan.

"Ah Nathan, tungkol nga pala sa nangyari noong isang araw. Masyadong mabilis. Kasi ano eh." Come on Mika! Sasabihin ko lang na nagkamali ako. Na hindi pwede na maging kami ulit.

Pero bakit ba kasi ang hirap?

Tahimik lang naman siya. Hindi siya tumitingin sakin.

"Kasi Nathan.. ano eh. Yung tayo. Kasi, hindi tayo pwede"

Tahimik pa din siya. Hindi man lang siya tumitingin sakin. Nakikinig ba siya saakin?!

"Nathan? Nakikinig ka ba?"

Hindi pa din siya umiimik kaya naman nilagay ko yung kamay ko sa harap ng mukha niya at nag wave sa ere. "Yuhoo? Nathan?"

Nagulat ako nang hawakan niya ang kamay ko at nagkatinginan kami. "I know you would say that" he sighed. Tumayo siya at pumunta sa Sliding door sa may balcony.

"Aalis na ako. I just checked if you're okay. May mga bagay muna akong aayusin bago kita ulit puntahan"

"No need. It's better kung di na tayo magkikita. It's better that way"

Humarap siya saakin. "It's best if you would be mine again" ngumiti siya at nag w
ave saka binuksan ang sliding door. "Bye for now, Moo" Umalis na siya. Pumunta
a ko sa balcony. Nasa roof siya. Then bigla siyang tumalon sa taas ng puno. Sing
er ba talaga siya? Bakit para naman siyang ninja or dating kasama sa akyat bahay
g ang? (-_-)

I can't understand him. And I can't understand myself either. ==Book 2== ON HOLD
muna po ito. :) Ito ang kinaya nung utak ko. Sabi nga ng title. BYE FOR NOW. Ba
balik din ang ICY. :) Para kasing kahit ako nabitin dun sa huling chapter . Kaya
heto. Dun sa mga walang magawa jan, baka gusto nyo gumawa ng fan fic nito :) Pa
ra nama n may mabasa din ako :) Mag oonline naman ako, stop lang muna sa update
:) At pa ra na din makahabol yung iba na nasa book 1 pa :)

Chapter 20: I won't regret Dedicated to Bebesis ^0^

Dedicated sa taong malimit ko kausap mapa twitter o facebook. Hindi din nawawala
sa comments :D

Sorry for the long wait guys. ==Book 2==

Katatapos lang namin sa statistic. May pinasagutan lang 'yung professor namin ta
pos umalis na siya. Pinasa na lang namin sa president ang mga ginawa namin saka
kami umalis. Kasama ko kanina si Des pero ngayon si Tristan naman ang kasama ko
.

Pupunta kami sa Cafeteria. wala kaming class kasi may meeting yung prof namin na
kasunod ng statistic tapos break pa ang kasunod. Mabuti na lang mahaba ang brea
k time. Feeling ko nakakapagod ang week na ito ngayon, puro na lang quizzes at a
n g dami pang pinapagawa. Katatapos ko lang mag submit ng project sa Production
Ma nagement. Ugh. I need a break!

"Ugh! Gusto ko na magbakasyon" sabi ko pagkaupo. Umupo naman si Tristan sa harap ko.

"Malapit na naman ang sem break, tinatamad na din ako sa mga quiz eh. Buti na la ng tapos na tayo dun. Plus yung papa ko pa! Dagdag sa gawain" Ipinikit niya ang mga mata niya. Napatingin ako sa kanya. Hindi lang ako ang napapagod. Kung tutu u sin mas pagod si Tristan kaysa sakín. Bukod sa studies, tinuturuan na siya ni Ti to Fred sa pagpapalakad ng company. Napagalitan pa siya nung isang araw, dapa t d aw kasi tapos na siya ng college ngayon pero dahil pasaway sila ni Arden. Um ulit sila ng dalawang taon sa High School. Mas gusto daw kasi ni Tristan sa High Sch ool noon kaysa College.

"Gusto mo na bang kumain?" sabi niya pagkamulat ng mata niya. Nagulat naman siya nang mapansin niyang nakatingin ako sa kanya.

"Hey. Pinagnanasahan mo na naman ako?" he smirked

"Ya! Hindi ano!"

"Sige nga, kung hindi ka talaga nagnanasa sakín kiss ko nga?" ^_^

Pinalo ko siya ng bag ko. "At ako pa talaga ang magnanasa sayo ha? E ikaw tong h umihingi ng kiss!"

Napalakas ata ang pagkakasabi ko kaya napatingin sakín ang mga tao sa cafeteria. Hindi naman lahat pero yung nasa table na malapit sa area namin. Haaay. Pinagti tinginan kami ng mga tao. He is such a famous guy. I wonder why he chose me. An g dami naman mas maganda sakín at di hamak na mas sexy. And Nathan too, what the heck did he like about me? Teka? Si Nathan. Why am I thinking of him anyway?

It's been two weeks and I haven't heard anything from him. Tumigil na ba siya? H indi na nga ba siya magpapakita sakín?

'Bye for now' Nang sinabi niya ang mga salitang ito naisip ko na 3 to 5 days mag papakita na ulit siya at mangugulo. But hell, 2 weeks na! Pero teka? Diba dapat maging masaya ako? Kasi maayos na ulit kami ni Tristan.

"Mika.."

Maayos na ang lahat. Pero bakit parang may kulang pa din?

"Mika"

"Huh?"

"You're idling"

"Sorry. May sinasabi ka ba?"

"Dumaan yung kaklase natin kanina sa Accounting, wala din daw si ma'am dahil nas
a Manila. Sagutan na lang daw natin ang Activity 7.1 to 7.5 sa book"

"Ah ganun ba? Sorry, hindi ko napansin"

"Iniisip mo ba siya?"

"Huh? Hindi ko siya iniisip!!" ngumiti naman siya. Parang gusto ko saktan ang sa
rili ko. Halata kasi ako eh! Wala naman siyang sinasabi na pangalan pero alam k
o na yung tinutukoy niya. I looked guilty (-_-)

"Sorry" sabi ko. Hinawakan naman niya ang mukha ko. "You miss him, don't you?"

"Hindi. Bakit ko naman siya--"

"Nasasaktan pa din naman ako, Mika. Kahit mahal na mahal kita, nasasaktan pa din
ako na iniisip mo siya samantalang ako ang kasama mo."

"Tristan.."

"Tara na, ihahatid na kita sa inyo" tumayo na siya. Hindi na siya nangiti. Napak
a seryoso niya. Mukhang galit siya sakin. Haay. Natatakot ako sumabay. Wala nam
a n akong sasabihin. Baka mag-away lang kami.

"Hihintayin ko na lang si Nicole dito. May sasabihin din kasi ako sa kanya eh" n akayuko ako. Kahit hindi naman totoo yung sinabi ko, gumawa na lang ako ng excuse. Eh kasi naman magiging awkward lang sa sasakyan. At iba din siya ngayon, galit siya. Hihintayin ko na lang na kumalma siya. Hindi man siya yung tipo ng taona palasigaw pag galit. Mas nakakatakot kapag tahimik siya. "Okay" tapos umalis na siya. Akala ko pipilitin pa niya ako sumama sa kanya. Mukhang badtrip siya sakin. Bakit ba kasi kailangan pa pumasok sa utak ko yung taong 'yun?

Diba mas okay na hindi na siya nangugulo ngayon?

Nandito ako sa harap ng St. Luke's. Akala ko haharangin ako ng guard dito ng pumasok ako pero ngumiti lang siya sakin. Hindi pala mahigpit dito? Tinignan ko ang buong paligid ng School na ito. Dito pala ako nag-aaral noon? Parang ang ganansakiramdang lugar na ito. Napadpad ako sa Garden. Mas malaki ang garden ng Alshin pero may kakaiba sa garden na ito. Parang madalas din ako dito noon. Madalas ako sa garden ng Alshin pero nafefeel ko na ganun din ako noong High School. Umupo ako sa bench dito. Napansin ko na wala masyadong tao ang napunta sa lugar na ito. Diba dapat itong garden ang malimit tinatambayan ng mga walang ginagawa? Napansin ko na dinadaan lang ito ng mga students. Natingin na pala sakin ang iba. Siguro dahil kakaiba ang damit ko, lahat kasi sila naka uniform.

"Miss" may tumawag sakin na estudyante.

"Ha?"

"Bawal tumambay jan"

Napatayo ako. "Ganun ba? Pasensya na"

"Baka makita ka nya. Malalagot ka" Umalis na siya. Sayang naman ang garden na ito kung pinagbabawalan puntahan. Sino naman kaya ang nagbawal tumambay dito? Napakasama naman ng taong yun!

Pumunta ako sa building na nasa harap ng garden. Sumilip lang ako sa Library nila pero hindi ako pumasok. Nakakahiya naman kung ganun kasi outsider ako. Umakyat ako ng Second floor at napansin na wala ng mga students dito.

Baka naman restricted area to?

Pero di bale na nga, wala naman sila magagawa ^__^

May music room pero nakasarado naman. Kainis. Ang boring ng building na ito. Umaakyat naman ako sa third floor. Nakakapagtaka na iisa lang ang pinto dito. Nakasarado din ang mga bintana.

Binuksan ko ang pinto. O_O

Bumukas nga!

Akala ko sarado na naman eh. Ano kayang meron dito?

Woah!!

ANG LAKI NG LOOB!

Binuksan ko yung ilaw na malapit sa pinto at pumasok na ako. Nagliwanag ang buong paligid..

Bahay ba to?! Shocks! Baka ito ang bahay ng Principal o kaya ng President ng School?! Aalis na sana ako nang mapansin ko na may nakahiga sa sofa.

Bago pa lang ako makaalis dito may mga ibat ibang larawan ang pumapasok sa utak ko. Sunod sunod ang mga ito. Para bang pinuwersa nilang pumasok sa ulo ko.. Napa-hawak ako sa ulo sa sobrang sakit. Nawala ang balanse ko kaya bumagsak ako sa sofa. "aaahh"

"Mika?"

"Aaaaah.. AAAAAHHHHH!" Ang sakit. Dumadami ang mga iba't ibang larawan.

Nakita ko ang mukha ni Nathan sa utak ko..

"Moo"

"Moo"

"Moo"

Paulit ulit ito. Sumasakit ang ulo ko.. Pakiramdam ko masisiraan na ako ng bait.
Hindi ko na kaya.

"Hi Amazona Girl!" Arden's Voice

"Amazona Girl!" Tristan's Voice

"Hay nako Mika, wala ka talagang kadaladala" Nicole's voice

"Mika Mendoza" Nathan's voice full of authority

Biglang naging black ang buong paligid. Unti unti itong naging kulay pula. Tinig
nan ko ang mga kamay ko. Dugo.

Napakadaming dugo.

Dugo sa buong katawan ko..

Nakita ko na lang ang sarili ko na nakahiga sa sahig, walang malay at punong pun
o ng dugo sa buong katawan.

Bakit ko nakikita ang sarili ko?

"Aaaaaah!!!!" **

"MIKA!!!!!" niyuyugyog na pala ako ng taong ito.. Nawala ang mga kakaibang larawan na nakikita ko. Pinagpapawisan na ako habang umiiyak.

"Mika, what happened? Why are you here?"

"Nathan? Nathan!" niyakap ko siya sa sobrang takot. Natakot ako sa mga nakita ko. Ang sarili ko.. duguan at walang malay.

"Shhh. I'm here" Napakawarm ng katawan niya. Parang pinapakalma niya ako sa pama magitan lang ng yakap niya."Nathan.."

"Nathan.."

"Nathan.."

Paulit ulit kog binabanggit ang pangalan niya. Natatakot pa din ako. Ayokong bumalik ang mga nakakatakot na pangyayari sa utak ko. Natatakot ako. Bakit ko nakikita ita ang mga yun?

huk

"Nathan *Huk*"

"You're such a cry baby, Moo" He carried me like a Princess.

Naupo ako sa sofa at tumabi siya sakin. "Tell me, Is that what always happen to you?" Umiling ako.

Hinawakan niya ang mukha ko at hinaplos haplos ito. "Did you remember something from your past?"

"Hindi ko alam kung parte ba yun ng nakaraan pero may mga larawan na hindi malinaw ang pumapasok sa ulo ko... Mga dalawa o patatlong beses na ito"

"Okay ka na ba ngayon?"

nods

Tumayo siya pero hinawakan ko ang damit niya. "S-san ka pupunta?"

"Kukuha lang ako ng tubig"

"S-sige"

Ngayon ko lang naramdaman ito. Natakot akong mag-isa. Natakot akong baka makita ko ulit ang nakakatakot na bagay na iyon ng wala akong kasama.

Sigurado din ako sa boses na narinig ko. It was Nathan's voice calling me.. "here" inabot niya saakin ang isang glass ng tubig. Kinuha ko iyon at ininom. Kahit pa apano mas kumalma ako.

"Why are you here?"

"Hindi ko din alam kung bakit ako napapunta sa school na ito. I didn't know you're here"

"I was thinking on how to get near you again but suddenly I fell asleep. But luckily, you're here" Hinawakan niya ang noo niya. Parang may iniisip siyang problema.

"I heard your voice inside my mind" sabi ko sa kanya kaya napatingin siya saakin.

"You were calling me with full of authority" Napangiti ako. "Naiimagine ko ang mukha mo na ganun. Isn't it cute?"

"Cute?!? Wag mo nga ako paglaruan!" Bigla na lang siyang sumigaw.

"And now, you're shouting" I chuckled

"Pwede ba! Tinitrip mo ako eh. Tsss. Cute! Cute! Cute! Tsss. Cute daw!" Parang nagustuhan nya ata yung cute thingy? Nakakatawa ang mukha niya. NAHIHIYA SIYA KASINABIHAN KO SIYA NG CUTE! :)

"CUTE nga eh!" Inulit ko kaya namula na siya.

"Wag mo nga ulitin yung cute. Hindi ako cute!" Namumula na siya! HAHAHAHA!

"HAHAHAHAHAHA!"

"Mika Mendoza" A voice full of authority.

"huh?"

O___O

"ANG CUTE OH!!!! NARINIG KO PA NG LIVE! HAHAHAHAHAHHA! Yiiii! Cute! Ang cute cute!" Pulang pula na siya.

Pero ang cute nga niya. ^___^

Tawa lang ako ng tawa. I don't know that despite of his appearance there is this side. Nakakatakot siya, he is definitely look like a gangster! Mahaba na ang buhok niya na kulay golden brown. Plus he always looks scary and angry. Pero minsan nag-iiba naman iyon pag nangiti siya.

Nakatingin ako sa kanya.

Sa pagkakataong ito, naramdaman ko na napanatag ako. I kinda miss him. No, I really do miss him when he was gone. I don't know why am I being strange again? Or is this just the real me? Why do I feel that I want to see him more often. I want to be by his side.

Bumabalik ba ang alaala ko?

Noooo. Alam kong hindi pa ito bumabalik.

But is it possible that my feelings for him came back?

Pwede ba talagang maunang bumalik ang nararamdaman kaysa sa mga alaala?

O minahal ko lang talaga ulit siya kahit hindi pa bumabalik ang alaala ko?

"Thank you" he said

"Bakit?"

"Thank you for this day. Alam kong wala ka na ulit bukas. Alam kong sa iba ka ba balik kasi hindi ka naman akin. That's why I'm thankful I had a great time with you even for a while."

Niyakap ko siya.

Hindi ko na kaya..

Gusto ng isip ko, ng katawan ko. ng lahat lahat sa akin.

Gusto ko siya.

"I miss you" sabi ko habang yakap siya. "I don't know why and how but I really miss you. Can we stay like this? Kahit sandali lang.. please" Lumapat na din sa k a tawan ko ang kamay niya. Niyakap niya ako. "I can hold you forever. If that's wh at you wish."

Masaya ako at panatag ang kalooban ko habang yakap niya. Ito ang gusto ko. Sa 2

weeks na wala siya lagi siyang pumapasok sa utak ko. Hinihiling ko na sana mawala na siya pero hindi ko naman pala kaya.

Itinatak ko sa isip ko na si Tristan ang para sakin kaya isinara ko ang sarili ko para sa kanya. Kailangan ko malaman ang side niya. Why did he left me?

Kumalas ako sa yakap at tinignan siya sa mata. "Answer me honestly, Kailangan ko malaman ang lahat. Kailangan ko ito para din sa sarili ko dahil hindi ako matat ahimik eh. Bakit mo ako iniwan Nathan? Bakit mo ako iniwan noon habang nagdudusa ako? Wala akong maalala pero bakit ganun? Nararamdaman ko yung sakit na ginawa mo sakin? Masakit na sa ngayon lalo na pag naalala ko na talaga ng buo" Masakit dahil mahal ko siya. Mahal ko na siya

"I didn't have a choice."

"What choice? Sabihin mo sakin lahat"

"Leaving you is the only choice that I have." Umalis siya ng tingin. Nakita ko din ang sakit na pinagdadaan niya kahit hindi ko pa alam kung ano ito. Kaya gusto ko na malaman ang lahat. Nahihirapan na ako. "Do you know something between your family and mine?" Tumingin siya sakin. Hindi ako nakaimik. Smith at Salcedo. . Teka? Smith? Sila ang kalaban na kumpanya nina lola!

"Ngayon siguro alam mo na. Si mama, natakot akong sasaktan nila kayo. Hindi pa naman kayo ganun kayaman noon pero kayang kaya nila kayong saktan. Pwede kang mawala sa school na ito, dahil pagmamay-ari namin ito. Pwede din mawalan ng trabaho ang mama mo. Iyon ang mga pwedeng mangyari kapag ipinilit ko ang sarili ko sa yo . And Andrea, she's my fiance. Nakipagsabwatan siya kay mama. I'm sorry Mika. I'm sorry"

Kung ganun hindi nya talaga kagustuhan na iwan ako?

"Mahal mo ba siya? Si.. si Andrea"

Inihiga niya ako sa sofa. Nasa ibabaw ko siya at matalim siyang nakatingin sa mata ko. "That will never happen" Madiin na sabi niya. Umiwas ako ng tingin.

"May nagbago ba sa mga taon na nawala ako? Ang naramdaman mo? May nagbago ba?" Pwedeng may nagbago, Pwedeng nabawasan ang pagmamahal niya sakin. Ilang taon din kaming hindi nagkita.

"Yes" Nasaktan ako sa sinabi niya. "Ikaw lang naman ang minahal ko eh. At ang pagbabagong iyon ay mas lalo pa kitang minahal" Napatingin ako sa kanya na gulat na gulat. "Mika, hindi ko alam na kaya pa pala kitang mahal ng sobra sobra ng gano. Hindi ko na alam kapag nawala ka pa. I'll fight for you. Just believe in me. Mawala man ng tuluyan ang alaala mo. We can build new memories. And I won't leave you anymore"

Nangingilid na ang luha sa mga mata ko. I want..

to protect him too.

From his mother, from Andrea.

From the people that hurt him.

I am not the only one getting hurt.

For three years he was lonely.. just for my sake.

I want to return the favor.

I want to protect him too.

And I don't care anymore if I don't get my memory back. I just want to stay by his side.

We close our eyes until our lips met.

And this time, I won't regret this. ==Book 2== Okay. Ito ang napapala sa pagbababa sa ng Vampire Knight. :) Ang ganda nun. Try nyo basahin yung manga :D

VOTE and COMMENT. Hindi ako satisfy sa comments sa last chapter. Tinatamad na at a kayo mag-ingay eh. (-_-) Pasayahin din naman ninyo si Author by Commenting :) Nagbabasa ako ng mga comments nyo eh :D

Chapter 21: ^_____^ Dedicated to her ^0^

VOTE and COMMENT. ==

Our lips met.

It's like this is the very first time.

Parang nakuryente ang buong katawan ko.

Hinaplos niya ang mukha ko sunod ang buhok ko.

"Alam mo bang patay na patay ka sakin noon?"

Itinulak ko siya palayo pero nakahiga pa din ako.

"Ya! Hindi totoo 'yun!"

Nilapit niya ang mukha niya sa mukha ko. "Oo kaya" Ang bango ng hininga nya *u *

"Ya! Give me a break Nathan!" Itinulak ko ulit siya. O___O Ang tigas!

May abs siya!

Randam ko 'yun nang mahawakan ko ang tiyan n'ya. He smirked.

"Tapos dati gusto mo pa hawakan ang abs ko" sabi niya at unti unting itinaas ang shirt niya. Oh myyyyyyyyyyy!!!!

"Yaaaah! Stop it!"

"Hahaha! C'mon. Nagugutom na ako. Kain muna tayo" hinawakan niya ako sa kamay at itinayo. Napakasaya niya. Kahit ako napangiti sa mukhang ipinapakita niya..

Sinamahan ko siya sa kitchen. Ang laki talaga nito. Buong 3rd floor ba naman ay isang bahay? Ang cool!

Kumuha siya sa refrigerator ng mga pagkain. Puro mga matatamis.

"Teka? Mabubusog ba tayo nyan?" tanong ko.

"Huh?"

"Yan lang ba ang meron ka dito?"

"Yeah" -__-

Haha! Gutom na gutom na nga siya. Halata sa mukha niya eh. *u* Binuksan ko yung ibang lagayan ng mga foods. Nagtingin din ako ng mga ingredients na meron siya.

"Aha! Wait for 30 minutes! Magluluto ako" ^____^

Isinuot ko na 'yung apron na nakita ko.

Inihanda ko na 'yung mga gagamitin pati yung mga gulay na nakita ko. Gagawa ako ng pansit! Buti na lang may stock siya dito. Nagsimula na ako magluto.

Hindi ko maiwasang mamula sa naiisip ko. Para kaming mag-asawa. Ako si Mrs. Smith. Gaaah! Kinikilig ako. Habang nagluluto ako naramdaman ko na may yumakap sakin mula sa likod.

"Nathaaaaan" :">

"Call me MOO"

"Nathan naman eeeeh"

"It's MOO"

"Psh"

"Sinabi mo na yun ng isang beses. I want to hear it. I miss you calling me that"

"Ikaw talaga! Alis ka muna dyan. Patapos na ito"

"Ayaaaaaw. Alam mo bang miss na miss na kita? Kala ko hindi na kita mayayakap ng ganito"

"Leche! Alis! Wag mo ako masyadong pakiligin!" Pinatay ko na yung electric stove . Natapos ko na yung niluluto ko.

Umalis naman siya sa yakap at tinulungan ako sa pag-aayos ng pagkain. Kinuha ko naman sa refrigerator yung tubig. Kumain muna kami. Hindi siya umiimik pero I hope masarapan siya. Naubos na niya 'yung kinakain niya.

Hindi ko pa nagagalaw yung pansit ko kasi nag-eeenjoy ako panuodin siya sa pagkain niya. ^__^

"Masarap ba?"

"Yeah"

Kakain na sana ako nang inagaw niya yung nasa plato ko. "Teka! Akin yan!"

"Gutom pa ako eh. Akin na lang 'to. Kainin mo na lang yung mga nasa ref" -__- Na gsimula na siya kumain.

"Wow! Grabe ha! Di mo man lang ako pinakain ng NILUTO KO!" Padabog akong pumunta sa ref at naghanap ng pwede kainin.

Tsk. kainis naman. Ganun ba kasarap yung niluto ko?

Pero natuwa ako dun :) Kaso nagugutom ako -____-

"JONATHAN SMITH!" Biglang bumukas ang pintuan. Pumasok ang isang babae na naka h airband na kinulot pa ang dulo ng buhok.

"What the hell are you doing here?!!" tinignan niya ako. Mataray siyang lumapit sakin. "So kaya pala atat na atat na kumawala sakin si Nathan dahil mo!" Tumingi n siya kay Nathan.

"Nathan... my dear Nathan.."

Siya ba si....

"What the fck are you doing here Andrea?"

"I am here to tell you that I won't give you up that easily" ngumiti siya ng nak akaakit sabay irap sakin. "Oh? Kumakain ka pala Nathan, tamang tama gutom na ako !" umupo siya sa kaninang pinag upuan ni Nathan.

"Ganito talaga kami ni Nathan eh. Kahit yung Fork na ginamit niya, ginagamit ko na din and vice versa" ngumiti siya sakin ng fake. Kumain na din siya ng pansit . Kainis! Kinain niya yung pansit na niluto ko para kay Nathan! "Ugghhhhhh! WHAT THE HELL IS THIS TRASH?!!!!!! PANSIT BA ITO?! YUCK!!!!!" uminom siya ng madaming tubig. "Nathan?! What's that?!!!!!! ANG SAMA NG LASA!!! SIYA BA

ANG NAGLUTO NITO?!"

"Ako ang nagluto nyan. Nagkamali ako ng nailagay na ingredient. Tss" Nathan.

WHAT?!

So pangit talaga yung lasa nun?

Napatingin ako sa pinaglutuan ko. O____O

PATIS?!!!!! AKALA KO TOYO YUN!

"Nathan. Ako naman ang bahala magluto para sayo. Kahit di pa tayo kinakasal, kay a kitang ipagluto araw-araw. Oh please.. wag ka na lang magluto. Ang pangit ng l asa talaga. Hahaha!" humawak siya kay Nathan.

Itinulak naman siya ni Nathan palayo at tumabi sakin. "Kinausap na kita. Kinausa p ko na din si mama at wala na kayong magagawa pa! Si Mika ang mahal ko at siya lang ang papakasalan ko!"

"You can't do this! We are already engage!!!"

"Keep dreaming.. I never said I will marry you"

"NATHAN!!!" Ibinaling sakin ni Andrea ang ulo niya. "You!!! You Bitch!!!!!" Hin awakan niya ako sa buhok. Sinabunutan niya ako.

"Aaaahh! Ano ba? Bitawan mo ako!!!"

"I hate you!!! Sana mamatay ka na lang!!! Sinisira mo kami ni Nathan!" sinasabun utan pa din niya ako.

"Andrea, stop it!!!! FCK!!!!!!!!!!!!!" Sinampal niya si Andrea ng malakas kaya tum alsik siya.

"Nathan?" Andrea. Hawak niya ang pisngi niya. Umiiyak na siya. "Why?"

"Mika... Moo... Oh sh*t! Are you hurt?" Itinayo niya ako. Inayos niya ang buhok ko at hinalikan ako sa noo. Umiling na lang ako at nag ayos ng sarili.

"Bakit ka pa bumalik! Masaya na kami ni Nathan" umiiyak siya

"Stop imagining things Andrea. Hindi ako ang bumalik. Si Nathan ang bumalik para sakin" pinisil ko ang kamay ni Nathan para magkaroon ako ng lakas ng loob. "Bin alikan niya ako dahil mahal niya ako. At hindi ako papayag na saktan nyo ulit siya DAHIL MAHAL KO SIYA!"

"Nasa akin na siya ng 3 years. Kaya hindi ako papayag na makuha mo siya sakin" Andrea

"No Andrea. HINDI AKO PAPAYAG NA MAKUHA MO SIYA. Hindi pa ba sapat yung mga gina wa nyo sa kanya? Kailangan ba talagang pwersahin nyo yung tao? Andrea, HINDI KA NIYA MAHAL!"

Tumayo siya. "YOU'LL PAY FOR THIS! YOU WILL PAY FOR THIS!" tinuro niya ako. "Ipa paalam ko kay Tita Martha ang ginagawa nyo. She won't let you away because of this!"

Umalis na siya. Naramdaman ko na lang ang yakap niya dahil umiiyak na ako.

"I'm sorry" sabi niya.

"I hate you"

"Sabi mo mahal mo ako?" Nathan

"I hate you! *huk* I hate you"

"I'm sorry. Umiiyak ka tuloy dahil nasaktan ka nya. I'm sorry. It wont happen again."

"Hindi naman ako umiiyak dahil niya eh" Umiiyak ako dahil.. "Nakakainis ka! Nakakainis ka!" Pinagpapalo ko ang dibdib niya. "Akala ko ba masarap yung pansit? ! Hindi naman pala masarap! Pero... pero kinain mo! At ayaw mo pa ipatikim sakin kasi... kasi ayaw mong malaman ko na hindi masarap yung niluto ko! Pinagtakpan mo pa ako sa Andrea na yun" :'(

"Sssshhh" Nang tinignan ko yung mukha niya, nakangiti siya sakin. "Haaaay. Ika w talaga. Ikaw yung babaeng umiyak ng dahil sa pansit?" Tumawa siya ng mahina. " Silly Girl. That's why I love you so much"

"Sorry.. natikman mo pa yung unang luto ko sayo na hindi masarap" :(

"Kailangan mo bumawi.." Pinahidan ko na yung mga luha ko sa mukha.

"What is it?"

Nakatingin ako ng direktso sa mga mata niya.

Bumibilis ang tibok ng puso ko..

Ngumiti siya sakin..

"Marry me.." ==Book 2== BOOM! Hello! Nagbabalik ang update :) Kamusta naman ang pansit? Mika, PATIS ang nilaga y mo hindi TOYO! Awww. Anong lasa nun? Kawawa naman ang maarteng panlasa ni Nath an? Tiisin ba daw ang lasa? Kahit ako ayoko nun :"> Sweet couple :D pero teka? D umating na ang Andrea! Magsusumbong siya kay MR S SMITH! ANONG MANGYAYARI?! ABANGAN! *0*

Chapter 22: Mikjohon

Dedicated to Her ^0^

VOTE, COMMENT and FOLLOW ==Book 2==

"Gosh! Mikaaaaaa!" Inalog alog ako ni Nicole sa balikat -_-

Kanina pa syang ganyan. Naiinis siya sakin eh.

"Naman eh!" (>0<)

"Ewan ko kung anong gayuma ang binigay sayo nung Nathan na yan! How about Tristan? Gaaaaad! Look.. Tristan is almost perfect. He's sweet, thoughtful, kind, at higit sa lahat mahal na mahal ka! Why the hell do you need to end up with this situation?!" Nasa bahay kami ni Nicole. Wala naman mga magulang niya ngayon dahil may business sila out of town. Kanina andito din si Arden pero nauna na siya kas i may kailangan siyang ayusin sa Professor niya. Ma-iincomplete daw siya sa isang niyang subject. Malapit na mag sem break kaya kailangan ayusin na ang mga kulang.

"Sumasakit na ang ulo ko. Tama na muna okay? Di ko na alam ang gagawin"

"Kahit ako sumasakit ang ulo sayo. Why Nathan?! Tell me, Bumalik na ba ang alaala mo ha?!" Nicole

"Nicole.."

"Ewan sayo!"

"I don't know. Hindi ko alam kung bakit ganito ako" Nag flashback sakin ang unang pagkikita sa launching ng new branch ng Salcedo's Hotel. Pati ang mga sunod sunod namin na pagkikita. Nararamdaman ko ang pagtibok ng puso ko sa kanya..

Ang mukha niya..

Ang boses niya..

Lahat yun pumapasok sa utak ko.

Hindi ko na namalayan na napangiti ako..

"I don't know how this happened. Pero may kakaiba sa kanya. Na sa isang iglap na ramdaman ko na lang na kailangan ko siya"

Naupo siya sa tabi ko ng padabog. Kahit naman ako hindi ko na din alam ang gagawin. Hindi ko alam kung paano ko haharapin si Tristan. Ang laki ng kasalanan ko.
-__-

Naiisip ko pa lang nasasaktan na ako. Mahal ko pa din si Tristan. Sa tatlong taon na nagkasama kami minahal ko na siya bilang kaibigan at bilang isang mahalagang parte ng buhay ko. Mahal ko siya.

Nagbago lang ang lahat ng makilala ko ulit si Nathan. Nagulo ang buhay ko..

Pareho ko silang mahal. Iyon ang alam ko. Pero paano na?

"Pag-isipan mo na lang ng mabuti yan. Wala na akong magagawa kung minahal mo na din si Nathan. Pero to tell you honestly, mas gusto ko pa din kayo ni Tristan. Alam mo naman ang pinagdaanan niya diba?"

"Yeah.. I know that. But you also know Nathan's side kaya mas lalo ako naguguluhan" Napabuntong hininga na lang ako. Ang hirap!

Hinawakan niya ako sa magkabilang balikat ko.

"Okay.. I got your point. Ganito na lang, Wag mo timbangin kung sino ang mas malaki ang nasakripisyo. Kung sino na lang ang mas mahal mo, iyon ang piliin mo. Okay? So sino sa dalawa?" seryosong tanong niya sakin.

Waaaa!

"Di ko din alam" >3< "Ouch! Bakit ka ba nananapak?!" T__T

Sapakin ba daw ako? -___-

"Ang gulo mo! Nakakainis ka na! Pero once I see that Andrea Bitch lagot siya sak in! Kaimbyerna, next time nga wag ka papatalo dun!"

Ikinuwento ko kasi sa kanya yung nangyari pati na din yung sa patis. -___- Kahi t na boto siya kay Tristan, naawa daw siya kay Nathan. Magkakasakit daw yun sa b ato. Ang dami pa naman nung nilagay ko para mas malasa. >0< Ayan, nagigilty na naman ako!

Ang hindi ko kinuwento sa kanya ay yung kiss at yung tanong sakin ni Nathan. Ewa n. Ang gulo. Di ko pa din masagot yun hanggang ngayon eh. Sabi ko na lang wag s i ya magbiro pero di daw siya nagbibiro. Ang seryoso niya nung time na yun. Pero s a huli hihintayin daw niya ang sagot ko.

Ano ba?! MAGULO NA ANG BUHAY KO. Boyfriend ko pa din si Tristan at may fiance si ya pero sabi niya hindi na daw sila. Ewan. NAPAKAGULO TALAGA!

Kailangan ko na lang muna makita si Tristan. Nag aalala na ako kasi kahapon hind i siya pumasok at hindi ko pa din siya nakakausap. Si Nathan naman may mahalaga n g ginagawa. Tungkol ata kay Andrea pero di ko sure kung ano ang pag-uusapan ni la .

"Kailangan ko muna makita si Tristan. Tawagan kita mamaya" tumayo na ako.

"Siguraduhin mo na tatawag ka ha?"

"Yeah. Sure yun" ***

JOANNE'S POV (One of the Fifty's Yeoja)

"May bibilhin lang ako sa NBS. Babush!" Sabi ko at lumabas ng kwarto. Pero sumigaw yung apat sakin. Tsk.

"San ka pupunta Bruhilda?!" boses ni Cindy yun. Wag sana nila mapansin please? _
__-

"National Book Store ang sabi nya Cindz! Nabingi ka na ba?" Pau. Nagbabaraha sila sa loob ng kwarto nina Cindy at Pau.

Magkakasama kami sa iisang bahay. Noong una si Clarisa, Pau at Kim. Tatlo ang rooms ng bahay na ito. Kaya tig-iisa sila ng rooms. Kay Pau ito talaga, bigay ng M om niya noon pa. hati hati na lang sila sa water and electricity but since sumama na kami ni Cindy nakihati na din kami. Pinsan naman pati nya kami. Ang ka-s har e ko sa room ay si Kim. Si Pau at Cindy naman ang share sa isang room then solo si Clarisa.

"Baka pupuntahan mo lang jan si Tristan eh!" Kim. Patay na! Mukang naalerto sila kaya naglabasan ng kwarto. Nasa hagdan sila samantalang ako malapit na sa pinto .

"Huh? Hindi ano! Bibili lang ako ng... ng... ng Ballpen sa National Book Store!" sabi ko

"Madami akong ballpen dito! Bibigyan kita G-Tech pa!" Cindy. Ang epal ng kapatid kong ito. Shems! Pupunta ako ng bar! Gusto ko makita si...

"Oh yun naman pala Joanne eh. May ballpen daw si Cindy" *u* Clarisa

"Wag ka na umalis. Ang init oh! Nakakaitim ang init ngayon. Sayang yung mga pampaputi at pampakinis na binili natin" Pau. *u*

"Ha? Ah eh.. Kailangan ko din ng folder kasi sa project namin"

"May folder ako. Di ko nagamit last time eh kaya ibibigay ko na lang sayo" Kim *
u*

"Kailangan ko din ng Drawing materials" -__-

"Ako Joanne! Madami ako nun. Diba mahilig ako mag drawing? Hihi!" Clarisa *u*

"Ano? Aalis ka pa ba? Andito na mga kailangan mo?" Cindy.

"Tsk. Kailangan ko din ng--"

"Teka!!!!!!" sigaw ni Kim.

"Bakit?" sabay sabay nilang lahat.

"Diba graduate na kayo?! Anong project?! E tapos na naman kayo ni Cindy mag-aral!" Patay! nakalimutan ko na di na nga pala ako napasok. -____- Feeling ko kasi n ag aaral pa din ako eh -__- Hindi naman kami napasok sa restaurant kasi tinama d na ang mga ito dahil di naman napunta dun si Sir Tristan.

"LANGYA KA JOANNE! PUPUNTAHAN MO NGA SI TRISTAN!!!!" Sabay sabay nilang sabi at saka ako sinugod.

Waaaah! Help! >0<

"Project pala ha!" "Drawing materials pala ha!" "Folder pala ha!" "Ballpen pala ha!"

Dinaganan nila akong apat. Ang sakit! >0<

*** "Ano ba?! Ang init pa-share ng payong!" Kim.

"Waaaah! Di na ata tatalab yung sunblock lotion na inapply natin sa sobrang init!" Pau

"Naiinitan din ako! Ako naman!" Cindy

"Aray! Ako naman ang nawalan!" >0<

"Uso bumili ng payong. Bili bili din pag may time. Liit ng payong ko sakín kayo makiki-share na apat" -___- sabi ko sa kanila. Siksikan kami tuloy sa payong nato. Naiipit na ako sa gitna. Nag-aabang kami ng taxi, sasama sila sa bar. Maaga pa kaya siguradong nagpe-prepare palang sina Alexis.

"Makikita ba natin dun si Tristan?" "Oy! Wala kang galang! Walang Sir!" "Okay lang yun, hindi na naman natin sya boss. Dakilang mga fans na lang tayo. O ha!" "Ayun taxi!!!!"

Nag-unahan na agad kami. Walang pumunta sa unahan ng taxi. Nagunahan lahat sa gitna kasi mainit sa tabi at mainit sa unahan.

"Di tayo kasyang lahat. Isa sa unahan!" Yes! Buti nasa gitna ako! Hahaha! >:) "Baba ka na Clarisa" "Bakit ako? Ang init sa unahan!" >0<

"Sasakay ba kayo ng ayos oh ano?! Dami pa naghihintay na pasahero! Kung ayaw nyo agad umayos, wag na kayo sumakay" nagalit na yung driver!

"Ay hindi naman kuya! Kaw naman! Yiii. Ngingiti yan!" nagkamot na lang ng ulo yung driver. In the end, kalong namin si Clarisa. Aba naganti! humiga pa ang gaga!

Wala sa unahan umupo. Init eh :)

Nakatingin lang ako sa daan kahit malikot si Clarisa. May nakita akong familiar na muka. Papunta siya sa ibang direksyon. "Mika?" napaisip ako. Si Mika nga ba yun?

*** HONEY FAYE'S POV (Nathan's Cousin)

At last! I'm here again in the Philippines. The first thing I need to do is to see my Nate! I want to confirm some things with him.. ==Book 2== Time check: 1:15 AM Naloloka ako sa POV ni Mika kay nag switch muna ako sa iba. HAHA! Anong manгыaya ri sa pagdating ni Honey Faye? remember her? Yung cousin ni Nathan na may gusto sa kanya? :) Question: Gets nyo ba kung bakit Mikjohon ang title? HAHAHA! Obvious naman sigur o diba? :) Slow ang di makagets HAHAHA Chapter 23: How? Dedicated to Her! ^0^

VOTE and COMMENT ==Book 2==

ANDREA'S POV

"Nathan please.. Hindi mo pwedeng gawin sakín 'to. We are now engaged." Hinawakan ko siya sa braso niya pero inalis niya ito at pumasok sa loob ng kwarto niya. Nandito kami sa mansyon nila.

"Nakausap na kita kahapon. At iisa lang din ang sasabihin ko sayo. Ayoko sayo" Kinuha niya ang magazine na nasa table niya at akimang magbabasa pero kinuha ko ito at itinapon.

"Ano ba Nathan? Hindi mo ba talaga ako mabibigyan ng pagkakataon? Please? Magbabago ako, magiging mabuti akong asawa sayo. But please Nathan, you just can't do this" nagmamakaawa na ako sa kanya pero wala pa din. Hindi ko na alam ang gagawin kung bakit ayaw niya sakín. Lahat naman ginawa ko sa kanya noong nasa ibang bahay kami. Isang taon akong naging Manager niya. Ang mga sumunod na taon ay napanatili ako dahil inassign ako ni Dad sa company. Labag man ito sa kagustuhan ko, hi

ndi ako pwedeng tumutol kay Dad. Gusto ko maging maayos ang relasyon namin ngayon dahil ayokong mapahiya kay Tita Martha.

"Umalis ka na"

"Nathan---"

Itinulak niya ako sa wall ng kwarto niya.

"Just.. Just leave me alone" madiin na sabi niya sakín. "Hindi ko kayang magpakasal sayo. Kahit pa maulit ang nangyari sakín noon sa Canada. Hinding hindi ako m agpapakasal sayo" Nangingilid na ang luha sa mga mata ko. Bakit hindi niya ako m agawang mahalín?

Biglang tumunog ang cellphone niya. Tinignan muna niya ako ng masama bago niya ito sagutin.

"Anong kailangan mo?" sabi niya sa kausap niya. Lumayo siya sakín pero nakikinig lang ako sa mga sinasabi niya. "What show?! Fck!"

"I don't want to be there! Cancel it!" sigaw niya bago ibinaba ang call. Bumaling na naman siya ng tingin sakín. "Ano pang hinihintay mo jan?! Umalis ka na! Gusto mo bang hilahin pa kita palabas?!"

"I swear sasabihin ko na talaga ito kay Tita Martha!"

"Go ahead!!!! Go to that witch!" Hinawakan niya ako sa braso at hinila palabas ng pinto.

"Aaaaah! Nathan ano ba! Ang sakit!"

"I said go!" Nang makalabas na ako ng kwarto ay pinagbagsakan niya ako ng pinto.

"Aish!!!!!!" Napatingin ako sa paligid. Nakatingin sakín ang mga maids.

"ANONG TINITINGIN TINIGIN NYO DYAN?! AISH!!!!!"

Pababa na ako ng hagdan nang may nakasalubong akong isang babae. Kasama niya ang butler ni Nathan na si Greg at dala nito ang maleta niya. SINO SIYA?!

"Sino ka? Bakit ka nandito sa bahay ni Nathan?!" sinuri naman niya ako mula ulo hanggang taas. Tinaasan ko siya ng kilay. Nakakainis ang aura niya!

"I'm Nate's Honey. And you're his fiance huh? Too bad for him. You're uglier in person than in picture"

"WHAT?!"

"Ohh Nothing. I just said you're ugly. Lets go Greg. Nathan's waiting for me" she smirked

Nag bow sakin si Greg at naglakad na sila palayo sakin. That girl!!!

Sino ba siya sa akala niya?!!

JOANNE'S POV (One of the Fifty's Yeoja)

"Wala naman dito si Sir Tristan eh!" Clarisa >0< "Oo nga! Akala ko ba Jo andito si Tristan kaya tayo pupunta dito?" Kim. "Sayang lang ang ipinunta natin. Nainitan pa tuloy tayo" >0< Pau. "Sana pala itinuloy na lang natin ang pagbabaraha eh" >0< Cindy

"Sino ba naman kasing nagsabi na pupunta ako dito dahil ni Tristan?" sabi ko sa kanila habang pinapanuod si Alexis mag polish ng mga glass. *u*

Lahat sila nagpuntahan sakin. "WHAT?! EH SINO IPINUNTA MO DITO?!" Cindy.

Hindi na lang ako sumagot. Nakatingin lang ako kay Alexis. Ang gwapo nya! Shocks ! Pero fan pa din ako ni Tristan! Pareho sila! Pero nagwapuhan ako kay Alexis n u ng naging Manager namin siya dito sa bar eh.

"So si Alexis?" Kim "In fairness gwapo siya" *u* Clarisa "Oo nga ano? Pati ang g anda ng balat oh" Pau. Kahit kelan talaga 'tong si Pau, l aging yung balat ang t opic. -__"Ibig bang sabihin nito ayaw mo na kay Tristan?" Cindy.

"Hindi ano! Syempre gusto ko pa din si Sir! Ang hot kaya nun! Pero..." "Gusto mo din si Alexis!" Cindy.

Nag nod na lang ako.

Binatukan nila akong apat. "Araaaaay! Grabe! Para san yun?!"

"Congrats! Malandi ka na!" Kim.

"Hindi naman ehh. Napaisip lang ako. Hindi naman kasi pwede tayo habang buhay na lalapit kay Tristan diba? Isa lang tayong dakilang tagahanga niya. Hindi naman niya tayo napapansin. Hanggang tingin lang lagi tayo sa kanya. Kayo ba? Hindi ba kayo nakakaramdam na parang gusto nyo ng may mag aalaga sa inyo? Yung taong mak akasama nyo forever?" Hindi ko napansin na nag eemo na pala ako. Pagtingin ko s a apat lahat sila nakatingin lang sakin at umiiling.

"Naramdaman mo na ba yun Pau?" Clarisa. "Hindi eh. Di pa ako naghahanap ng boyfr iend talaga. Gusto ko si Tristan!" Pau. "Ako din! Okay na sakin na fan lang ako ni Tristan! Ikaw Kim?" Cindy.

"Ha? Ahh ehh.." Kim.

"Nagka boyfriend na kaya si Kim dati! You know, si ..." Hindi na natapos ni Pau

ang sasabihin niya kasi tinakpan ni Kim ang bibig niya.

"Sino si Mark?" Inosenteng tanong ni Clarisa. Nice one Clarisa! Pinapatay ka na ni Kim sa tingin. HAHAHA! Nakwento na dati ni Kim samin yung nangyari eh. Di daw nagwork kasi Long Distance Relationship sila. Ay ewan ko ba sa babaeng yun.

Palapit samin si Alexis. Masama ang aurang nakikita ko sa kanya -__- Kailan ba maganda diba?

"Baka gusto nyong umalis na? Wala nga si Tristan dito diba? Ang kulit ninyo" Alexis.

"Tumatambay lang naman kami eh" Joanne ^__^v

"Ang gulo! Kanina si Mika din pumunta dito!" Napakamot pa siya sa ulo niya. "Ano bang meron kay Tristan at lagi na lang siyang nagpapahanap?"

"Mika?" tanong ko.

"Mika Mendoza?!" sabi nina Kim, Clarisa at Pau.

"Oo. Yung girlfriend niya kaya wala na kayong pag-asa dun" Alexis

"Mika.. Mika.. Mika? Ha! Siya pala ang girlfriend ni Tristan?!"

"Diba nga nakwento na namin sa inyong dalawa ni Cindy kung sino yun" Clarisa

"Ahhh. Hindi ko naman alam na siya pala yung Mika na yun eh.. Cindy, siya yung nakilala ko sa supermarket na magandang babae! Tinulungan pa nga ako mamili noon eh! Siya yung nagbayad nung grocery natin dati kasi naiwan ko yung wallet ko diba? Kaya pala nakita ko siya kanina sa taxi" sabi ko.

"Syang pala yun? Pano ba yan? Maganda na at mabait pa?" Cindy

"Nakakapagtaka lang.. Iba kasi dati yung Mika na kilala namin" Pau. "Yap. Kasi kapos siya sa.." sabi ni Kim habang gumawa ng sign na 'pera'

"Kapos sa pera?" tanong ko.

"Yap. Baka iba yung sinasabi mo" Clarisa

"Nakita ko siya kanina nung nasa taxi tayo eh" -___-

"Tsss. Dyan na nga kayo. Crazy Fan Girls!" aalis na sana si Alexis nang magsalita si Cindy.

"Tss. Palibhasa walang nagkakagusto sayo eh! Ang sungit mo kasi! Sungit!!!" saba y dila.

"Anong sinabi mo?!"

"BLEEEEEH!" Cindy.

"UMALIS NGA KAYO DITO!!!!!"

"May nagkakagusto din naman sayo. Ako gusto kita" sabi ko.

Napatingin naman siya saakin. "Anong sabi mo?"

"Wala. Sabi ko masungit ka nga. Tara na nga. Kumain na lang tayo sa mall" At umalis na kami.

*** MIKA'S POV

Pumunta na ako sa bar pero wala doon si Tristan. Nagpunta ako sa bahay nila pero

wala din siya dun. Hindi ko naman siya ma contact dahil naka off ang cellphone niya.

Pinuntahan ko ang mga posibleng pwede niyang puntahan pero wala pa din.

Isa na lang ang hindi ko napupuntahan..

Yung bungalow house ni Tristan. I hope andun siya.

Nakabukas ang gate kaya hindi na ako nagpahintay sa taxi.

Pumasok ako sa loob.

Nagulat ako nang lumabas si Ira sa pinto ng bahay.

Anong ginagawa niya dito?

"Ira? Bakit ka nandito?" tanong ko sa kanya.

"Eh ikaw bakit ka nandito?" Mataray na sagot niya saakin.

"Bahay ito ng boyfriend ko that's why I'm here and you?" "Nothing much. Lagi nama n kasi akong nasa boyfriend mo kapag sinasaktan mo siya"

"What do you mean?" Napakunot ang noo ko sa sinabi niya.

"You know what I mean. Look Mika, nagparaya ako. Noon pa lang naiinis na ako say o dahil hindi ka deserving sa pagmamahal niya. Noon palang na hindi nawawala ang alaala mo, ikaw na ang mahal niya! At ngayon na dapat okay na ang lahat para sa inyo. Ginagago mo siya! Ano bang tingin mo sa kanya ha?! Bakit ba gustong gusto mo mo siyang saktan?!"

"Nagkakamali ka Ira. Hindi ko siya gustong saktan--"

"Hindi mo gusto pero ginagawa mo! I hate you! I hate you so much! Hindi talaga k ita gusto! Sinasaktan mo ang taong pinakaimportante saakin!"

Mahal na mahal niya si Tristan. Hindi ko alam na ganoon pala niya kamahal si Tristan. Akala ko dati hindi ganun kaseryoso si Ira sa mga ginagawa niya at pagpap a pansin kay Tristan.

"Sinasabi ko sayo.. Pakawalan mo na siya. Hindi ka niya kailangan" Napaiyak na lang ako nang malampasan niya ako.

Hindi nga ba ako deserving kay Tristan?

Hindi din ba ako deserving kay Nathan?

Madami na akong taong nasasaktan..

Bakit kailangan pa mangyari ang lahat ng ito?

Kahit na ganun alam kong nasasaktan si Andrea..

Nasasaktan si Nathan dahil hindi ko magawang pumili ng maayos.

Si Tristan..

Si Nicole..

Si Arden..

Si Ira..

Madaming tao ang naapektuhan ng dahil saakin.

Iyak na ako ng iyak ngayon.

Pero alam kong kailangan ko siyang makita.

Dahan dahan kong binuksan ang pinto ng bahay..

Masyadong tahimik.. Wala siya sa living room..

Pumunta ako sa kwarto niya at nakita itong nakabukas ng kaunti.

Dahan dahan ko itong binuksan at nakita si Tristan na nakaupo sa sahig habang ha wak ang ulo niya. Gulo gulo ang mga gamit.

"Ira, I told you to leave me alone" mahina ang boses niya. Pero malinaw na malinaw pa din iyon para sakin. Mas lalo ako napaiyak sa sitwasyon niya. Masyado ko n a siyang nasasaktan.

Ang taong mahal na mahal ko..

Ang taong laging nasa tabi ko matapos ng ilang taon.

Narinig niya ang mga hikbi ko kaya napatingin siya sakin.

"Mika?"

Hindi ko pinagsisisihan ang ginawa ko kay Nathan..

Dahil alam kong mahal ko siya.

Pero mahal ko din si Tristan..

"You! Who told you to turn your phone off?!" Humihikbi ako habang sinasabi ko ito. "At bakit ang gulo ng buhok mo? Tignan mo nga itong kwarto mo? *huk* Bakit g a nyan ang mukha mo? Ang pangit mo na" iyak ako ng iyak habang lumalapit sa kanya.

"Eh bakit ka umiiyak?" tanong niya.

"Ikaw kasi eh! Sino nagsabi na pwedeng pumunta yung Ira na yun dito? *huk* Bakit mo siya kasama?" hinampas ko siya. "Siguro may ginawa kayo ano!" Di ko alam ang gagawin kaya nagbibiro na lang ako. Iyak ako ng iyak. Paga din ang mata niya. H alatang umiyak siya.

"At bakit ganyan ang mata mo? Anong nangyari sa maganda mong mata?"

Niyakap niya ako..

Paparusahan ba ako ng Diyos dahil dalawang tao ang mahal ko?

Dahil nagkakasala ako ngayon?

O di kaya pinaparusahan na niya ako ngayon kaya nasasaktan ako ng ganito. Nasasaktan ako na madaming taong nasasaktan dahil sakin.

"Salamat" yakap niya ako. "Salamat andito ka"

"Tristan. Sorry. Sorry. Sorry talaga" Hindi ko na mapigilan ang luha ko. Wala akong kwentang tao. paulit ulit akong nahingi ng tawad sa kanya.

"Hindi pa din kita papakawalan. Hanggang may pag-asa pa ako sayo hinding hindi kita papakawalan. Hanggat mahal mo ako"

"Sorry Tristan. Sorry"

"Tell me, Mahal mo ba ako?"

"Mahal kita.." Hinawakan niya ang mukha ko at hinaplos ito ng marahan.

"Mahal mo ba siya?" Pumiyok siya at kasabay nito ang pagtulo ng luha sa mata niya. Mas lalo akong napaiyak. "I'm sorry"

"Bumalik na ba ang alaala mo?" umiling ako. Alam kong sobrang hirap na sa part niya. Niyakap niya akong muli.

"Nararamdaman ko na mawawala ka na talaga. Please.. wag muna. Wag muna please?" Pareho na kaming umiiyak. Bakit ganito? Bakit kailangan kaming masaktan ng ganito?

"Nararamdaman ko na ang pagkatalo ko. Hindi ka pa nakakaalala pero minahal mo na siya. Paano na lang kapag bumalik na ang alaala mo?" Napahikbi siya.

"I can't lose you. I dont want to.." Humigpit yung hawak niya sakin. "Sana akin ka na lang talaga. Alam kong mawawala ka din sakin but not this soon. Ayoko pa. Stay with me.."

Choose me" Nararamdaman ko yung sakit. I'm sorry Tristan kung nasasaktan kita.

Pinunasan ko ang luha sa mga mata niya. Ganun din ang ginawa niya sakin.

Pinupunasan namin ang luha ng isa't isa.

"Okay lang kung mahal mo din siya, panghahawakan ko pa din na mahal mo ako. And I can't give up yet"

Hinawakan niya ang batok ko at saka ako siniil ng halik.

Nakuryente ang buong katawan ko.

Parehong pareho sa naramdaman ko kay Nathan noong hinalikan niya ako.

Paano?

Paano ko malalaman kung sino ang mas mahal ko?

"I can't love anyone else, even if I die"

"I want to stay here.."

"Sasabihin ko palang sayo" ngumiti siya at saka ako inihiga sa kama. Niyakap niya ako. Ang ulo ko nasa chest niya

"I love you. I love you. I love you. I love you" sabi niya sabay kiss sa noo ko.
"Wag kang aalis sa tabi ko ngayon ha?"

"Hindi ako aalis" Niyakap ko din siya.

Matagal na kami sa ganoong sitwasyon. Pakiramdam ko nakatulog na siya.

Gumalaw ako ng kaunti para di siya magising..

Tinignan ko ang mukha niya.

Napangiti ako.

Ang gwapo niya..

Pinakiramdaman ko ang dibdib ko.

Lub.dub.lub.dub.lub.dub

Paano ko malalaman kung sino ang mas matimbang?

Bababa ako ng kama kasi kailangan ko mag CR. Nagulat na lang ako ng yakapin niya ako sa likod. Naglalambing siya. :">

"San ka pupunta? Diba sabi ko wag mo akong iwan?"

"Pupunta po ako ng CR"

"Wag na. Dito ka na lang"

"Eh kasi naman po ihing ihi na ako. Pwede umihi?"

"Tiisin mo na yan"

"Hay nako"

Umalis siya sa yakap at saka ako binuhat. "Medyo bumigat ka" -__-

Napatawa na lang ako. Ibinaba lang niya ako nang makarating na kami ng CR. Wala kasing CR yung room niya. Bungalow lang ito na hindi ganun kalakihan.

Nang matapos na ako. Bumungad sakín ang naghihintay na Tristan Dela Rosa. Naka lean siya sa wall habang naka cross arm.

"Dito ako matutulog ha?" sabi ko.

"Yeah" namula siya.

"Sa kabilang kwarto na lang ako matutulog" ngumiti ako sa kanya. Binuhat nya ulit ako at pumasok sa kwarto niya.

"Sleep with me.."

Nagtaka ako. Kasi ayaw niyang matutulog kami sa iisang kwarto. Kahit nga sa bahay na ito nahihirapan pa akong pilitin siya dati na matulog dito. Pero iba ngayon .

Tinignan ko siya ng nakakaloko.

"I won't do anything stupid. Remember you're the one who seduce me first?" Napatawa siya kaya hinampas ko siya. Inihiga niya ako sa kama. Tapos kumuha siya ng damit niya. "Wear this. Sorry boxer ko na lang isuot mo. Lalabas muna ako."

Kinuha ko agad yung damit at lumabas na siya ng room para makapagbihis ako. Matapos nun ay pumasok na ulit siya. Bumalik kami sa pwesto namin kanina. Yakap niya ako.

"Paano kung i-seduce ulit kita ngayon?"

"That won't work"

"Talaga?"

"Yes"

"E paano kung..." Bigla ako umibabaw sa kanya. "ganito? Wala pa din ba?" "Yes. I told you that wont work"

Niyakap ko siya.

Niyakap din niya ako at bumalik ako sa pwesto ko kanina.

"Ikaw talaga" Narinig ko siyang bumuntong hininga. "Kapag ginawa natin yun, ayo kong magsisi ka sa huli"

"Thank You Tristan"

Mahal na mahal niya ako. Paano? Paano ko malalaman kung sino sa dalawa?

"I love you" sagot niya.

Ipinikit ko ang mga mata ko habang iniisip kung paano..

Hanggang sa nakatulog na lang ako. ==Book 2== VOTE and COMMENT. Chapter 24: Honey.Honey.Honey Dedicated to her ^0^

VOTE and COMMENT. == HONEY FAYE'S POV

Gaaaah! Nathan doesn't want me to stay in their mansion. What a meannnnniieee!

I'm here at my house. Fixing my oh so beautiful hair. Oh! And for my last touch, I'll put a yellow ribbon hairband!

Yah! I'm so pretty!!!! ^___^

I immediately grabbed my bag. I want to see my Nate! I still haven't confirm the things I want to know about him and that... that..

What is her name again?

Angela?? Althea?

I don't like her! Like duh! I'm prettier, sexier, and more adorable than her!

I can't understand why Nate and Mika broke up because of that witch! Anyway, I'm here to know the truth..

I can still remember what I saw a year ago..

3 years before I heard the news about Nate having a fiance. I thought it was Mik a. I leave the Philippines because I want them to end up with each other and I c an't think of any reason why they broke up! I can't contact Nate that time. I do n't know his number and I'm in New York for Pete's sake!

Then after 2 years I begged Dad to let me go to Canada to see Nate. So Dad calle d Tita Martha first asking if I can stay with Nate for a while. Take note of hi s singing career. He is famous in some Asian countries. Thank God he's not famou s in New York since it's not an Asian country! I think I can kill someone idoliz i ng him.

I think Nate doesn't want to go there because of me. How mean!

Tita Martha told Dad that Nate was busy so I cant go to Canada. So I just told D ad that I'll just rent a house near Nate. I thought I will stay there for just 3 consecutive days. But it took me more than a week before I went back to New Yo rk.

I went to his dorm the day I arrived Canada. There were men in black over the pl ace. I want to go upstairs to see Nate but they didn't let me in.

On my second day, I tried to see Nate again. But just like the first day, they didn't let me in. Days passed by, and it always happened. On my 7th day, I saw the men in black dragging Nate unconscious. I hid myself. What were they doing to Nate that time? I followed Nate's car. Thank God the taxi driver hasn't leave yet.

They went to a private subdivision. The guard didn't let me in. After more than a week I went back to New York without talking to Nate. What's going on here?

MIKA'S POV

Nasa mall kami ni Tristan. Hindi na muna kami pumasok ngayon. Namiss ko din siya at gusto ko makabawi sa kanya.

Tinawagan ako ni mama kanina at napaliwanag ko naman sa kanya kung bakit ako hindi natulog sa bahay. Siya na lang ang bahala magpalusot kay Lola. Haaay. Buti na lang nandyan si mama.

Naramdaman ko na may humawak sa kamay ko.

Tinignan ko ang kamay namin habang magkahawak.

Napangiti ako.

"Anong gusto mo? Kain muna tayo?"

"Okay lang sakín kumain. Medyo gutom na din kasi ako. Ikaw ba?"

"Kung okay sayo, okay na din sakín" Kumain muna kami sa Kenny Rogers tapos ibini li ako ni Tristan ng bag sa loob ng department store. Ang kulit eh. Sabing ako na ang magbabayad. -___-

Tapos yung mga sales lady, sunod ng sunod samín. Hindi naman ako yung ini-entertain kundi si Tristan. Kaya ayun..

Sinabihan ko nang.. "Wag nga kayong malandi? Please" Lahat sila napayuko. Landi

kasi. Tsk

Bigla naman akong napaisip. Nagmamahal ako ng dalawang tao. Edi malandi din ako?
=___=

Gaaaah!

Nakarating kami sa cinema section. Napatingin na din ako sa showing.

"Gusto mo manuod tayo ng movie?"

"Ano bang maganda sa mga showing ngayon?" tanong ko. Inilagay niya ang kanang ka may niya sa baba niya.

"Lets see.. heto kaya?" turo nya sa isang palabas na horror.

"Waaah! Gusto mo lang akong takutin eh" >0<

"Edi sa comedy tayo?"

"Yap!"

"Boring" -__-

"Anong boring? Kaya nga comedy eh. Mag eenjoy tayo dun!" ^___^ "Baduy" -__-

"Basta sa comedy tayo" ^__^

Pumila na si Tristan. Bumili na siya ng ticket. Ako naman yung bumili ng popcorn pati ng drinks namin habang nakapila siya kanina.

Kinuha niya yung dala kong popcorn at drinks namin. "Dapat ako na lang bumili eh"
" ___"

"Ayaw mo nun? Nilibre kita?" Haha!"

"Makulit ka talaga" sabi nya sabay ngiti.

*** Honey Faye's POV

I'm so happy! I'm with Nate!

I linked my arms to his.

"I want to watch a movie!!" If he doesn't want to tell me what's going on then I
'll just have fun with him.

A date with him! yeah! ^ ___ ^

"Hey Nate! I said lets watch"

"Not interested" ___

"Oh c'mon! Bakit ba ang arte mow? This is a date. A date with your most lovable
cousin. Am I right? So tara na!"

"Saan ka naman natuto mag tagalog? Tss"

"Tristan taught me some three years ago before I leave the Philippines. Isn't he
cool?" I saw his face crumpled like a piece of paper. "Then I have a private tu
tor every weekend in NY"

"Tss" He started walking away from me.

"Waaah! Nate! What about our movie?!!!"

"Manuod ka mag-isa mo" -___-

I grabbed his hand. He is already facing me. "What made you angry?"

"Wala" -__-

"Oh Nate!!!!"

"Honey, I told you----" he is looking somewhere..

"What?"

He dragged me. "Heeey, I thought you don't want to watch?"

"Ano ba! Pumila ka naman!" the guy in front of the line told him. Nathan glared at him. Showing his evil look. I hope this doesn't end up with a fight -___-

"Bigyan mo na ako ng ticket!" Nathan

"May nakapila pa po Sir eh. Kailangan nyo pumila"

"Ano ba! Ang dami namang arte!" Nathan look again to the guy in front of the line.

"Bumili ka ng ticket dalawa"

"Ha?"

"Bili na!" The guy immediately bought two tickets.

"Akin na yan" Nathan took the guy's ticket and gave him a 1 thousand peso bill.

"Woah! You are really cool!"

He kept being silent. We entered in cinema 3. Oh my gosh! Movie with Nathan!

I look at him but he is so busy looking for something. Oh, maybe he's looking for a perfect seat for us. ^_^ *** Mika's POV

Naupo kami sa may bandang dulo sa taas. Pero hindi sa pinaka dulo kasi taken na ang lahat ng seats doon.

Inayos ko na ang pwesto namin pati ang popcorn

"May gusto ka pa bang ipabiling pagkain? Hindi pa naman nagsisimula ang palabas kaya ko pang abutan yun"

"Ha? Hindi na! Busog pa naman ako sa kinain natin kanina. Okay na ito"

"Sure ka ha?"

"Yap!"

"Wait lang, punta muna ako restroom"

"Okay. Bilisan mo. Baka mag start na!"

"Opo!"

*** Nathan's POV

Fck! Manunuod sila ng sine?!

Buti na lang nakita ko sila. Tss. Pumwesto ako malapit sa pwesto nina Tristan. Nasa may bandang taas kami nila pero sa may bandang gitna kami ni Honey. Sina Tristan nasa right side namin.

"Stay there"

"Where are you going? Buy popcorn?"

I just start walking and follow Tristan. Pumunta siya sa Restroom.

"Hey"

Mukha siyang nagulat nang makita ako.

"Andito ka pala. Who's with you?"

"None of your business" -__-

"Sinundan mo ba ako dito?" nanalamin pa siya. -__-

"Yeah" I walk towards him. "Don't try to make a move on her, got it?" I said then walked out.

"Where's the popcorn?" Honey

"I never said I'll buy you one. If you really want it, then go out" -_- Bad mood. I hope she goes back to New York as soon as possible. Damn it! I saw Tristan at beside Mika. Fck!!! *** TRISTAN'S POV

Nagsimula na ang palabas. Tawa ng tawa si Mika sa palabas. Ewan ko ba pero ang b aduy talaga. Ang naaappreciate ko ay yung english Rom-Com movies hindi tagalog.

Kanina pa din nakatingin si Nathan samin. -____-

Nakakailang tuloy. Kasama pa niya si Faye. Yung pinsan niya na parang manika sa sobrang cute. Para na ngang manequin yun eh. Nakabalik na pala yun ng Pilipinas.

"Hahaha! Grabe Tristan oh! Nakakatawa" Tawa ng tawa itong katabi ko.

Napatingin na naman ako kay Nathan. Ang sama ng tingin niya saakin. -_-_-

Paano kaya kung inisin ko siya ng kaunti?

Kahit kaunti lang.

"Mika"

"Oh bakit?" Hinawakan ko siya sa mukha. Gusto kong inisin si Nathan kahit kaunti lang. Alam kong selos na selos na siya ngayon na magkasama kami. Pero hindi ko maiwasan na matempt din kay Mika..

Hinaplos ko ang mukha niya, sunod ang buhok niya..

Unti unti kong inilalapit ang mukha ko sa kanya...

"Tristan, anong---"

"Mika, I love you. Mahal mo din ako diba?" Dahan dahan kong inilalapit labi ko sa kanya.

Ilang sandali lang ay napatayo si Mika. Napatingin ako..

Hindi siya tumayo. Hinila siya patayo. Hawak ni Nathan ang Braso niya. "Fck. Tristan.. I told you not to make a move on her!" Hinila niya si Mika palayo sakin.

"Nate! Nathan!" sigaw ni Honey faye.

Napatingin ako sa mga tao. Nakatingin sila samin. Hindi na ako umimik pa pero si nundan ko sila. Hindi naman pwede na basta na lang niya kukunin ang babaeng mahal ko ng ganun na lang.

MIKA'S POV

"Fck! Fck! Fck!"

"Nathan, bitawan mo ako.. Nakakahiya yung ginawa mo!"

Nasa labas na kami ng Cinema.

"What do you want me to do? Watch you being kiss by him!"

"Fck!" Nasabunot niya ang buhok niya. Galit na galit siya.

"Nate! Why did you leave me there!" biglang sulpot ng isang cute na babae. Sino siya?!

"Honey, pwede ba? Wag ngayon!!!!"

HONEY?!

HONEY?! AS IN TAWAGAN NILA HONEY?!

"HONEY?!" gulat na tanong ko.

"Yeah!" biglang baling sakín ng babae. "Oh em Gee! Mika?!"

Biglang may humawak ng kamay ko. "Sa tingin ko kailangan na natin umalis"

"TRISTAN?!" Napatingin yung babae sa kamay namin ni Tristan. Napatingin naman s iya kay Nathan. "So you two are...."

"Yes we're a couple"

Nanlaki ang mga mata niya.

"Nice to meet you again Faye. Lets talk soon. But we need to go now"

Aalis na sana kami nang kunin ni Nathan ang kamay ko.

"Hindi siya sasama sayo"

"Aren't you forgetting something Nathan? Boyfriend niya ako"

"Wait! What's going on?!" Faye.

"Teka nga! Bitawan nga ninyo akong dalawa!" sigaw ko. "Ano ba kayo?! Wag nga ka yo dito gumawa ng eskandalo"

"You're going with me" Nathan

"Sakin ka sasama" Tristan

Aish!!!

Hinawakan ko ang kamay ni Tristan at saka hinila siya paalis. "Tara na nga!" ***
HONEY FAYE'S POV

TRISTAN AND MIKA?!

Mika chose to leave with Tristan. Of course, he is the boyfriend!

I look at Nathan's face.

He's still angry. He watch them leaving.. After that, he leave me without saying a word. ==Book 2== Sa next chapter ko ilalabas ang mama ni Nathan. Abangan kung ano ang mangyayari :D VOTE, COMMENT and FOLLOW me :D Pati sa twitter ha? @crunchy :) Chapter 25: Mrs. Martha Smith

Dedicated to her ^0^

Dugong dugo ang ilong ko sa english ni Honey Faye. Pagpasensyahan kung sakaling may wrong grammar or typo error. Pakisabi na lang sakín kung may mali. Okay lang yun. =)

Nga pala, Alam nyo ba yung CITY HUNTER ni Lee Min Ho? Kung alam nyo yun at trip nyo ang mga ganun. Please read "SHE'S A KILLER" by XiiMakulet. =)

VOTE, COMMENT and FOLLOW. ==Book 2== MIKA's POV

Honey?!!

Honey pala ha!

At talagang may date pa sila? Sino ba kasi ang babaeng yun? Girlfriend niya?! Then who's Andrea?!

Diba siya yung Fiance niya?

Ang gulo!

"Mika.. andito na tayo" Tristan.

"Huh?"

"Sabi ko andito na tayo. Kanina pa kita tinatawag"

"Ah ganun ba? Sorry.. Di ko napansin"

"Iniisip mo na naman siya" sabi niya. Nakatingin lang siya sa akin. Ako ang naun ang umalis ng tingin.

"S-sorry"

Hinawakan niya ang kamay ko at pinisil ito..

Para bang may mahalaga siyang sasabihin saakin.

"Pumasok ka na sa loob."

Nag nod na lang ako. Ang awkward talaga..

Lumabas ako ng sasakyan at tinignan lang siya with a very apologetic look..

Naglakad ako papunta sa gate. Pinagbuksan na ako ng guard. "Good Afternoon Lady Mika"

Ngumiti lang ako sa kanya. Papasok na sana ako nang hilahin ni Tristan ang kamay ko..

Nilayo niya ako sa gate. Nasa tabi na ulit kami ng kotse niya.

"Bakit Tristan? May nakalimutan ka ba?"

Pinisil niyang muli ang kamay ko... Seryoso siyang nakatingin saakin..

Kinakabahan ako.

Bakit ganun siya makatingin sakin?

"Bakit?" tanong ko.

Hinawakan niya ang mukha ko at ngumiti. Bigla niya akong niyakap ng mahigpit..

"Mahal na mahal kita, Mika. At ayokong mawala ka.."

"Tristan.. Bakit?? Bakit ganyan ka magsalita sakin--"

Matapos niya akong yakapin ay bigla niya akong hinalikan..

Pakiramdam ko talaga may mali..

Hindi ko alam kung ano pero sobrang kinakabahan na ako.

Ginulo niya ang buhok ko.

"Ayokong mawala ka. Pero kailangan na kitang pakawalan ngayon. Alam kong nahihirapan ka na sa sitwasyon mo ngayon at hindi ka makakapag isip ng maayos kung palaging mong iisipin na boyfriend mo ako" sabi niya. Nakangiti siya saakin. Pero alam kong nasasaktan siya.

"Tristan, anong--"

"Pinapakawalan na kita" naiyak ako. Pinapakawalan niya ako? Pero bakit?

"Bakit?! Akala ko ba mahal mo ako?! Bakit ngayon bigla mong sasabihin sakin yan? Diba kahapon lang sinasabi mo na ayaw mo akong mawala? Pero bakit ngayon tinatawag mo na ako!" sinusuntok ko siya sa dibdib niya. Naiyak ako. Bakit mawawala na siya saakin?

Nagulat ako nang hawakan niya ang kamay ko mula sa pagkakasuntok ko sa kanya sa dibdib.

"Para din ito sayo. Ito ang mas makakabuti. Hindi kita gustong pakawalan pero ito ang kailangang gawin. Malaya mong mapag iisipan kung sino talaga ang gusto mo samang dalawa." He leaned forward and kissed my forehead. "But I'm still hoping that you would choose me.."

Iyak lang ako ng iyak.. Naglakad na siya para buksan ang pinto ng car niya. Nguni miti siya sakín.

"Maghihintay ako sa sagot mo. Kahit ano pa ang maging desisyon mo, gusto kong pumunta ka pa din sakín at sabihin iyon."

"Tristan.." iyak ako ng iyak. Ngayong araw pinakawalan na niya ako. Makakaya ko ba? Kaya ko ba na mawala na talaga siya sa akin?

"Goodbye Mika" ngumiti siyang muli sakín at saka sumakay ng kotse niya. Nakita ko kung paano lumayo ang sasakyan niya sa akin.

Wala na..

Wala na kami.. *** IRA'S POV

Binuksan ko ng padabog ang pinto ng bar. Kilala na naman ako ng mga tao dito.

Bwisit!

Ano bang text yun? Pambihira talaga si Tristan! Magtext at sasabihin na wala na sila ng babaeng yun!

Uggh!!!

"Alexis! Nasan si Tristan?!" sigaw ko nang makita ko agad si Alexis. May katext

pa siya. First time ko atang makitang may hawak siyang cellphone? Sino katext nya?
a? Nanay nya?

Sa sungit ba naman niya. Allergic ata ito sa babae eh, sobrang sungit.

"Nasa loob. Puntahan mo na lang" Sabi niya nang hindi tumitingin sakin.

"Weird" sabi ko na lang habang pumapasok sa loob. Nakita ko yung ibang staffs, nag-aayos na sila para mamaya. Buti na lang wala na ang five idiots. Puro pangla
l andi lang kay Tristan ang ginagawa ng mga iyon eh!

"Hey!" bungad ko sa kanya nang makita ko siya. May hawak siyang papel at lapis.
Iba ang ineexpect ko sa kanya. Akala ko nag iinom na naman siya katulad ng dati.
Pero iba ngayon.

Anong trip niya?

"Hey Ira"

"Hey?!? Ano yung tinext mo sakin?!?"

"Kung ano yung nabasa mo yun na yun" Tumayo siya at kumuha ng isang basong tubig
mula sa dispenser.

"Wow! Bagong buhay? Tubig na lang ngayon at hindi na alak?"

Di naman siya umimik..

Sumunod lang ako sa kanya. Umupo siyang muli at may drinawing siya dun sa papel.
Napatingin naman ako sa ginagawa niya.

Hindi ko maintindihan kaya hindi ko na lang pinansin.. Nakita ko yung phone niya
na nakapatong sa table kaya kinuha ko muna iyon.

Maglalaro na lang sana ako ng games pero nang mabuksan ko yung phone niya, naka wallpaper si Mika.

"Tss" sabi ko na lang at saka ibinalik yung phone sa table. That Tristan.. Kunwari pang wala lang sa kanya. Alam ko namang papatay na siya ngayon sa nangyari.

Napatingin ako sa labi niya..

Natetempt na naman ako.

Buti na lang talaga at hindi nagbabago ang pakikitungo niya sakín kahit na hinalikan ko siya noon.

Alam na din niya ang nararamdaman ko para sa kanya..

But he doesn't feel the same way. Alam ko naman yun.

"Alam kong di ka okay" Napatigil siya sa ginagawa niya nang sabihin ko yun.

"You can count on me. You know.." dagdag ko.

"Thank you" sabi niya sabay lapit sakín. Hinawakan niya ang kamay ko. "Thank you for being a good FRIEND. Pero hindi mo naman kailangan na problemahin ang kung anong maging problema ko.."

"I guess that's really me.." sabi ko sabay ngiti.

Ngumiti din siya pero halata sa mga mata niya na malungkot siya. Pinipilit lang niya maging masaya.

Tumunog ang cellphone ko.. Kinuha ko pa ito sa bag. Hindi naman ako mahilig guma mit ng phone kaya nagtataka ako kung sino ang tumatawag sakín.

Unregistered number..

"Wait lang ha?" sabi ko kay Tristan. Lumayo ako sa kanya para sagutin yung phone call.

"Hello?"

Nagulat ako sa tumawag. Paano niya nalaman ang number ko?

*** Normal POV

"Maligayang Pagbabalik Madam" Bati ng Butler na si Greg sa isang babaeng parang reyna kung maglakad. Hindi siya nagpakita ng kahit anong ekspresyon nang batiin n g butler.

"Nasaan si Jonathan?" puno ng awtoridad ang boses niya. Parang nayanig ang buong mansyon sa oras na tumapak siya dito.

"Kadadating lang po niya" sagot ni Greg.

Walang imik na nilampasan ni Martha Smith ang mga tauhan niya sa mansyon. Taas n oo siyang umakyat sa hagdan. Nagmamadali siya. Pinuntahan agad niya ang kwarto n g nag iisa niyang anak.

"So you're here. Akala ko hindi kayo makakapunta kasi busy kayo sa work? Where's Dad?" Nathan

"Wag kang magmaang maangan na parang walang nangyari!" Lumapit siya sa anak at s aka ito binigyan ng malakas na sampal.

"Tss" Nathan

"Anong pumasok sa utak mo para gawin iyon kay Andrea?! Dahil na naman kay Mika?! She's a trash!"

"Wag mo siyang pagsalitaan ng ganyan kung ayaw nyong makalimutan ko na nanay ko pa kayo!"

"Sa ayaw at sa gusto mo ako pa din ang masusunod!" "Pero Salcedo na siya! Hindi na siya mahirap tulad noon. There company is the number 1 company in Asia so what's the problem with that?! Diba iyon naman ang gusto mo? Ang maging number one sa buong Asya? Pero bakit ayaw nyo pa din sa kanya? "

Hindi siya makasagot. Basta isa lang ang nasa isip niya. Hindi pwede si Nathan at si Mika kahit anong mangyari.

"Ma.. please" nagmamakaawang sabi ni Nathan. Hindi niya maintindihan ang mama niya.

"Next week na ang kasal mo"

"WHAT?!!"

"Nakausap ko na din ang manager mo. Magkakaroon ka ng Live interview bukas ng taong naghali and you're with Andrea"

"Hindi ako pupunta"

"Then you'll regret it." makabuluhang sabi ng mama niya.

Umalis na si Martha Smith. Pagkalabas na pagkalabas niya ay nagsipasukan na ang mga taong naka itim.

"Teka! Fck! Bitawan nyo ako!" Nathan

Nakaabang naman kay Martha Smith ang personal butler ni Nathan.

"Ipagpaumanhin po ninyo ang panghihimasok ko Madam. Kailangan po bang umabot sa ganitong bagay?" Tinitigan siya ng masama ni Martha

"Para ito sa kanya. At pwede ba, sa susunod na magtatanong ka pa ng ganyan. kaka limutan kong nagtagal ka sa trabahong ito"

"Pasensya na po" nag bow si Greg kasabay nang pag-alis ni Martha. May kailangan pa siyang kausapin. Isang importanteng tao... ==Book 2== At eto na nga po. Dumating na ang MRS MARTHA SMITH. What happened to Nathan?! Kinuha na naman ba siya ng MIB(MEN IN BLACK) XD At ano itech? Nag break ang MITAN! Sino ang tumawag kay Ira? ABANGAN YAN LAHAT! =)

Chapter 26: Ang Jolex at ang lokong si Drew Dedicated to Her ^0^

Tama na muna ang drama at magugulong scenes. Kahit sa chapter na ito maiba naman tayo okay? Masyado na mabigat ang mga nangyayari kaya tama na muna ang drama. Maloloka na din ako eh. Haha! Malapit na nga pala ito matapos. Hindi ko na patat a galin pa. By next chapter siguro mabibilisan kayo sa mga pangyayari.

GUSTO KO NA MATAPOS ANG ICY EH =) Pero sana naman wag kayo mapagod bumoto at mag comment oh. Yun lang kinasasaya ko kahit gaano pa kahaba ang update. Pinag iisi pan ko pa din naman ng maayos ang storya.

Okay, sa story na tayo ^0^ ==Book 2== JOANNE'S POV (One of the Fifty's Yeoja)

Tumunog yung cellphone ko. Agad ko iyong kinuha sa table ng room ko at dumapa sa kama.

From: Mr Sungit :"> May gagawin kasi kami kaya busy.

Eeeenk! Halata ngang busy siya kasi 2 hours, 12 minutes and 05 seconds na ang n
akakalipas bago pa siya magreply.

Oo. Katext ko si Mr. Sungit.

Oy! Hindi ko hiningi number nya ha!

Si Kim kasi eh! >0< Ang lakas mang trip!! Kinuha niya ang number ni Alexis tapos
yung number niya sa cellphone ko pinaltan nung kay Alexis.

Flashback~

"Ayiiiiieee! Amin na si Tristan! Kay Alexis ka na!" Kim. Nasa loob kami ng kwarto
namin. Nasa kanya kanya din namang rooms yung tatlo. Nakahiga siya sa kama ko s
a baba.

"Che! Tristan pa din ako ano! Sungit kaya nun!"

"Pero crush mo. Ayiiiiie!"

"Oo crush ko na din sya pero mas matimbang syempre ang kay Tristan my labs so sw
eet. Teka? Alis nga dyan sa kama ko! Dun ka sa pwesto mo sa taas" ako.

"Sungit mo na din ha! Katulad ka na din ng Alexis mo! Haha! Hay nako, gawin na l
ang ulit natin yung ginagawa natin dati. Walang iimik. Sa text na lang tayo mag
usap para naman mafeel ko yung cellphone ko. Haha!" Kim. Ganito gawain namin dat
i nina Cindy. Hindi kami nag uusap na lima tapos sa text lang. Ayos lang kasi u
n limited naman eh :)

"Sige. Unlimited din ako ngayon eh" ^0^

Tumaas na siya sa kama niya.. "Ikaw mauna magtext ha? Sabihin mo kung ano ang na
raramdaman mo kay Alexis. Haha!" Kim. After nya sabihin yun hindi na kami nag i
m ikan. Humiga muna ako sa kama ko.

To: Kimmy Si Alexis? Basta tamang crush lang.. sungit nun eh. Lagi pa tayo sinis igawan. Pe ro gwapo naman siya Kim diba?

Yan yung text ko kay Kim. Tapos hinihintay ko magreply si Kim ang tagal! Mga nas a 10 minutes siguro? Tapos nagtext na siya.

From: Kimmy Sino to?!

Ayos din ang trip ni Kim eh ano? HAHA!

To: Kimmy Ang pinakamaganda sating lima. Si Joanne! Bwahaha! >:)

From: Kimmy Joanne? Yung nagtrabaho sa bar?! BAKIT MO AKO TINETEXT!!!!!!!

Siraulo talaga itong si Kim! Bwahaha! Eh siya itong nagsabi na magtext na lang d aw kami.

To: Kimmy Waaaah! Loko ka Kim! Ikaw itong nagsabi na magtext tayo tapos ayaw mo na magtext ako? Gusto mo hilahin kita dyan sa taas?

Biglang bumaba si Kim tapos lumabas ng room. Wala pa din kaming imikan pero nata tawa na lang siya. Baka natakot na hilahin ko siya sa kama nya? ^0^

From: Kimmy KUNWARI WRONGSEND, GUSTO LANG AKO ITEXT!

To: Kimmy Hoy bruha! Di ka na nakakatuwa ha? Ano bang mga sinasabi mo dyan! Kala ko ba text text tayo? Baka crush mo lang din si Mr. Sungit ano?! HAHA! AKIN LANG SI ALEXIS!. JOKE! HAHAHA

Tapos hindi na siya nagtext. Ano ba yun? Parang ewan. Walang kasaya sayang magtext si Kim! Ang boring naman!

Tinadtad ko nga ng text!

To: Kimmy Oy!

Paulit ulit na ganun ang sinend ko. Tapos nasa 15 minutes na siguro, bigla siyang tumawag.

Calling: Kimmy

Sinagot ko.

"ANONG SINASABI MO DYAN NA SAYO LANG AKO HA?!"

O_____O

"ALEXIS?!" Gulat ko. Bakit boses ni Alexis to?!!!!!! "Ako nga! Bakit mo kinuha ang number ko? Stalker na kita ngayon?!" "Kay Kim kaya itong number! Bakit nasayo cellphone ni Kim?!" "Sira ka ba? Magpapalusot ka na nga lang yung hindi pa kapa nipaniwala talaga?" Alexis. At talagang kailangan sigawan ako? -_-

"Ewan sayo! Kinuha mo cellphone ni Kim!" "Ganyan mo na ba ako kagusto ha?! Daming palusot!" "Tsk! Teka nga!" Binaba ko yung call tapos tinignan ko yung number ni Kim sa cellphone ko. Psh. Imposible naman na kay Alexis nandito eh. Saulo ko kaya number nung apat!

Tinignan ko yung number ni Kim.

O_____O

BAKIT IBANG NUMBER ANG NANDITO?! HINDI ITO YUNG KAY KIM!!!

Agad akong tumayo at lumabas ng kwarto.

"KIM!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

End of flashback~

So ayun na nga ang kalokohan ni Kim. Pinaltan yung number niya ng number ni Alexis. Tapos nagtext na din kami minsan ni Alexis. Hindi na naman siya tumatawag pa. Hindi din ako natawag. Sabi pa nga sakín alam naman daw niyang kunwari pa ako. Kasi sinadya ko daw na itext siya talaga.

Ang kapal ng mukha!

Hindi maniwala na dahil ni Kim yun!

Pero in fairness, nakakatuwa na katext ko ang masungit na ito. Kahit na ang tagalog niya magtext minsan tulad ngayon tapos kahit sa text nasigaw siya at galit lagi, nakakatuwa. HAHA

To: Mr. Sungit : "> Ano ginagawa nyo dyan?

From: Mr. Sungit : "> Basta

Aba, ang bilis magtext. HAHA! Katext ko siya ng 10 minutes tapos nagpaalam siya na may gagawin na naman daw siya. Ang aga pa naman ah? Wala naman masyado ginagawa sa bar pag ganito kaaga. Ay, ewan! Bahala siya. Pupuntahan ko na lang muna si na Cindy at Pau sa room nila. baka nandoon din si Kim at Clarisa. Mahilig kasi k ami magbahara. Pustahan kami ^0^

*** DREW'S POV

"Ano ready na ba? sabi ko.

Bigla na lang ako tinawagan ni Tristan last week. Sarap pa ng tulog ko noon eh tapos pinapapunta ako dito sa bar niya para dito. Tumabi naman si Alexis sakin habang hawak yung gitara niya. Masaya niyang nilalagay sa tono yung gitara. Naka in nito?

Marunong palang ngumiti ang hayop na to?

Muntanga eh. -____-

"Oy! Bakit ganyan mukha mo? Kadiri ka tol!" sabi ko tapos bigla ba naman ako binatukan!! "BAKIT?!"

"PANIRA KA EH! TSS" Alexis.

Dumating naman si Tristan na may hawak na long brown envelope. Isa isa niya kami ng binigyan nun. Ako, si Alexis, si Jap at Alvin.

Nagkasama sama na naman kami. Akala ko mawawala na talaga ang Time Machine Band noong umalis ako papuntang Singapore.

Napangiti ako sa nakita ko sa loob ng envelope. Broken hearted nga talaga ang mo kong.

"Wag ka mag-alala. Pareho naman tayong broken hearted kay Mika, tol"

Sinamaan lang ako ni Tristan ng tingin.

"Ano kaya kung ligawan ko din siya? May pag-asa kaya? Wala naman siyang maalala tungkol sa akin diba?" biro ko sa kanya. Hanggang ngayon may pagtingin pa din ako kay Mika. Pero tamang crush lang siguro. Parang bata pero ganun na nga. Ayoko nga maattach dun eh. Iwas iwas din muna at baka masawi ako katulad ni Tristan. Yoko na makisali.

"Sige lang. Subukan mo" Pananakot niya sakin. Natawa na lang ako sa reaksyon niya. Affected talaga ang isang ito. Haha!

"Nagparaya ka ulit? Haha! Tindi mo! Problema sayo tol para kang paminta. Gusto mo lagi kang durog eh. Ahahaha---araaaay!" tadyakan ba naman ako!

Una si Alexis, tapos si Tristan naman nanakit sakin. Pambihira!

"Ang daldal mo! Tsk. Oy ikaw Alexis, sinabi mo pa kay Drew yun?! Tsk. Osya, ayusin na nga ninyo yan. Aalis lang muna ako" Tristan

"Jap, tama na ang pagkain.. Hanggang ngayon di ka pa din nagbabago! Ang takaw mo!" Alexis "Nakakagutom kaya" Jap.

"Osya, tara na.. Kanina ko pa naset drums ko habang nagdadaldalan kayo" Alvin.

Umalis naman si Tristan. Pinabayaan ko na lang. Ganun talaga ang mga paminta. >:
) ==Book 2== Author's Note: Kung ano ang sinabi ko sa taas. Copy paste ko na lang dito kasi yung iba di binabasa pag nasa taas. Diretso basa na agad. So take time to read na

man my author's note hehe! ~Tama na muna ang drama at magugulong scenes. Kahit sa chapter na ito maiba nama n tayo okay? Masyado na mabigat ang mga nangyayari k aya tama na muna ang drama. Maloloka na din ako eh. Haha! Malapit na nga pala it o matapos. Hindi ko na patat agalin pa. By next chapter siguro mabibilisan kayo sa mga pangyayari.

GUSTO KO NA MATAPOS ANG ICY EH =) Pero sana naman wag kayo mapagod bumoto at mag comment oh. Yun lang kinasasaya ko kahit gaano pa kahaba ang update. Pinag iisi pan ko pa din naman ng maayos ang storya. Chapter 27: The end is near.. Dedicat ed to Her ^0^ VOTE and COMMENT. ==Book 2== IRA'S POV

Kinausap ako last week nung bwisit kong kapatid. At talagang ipinahanap pa niya ang number ko ha?

Ugh!

Ito din ang dahilan kung bakit paiba iba ako ng trabaho at bahay. Ayoko na nasus ubaybayan nila ako.

Bukod sa bwisit kong kapatid, meron din akong nakakabwisit na mga magulang. Masy ado silang makakasarili lalo na ang ama ko. Hah! Bahala siyang magdusa sa kamay ni Dad!

Masyadong mahigpit ang ama namin kaya hindi ko alam kung bakit nakatagal si Andr ea doon. Ate ko siya pero hindi ko siya tinatawag na ate.

Sanay na naman siya sa bagay na iyon.

Flashback~

"Anong gusto mo sabihin? Busy ako" sabi ko sa ate ko. Si Andrea. Nagulat ako nan

g tawagan niya ako at gusto niyang makipag-usap.

"Ganyan mo ba talaga, iwewelcome ang ate mo? Ang tagal nating hindi nagkita. Order muna tayo" Nakangiting sabi niya. Tinawag pa niya ang waiter at agad naman itong lumapit sa amin.

"No need. Sabihin mo na lang ang sasabihin mo para makaalis na ako" mataray na sabi ko kaya kumunot ang noo niya.

Pinaalis niya ang waiter. "Ano bang problema mo? Bakit ayaw mong bumalik sa atin?"

"Sinabi ba ni Dad sayo yan para pauwiin ako?" tanong ko.

"Si Dad? No. Napagod na ata siyang pakiusapan ka. Pero si mama, gusto niyang umuwi ka na sa atin. Gusto ka na niyang makita ulit. Hindi ka ba napapagod sa mga inagawa mo?"

"Yan ba talaga ang sasabihin mo? Kung yan lang din naman, aalis na ako" Tumayo na ako pero hinawakan niya ang kamay ko. Tinignan ko ang reaksiyon niya. Mukhang may gusto talaga siyang sabihin sa akin. Ano ba?! Sabihin na kasi niya hindi yung madami pa siyang arte!

"So ano na?" umupo akong muli. Nagtatagal na masyado. Nakakainip!

"Leave Tristan to Mika." This time ako naman ang napakunot ang noo. So ito yung sasabihin niya?! "Pinaimbistigahan ko na kayong lahat. You to Tristan. Tristan to Mika.. and Mika to both Tristan and my Nathan"

"What do you mean leave Tristan to Mika?"

"Alam ko na ang dahilan kung bakit matigas ka pa din sa amin. Hindi mo maiwan ang pinakamamahal mong si Tristan. Kapag pinabayaan mo si Tristan at si Mika, mapunta sa akin si Nathan. Ganoon lang kadali. Kaya wag mo na agawin ang atensyon ni Tristan kay Mika. Maliwanag ba?" agad akong tumayo para bigyan siya ng sampal. Napahawak naman siya sa mukha niya. Anong karapatan niya para utusan ako sa ba gay na iyon?!

"Wala kang alam! Hindi ko inaagaw ang atensyon ni Tristan! Hindi mo din alam ang mga pinagdadaanan ko ngayon! At Andrea, wala kang karapatan para sabihin ang mga dapat kong gawin." Kinuha ko na ang bag. Pero bago ako umalis may huli akong s asabihin sa kanya.

"Kahit pa wala akong gawin, hindi mo makontrol ang mga puso nila. Hayaan na lang natin sila. Pero ikaw pa din ang bahala kung habang buhay ka magiging kontra bida sa mga buhay nila. Wala akong pakialam doon basta wag mo lang gagalawin si Tristan dahil ako ang makakalaban mo" sabi ko sabay alis. Sa lakas ng sampal ko, ewan ko lang kung hindi siya matauhan. Kapag wala pa din iyong epekto sa kanya, talagang makapal na talaga ang mukha niya.

End of Flashback~

Palabas na sana ako ng Starbucks nang may naririnig akong tumatawag.

"Miss! Miss!" Hindi naman ako natingin kasi baka hindi ako iyon. Diretso lang ako sa paglalakad ko.

"Miss. Teka lang"

Naramdaman ko na may humawak sa balikat ko. Tinaasan ko siya ng kilay.

"Anong problema mo?" sabi ko sa kanya.

"Naiwan mo ang panyo mo oh" Inabot niya sakín ang panyo ko. Naiwan ko pala sa lobby ng starbucks.

Kinuha ko naman agad iyon.

"Wala man lang thank you?" sabi nung lalaki.

"Orayt! Thanks!" I said then rolled my eyes.

"Hindi mo na ba talaga ako natatandaan?" nakangiti niyang sabi sakín.

"Bakit? Sino ka ba?"

"Ako lang naman ang nakakuha ng planner mo. And here I am, nakita ko naman yung panyo mo. Talaga bang ako ang tagabalik ng mga nawawala mong gamit?" biro niya sa akin. Siya yun?!

Yung nakakuha ng planner ko dati?

Tanda nyo ba yung pumunta ako ng mall kasi may tatagpuin akong lalaki?

Kinuha ko na lang yung planner ko that time at umalis na. Of course, nag thank you naman ako nun!

I don't know his name and he doesn't know mine either. Ni hindi ko na magawang magpakilala sa kanya at ganun din siya that time kasi nakabuntot sa akin ang Five Idiots. Natunton nila kung saan ako nandun sa loob ng mall kaya agad ko naman silang tinakasan. Nakakainis. Sobrang kulit!

Ang akala yata nila kaibigan nila ako!

Pero hindi ko sila kaibigan. Like duh!

"Oh, edi salamat na lang at sana ito na ang huli nating pagkikita kasi nababanas ako sa pagmumuka mo"

"Teka" hinawakan niya ang braso ko.

"WHAT?!" tinanggal naman niya yung kamay niya sa braso ko nang tignan ko siya ng masama.

"Atleast give me your name" Nakangiti siya. Ano ba? Bakit ba siya ngiti ng ngiti? Nakakainis ang mukha niya. Naalala ko si Tristan, palangiti din kasi ang moko ng na iyon!

"At bakit ko naman ibibigay?! Sino ka ba?!"

"Vince... Vince Rodriguez. Ikaw si?" rman of Maff sa MY CASANOVA HUSBAND?)

(Remember Vince? The one and only supe

"Bigyan mo ako ng rason kung bakit ko ibibigay sayo ang pangalan ko?!"

"Dahil gusto ko makipagkaibigan. At bakit pala lagi kang high blood? Parang lagi kang may inaaway o kaya parang galit ka sa mundo?" Okay, aminado ako na high blood ako nung unang beses ko siyang nakita noong binigay niya yung Planner ko. Na gmamadali kasi ako!

"Eh ano bang pakialam mo?! Umalis ka na nga! Nag thank you na ako" naglakad na a ko palayo sa kanya. Palihim akong napatawa. Para ba akong laging may kaaway o k a ya galit sa mundo?

Siya lang ang unang taong nagsabi sakin niyan. Tumigil ako sa paglalakad at nili ngon siya. Nakita ko naman siyang nakasimangot at tatalikod na sana para umalis .

"Vince!" tawag ko sa kanya. Humarap siya sa akin ng may pagtatataka.

"Ira Montenegro!"

Nakita ko naman siyang ngumiti. "O ayan alam mo na ang pangalan ko!" Tumalikod na a ako at naglakad na ulit palayo sa kanya.

*** (At ito na, change POV na naman! Bipolar na ako! HAHAHA! Change of emotion na man!) MIKA'S POV

Sembreak na. 3 days ago naganap ang final examination namin. Buti na lang at tapos na din. Next week naman ang kuhanan ng grades.

Ang awkward lang samin ni Tristan kasi hindi kami nagpapansinan.

Actually, ako tinitignan ko siya. But him? Ni isang sulyap hindi niya magawa sak in. Alam kong awkward naman na magpansinan kami at alam kong hindi maganda ang m ga nangyayari pero yung dating samahan namin nawala na.

Hindi ko na din masabi na magkaibigan kami. Para kaming naging strangers sa isa' t isa. Ganoon ba talaga kapag nag break ang dating magkaibigan na naging magkas i ntahan?

Pati pala yung friendship ang hirap na ibalik.

Nakahiga ako sa kama.. Buti na lang at hindi ako naisipan na isama ngayon ni lol a. Kasi kahapon pumunta kami sa company niya, ipinakilala ako sa buong staffs d o on. Tapos tinour ako sa ibat ibang lugar doon. Pasikot sikot. Iyon ang kauna u na hang beses na nakapunta ako sa main building. Sabi kasi ni lola saka daw niya ak o dadalhin doon kapag malapit na niya akong turuan. At heto na nga, inuunti unti na niya ang pagtuturo sakin.

Pero mas gusto ko pa naman ito kaysa doon sa dating pagtuturo sa akin! Ayan, nai isip ko na naman eh! Nakakainis yun! >0< After ko kasi maaksidente wala akong m a alala na kahit ano.

Kung sino ako..

Kung sino ang pamilya ko..

Kung sino ang mga kaibigan ko..

Lahat.

At iyon ang pinaka nakakatakot na parte ng buhay ko. Takot ako na dumating ang g abi kasi doon ko lalo nararamdaman na mag isa ako. Lagi akong umiiyak. Hindi ko kilala ang sarili ko. Wala akong matandaan. Para akong buhay na patay.

At doon na ako nag home school. Inayos na lang nila ang mga kulang ko sa school noon. Hindi na nga ako naka attend ng graduation. Buti at pinayagan ako grumadua te dahil ng impluwensya ni lola kasi dapat uulit ako ng 4th year high school.Sa

library ng mansyon ako tinuturuan. Bukod sa academics, may mga itinuturo pa sa a kin. May teacher ako sa tamang way ng paglalakad, tamang manner sa pagkain at sa pagsasalita, pati ang tamang pananamit. Dito ako malimit mapagalitan. Ginagamit ko ang mga natutunan ko sa mga pormal na okasyon para hindi ako mapahiya kay lola at kay mama. Pero pag sa harap ng mga kaibigan ko, hindi ko ginagawa ang mga bagay na iyon. Nagwiwig ako at madalas na naka flat shoes lang. Pero pag sa harap ni lola, nag hi-heels ako.. >0<

Sabi nga ni mama, mahirap lang daw kami noon. Now I know na hindi talaga ako likas na ganito. Kaya siguro nahirapan akong turuan ng mga ganoong bagay kasi pang mahirap lang ang mga kilos ko noon at wala pa masyadong alam sa proper manner > 0 < But people do change naman at aminado ako na nakatulong din ang mga ginawa ni lola sa akin. -__-

Haaay. Buti na lang tapos na akong turuan! >0<

Napatayo ako sa kama. Naisip ko kasing suotin yung maikli kong wig. Parang gupit lalaki pero may style naman so mukha pa din akong babae dun sa wig. Kinuha ko iyon sa lagayan ng mga wigs ko. Ipinuyod ko nang maayos ang buhok ko at saka ito inilagay.

"Ayan. Short hair na ulit ako" Ang tagal ko ng hindi naiisuot itong wig ko ah? Naka harap ako sa full length mirror ng kwarto ko nang biglang humangin ng malakas .

Nagmumula ang hangin sa bukas na sliding door. Bigla akong kinalibutan. Isasara ko na sana ang sliding door pero naisipan kong pumunta sa balcony. Naalala ko na ng pumunta dito si Nathan. Nakalusot siya sa mga bodyguards dito para lang mapun tahanan ako. Take Note, mukha siyang akyat bahay gang ang singer na si J.S/Nathan. -__-

Ang tagal na din naming hindi nagtetest. Hindi na kami agawang magpaliwanag tungkol sa Honey niya. Hindi kaya ey na yun ba ang ipinalit niya sa akin? Nasaan na kaya ako.. Pati si Tristan hindi na ako kinakausap. Ano ba ko nag-iisa na lang ako?!!

nagkakausap. Hindi niya n may iba na siya? Yung hon siya? Napabuntong hininga talaga? Bakit pakiramdam

Naalala ko ang mga sinabi ni Nicole sa akin. Noong araw na nakipag break sa akin si Tristan, umiiyak akong tumawag kay Nicole. Agad naman niya akong pinuntahan dito sa bahay.

"Kailangan mo kasing pumili. Tandaan mo, hindi lang ikaw ang nasasaktan. Silang dalawa din... At maaari din silang mawala sayo kung hindi ka pipili ng isa sa kanila." Ito ang mga sinabi sa akin ni Nicole..

Bumuntong hininga ako, triny ko tawagan si Nathan pero unattended ang phone niya . Sinubukan ko siyang tawagan ng ilang beses pero ganun pa din. Ano kayang nang y ari sa taong yun?!

Nakakainis na eh. Siguro busy siya dun sa Honey nya! Sa sobrang inis ko tinanggal ko yung wig ko sa buhok ko. "Ugh! Magsama sila ng Honey niya!"

Hinawakan ko yung kwintas na bigay niya sa akin dati. Oo. Suot ko ngayon.. Tsk. Tapos nakakabwisit naman yung nagbigay nito eh! *** NATHAN'S POV

Iminulat ko ang mga mata ko..

Medyo nahihilo pa din ako. Aaah. Umikot ang paningin ko nang sinubukan kong buma ngon mula sa pagkakahiga.

Tinanggal ko ang mga nakakabit na bagay sa kamay ko. Ginagawa nila akong pasyente. Fck! Kapag nakita ko ang mga iyon, lagot sila sa akin.

Pumunta agad ako sa pinto para lumabas. Hindi ito mabuksan.. Sinuntok ko ang pinto pero wala akong lakas. Nanghihina ako sa itinurok nila sa akin kanina.

"Open this fcking door" Hindi din ako makasigaw nang maayos. Pinipilit ko buksan ang pinto. "I said open this fcking door!"

Wala akong magawa ngayon. Ikinulong na naman nila ako katulad ng ginawa nila sa akin sa Canada. Napaupo ako sa sahig at nasabunot ang buhok ko. Hindi ako umatend sa Live Interview na sinasabi ni mama. They want us to announce to the public our wedding. Hindi ako tanga para gawin iyon. Kahit anong mangyari hindi ako magpapakasal sa kanya.

Bumukas ang pinto. "Nathan!!!" si Andrea.

She hugged me when she saw me. "Nathan, okay ka lang ba?" "Bitawan mo ako" walang

ganang sabi ko.

"Tita Martha! Hindi nyo kailangang gawin ito kay Nathan!" Nasa likod pala niya sa i mama.

Tinanggal ko ang pagkakahawak niya sa akin. "Kung susunod na lang siya sa mga sinasabi ko hindi siya mahihirapan"

"But Tita.. You don't need to do this!" Andrea

"I need to do this. Kailangan niyang matutong sumunod sa akin. Stop being a brat Nathan. Ihanda nyo na ang sarili nyo. Sa isang araw na ang kasal" akmang aalis na si mama nang magsalita si Andrea

"Alam ba ni Dad ang mga ginagawa nyo kay Nathan? Nandito na siya sa Pilipinas. K adadating lang niya."

Natigilan si mama. "Nandito na siya? Bakit hindi ko alam ang tungkol sa bagay na iyon? Di bale na.. matutuloy naman ang kasal ninyo."

Tuluyan nang umalis si mama. Naiwan kami ni Andrea sa loob ng kwartong ito. Hina wakan niya ulit ang kamay ko at itinayo ako. "Kumain ka na ba?"

ANDREA'S POV

Tinanong ko siya kung kumain na siya pero hindi niya ako iniimikan. Tinatanggal niya ang kamay ko sa kanya pero ibinabalik ko agad iyon.

"Nathan.. kailangan mong kumain"

"Pakawalan nyo na ako" natigilan ako sa sinabi niya. Hindi ko gusto na ikinukulo ng siya. Naaalala ko ang pagwawala niya noon sa Canada. Nagtangka siyang bumalik ng Pilipinas pero nahuli siya. Kung ano ano ang itinuturok sa kanya para manghi na siya at hindi makapanglaban.

"Hindi mo ba talaga ako magagawang mahalina? Bakit hindi ka na lang sumunod kay T

ita Martha para hindi na lang ikaw masaktan ng ganito?"

"I never felt happy before.." sabi niya. Hindi siya nakatingin sakín pero nakangiti siya. Ngayon ko lang nakita si Nathan na nakangiti ng ganito. "I never felt so happy until I met her." Bumagsak agad ang luha sa mga mata ko. Anong meron sa babaeng iyon para magkagusto si Nathan sa kanya ng ganito?

"Ganito mo ba talaga siya kamahal? Kinakaya mo ang lahat ng ito nang dahil sa kanya?" halos mapiyok na ako.

"I didn't regret leaving her three years ago. What I regret is not showing her how much I love her before I leave her. Sobrang nagseselos ako.. Hindi ko ata kakanayanin kapag may ibang lalaki siyang makakasama bukod sa akin."

Hindi ko na kaya..

Nakangiti siya..

Nakangiti si Nathan ng dahil sa babaeng iyon. Kay Mika.

Sa sobrang selos at galit ko, nasampal ko siya. "BAKIT HINDI NA LANG AKO. KAHIT KAUNTING PAGKAKATAON HINDI MO AKO NAGAWANG BIGYAN PARA MAPATUNAYAN SAYO KUNG GAANO KITA KAMAHAL!"

Hindi siya umiimik.

"Pasalamat ka mahal kita kaya tutulungan kitang makaalis dito"

Napatingin naman siya sa akin. "Tutulungan mo ako?"

"Oo. Kaya wag mo ako bwisitín kung ayaw mo na magbago ang isip ko okay?" Napangiti naman siya sa akin. Ito ang kauna-unahan beses na ngumiti siya ng dahil sa akin. Siguro nga tama itong gagawin ko.

"Saan nyo po dadalhin si Young master Jonathan Mam Andrea?" Tanong sa akin ng isang naka bodyguard dito.

"Sigurado ka bang kinukwestyon mo ako?!"

"Pinagsabihan po kaming lahat ni Madam na huwag papalabasin si Young Master"

"Pero sinabihan din ako ni TITA MARTHA na ako ang bahala sa kanya. Ilalabas ko lang ang FIANCE ko kaya pwede ba, wag kang umepal!"

"Pero po--"

"Wala ng pero! Tabi!"

Akay ko si Nathan. Hindi pa din makabawi ng lakas si Nathan. Isang linggo din siyang hindi kumakain, tanging sa dextrose lang siya nakuha ng kaunti lakas. Ayok o naman na maging miserable ang buhay niya ng dahil sa akin.

"Dahan dahan" Isinakay ko siya sa passenger seat. Saan ko ba siya maaaring dalhin? Maayos kaming nakaalis ng mansyon. Pero alam kong ilang saglit lang ay malalapa man na ni Tita Martha ang ginawa ko. Paano? Saan?

"Sa tingin ko kailangan kitang dalhin kay Dad. Mauunawaan niya ang kalagayan mo kahit na masyado siyang strikto"

"Huwag"

"Bakit?"

"Huwag sa kanya. Magkasabwat sila ni Mama diba?" "Pero pwede niya tayong matulungan. Siya din ang pwedeng makapag patigil ng kasal natin"

"Makinig ka na lang sa akin Andrea.. Sa ibang lugar na lang tayo" sabi niya. Ipinikit niya ang mga mata niya. Nanghihina pa din siya. Kailangan niyang makakain kaagad.

*** MIKA'S POV

Nandito ako sa mall at sinusubukan maglibang. Pero ang hindi ko maintindihan ay kung bakit kailangan pa isama itong dalawang bodyguard na nasa likod ko. Pinagtinginan tuloy ako ng mga tao kung bakit may dalawa akong alalay dito!

Sabi ni lola wag daw ako lalayo sa mga bodyguards ko kahit anong mangyari. Para namang may mangyayari sakin diba? Gusto ko lang libangin ang sarili ko.

May kalokohan nga akong ginawa kanina sa loob ng kwarto ko eh. Sinubukan kong iuntog yung ulo ko sa semento. baka sakaling bumalik yung alaala ko. Sumakit lang yung ulo ko at nagkaroon ako ng bukol! Tsk. Wala namang nangyari!

Pinagdala ko na lang yung dalawang bodyguards ko ng gamit na pinamili ko. Bahala silang mahirapan.

"Mag CR lang ako. Kayo ba, baka gusto nyo muna din mag CR?" tanong ko sa kanilang dalawa. "Hindi na po. Dito lang kaming dalawa"

At talagang bantay sarado ako sa pintuan ng Female Restroom? >0<

Pumasok ako sa loob at saka kinuha yung wig sa bag ko.

"Miss, pwedeng hiramín yung jacket mo?" sabi ko sa babae. May hood kasi yung jacket niya. Pero sinamaan niya ako ng tingin. -___"I mean, pwede bilhin?" ^0^ ***

Yaaaay! I'm free! Sa wakas nakatakas din ako sa mga bodyguards na yun! Lumabas ako ng mall. Kinuha ko ang cellphone ko sa bag ko para tawagan si Nicole.

"Nicole!" [oh? Anyareh? Napatawag ka?]

"Pupunta ako dyan sa inyo. Sinong kasama mo?" [Si Arden.] "Ow.. may bago ba? Eh lagi naman kayo magkasama. Kayo ha! Baka kung ano na ang ginagawa nyo dyan ha!" [.....] "Bat di ka makaimik? MERON NGA?!" [Waaaah! H-hindi ano! Wala kaming ginagawa! Promise!] "Sus! Ingat kayong dalawa! Pektusan kita kapag may nabuo!" [Ang bitter mo lang eh, porke't wala ang dalawang papabols mo, ako ang nakikita mo ngayon!] "Oy hindi ah! Pupunta ako dyan ha.. pati--- HMMMM... HMMMMMM...." Naipat ak ko a ng cellphone ko nang may nagtakip nang bibig ko. Pinipilit kong kumawala pero ma syado siyang malakas. Unti unti na akong nanghina hanggang sa mawalan na ako ng malay.

[Hello? Mika? Mika!!!] *** MARTHA'S POV (For the very first time!!!! ^0^ Alam ko ng galit kayo sa kanya pero pagbigyan na. Gusto umepal ni Mother eh. Este ni Mother pala ni Nathan. Ang Mother in law ko nga pala ay si Tita Celine. Yung mama ni Tristan, doon ako kasi mabait. Pero lets see Martha's side okay? :D)

Sinampal ko ang isa kong tauhan. Pinaintindi ko na sa kanilang lahat na hindi pwedeng lumabas si Nathan! Pero anong ginawa ng mga walang kwenta kong tauhan?!

PINAKAWALAN NILA ANG ANAK KO!

"Pasensya na talaga Madam, si Mam Andrea na kasi yung nagsabi sa amin" napayuko siya.

"Wala kang kwenta! Bakit hindi mo tinawagan ang secretary ko para makumpirma ang bagay na yun?! Alam mo ba ang ginawa nyo?!" napahawak ako sa noo ko. Hindi ito pwede.

"Umalis kayong lahat sa harapan ko! Look for my son!!" nagbow silang lahat sa akin at saka nagmadaling umalis.

Lumapit sa akin si Greg. Ang personal butler ng anak ko.. Ano na naman ba ang sa sabihin niya?!

"Madam.." Panimula niya. Mas matanda siya sa akin. Siya ang pinagkakatiwalaan ko dito sa mansyon. "Bakit hindi na lang ninyo sinabi agad kay Young master ang lahat?"

Sinamaan ko siya ng tingin. "May nalalaman ka ba?"

"Ipagpaumanhin po ninyo. Hindi ko sinasadya na marinig ang pag-uusap nyo kanina sa telepono" Mas lalong sumama ang tingin ko sa kanya kaya napayuko siya.

"Ang mahalaga ay ang seguridad ng anak ko! Magpatawag ka pa ng mga tauhan. NGAYON NA!"

"Masusunod" Naglakad ako palayo sa kanya. Kailangan kong puntahan si Peter. Kailangan na kailangan ko siyang makausap tungkol sa bagay na ito. **

"I didn't expect you coming to my house, Martha" nakakainis ang tono ng boses niya. Pero kahit ganoon, taas noo pa din akong naglakad palapit sa kanya.

"So bumalik ka pala dito. Para saan pa? Meron na tayong kasunduan diba? Ikakasal ang dalawang bata kahit anong mangyari."

Tumayo siya mula sa swivel chair niya. May hawak pa siyang drink.. The old man is smiling and I know when he smiles something's not right is happening.

"You can't control your son, Martha. Inaabangan ko ang balita tungkol sa engagement ng anak ko at ng anak mo. Pero walang Live interview na naganap? I see that it's your son's behavior ruining the plan"

"Peter, sinabi ko na sa iyo. Matutuloy ang kasalan sa isang araw. Wala kang dapat ipangamba"

"Kung noon pa lang pinakasal mo na ang anak mo sa anak ko edi sana wala tayong problema ngayon dito!" Nagtaas na siya ng boses. Itinapon niya ang baso niya sa sahig. Hindi ako nagpakita ng takot. Isa akong Smith... "Bakit ba pilit mong hinaharang ang kasal ng anak mo sa anak ko?! Kung tutuusin madali lang na ikasal sa ila pero gumagawa ka ng mga paraan para hindi ito matuloy!"

Kung tutuusin nga matagal na dapat naikasal si Jonathan kay Andrea. Pero dahil mahal ko ang anak ko, gumagawa ako ng paraan para hindi agad iyon matuloy. Di balang mukha akong kontrabida sa paningin niya. Pero ang lahat lamang ng ito ay para maprotektahan siya.

"Kapag hindi pa natuloy ang kasalan na ito.. Your son is dead, Martha.." Napatigil ako sa sinabi niya. Hindi ko kakayanin na mawala ang kaisa isa kong anak.

"Don't worry Peter. Tuloy ang Kasal"

"Siguraduhin mo" Babalik na sana siya sa pagkakaupo niya sa swivel chair niya nang lumingon ulit siya sa akin.

"Kapag naging palpak ito, hindi lang anak mo ang mawawala sa mundong ito.. Pati na din ang pinakamahal niyang babae. I have Mika Salcedo, Martha" he said then smirked. Kinabahan ako. Anong gagawin niya sa bata?

"Anong ginawa mo sa bata Peter?!!"

"Relax! Wala pa akong ginagawa.. But I can kill her right away kapag pumalpak ka " Siya ang pinakamakapangyarihan na drug lord sa buong Asya. Isa na ako sa nakaalam noon. Nang dahil sa nais na mapalago pa ang negosyong ito, nakilala ko si Peter. At dito na nagsimula ang magulong buhay ko. Pati ang anak ko nadamay.

Gusto niyang magkaroon ng mas malaking pag-aari sa kumpanya ng mga smith. At ang ginagawa niyang panakot sa akin ay masasaktan si Jonathan. Kailangan ko na bang humingi ng tulong kay Kirby. Sasabihin ko na ba ang lahat sa ama ni Jonathan? Pero hindi.. pwede namang matuloy ang kasal. Ang mahalaga ay makita ko si Jonathan ngayon para wala ng iba pang masaktan

"You're a devil Peter" madiin na sabi ko sa kanya.

"Yes I am" ==Book 2== Crunchh's Note: Sino nagsabi na madali lang maging author? HAHAHA! Kalurky. Ang pagshishift ng mga POV'S. Palit ako ng palit ng mga emosyon! Anyway, nalalapit na matapos ang IC Y. May ending na nabuo sa utak ko kaya kung ano man iyon, yun na yun! XD

Na hold ko ang book na ito kasi pinahaba ko yung update ng kaunti XD Dapat nga t atapusin ko na hanggang ending pero sige.. kaunting update na lang at wakas na t ayo XD Goodbye I CHOOSE YOU. Ngayon pa lang ay nagpapasalamat na ako sa mga readers ko. Mapa Silent readers man yun o hindi. Salamat pa din kasi binigyan nyo ito ng panahon para basahin. Hindi ako magaling na author, minsan out of this world na yung mga idea ko at madaming flaws ang story. =) Pero I thank you guys for being so supportive til the end. Sa Epilogue na ako magdadrama at baka maubusan ako ng sasabihin doon.

Oy, hindi ko sinasabi na EPILOGUE na sa next update ha? :D Baka 2 to 3 updates pa before Epilogue :D Okay?

Ciao! :) Chapter 28

Dedicated to Her ^0^ ==Book 2== ANDREA'S POV

Tinatawagan ko ang kapatid ko. Ang tagal nga niya sumagot eh. Siguro iniisip pa niya kung sasagutin niya o hindi. Pero sana sagutin niya. Nahihiya man ako, but I need her help. [WHAT?!] sagot niya nang sa wakas ay naisipan niyang sagutin ang tawag ko. "Ira.. I need your help" ** IRA'S POV "So you want me to help you guys? Ano naman magagawa ko ngayong alam ko na ang buong kwento?" mataray na sabi ko kay Andrea. "We need a place! Hindi ko alam kung saan ko dadalhin si Nathan!" "We look at Nathan. He is still asleep. Mukhang pagod at haggard siya ngayon. Nasa passenger seat siya, while nasa likod naman ako ng sasakyan.

"At naging ampunan ako? Ganon ba?!" "Ssshhh. Wag ka nga maingay. Baka magising sa i Nathan" "Grabe ha? Kailan ka pa bumait? Nung sampalin kita?" Tinignan ko ang kamay ko na sumampal sa pisngi niya. "Wow. My hands are these powerful huh?" "Wag ka na nga dyan magbiro!" Galit na siya pero mahina yung boses niya kasi bak a magising daw ang Nathan niya. "I don't get his situation. Sobrang dami niyang problema! Sure ka bang yun na la hat yun? Baka may iba pa? Oh, syempre kasama na dun ang love interest niya kay M ika na may amnesia" "Amnesia?" So hindi pala niya alam ang tungkol sa bagay na iyon. "Isa lang ang masasabi ko, bulok ang nakuha mong detective! Hindi buo ang mga na kuha mong information my dear sister! Tara na nga, I don't have a perfect place for the both of you. I better ask help" "Kaino naman?" I just smile. Pinaalis ko naman siya sa driver's seat. Ako ang pumalit doon at mabilis na pinatakbo ang sasakyan niya.

"So heto na yun?!" galit na sabi niya nang makarating kami sa bar ni Tristan. "Dinala mo kami sa isang bar? Para maglasing, magpakasaya?!" "Relax! Kaya hindi ka sigurong magustuhan ni Nathan kasi mainitin ang ulo mo!" sabi ko. "At ikaw, kay a hindi ka magustuhan ni Tristan kasi maarte ka!" ganti niya sakin. Sabay naman kaming nag roll eyes sa isa't isa. Close pa ang bar pero nasa loob na ang ibang staff. Dito na naman sa bar natutulog si Alexis kasi may room siya dito at sigurado ako na nandito siya. I called Tristan earlier while I'm driving. Siguro na sa loob na siya. "Nathan.. Wake up" Andrea. Ginigising niya si Nathan. Somehow nakaramdam ako ng awa sa kanya nang makita ko siyang kumunot habang ginigising siya. Napahawak si Nathan sa ulo niya. "How do you feel?" Agad na tanong niya nang magising ito. Napatingin si Nathan sa paligid. "Where the hell are we?" Mula sa pintuan ng bar ay lumabas si Tristan na kasama si Alexis. "Pwede bang malalaman kung anong nangyayari?" Tristan

Sa loob ng Bar**

Una naming ginawa ay pinakain si Nathan dahil kailangan niya ng lakas. Pinahiram na din muna nila kay Nathan yung room sa loob na kwarto ni Alexis. Ikinuwento n

aman ni Andrea lahat ng nalalaman niya pati na din ang mga nangyari noon kay Nathan sa Canada. Syempre na shock sila. Ano pa nga ba? Ako lang ata ang hindi nas hock sa nangyaring yun eh.

Anyway, hindi na lang ako umimik. Nakinig na lang ako, baka masayang pa ang lawa y ko. Hahayaan ko na lang na yung sa kapatid ko ang manakit ang panga kakaimik.

"So ganoon pala.." Tristan. "Edi sana hindi ka na lang din nakiepal noong una pa lang. Pinahirapan mo lang d in yung tao. Physically and emotionally" Alexis. Wow. May nasasabi pala siyang m atino? "As if I like it naman! I don't have a choice, I just grabbed the opportunity! Malalaman mo ba naman na yung taong gusto mo fiance mo?" Andrea. Sinamaan pa niya ng tingin si Alexis. "Anong nangyari sa grab the opportunity?? Heto lang naman! Para nyo ng pinatay y ung tao!" sabi ko sa kanila. "O ngayon alam nyo na.. hindi porke nandyan ay sa inyo na.." Alexis. "Pero aaminin ko, medyo nainis lang ako sa kanya. Kasi aalis alis siya tapos ngayon babalik siya kay Mika? Like duh?! Kung tutuusin masaya na dapat ngayon si Mika at si Tristan!" Okay. Alam ko na mukha akong kontrabida sa sinabi ko pero ano magagawa ko? Yun ang nararamdaman ko eh? "Talaga lang? Sigurado ka ba dyan sa sinasabi mo?" makahulugang sabi ng bwisit kong kapatid. At talagang nakangiti pa siya nang sinasabi niya yan! "Oo naman ano! Sana kasi parang dama na lang ang love, kapag tumira ka na, walan g atrasan!! Umalis siya, edi dapat hindi na siya bumalik!" Nakapameywang kong sa bi kay Andrea Nagsamaan kami ng tingin sa isa't isa hanggang sa nagsalita si Tristan.

"Pero sa ginawa ni Nathan, hindi dama ang nilaro niya kundi Chess. Yung Queen na dapat na nagpoprotekta sa King naging Kabaligtaran nga lang. Yung King ang naging paraan para maprotektahan ang queen" Tristan. nakatingin lang siya sa floor habang sinasabi niya yan.

OF ALL PEOPLE? TALAGANG SI TRISTAN PA ANG NAGSABI NIYAN?!!

Napailing ako at saka napahawak sa aking noo. Gaaaaaad!

Iimik pa sana ako para kontrahin si Tristan nang biglang bumukas ang pinto ng bar.. Hindi mapakali na pumasok ang bestfriend ni Mika kasama ang boyfriend niya. Para siyang tarantang taranta..

"TRISTAAAAAAN!!!! I NEED YOUR HELP!!" Nicole. Hinawakan niya sa kamay si Tristan.

"Bakit? May problema ba?"

"Hindi ko alam. I'm not sure!!!! BUT I THINK MIKA HAS BEEN KIDNAPPED!" Tarantang sabi ni Nicole. "What to do Tristan!!!! Kausap ko lang siya kanina sa phone.. then.. then suddenly nawala siya! Narinig ko na lang ang pagbagsak ng phone niya at hindi na siya sumasagot!!!"

Nanlaki ang mga mata naming lahat. Kahit si Tristan hindi agad makaimik sa ibina lita niya.. Walang makakibo. Mika has been kidnapped? May kinalaman ba ang mga n angyayaring ito kaya siya kinuha?

Natahimik ang lahat at tanging si Nicole lang ang maingay sa sobrang pag-aalala. Kasunod nito ay ang paghagulgol niya kaya naman hinahagod ng boyfriend niya ang likod niya.. "Love.." Arden.

"What happened to her?" Napatingin kaming lahat sa pinanggalingan ng boses.

"Nathan" hindi makapaniwalang sabi ni Nicole nang makita ito.

Nakakatakot si Nathan. Ngayon alam ko na kung paano magalit ang isang katulad niya. Wala pa siyang ginagawa pero may nakakatakot na siyang aura.

"Nathan, calm down" lalapit sana si Arden pero pinigilan siya ni Tristan

"You know him" sabi ni Tristan sabay iling. "We need to do something" *** NATHAN 'S POV

I turned my phone on and as I expected, a message from my mother. She's freaking the hell out of me! I can't think of anything except for one thing. I need to go back and see my mom.

Naiyukom ko ang kamao ko. Sapat na siguro ang naipahinga ko para bumalik ang dati kong lakas. Talaga bang binibisita nila ako? Wala akong maisip na ibang taong pwedeng gumawa nun kay Mika kundi ang mama ko! Fck it!

Naglakad ako palayo sa kanila. Babalik ako ng mansyon. "Dude" napatingin ako sa nagsalita at humawak sa balikat ko para pigilan ako.

"Saan ka pupunta?" Tanong ni Tristan. Sa ngayon wala akong panahon para isipin para na karibal ko siya sa Pag-ibig. Pero kailangan ko muna malaman kung ligtas si Mika. Siguro naman walang gagawin na masama ang mama ko kung babalik ako ng kusapang sa amin.

"Siguro naman naiisip nyo na kung nasaan si Mika ngayon. Babalik na lang ako para matahimik na ang lahat" But I swear.. kahit isang gasgas sa kanya, kakalimutan ko ng nanay ko siya.

"Sasama kami" Tristan "Baka nakakalimutan mo, magkakaibigan tayo?" ngumiti sakin si Arden. "Count me in guys" Andrea "Syempre kasama ako. Kailangan ako ng best friend ko!" Nicole. Napatingin naman silang lahat kay.. Sino ba siya? "Hey Ira!" Sigaw ni Alexis. I tinayo niya yung babaeng Ira ang pangalan. "Kasama siya at sa ka ako" "Langya ka! Ang babae nga dapat di mo sinasama sa mga mapapanganib na bagay na katulad nyan! Pero sige sasama ako!" sabi niya at tumingin kay Tristan

Tss. Wala akong pakialam kung sasama sila o hindi. "Wala kang sasakyan ngayon dude.. Kaya sasama kami. At isa pa, hindi ko din mapapatawad ang taong mananakit kay Mika... kahit nanay mo pa yun. Maliwanag?" Tristan

"Wag ka mag alala. Pareho lang tayo ng iniisip" agad kaming umalis and went straight to our mansion.

Hindi na uso kung magtatago pa kami para makapasok. Dumiretso agad kami sa main gate. At katulad ng inaasahan, may mga guards na sumalubong sa amin. "Si Young Master! Puntahan nyo dali!"

Sinuntok ko agad ang unang nakalapit sa akin pati na din ang sumunod. Yung iba a

y bahala na sina Tristan doon. Napatingin ako sa mga babae, may hawak naman sila ng kahoy. Sinuntok ko yung malapit na tauhan ni mama sa mukha at saka ito kinuw e lyuhan. "Where the fck is my mom?"

"N-nasa loob, young---" I throw him away.

Tumingin muna ako sa mga kasama ko sa likod. "Go. Susunod kami" sabi ni Tristan matapos patumbahin yung isang tauhan.

I just nodded. I need to see my mother.. and see Mika..

Pinuntahan ko agad siya sa kwarto niya pero wala siya doon. Pati sa office ng mansion, sa library, sa pool. Pero wala si mama. "Fck! Umalis na ba siya?!" sigaw ko at saka nasuntok ang pader.

"Young master" naghihingalong sabi ni Greg nang makita ako. Bakit ganyan ang itsura nya?

"Anong... nangyari sayo?" nakahawak lang siya sa pader at yung isang kamay ay na sa dibdib.

"Ang mama nyo.." sabi niya.

"Teka. Ayos lang ba kayo? Anong nangyari?" Nilapitan ko siya pero may tinuro lang siya sa bandang likuran niya... Papunta sa kwarto ko.

"Iligtas mo ang mama mo" sabi niya bago siya mawalan ng malay.

"Butler Greg! Butler Greg! Oh, shit!" I went straight to my room.. and there I saw Andrea's father with mom..

"Anong ginagawa nyo sa kanya?!" sigaw ko.

"Nathan!!! Dapat hindi ka na pumunta dito!" mama.

"Nice to see you again Son in law"

"Anong nangyayari dito?! Anong ginawa mo sa kanya?!" Hindi ko maintindihan ang mga nangyayari. Bakit nakatali si mama?

Lumakad siya palapit sa mama ko na umiiyak. Hinawakan niya ito sa baba. "Oh ano Martha? Nandito na ang anak mo.. Baka naman pwede mo ng pirmahan ang mga papeles na ito?"

Kinalagan niya ang tali sa kamay ni mama at saka ito binigyan ng ballpen pati na din ng mga papeles na hawak niya. "Hindi na kailangan magpakasal ng anak mo sa anak ko kung pipirmahan mo yan. Isang pirma at mapapasaakin na ang buong kumpanya" Tumawa siya ng sunod sunod. So iyon ang dahilan?! Hindi talaga kagustuhan ni mama na ikasal ako kay Andrea?! "Alam mo Nathan, ang bait din ng mama mo ano? Dahil kaya ka niya gusto ipakasal sa anak ko dahil alam niyang kayang kaya kita s aktan.. Sa isang iglap, mawawala ka sa mundong ito nang hindi mo nalalaman."

"Jonathan" Iyak ng iyak si mama... "I'm so sorry"

"You Devil!!!" sinugod ko siya at pinagsusuntok! Hindi ako tumitigil hanggang hindi siya namamatay! "Aaah! You asshole!"

Itinayo ako at hinawakan sa kamay nang mga tauhan niya. "Bitawan nyo ako! Im gonna kill him!"

"Hahahaha!" tawa ni Peter. nagpahid siya ng dugo niya sa labi at sa noo. "Gusto mo ba talagang mamatay Nathan?!!!"

Itinutok niya ang baril niya sa akin. Nanlilisik lang ang mata ko sa kanya. "Huwag! Huwag Peter! Huwag ang anak ko! Pipirmahan ko na! Pipirmahan ko na but please..." hagulgol ni mama. "Don't kill my son"

Parang sasabog na ako. Pati sa pagkakataon na ito wala na naman akong magawa.

"The great Martha smith begging me? But that is the best decision you have made in your life" ngiti pa nito. "Pwede mo ng pirmahan"

"No! Dont sign it!" pigil ko sa kanya pero huli na ang lahat.

"HAHAHAHAHA! AT LAST!!!!!! NASA AKIN NA ANG KAPANGYARIHAN AT PERA NA MATAGAL KO NG INAASAM" Inamoy pa niya ang papeles na hawak niya na para itong isang mabango ng bulaklak.

Naglakad siya papunta sa pinto. Hindi pala tauhan ni mama ang mga nasa loob at p aligid ng mansion. Tauhan ang mga ito ni Peter! That Devil!

"Ligtas ka na at ang ina mo. Wag kang mag-alala. Pero kung gusto mo makita ang p inakamamahal mong babae, pwede ka namang sumama sa akin"

"Fck! Where is she you son of a bitch!!!" Kumakawala ako sa hawak ng mga tauhan niya. I cant take it anymore. I have to kill that bastard!!!! "Aaaah!" nakawala ako at agad siyang sinugod! "Die!" nasuntok ko siyang muli pero may bumatok sa leeg ko kaya nawalan ako ng malay.

"Nathan!" I heard my mom's voice calling me *** PETER'S POV

"Sino ang isang yan?" May dalang isang lalaki na hindi ko kilala ang mga tauhan ko. Wala itong malay.

"Kasama siya ni Nathan. Narinig ko na tinawag siya ng isang babae na Tristan per o nakatakas ang iba pa nilang kasamahan"

Tristan? Nakakatuwa naman ang larong ito. Nasa akin na ang dalawang lalaki sa bu hay ni Mika. Ang anak ni Steven kay Lucille.

"Dalhin na din ang isang yan" utos ko. *** MIKA'S POV

Hanggang ngayon wala pa din akong makita kahit na isang liwanag sa lugar na ito.

Natatakot ako. Baka hindi na ako makaalis dito ng buhay. Bakit ba nila ako kini dnap? Dahil sa pera? Pero bakit hanggang ngayon wala pa ding tao?

"May tao ba dyaaaaan~?!" "Please naman.. Tulungan nyo ako!!" "Tuloooong!"

Kahit anong sigaw ko wala yatang nakakarinig sa akin. Anong oras na? Siguradong hinahanap na ako ni mama, ni lola.. at si Nicole. Sigurado akong nag-aalala na siya sa akin.

Pumatak ang luha ko.. Sino ng tutulong sa akin.

Bumukas ang ilaw. Medyo nasilaw ako sa kulay orange na ilaw na bumabalot sa buong.... BODEGA. Tama.. isang bodega nga ito base sa mga nakikita ko. May mga kahon at sako sa paligid. May mga armadong lalaki din ang nasa harapan ko.

"Anong kailangan nyo sa akin?! Pera? Ibibigay ko yun kung papakawalan nyo ako!"

Nagtawanan lang sila. Niloloko ba nila ako?! "PAKAWALAN NYO NA SABI AKO EH!" Nakapupo ako sa isang silya. Ang paa at kamay ko ay nakatali sa silya kaya hindi ako makagalaw. May lumapit sa akin na lalaki at hinawakan ang buhok ko.

"Mabango ka miss. Gustong gusto ko ang amoy ng mga babaeng katulad mo" Nangilabot ako nang lumapat yung ilong niya sa leeg ko. "aaaah! Umalis kang pangit ka!!! !!"

Tumawa lang siya.. Itinutok niya sa akin ang baril niya. "Saan ka kaya tatamaan ng bala ko?" Itinapat niya iyon sa ulo ko. "Dito kaya?" Inilipat niya ang baril sa dede ko. "O dito?"

Kinabahan ako. Hindi ko na magawang umimik dahil baka iputok niya ang baril. Natatakot akong mamatay. Dito na ba magtatapos ang buhay ko? Madami pa akong gusto ng gawin sa buhay .

Sana isa na lang itong panaginip.

Sana..

Sana..

Gusto ko pang mag-aral, tumawa kasama ng mga kaibigan ko, maging isang mabuting apo at anak, at ang maikasal sa taong mahal ko..

Napangiti ako dahil sa kalokohan ng isip ko. Hah! Ako ikakasal sa taong mahal ko ? Kanino naman? Pwede bang dalawa ng groom? Hindi naman pwede diba? Pero isa sa dahilan kung bakit gusto ko makatakas sa bangungot na ito ay para mahanap ang sarili ko.. Kung ano ang kulang sa akin para malaman kung sino sa dalawang tao ang mas matimbang sa puso ko.

Kung dito na rin lang ako mamamatay, sana malaman ko muna kung sino sa dalawang totoong itinitibok nito.. Bago man lang sana ako mamatay..

"Enough" agad inalis ng lalaki ang baril niya na nakatutok sa akin nang dumating ang isang may edad na lalaki.

"How are you, Mika?" tanong niya. "Ikaw ba ang Master Mind ng lahat ng ito?! Pera ba ha! Pera?! Ibibigay ko yun sa yo! Wag kang magalala kaya pakawalan mo na ako dito!" "Sa tingin mo pera gusto ko sayo?! Mas mayaman na ako ngayon sa inyo. Peter Mont negro, instant billionaire! Teka, lampas pa sa billion ang pera ko ngayon.. haha ha! Hindi na pala mabibilang ngayong nasa akin na ang inaasam kong kumpanya" Tumawa lamang siya ng nakakaloko. "Kung ganon, ano palang kailangan mo sa akin?! Pakawalan mo nga ako!" "Bilib din ako sa tapang mong sumagot eh. Manang mana ka sa ama mo kaya naman pi natay ko siya!"

Napatigil naman ako at hindi makaimik.

Pinatay niya ang ama ko?

"Ano? Nagulat ka? Yes dear, I killed your father. Dahil inagaw niya sa akin ang nanay mo! My Lucille.. dapat ako ang mapapangasawa ng Lucille ko.." BALIW! Isa siyang baliw!

"Hindi na ako magtataka kung bakit ayaw sayo ng mama ko.." I smirked. "Baliw ka! At pagbabayaran mo ang ginawa mo sa ama ko!"

Sinampal naman niya ako at dinuro. Kitang kita ko sa mga mata niya ang galit pero hindi siya umiimik. Nakaramdam tuloy ako nang takot. Sana umimik na lang siya para alam ko kung may gagawin man siya o hindi. Mahirap mangapa sa mga aksyon na gagawin niya. Papatayin na ba niya ako?

Diyos ko..

Naipikit ko ang mga mata ko..

Kung ito na talaga..

Ibalik nyo ang alaala ko..

Para mamamatay akong buo ang pagkatao..

Dahil hanggang ngayon ay nabubuhay pa din ako ng kulang..

Hanggang ngayon hindi bumabalik ang mga nawala kong alaala.

Sa mga taong nagmahal sakín at sa mga taong nasaktan ko,

Gusto ko pa silang makausap para magpasalamat at humingi ng tawad.

"Itali na ang dalawang iyan sabi ni Boss" May iba pang bihag bukod sa akin?

May akay silang dalawa pang lalaki. Nagulat ako nang makita ko ang mukha ng isa.
"Tristan!!"

Napatingin naman ako sa isa. "Nathan!"

"ANONG GINAGAWA NYO SA KANILA?! BAKIT NYO SILA ITINATALI?! PAKAWALAN NYO SILA! PARANG AWA NYO NA! AKO NA LANG!! AKO NA LANG PLEASE?" napaiyak ako ng todo nang m akita ko silang dalawang walang malay. Magkatapat silang nakaharap sa akin na pa ra kaming nag foform ng triangle. Nakatali ako sa silya pero sila nakatali la ng ang dalawa nilang kamay na nakataas.

"Nathan! Tristan!! Gumising kayo!"

Unang nagkamalay si Nathan.. "Mika? Mika!" Hindi pa niya alam na nakatali siya k aya akmang pupunta siya sa akin pero napigilan ng mga tali ang katawan niya. Ma hirap ang pwesto nila kasi nakatayo sila at nakataas ang dalawang kamay habang n akatali. "May ginawa ba sila sayo?!Sabihin mo!! Fck, WHAT DID YOU DO TO HER?! P akawalan nyo ako at harapin, mga duwag kayo!"

"Mika!! Okay ka lang ba?! Nathan? Ikaw din?" Tristan.

"Dapat di na lang kayo sumama napahamak pa tuloy kayo. Where are the others?" ta nong ni Nathan kay Tristan

"They are safe" Napabuntong hininga naman si Nathan.

"Atleast they're okay.. but Mika, how I wish I can do something to save her."

"Kayong dalawa kayo! PATI BA NAMAN KAYO?! HOY! SOBRA BA NINYO AKONG MAHAL AT PA TI DITO SA PAGKIDNAP SAKIN AY NAKIKISAMA PA KAYO HA?!" naiiyak kong sabi sa kan i la.

"Amazona Girl, patawa ka talaga" Tristan. Nakangiti siya. Para bang hindi namin iniisip na nakidnap kami at pwedeng mamatay.. Parang kaming tatlo lang ang nasa paligid kaso hindi namin magawang lapitan ang isa't isa. "syempre mahal kita!"

"Yeah.. so cheesy! Do you want to die now Tristan?!" pikon na sabi ni Nathan.

"Bakit? Kung mamamatay lang din ako ngayon mabuti pa na malinaw kay Mika na siya lang ang babaeng minahal ko!" Tristan.

"Si Mika lang ang una at huling babaeng minahal ko hindi katulad mo na madaming

naging babae!" Ganti ni Nathan.

"Pero sa kanya lang ako nagseryoso!"

"Madami ka na nahalihan, eh ako? She was my first kiss. And I am hers" Nathan smirked.

Napakunot naman ang noo ni Tristan. Pero ilang sandali lang ay ngumiti siya ng nakakaloko. "Nawala ka ng tatlong taon.. ilang beses ko na nahalihan si Mika. Alam mo bang sa akin natutulog yan minsan?" Tristan smirked.

Nanlaki naman ang mata ni Nathan at saka tumingin sa akin. "WHAT?!" nayukom nang yung kamao nya.

"Oh chill lang! Pikon ka naman eh! Wala naman kaming ginagawang masama"

"Shut up! I'll kill you!" Nathan's death glare.

"KUYA! PWEDE BANG PAKAWALAN NYO MUNA AKO NG SAGLIT LANG DITO! SUSUNTUKIN KO LANG ANG DALAWANG MOKONG NA ITO PARA TUMIGIL! HOY MGA KUMAG KAYO! GINAWA PA NINYO AKONG BAGAY NA PINAGPAPASAHAN! ANO AKONG WINNING TROPHY! NAKAKAINIS KAYO HA!" sigaw ko sa kanila.

"Pero totoo nga na sa kanya ka natutulog?!" hirit pa ng mokong na si Nathan. Ang kulit talaga! Pwede bang manahimik siya?! Pinapahiya ba niya ako sa mga nakakarinig!!!!

Isa pa si Tristan eh! Sarap pag umpugin!

"EH ANO NGAYON?! PERO ATLEAST WALA KAMING GINAGAWANG MILAGRO?! EH KAYO NUNG ANDREA MO HA! THREE YRS KAYONG MAGKASAMA! AT SINO PA NGA BA YUNG ISA? SI HONEY MO!! ! !!!" "Andrea? Asa pa yun" -_- Yung mukha niya parang masusuka na ewan eh. "And Honey? You mean my cousin?"

"Cousin your face! Kung sino man yun!"

"Pfffffffffffft!!!!" Nakita na lang namin na natatawa si Tristan. "Ewan ko sa i nyong dalawa. Ang gulo nyo."

"Jealous much?" Nathan smirked.

"Alam mo naman na may amnesia si Mika tapos sasabihin mo pa kung yung pinsan mo ang tinutukoy niya?" Tumingin naman sa akin si Tristan nang nakangiti. I wonder kung totoong ngiti yun.

"Honey Faye, that brat. Okay ba siya?"

"She's fine"

"Honey Faye?" tanong ko.

"Honey Faye talaga ang pangalan niya. I know na akala mo endearment namin yun but hell no! She's my cousin. At alam mo ba na parehong pareho ang naging reaksiyon mo nang tawagin ko siyang honey noon? No, mali pala. Nagselos ka lang pero iba ang reaksiyon mo. Yung una kasi umiyak ka na parang bata. Yung ngayon, nainis ka at nag walk out"

"KAPAL MO! HINDI AKO NAGSESELOS ANO!"

"O yeah?" dudang tanong niya

"OH YES!"

Napatingin naman ako sa pwesto ni Tristan. Tahimik lang siyang nakatingin sa amin. Tapos napayuko siya.

Ilang sandali lang ay dumating na naman yung master mind ng lahat kaya nag ibang ang atmosphere. Sinenyasan niya ang mga tauhan niya at saka..

O___O

"Stop it!!! Noooo! Stop!!!" patuloy lang sila sa pagbugbog kay Nathan at Tristan

"Ano bang kailangan mo para tumigil ka na?!"

"Gusto kong maghirap ang anak ni Steven kay Lucille.. At ikaw yun"

"Pwede bang itigil mo na ang kahibangan mong ito? Tama na.. Wala din naman kasin g mangyayari"

Patuloy lang sila sa pagbugbog kay Nathan at Tristan.

"Hindi kayo lumalaban ng patas!!!" sigaw ko

"May mangyayari.. Kasi sa ginagawa kong ito, nabibigyan ako ng kaligayahan. Maya man ako. Mayaman na mayaman.. at isa pa mapapanatag ang kalooban ko kapag napah i rapan kita. Gusto kitang masaktan para alam na alam mo ang pakiramdam ko nang hi ndi ako magawang mahalín ng mama mo!"

"Tss. So that's the reason why are you doing all of these?" lumabas na bibig ni Nathan ang dugo habang nagsasalita siya. Napaiyak na naman ako. Ang sakit kung t itignan ang mga lagay nila. "How about your wife? Your daughters???"

"Wala akong pakialam sa kanila! Wala silang silbi sa akin! Anak kong si Ira na r ebelde at ang anak kong si Andrea na sunud sunuran sa akin? hah! Pareho sila ng nanay niya! Wala silang kwenta! Hindi sila ang gusto ko kundi si Lucille!"

"Napakasama mo.. Pati mga anak at asawa mo ginaganyan mo! Ikaw ang mas walang kw enta!" sigaw ko sa kanya.

"Atat na atat na akong patayin ka eh. Pero uunahin ko muna ang mga lalaking maha l mo."

"Wag! Wag mo silang saktan! Ako na lang!"

"Mika.. hayaan mo na lang siya" Tristan. Kumayat na sa buong mukha niya ang dugo . Diyos ko.. Tulungan mo kami.. Nathan smiled at me. "Mika.. if this is the end .. I want you to know how much I love you. You are still the woman that I want to spend my life with.. I am not perfect, I know. But I know deep inside my heart that we are perfect for each other." Lalo na akong napaiyak.

"Okay.. lalagyan ko ng thrill ang storya bago matapos. Pumili ka ng isa sa kanila na papakawalan ko"

Ano? Papakawalan?

"Then choose kung sino ang dapat makalaya" Tinalian na ng mga tauhan ni Peter ang bibig nina Tristan at Nathan

"PIPILI KA BA O ANO?!!!!"

SINO?!

SINO ANG DAPAT KO PILIIN?!

Hindi na ito yung pipili ako ng mamahalin ko. Dahil buhay na ang nakasalalay dito. May mamamatay..

Hindi ko alam kung ano na ang gagawin..

Nagulat ako nang kalagin niya ang tali sa paa at kamay ko mula sa silya. "Lalapit ka sa isa sa kanila at kakalagin ang tali ng napili mo.. Ganoon lang kadali. M akakaalis na siya pero maiwan ka.."

"LAKAD!" umiiyak ako habang naglalakad sa gitna. Dahan dahan pa ako sa paglakad habang nagiisip kung sino sa dalawa. Wala pa din akong maisip. Walang napasok sa utak ko..Nasa gitna na nila ako.. Tumingin ako sa kanan at nakita ko si Tristan .. Tumingin ako sa kaliwa at nakita ko si Nathan.. Pareho silang nahihirapan.

NORMAL POV

Walang kamalay malay si Mika na unti unti nang itinataas ni Peter ang kanyang baril. Wala siyang balak pakawalan ang kahit na sino sa kanila. Sama sama silang m amamatay sa loob ng lumang bodega na ito..

Itinapat na niya kay Mika ang baril. Pero hindi niya alam na isa sa dalawang lal aki ay kanina pang tanggal ang pagkakatali sa kamay. Nang maiputok na niya ang b aril ay agad na sinangga ng binata ang kanyang katawan sa bala na dapat ay tat am a sa dalaga.

Nagulat na lang ang lahat sa tunog na nagmumula sa mga pulis at sa pagbukas ng p into ng bodega. "Itaas ang kamay! Walang gagalaw!"

Umaksyon na ang pulisya. Hindi alam ni Peter kung paano nadetect ng pulis ang ki naroroonan niya pero nangagalaiti siya sa galit sa mga nakikita na ang mga tauh a n niya ay nasa kamay na ng mga pulis. Ikinasa niyang muli ang baril. Gaganti s iy a. Papatayin nila silang lahat. Magpapatok pa sana siya nang may humawak na sa kanyang kamay at inagaw ang baril. "Tama na" sabi ni Alexis.

Sa hindi kalayuan ay nakita ni Peter ang kanyang dalawang anak na parehong umiiy ak. Hindi na lang siya tumingin sa mga ito.

MIKA'S POV

Hinarang niya ang bala na dapat ay tatama sa akin. Yakap yakap ko siya nang mahi gpit.. Natatakot akong bitawan siya.. Ayoko.. Ayokong bitawan siya! Napatingin a ko sa kanang braso ko. Puno ng dugo ang kamay ko. Hindi..

"Hindi ito pwede.. Hindi ito pwedeng mangyari.. Noooo!!" Sa pulang dugo, unti un ting nagpasukan sa utak ko ang mga ibat ibang larawan. Nanghina ako kaya hindi k o na nagawang hawakan ng mahigpit ang taong ito..

Bumagsak kaming dalawa sa sahig pero nakaibabaw pa din siya sa akin na puno ng d ugo. Wala itong tigil na lumalabas sa katawan niya kaya patuloy siyang nanghihi n a. Naipikit ko ang mga mata ko habang yakap siya ng mahigpit. Natatakot ako.. Ay oko siyang bitawan.

"Mika..." napaiyak ako ng todo sa boses niya.

Nagbalik na ang alaala ko..

Ang lahat ng alaala ko..

"DON'T DIE ON ME NATHAAAAAN!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!"

Isang napakalakas na sigaw ang nanggaling sa bibig ko.

"Moo. Dont die! Dont Die!!!!"

"Hey... you.. called me... Moo..... I really... can... die now" sabi niya. Nahihirapan pa siyang bigkasin ang bawat salita na sinabi niya. Napaiyak na lang ako. He's an idiot! Ikakasal pa kami diba? Diba diba?! But why?!

"I courted you so long for this?! Dont die on me! Ikakasal pa tayo. Niligawan kita ng sobrang tagal. Pinahirapan mo pa ako tapos iiwan mo ako? Wag ganun! Now sit and up! I will court you again! Kahit habang buhay kitang liligawan okay lang, but please.." Pumiyok na ako. "dont leave me"

Ngumiti naman siya habang nasa ibabaw ko.. "I'm sorry" dahan dahan niyang naipikit ang mga mata niya.. Pinakiramdaman ko ang paghinga niya..

Unti unti na itong nawala..

"Moo?" hindi makapaniwalang nasambit ko.. "Moo?" Hindi na siya sumasagot. Isa na lang ang naiisip ko sa mga oras na ito.. I want to die.. ==Book 2==

So yeah. As you ala kahit anong Kahit haluan ko ng pangit naman D

can see naman malapit na nga matapos. At horaay sa mga hindi naw mangyari. Ayoko na pahabain pa ang ICY kasi drama talaga to eh. ng kaunting chorva na pampatawa , as in pang drama lang talaga. A kung mahaba na puro drama ang mangyayari.. Kah it ako mabobored X

Comment nyo na lang yung sa tingin nyo mangyayari. Baka may makahula eh =) Wais kasi kayo diba? :) Ciao! Chapter 29 Dedicated to her ^0^

VOTE and COMMENT.. Yuhooo, Silent Reader ka ha? Patapos na ang story Silent pa d in? HAHAHA! Hello poooo! Gusto ko lang sabihin na mahal ko pa din kayo kasi pin a gtyagaan nyo ang story na ito. Ang story na nakaka bipolar ng tao *u* HAHAHA! ==Book 2==

Sa buhay natin may mga taong darating, may mga bago tayong makikilala, at may mg a taong magiging mahalaga sa atin. Yun bang hindi mo inaasahan na magiging mala k ing parte pala siya ng buhay mo?

Pero kalimitan sa atin ay madaming humihiling na sana ibigay na lang sa atin yun g taong gusto talaga natin.

Kaya naman masyado tayong nasasaktan kapag nawala ito, kasi pwedeng hindi naman pala siya talaga para sayo kasi ipinilit mo lang. Pwede din na nagsilbi lang ito ng pagsubok para sa mga susunod mo pang pagdadaan.

May mga taong dumarating..

At may mga tao din na nawawala..

Minsan mawawala na lang ang mga taong importante sa atin ng hindi mo inaasahan, na sa isang iglap lang o kaya sa isang sandali biglang magbabago ang buhay mo.

Pwedeng may magawa ka pa, o pwedeng wala..

Depende na lang din minsan sa tadhana..

~~~~

Bumaba ako ng sasakyan at dire diretsong maglakad habang hawak ang mga bulaklak na ito..

Hindi ako pwedeng magkamali sa puntod na pupuntahan ko..

Kung saan nakalibing ang taong importante sa akin..

Hindi ko inaasahan na sa isang iglap mawawala siya..

Hindi ko alam.. Kaya kung maibabalik ko lang sana ang mga panahon na iyon, ipapa ramdam ko sa kanya kung gaano siya kahalaga sa akin..

Kung gaano ko siya kamahal..

Inilagay ko na nang maayos ang bulaklak na ito sa puntod niya.

Naramdaman ko na lang ang kamay na humawak sa balikat ko.. Napangiti ako nang ma kita siya.

"Tristan..." Tumabi siya sa akin at hinawakan ang aking kamay. "Sobrang dami ng mangyari.." Nakatingin din siya sa puntod. "Sobrang dami.. pero isa lang naman a ng gusto ko mangyari, iyon ay ang magawa mong ngumiti katulad ng nakita ko say o kanina"

"Salamat ha? Salamat dahil kahit anong mangyari hindi mo ako iniwan. Salamat dahil pinaramdam mo sa akin kung gaano mo ako kamahal at sa walang sawang pag-aalaga at pag protekta sa akin."

Hinawakan niya ang mukha ko at saka ngumiti.

Niyakap ko naman siya.. "I am always and forever thankful that I have you. Thank you for being a GOOD FRIEND. At sana.. sana mahanap mo na ang babaeng para sayo . Yung magiging deserving sa pagmamahal mo. At kapag nangyari yun, wag kang mag alala kasi susupportahan kita"

Nang kumalas ako sa yakap niya ay ginulo niya ang buhok ko. "Tsk. Ikaw kasi ang gusto ko eh. Hindi ba talaga pwedeng tayo? haha!"

Sinuntok ko naman siya nang mahina sa tiyan at nagkunwari siyang nasaktan. "aaah !"

"Loko loko ka talaga! Tara na nga"

"Lola oh! Si Mika nananakit!"

"Tse! Wag ka magsumbong kay Lola baka bumangon yan dyan sige ka!" nauna na akong maglakad. Naramdaman ko naman ang mabilis niyang pagsunod sa akin.

Isang buwan na din ang nakalipas nang mamatay si lola. At isang buwan na din ang nagdaan pagkatapos kaming makidnap nina Tristan at Nathan..

Nang malaman kasi ni lola na nakidnap kami hindi niya alam ang gagawin, inatake siya sa puso na naging dahilan kung bakit siya namatay ngayon. Gustong gusto niya dati si Peter para kay mama at ayaw niya kay Papa. Pero nalaman na niya ang toong ugali ni Peter kaya naman pala sobrang higpit niya sa akin nang malaman na dumating na ng Pinas si Peter. Nasa kulungan ngayon ang ama nina Andrea at Ira, panghabang buhay na pagkakabilanggo ang hatol sa kanya.

Sana lang mas napahalagahan ko pa si lola bago siya mamatay.. Kala ko galit siya sakin kasi masyado siyang strict. Pero mahal na mahal pala niya ako. Sana lang naipadama ko sa kanya na mahalaga din siya sa akin..

Papasok na sana ako sa loob ng hospital nang huminto si Tristan.

"Oh? Bakit ka huminto?" tanong ko sa kanya. Nakangiti lang siya sa akin habang nakahawak yung dalawa niyang kamay sa bulsa. "Hindi na.. Baka maistorbo ko pa ka yo eh" At ang loko nakangiti pa ng nakakaloko !

"Sigurado ka?"

"Oo nga sabi eh. Oh punta na dun, baka hinihintay ka na din niya"

Nag-usap na din naman kami ng maayos bago ang lahat ng ito.. At malinaw na din sa kanya kung sino ang totoong itinitibok ng puso ko..

Tristan?

He was my perfect love...

Nag-wave na ako sa kanya at ganoon din siya sa akin. "Bye" sabi niya. Pakiramdam ko double meaning yung bye niya.

"Bye" ngumiti ako.. Tumalikod na siya at naglakad palayo sa akin.

Thank you Tristan..

Thank you..

Sumakay na ako ng elevator..

Hinawakan ko ang dibdib ko..

Makikita ko na naman siya..

Ting~

Bumukas na ang elevator at naglakad patungo sa kwarto niya..

Nang pinakamamahal ko..

Binuksan ko na ang pinto ng room niya..

Nathan?

He is my True love.. :)

Parang nasa mga telenovela lang o kaya Korean dramas, naririnig ko sa isip ko ang theme song namin na Ikaw lang ang aking mahal :)

I thank God every single day for not taking my prince away.

"Hi Natha---" O___O

I was shocked! bakit??

Kasi ang daming babaeng nurse na nakapaligid kay Nathan! What the hell! Ganito n
a lang ba talaga ang set up sa tuwing pupunta ako dito?!

"Excuse me?!?! Umalis kayo mga muchacha! Dadaan ang reyna!" sigaw ko sa kanila h
abang naka crossed arm.

Nagbigay daan naman sila sa akin. There, I saw Nathan with his death glare.

"ILANG BESES KO BA SASABIHIN SA INYO NA BAWAL KAYO DITO KUNG DI KAILANGAN?! GAAA
AAD! KAKAIMBYERNA KAYO!"

"bawal po sumigaw sa loob ng hospital ma'am"

"At bawal din ang malandi sa loob ng hospital na ito!" I grabbed Nathan's arm. "
He's mine so back off!" Sa una ayaw umalis pero sinamaan ko ng tingin silang la
h at.. Buti na lang umalis na. Kakainis!

"Moo!!!! I hate you!" >0<

Natatawa naman siya nang tignan ko siya. "I hate you! Hindi mo man lang sila pin
apaalis!" >0<

"Kanina ko pa sila pinapaalis, ayaw lang nila tumigil"

"Tsk. Siguro may nagustuhan ka sa kanila ano? Waaaah I hate you!!" Umubob ako sa
kama kung saan siya nakaupo. "Umalis lang ako saglit para dalawin si lola tapos
ganyan makikita ko?"

Nakakapagtampo.. Hindi man lang niya ginagamit yung nakakatakot niyang sigaw sa
mga nurse na yun. >0<

"I know you don't mean it when you say you hate me" Napatingin naman ako sa kany
a at nakita siyang nakangiti. Hinawakan niya ang buhok ko at sinuklay ito gamit
ng kamay niya. "I miss you so much.. I want to go out of this place"

"Pero bukas ka pa pwedeng--"

"Kaya ko na ngayon. Isang linggo na akong malakas pero bakit di ka maniwala?"

"Sinisiguro ko lang na okay ka na talaga. Yung bala, masakit ba?" Haaay. Naaawa ako sa kanya. Ang sakit nun! >0<

"Pang ilang beses mo na ba din natanong yan?" Natawa na naman siya. I'm so happy .. ang laki ng ipinagbago niya kahit na medyo maarte at suplado siya minsan pero mas lamang ang hindi na..

"Eh kasi.. kasi alam ko masakit yun!!!" >0<

"Moo.. come here"

"huh?"

"Lumapit ka na lang" sabi niya so lumapit ako sa kanya. "Come closer.. sit beside me" ginawa ko naman yung gusto niya.

Akala ko may sasabihin siya.. Yun pala yayakapin niya lang ako..

"That time, I thought I'll die" tinutukoy niya yung nangyari samin a month ago. "Pero di ko pala kaya.. Di ko kaya na mawala ka.. Natatakot akong mamatay, kasi alam kong wala ka sa pupuntahan ko. Pati pala kamatayan kaya kong labanan para sa ayo"Naiyak na lang ako kasi naalala ko yung time na akala ko mawawala na talaga siya sa akin.. Akala ko kung kailan bumalik na yung mga alaala ko saka naman isya mawawala. Ilang beses ko tinanong ang sarili ko kung paano ko malalaman kung sino ang talagang mahal ko sa kanilang dalawa ni Tristan. Isa lang pala ang kula ng, ang mga alaala ko. Totoong minahal ko si Tristan.. and I never regret it. k a tulad nga ng sinabi ko kanina, He was my perfect love but Nathan is my true love ..

"Mika.. stop courting me" Nagulat naman ako sa sinabi niya. Bakit?!

"Huh? Bakit?! Diba sabi ko naman sayo habang--" Hindi na niya ako pinatapos mags

alita.

"Let me do it" seryosong sabi niya..

"Pero tayo na naman diba? Why bother?"

"Eh bakit ikaw? Ikaw lang ba ang pwede? Wag mo sirain ang pride ng isang Jonathan Smith. Kaya ko din manligaw.." proud na sabi niya. Nag crossed arm pa. Pffft!

"Liligawan mo ako kahit tayo na?" nanlalaking matang sabi ko sa kanya. O___O

"Yeah. Sabi ko naman sayo hindi lang ikaw ang marunong I have my ways"

Napa nod na lang ako sa sinabi niya. Ow-kayy???

Kung yun talaga ang gusto nya eh?

Pero paano nga ba manligaw ang isang Jonathan Smith? ==Book 2== Orayt! Wag na ako susugudin ng mga Minath dyan! Buhay si Nathan! Ito namang mga ito.. HAHAHA! Pa suspense lang iyon! O.A lang daw si Mika kaya nya inakalang pat ay si Nathan HAHAHA. Vote and Comment. :) Chapter 30 Dedicated to Her ^0^

Wala akong masabi kundi Thank You! *u* ==Book 2== IRA'S POV

Kasama ko ang mga makukulit na Fifty's Yeoja!! Este ang Five idiots pala!

Sobrang kulit at sobrang ingay nila! Bakit ba naman na sa dinami dami ng makakas alubong ko kanina ay sila pa?! Sumama tuloy sila sa akin papunta dito sa bar ni Tristan! Nakakainis! OO. NAKAKAINIS PERO HINAYAAN KO NA LANG KASI KUNG HINDI DA HIL SA KAN ILA BAKA PATAY NA NGAYON SI TRISTAN, SI MIKA AT SI NATHAN!

Ang mga gaga nakikinig pala sa usapan namin dito sa bar noon about sa pagpunta sa mansyon ni Nathan! At kasama pa nila yung inglese pang pinsan ni Nathan! Ewan ko kung paano sila nagkakilala. Wala akong pakialam! Si Honey Faye sumunod samina kasi nandoon si Nathan sa mansyon pero buti nakatakas kami. Hindi naman akalain na ganon kadami pa ang nasa loob ng mansyon. Pero yung fifty's Yeoja? Este Five Idiots?? Nagtatago sa kung saan tapos sinundan yung sasakyan ni Dad nung umalis. Feeling ko kaya lang sila sumunod dahil ni Tristan eh ___-

Nagtakip ako ng tenga sa sobrang ingay! "Kyaaaah! Excited na ako! Magsisimula na ba?!" "Inip na nga din ako!" "Makikita ko na naman si Alvin!" "Makikita ko si Jap!" "At makikita ko na si Mr. Sungit!" *u*

Dumating naman yung trying hard mag tagalog. "Hey guys! I missed you all!!! Aaaaaw" nag group hug pa si Honey Faye dun sa five idiots. ___- Napailing na lang ako. "Hi Ira!" bati niya sa akin at akmang yayakapin ako nang iharang ko ang maganda kong palad sa kanya. "Okay! Hello. Wag mo na ako i-hug" nag pout naman siya. Mabait siya sa akin pero ewan ko ba kung bakit trip ko siyang asarin. Hindi naman sa galit ako sa kanya, ewan ko.. Ganito lang siguro talaga ako. Pero pagdating sa kapatid ko, naiinis siya. Siguro hindi pa din niya matanggap na naging fiance ng pinsan niya si Andrea.

Madami ng tao at mas marami pa ang tao ngayon dahil SABADO! At kapag SABADO tumutugtog ang Time Machine Band. Nagkaroon na din ng expansion ang bar kaya mas lumawak ito para sa dance slash concert floor. Nabuo na ulit ang group na Time Machine Band but unlike before na may manager chuchu pa sila. Hindi na sila nalabas sa mga radio or shows sa Television. Tamang past time lang din ang band nila dahil may kanya kanya na din silang work ngayon lalo na si Drew dahil mapapasakanya na yung company nila sa Singapore. Bumukas ang pinto at sabay na pumasok si Andrea at Drew.

"Ano ba?! AKO DAPAT NAUNA PAGPASOK!" Andrea. Okay, hindi talaga sila sabay kasi

mas nauna si Drew nang kaunti. -__"Hello? Pareho lang naman yun! Ang dami mong a
rte!" Drew "Whatever!" Andrea sabay roll eyes.

Ewan ko ba sa dalawang ito.. Lagi naman silang nag-aaway pero bakit lagi na lang
sila nagkakasabay? Iniisip ko tuloy kung may something sa kanila eh -__-

"Did you see Mika and Nathan?" Honey.

Umiling naman ang Fifty's Yeoja.

"Where are those guys? I want to see my Nate!"

"Alam mo, pasalamat ka mabait si Mika, kasi kung ako si Mika at tinatawag mo ng
ganyan ang boyfriend ko baka nasupalpal ko na ang mukha mo at napagbuhol ko yung
dila mo!" sabi ko kay Honey Faye. Tama naman diba?

"It's not like that.." sabay pout na naman. "Nasanay na kasi akow.." sabi niya n
a slang na slang.

Napatingin naman ako sa stage kasi umakyat na si Drew at nag hiyawan ang mga tao
. Time check. 11:15 pm na..

"What's with that guy?! Attractive ba siya?!" inis na tumabi sa akin si Andrea.

"Attractive siya Andrea" *u* Cindy "Yep!" sabay namang sang ayon ng apat.

"Ugh!" Andrea.

"Sinabi ko lang naman na magaling siyang mag drums ah?!" Nicole "At sinasabi ko
lang din naman na mas magaling ako sa kanya! Mas gwapo pa!" Arde

n "Oh eh mas gwapo ka naman pala at mas magaling ayon SAYO. Ano pa pinproblema mo dyan?!" "NAIINIS AKO GUSTO MO HAMUNIN KO NA NANG SUNTUKAN YUN?!" Turo dun sa nasa stage na nag du-drums. Nagsisimula na palang kumanta ang Time Machine band 0__0

"Eh bakit mo gagawin yun?! SIRAULO KA TALAGANG KUTONG LUPA KA!"

"Ang gulo mo din eh! NAGSESELOS NGA AKO!!!!" Arden. "Get a room guys!" sabi ko na lang sa kanila. Ilang sandali lang ay bati na ulit sila. Tsk. Kailangan lang palang sabihin na nagseselos para magbati hindi pa ka nina.

Natapos naman yung unang kanta ng Time Machine nang magsalita si Drew. "Hey guys! want to hear the owner's voice?" naghiyawan naman ang mga tao. Kakanta si Tristan?? Napatingin ako sa tabi ng stage.. Si Tristan na tumatangi.

"Dali na dude!" Drew

"Ayaw!" Tristan

Hinila ni Alexis si Tristan sa stage. Napakamot na lang siya ng ulo at saka hina wakan yung mic.

"Own composition nga pala kakantahin ni Tristan" Patawa tawang sabi ni Alexis. Napatingin naman ako sa direksyon ni Joanne. Ang pula niya!!! Masyadong kinikiling kay Alexis. -__-

"Hey. Baka mainlove ka na naman sa kanya" sabi ng katabi ko. "Hindi ano!! We're friends!" madiin kong sabi sa kanya yung huling salita

Tanggap ko na. Hindi ako kailan man mamahalin ni Tristan. Pero ang hindi ko inasahan ay yung may lalaki palang magaalaga sa akin ng ganito. Yung pagmamahal na matagal ko ng inaasam asam, o mas higit pa..

"At isa pa, may tao na akong gusto" ngumiti naman ako sa kanya at hinawakan ang kamay niya. Nagulat naman siya dun. Pareho na kaming nakangiti..

"Wohoooo! GET A ROOM!" ganti ni Nicole sakin. Natawa na lang ako at bumalik ng tingin sa stage kasi magsisimula na siyang kumanta..

FEELING by Jung Yong Hwa(Please watch the video on the right side. Or sa mga mobile readers, search nyo na lang sa youtube next time hehe. One of my favorites! LSS pa din ako hanggang ngayon. Si Tristan mismo yung kumanta. Kapag nakita nyo expression nya mafefeel nyo talaga :D)

A flower in the spring, fallen leave in the fall. That is the paradise. A teardrop in my face, beads of sweat in my face. That is the paradise. I am confused. I'm at a nonplus. I am in tears. And tear me down. I am confused. That continues. But I will enjoy those everyday. It's That It's Just just a feeling. It's just a feeling. is just a faint feeling. just a feeling. It's just a feeling. the feeling changes of mind.

I miss every every everything, and anything anything beside my mind. The sun I see only sits in dark space lighting up my world. A flower in the spring, fallen leave in the fall. That is the paradise. A teardrop in my face, beads of sweat in my face. That is the paradise. It's That It's Just just a feeling. It's just a feeling. is just a faint feeling. just a feeling. It's just a feeling. the feeling changes of mind.

I miss every every everything, and anything anything beside my mind. The sun I see only sits in dark space lighting up my world. You miss every every everything, and anything anything beside your mind. The sun you see only sits in dark space lighting up your world. I miss everything, anything beside my mind. A shooting star will light our worlds apart again. Certainly.

You miss every every everything, and anything anything beside your mind. The sun you see only sits in dark space lighting up your world. Waiting for a feeling to come, and close your eyes. That will shine your mind.

MIKA'S POV

Late na kami dumating ni Nathan kagabi. Tinapos ko pa kasi yung project ko. Sabi ko naman kay Moo na umuna na lang siya sa Bar ni Tristan at susunod na lang pero hinintay pa ako. >0<

At mas lalong hindi ako agad natapos kasi ang mokong ay nasa kwarto ko kagabi! Kinukulit ako sa mga ginagawa ko. >0<

Kahit na Saturday tinapos ko na, kasi alam kong may date kami ngayong linggo at hindi ko magagawa agad yung project dahil dito. Mahigpit pa naman yung mga professors ngayong second semester. Nag enrol na din si Nathan ngayong Second sem, 1st year College lang siya, ako naman third year pero Business Administration din yung kinukuha niya. Same course at same din ata noong sa akin na Major ang kung un in niya. Nakapag quit na siya sa career niya kaya focus na lang daw muna siya sa studies at sa akin. :">Tapos na kami kumain ni Nathan. Pero ewan ko ba kung bakit parang ang lalim ng iniisip niya. Nauuna nga ako sa kanya maglakad eh.

NATHAN'S POV Iniisip ko pa din yung sinabi ni Nicole sa akin. Effective ba talaga yun?

Flashback~

Nasa third floor kami ng J.S building ni Arden kasama si Nicole. Pinayagan ko naman na pumasok si Nicole dito kasi seryosong girlfriend naman siya ni Arden. Ewan ko kung nasaan si Tristan, lumabas eh..

"Nasaan si Mika?" Nicole.

"Nasa bahay nila. Hinatid ko na kanina"

"Dude, sigurado ka? Wala si Tristan diba?" Arden smirked.

Oh sht! I forgot about it!

I dialed Mika's number. Sht! What wrong with her? Ang tagal niyang sumagot! Hindi kaya?

"*Yawn* Why Moo?"

"Where are you?! Kasama mo si Tristan?!"

"*Yawn* Ano ba sinasabi mo dyan? Natutulog ako.. Pwede ba patulugin mo ako? Natutulog agad ako pagkahatid mo sa akin dito sa bahay. May problema ba?" inaantok na sabi niya.

Narinig ko naman na nagtatawanan sina Nicole at Arden. Sht! Pinag tripan pa ako.
-__-

"Ahh wala, sige matulog ka na ulit"

"Okay.."

"Ibaba mo na"

"Ikaw muna" sabi niya

"Ikaw na kasi"

"Don't be so hard headed, Mika"

"Okay.." Akala ko ibababa na niya. "Wala ka bang sasabihin?"

Ano namang sasabihin ko?

"Wala. Bakit?"

"Ah okay.. Bye" *Toot toot toot*

What with her? -_- Nilingon ko naman yung dalawang nagtatawanan at sinamaan sila ng tingin!

Kinuha ko yung vase na nasa tabi ko at ibinato kay Arden na nagtatawa.

"Woaaaaah!" Sinalo niya yung vase na may bulaklak. "Grabe Dude, niloloko ka lang, gusto mo na agad sirain itong mukha ko?" Tss

"Pasalamat ka hindi malakas pagbato ko sayo"

"Alam mo Nathan, ang weird mo din eh, Just be thankful na patay na patay sayo ang bestfriend ko pero sa ginagawa mo? Aalis ang girlfriend mo sayo. Iwan ka" sa binya habang umiiling

"What do you mean by that?" napakunot ako ng noo. Ano namang sinasabi ng babaeng ito? Palayasin ko kaya siya sa kinauupuan niya? Sofa ko yun eh!

"Hello? Two weeks na nakakalipas simula nung sinabi mo na liligawan mo bestfriend ko! Nasaan na? Anyareh? Excited pa naman din yun nung sinasabi sakin!"

"Bakit? Niligawan ko naman ah? Kahit nga kami na, nanliligaw pa din ako."

"Kung panliligaw ang tawag mo sa susunduin mo sa bahay, ihahatid sa bahay, gaganap, kakain sa labas, pwes sakin hindi. Anong klase yun? Wala man lang ka special special?"

I closed my fist. Naiinis na talaga ako sa babaeng ito.

"Oy oy! Yung kamay mo Nathan ha? Hindi maganda yan! Girlfriend ko to!" Hinila ni

Arden si Nicole sa tabi niya. "Love, ano ba sinasabi mo? Wag ka maingay, alam mo naman na mainitin ulo niyan!" mas lalo ako nainis kaya yung lagayan ng ballpe n naman ang ibinato ko sa kanya. Hindi niya yun agad nailagan kaya tumama sa ulo niya. "Araaaaay~ Aaaah"

"Sobrang bilis mo talaga mapikon. Buti natagalan ka ng bestfriend ko ano? Tsk. S abihin mo nga Nathan may experience ka na ba sa babae?"

Nanlaki ang mata ko. ANONG EXPERIENCE?!

"WHAT ARE YOU TALKING ABOUT?!"

"Easyyy!~ Hindi yung you know ang sinasabi ko! Ito naman defensive hahaha! Nanli gaw ka na ba?"

"....."

"...."

"Oh ano na?"

"..."

Tahimik lang kami ni Arden.

"Wag mo sabihing hindi mo pa nagagawang manligaw?!"

"Aish! Oo na! Oo na! Hindi ko pa nagagawang manligaw! Ito ang unang beses na man liligaw ako kaya ang alam ko naman tama yung ginagawa ko. Tuwing kasama ko siya pakiramdam ko ang special na ng araw kaya kahit walang ginagawa masaya. Okay?!! Aish!" "Seryoso Nathan sinabi mo yan? Pwedeng paulit? Papparinig ko lang kay Mika " I just gave her a death glare.

Hinagisan niya ako ng isang book. Sinalo ko naman agad. "What's this?"

"Book" sabi niya.

"Gusto mong sunugin ko ito?"

"Joke lang! Ito naman! katatapos ko lang basahin yan. Read it, baka may makuha kang tips about love" Binasa ko yung tittle PARA SA HOPELESS ROMANTIC by MARCELO S ANTOS III

WHO'S THAT TRASH?!

"YOU WANT ME TO READ THIS TRASH?! AND WHO THE FCK IS MARCELO SANTOS III?!"

"Basahin mo yung ABOUT THE AUTHOR sa likod niyan para malaman mo" sabi niya. Agad ko namang itinapon sa kanya pabalik.

"Bakit ako magbabasa niyan?! ANG BADUY!!!"

"Maganda kaya! Ang galing pati niya magsulat! Sikat kaya ang writer na yan" sabi niya habang nakangiti pa. "Ganito na lang, basahin mo na lang yung tips niya.. kahit wag yung buong kwento" finold niya yung isang page ng book. "Okay?"

Hindi ko na lang siya pinansin. "Tara na Arden? Dadating ngayon si mama sa bahay ."

"Okay. Ge tol. Alis na kami."

"Just leave"

"Bye sungit. haha! Goodluck sa ligaw thingy~" Gusto ko sana batuhin si Nicole kaso wala na akong gamit na pwedeng ibato sa kanya na malapit sa akin kaya nakaalis na sila. Tumayo ako para tignan yung book.. It gives me goosebumps. Hinawakan ko yun tapos itinapon sa sofa.. Pumunta ako ng kusina para uminom ng tubig.

Pagkatapos, binalikan ko yung book. "Aish! Babasahin ko na nga!"

End of flashback~

Sabi dun sa book ni Marcelo na yun na kung sino man yun..

1. Kailangan daw maging gwapo ako sa paningin niya, or atleast maging malinis ako sa katawan. Kailangan maging aware sa mga bagay na makakapagpa turn off sa kanya. ~Malinis naman ako sa katawan. Gwapo. Maybe? I never asked myself about that. -_-

"Nathan? Ano ba? Bakit parang di ka naman masaya sa date na ito?" >0< nagmumukmok na sabi niya

"Masaya ako." -_-

"Eh bakit ganyan ang itsura mo kung masaya ka?"

"Why? Is there something wrong to the way I look?" I asked her

"I mean, yung mukha mo, mukhang di ka naman masaya sa date natin eh" >0<

I held her hand. "Diba sabi mo dati humahaba na yung buhok ko? Hindi mo ba gusto?"

Yumakap naman siya sa braso ko. "Okay lang. Gwapo ka naman eh. Hihi!"

"Yung totoo" seryosong sabi ko sa kanya

"Hmm.. Mas bagay yung dati. Yung clean cut. Pero okay lang din naman kung ganyan kasi gwapo ka pa din" *u*

I immediately grabbed her hand and went straight to a salon inside the mall.

*** MIKA'S POV

Nakakatulog na ako sa sobrang tagal.. Ano ba yan?! Lahat ata ng magazine dito sa loob nabasa ko na pero hindi pa din tapos si Nathan. Nandoon pa siya sa part na hindi ko kita dito sa waiting area ng Salon.

Ano ba naman, daig ko pa naghihintay ng pasenyente na inooperahan sa hospital sa sobrang tagal. >0< Zzzzzz..

"Moo"

"Ano ba?"

"Moo.. wake up. Im done"

"Tsk"

"Mika Mendoza" nangilabot ako nang tinawag ako sa buong pangalan ko. Mendoza na man talaga ang apelyido ko, iniba lang ni lola dati at ginawang apelyido niya. Pero nasa birth certificate ko pa din ang Mendoza. Okay enough for that, balik t ayo sa tumatawag saakin. Unti unti kong iminulat ang mga mata ko.. May nakatingin saakin na lalaki na halos malapit na sa mukha ko.

"Lets go" seryosong sabi niya. Hindi na siya tumitingin sa akin nang mapatingin ako sa kanya.

O__O

Nathan? New look?

"Nagpa dye ka?" Black na ulit ang buhok niya tapos clean cut. OMG. ANG. GWAPO. N G. BOYFRIEND. KO.

"Y-yes"

"Lika nga humarap ka sakin." Nahiihiya naman siya kaya hindi niya ginawa.

"Ano ba? Tara na.."

"Ayiiiie! Ang gwapo mo lalo. Bagay sayo" Namula naman siya kaya naglakad na siya.

"Oy Moo, bakit ka nauuna maglakad. Patingin naman ng mukha mo!" Mas lalo pa niya ng binilisan ang lakad. Ang laki ng hakbang niya kaya naman patakbo na ako para maabutan siya. >0<

"Nathaaaaan!~

awwww!" Bumagsak ako sa sahog.

"Araaay~"

"Waaaaah! Look what you've done to my shirt!!! Honey, Paano na ito?!"

"Miss, alam mo bang regalo ko pa ang damit na yan sa girlfriend ko tapos dahil d i ka nag iingat natapunan ng juice ang damit niya?!"

"Sorry. Hindi ko sinasadya" Inayos ko yung damit ko.

"Loser ka kasi. Wala kang ka date at wala kang gwapong boyfriend na katulad ko k aya sinadya mong tapunan ako ng juice!"

"WHAT?! Excuse me?! Ako loser? Baka gusto mo ng round 2. And this time ibibuhos ko sayo talaga ang juice! Bakit naman ako maiinggit sayo dahil sa boyfriend mo?! Like duh!"

"Sikat na basketball player ang boyfriend ko! At kahit taga ibang school hinahabol siya. Kaya hindi na ako magtataka kung sinadya mo yun gawin sakin!" sabi niya a sakin. Tinignan ko naman ang boyfriend niya. Matangkad, gwapo din kahit papaano pero Ugh! Ang kapal pa din ng mukha niya para sabihin sakin yun!

"Pwede ba? Nag sorry na nga ako pero kung ano ano pa ang sinasabi mo dyan! Wag k

a ngang feeling miss? Kasi hindi ako naghahabol sa boyfriend mo kasi may boyfri
nd ako! Eh mas maganda pa nga ako sayo kung tutuusin eh, buti pinatulan ka ng b
o yfriend mo? Eh dibdib lang naman kaya mo ipagmalaki? Wow! Nahiya naman ako sa
sh orts mo? Shorts ba yan o underwear?!"

Itinulak niya ako ng kaunti. "Ang yabang mo ha!"

"Mas mayabang ka! Feeling pa! Pwede ba?! Wala akong panahon sayo!" lalampasan ko
sana sila nang hinawakan ako ng lalaki. Nakita ko naman na nag smirk yung babae
sakin.

"Bitawan mo nga ako!" hinigpitan pa nung lalaki ang hawak niya kaya nasaktan ako
. Buong persa ko naman na kinagat yung kamay niya para bitawan ako.

"Loko ka ah!---" akmang susuntukin ako sa sobrang inis kaya naman napaupo ako sa
sahig para takpan ang mukha ko.. Waaah! Nathan!

"Waaaah! Nathan!"

"Yes Moo?" O___O Napatingin naman ako sa kanya. Hawak ni Nathan yung kamay nung
lalaki. "I'm here.."

"Do you want to settle things outside?" hawak pa din ni Nathan ang kamay nung la
laki. "How's your arm Moo?" tanong niya sakín.

"O-okay lang" Tinignan naman niya yung braso ko.. Bakat pa yung kamay nung lalak
i. Mabilis kasi mamula yung balat ko. ___-

"Is that what you call okay?!" Nakita ko na diniinan niya yung hawak sa kamay nu
ng lalaki.

"Aaaahh"

"Honey!" >0<

"Nathan stop it. Okay lang ako. Hayaan mo na lang sila.."

Hinawakan ko ang kamay ni Nathan na nakahawak sa lalaki at saka ito dahan dahan na ibinaba..

"Tara na, hindi pinag aaksayahan ng panahon ang mga taong katulad nila" Niyakap ko ang braso ni Nathan at naglakad na kami paalis. Nang medyo malayo na kami... "Nathan, wait lang ha?"

Tumakbo ako dun sa pwesto nung mag boyfriend at saka sinapak yung babae.. "Gaganti muna ako sa mga sinabi mo sakin at para makaganti na din sa boyfriend mo!" Binigyan ko naman siya ng isang daan. "Oh ayan, pambili ulit ng juice mo" tapos n ag wave pa ako sa kanila. "Ciao!"

Nakangiti akong bumalik sa BOYFRIEND KO. Nakangiti din siya. "Akala ko ba hindi pinag aaksayahan ng panahon ang mga katulad nila?" Natatawang sabi niya.

"Hindi ko matiis eh. Lakas makatingin sayo, kaya yung babae na din ang sinapak ko" *u*

"Hahaha! Ikaw talaga. Tara na nga"

"At ang gwapo mo" *u*

Namula na naman siya. "Nakakahiya naman kasi sa girlfriend ko, masyadong maganda" This time ako naman yung namula. >///< Pareho na tuloy kaming parang sili sa kapulahan >0<

(Kahit hindi POV ni Nathan ilalagay ko na din yung mga nakasulat sa book na naba sa niya) 2. Kailangan maiparamdam sa kanya na masaya ka sa tuwing kasama mo siya. Lagi ra w dapat nakangiti. Nakakagwapo rin yun. Anyareh kay MOO? Parang sinapihan ng masamang espiritu? Laging nakangiti tapos la ging natawa kahit wala naman g nakakatawa ___- Gusto nyo ng example? Teka.. Heto o..

"Waaah Moo! Ang cute nung bata~" sabi ko habang tinuturo yung batang naglalakad kasama ng mommy niya. Para pa ngang lasing maglakad kasi natutumba ng kaunti. Hi hi~ *u*

"Ah oo nga. hahahah! Ang cute ano? Hahaha!" Tapos nakangiti siya. Yung ngiting pilit? Feeling ko nga ngalay na siya sa ngiti niya eh.. >0<

3. Kailangan magtipid sa sarili. Magastos ang manligaw. Kahit sinasabi ng babae na siya na ang sasagot ng mga bayaran, huwag na huwag hahayaang mangyari yun. Daga points yun.

"What do you want, Mika? I can buy anything you want" sabi niya "Ayos ka lang ba talaga Nathan?" nagtata kang tanong ko. "Oo naman. Ano bang gusto mo?" Inisip ko kung ano bang gusto ko? Hmm

Wala naman eh. Kasi halos lahat madali ng bilhin pero hindi kasi dapat ako tinat anong. Dapat may kusa siya >0<

"Ahh.. wala" sabi ko na lang. Dapat siya na lang mag isip kung ano gusto niyang ibigay sa kin -__"Sigurado ka ba?" nakakunot na ang noo niya. Tinitigan ko naman siya tapos bigla siyang ngumiti ng pilit. Yung steady smile? Ugh! Anong masamang espiritu ang na sa loob ngkatawan niya?! "Buong mall. Tsk" "You sure?" kinuha na niya yung cellphone niya at may kinontak. "It takes time to build a huge place like this. Tinatawagan ko na si Greg, sabihin mo na lang sa kanya ang design na gusto mo"

0__0

Inagaw ko naman yung cellphone niya. >0<

"Nagbibiro lang ako!" "Psh!" Umalis naman siya. Sinundan ko na lang kung saan siya pupunta. Sa isang boutique pala na puno ng stuff toys.

O__O

"ANG LAKI NAMAN NITO!" "Ayaw mo ba?" Mukhang nalungkot siya. "Papaltan ko na lang" sabi niya. "Ah teka.. hindi.. Gutso ko yan kaso di ko kayang buhatin kasi mas malaki pa sak in yung stuff toy eh. Ikaw na lang magbuhat okay lang?" "O-oo naman." tapos ayun, ngumiti na naman siya -__- Weird.

4. Be a Gentleman. Kung ano man ang buhat buhat niya, ikaw na ang magdala. Huwag hayaan na mahirapan ang babaeng nililigawan. Sa lahat ng opportunity na maaari kang maging thoughtful, at sweet, wag pakawalan. Wag mong palalampasin.

Bumili ako ng ibang damit. Pero tatlo pa lang naman yung nabibili ko. Nahihiya n a kasi ako kay Nathan. Dala niya yung malaking stuff toy na magiging kasing laki na niya kung may ilalaki pa -__-

"Akin na yan" Kinuha niya ang mga dala kong paper bags "Huh? Ang dami mo ng dala Moo! Pinagtitinginan na tayo ng mga tao ohh. Nagmumukh ang pinapahirapan kita" >0< Tootoo naman eh. Ang dami na natingin, lakas kasi mak a agaw pansin nung stuff toy >0< Tapos dala pa niya yung ibang paper bags.

"ANO TINITINGIN TINGIN NYO DYAN?!!!! WAG NYO AKONG TIGNAN!" Sigaw niya sa mga tao.

5. Iparamdam na importante siya sayo. Kung maaari, ihatid sunda siya sa bahay nila o kaya sa kanto malapit sa kanila. Mararamdaman ng babae na pinapahalagahan mo siya.

"Gusto mo ba pumasok muna?" Nasa tapat na kami ng mansyon. As in sa tapat kasi i pinasok yung sasakyan sa gate. Alam naman nila na si Nathan ang boyfriend ko.

"Hindi na. Nakakahiya na din naman sa mama mo."

"Weh? Ikaw nahihya? hahaha!" tinawanan ko siya kaya naman sumimangot siya. "Jo ke lang! Ito naman di mabiro, osya papasok na ako. Thank you sa araw na ito. See you tomorrow"

"I'll pick you up 15 minutes before 7. Okay?"

Bumaba na kami ng sasakyan tapos ipinadala ko na lang sa ilang guards yung gamit ko.

6. COMMUNICATION. Dapat maging constant ang komunikasyon nyo sa isat isa pero hindi yung tipo na lahat na lang ng oras ay dapat magkatext o magkausap kayo. Magpamiss ka din ng kaunti.

"I'll call you when I got home. Sa condo ako mag stay tonight." "Sige.. Magalarm ka bukas ha? Yung binili ko sayong alarm clock gamitin mo para madami kang alarm bukod sa cellphone mo. Hirap mo kasi gisingin" "Yeah.. I know. Ginagamit ko yun, and thanks for that"

7. Iparamdam mo sa kanya na ispesyal siyang babae sa lahat. 8. Huwag na huwag kang titingin sa ibang babae lalong lalo na kung magkasama kayo. Napakasakit sa feelings ng babaeng nililigawan mo yun.

NATHAN'S POV 9. Kapag natalo sa laban na ito, wag maging bitter. Huwag mo siyang pilitin kung ayaw niya. Tandaan mo nagtanong ka lang kung pwedeng manligaw pero kapag pinaya gan ka niya, hindi agad agad oo ang maaaring maisagot niya.

I smiled when I remember the 9th one. Sorry Marcelo but she's already mine now. >:)

Biglang nag ring yung phone ko. I checked who's calling.. Sigh. It's her best friend, I dont want to answer it but I need to ask her too about the last one.

"Hello?" [Nathan! Kamusta? Binasa mo ba?] Oh here she goes again, sht! sht! sht!

Lumayo ako ng kaunti kay Mika.. "Hey.." nahihiya akong itanong pero kailangan. S
ht talaga. [Oh?] "What's the last one?" [Anong last one?] Ang hina naman niya ma
kagets -_"Last one dun sa tips. Di ko na nabasa kasi dumating si Tristan" -__[Ah
yun pala. Teka hanapin ko.. naka save din yung tips sa laptop ko eh] "Make it f
ast.. I'm with Mika" tumingin pa ako sa pwesto ni Mika. Naghihintay l ang naman
siya sa akin. [Teka ito na nga oh.. Number ten..hmm.. Maging totoo sa sa sarili.
Mahirap kung pakitang tao lang ang ipapakita o ipaparamdam mo sa kanya, baka ma
halin ka lang niya dahil dun. Be honest. Be yourself.] sht! Walang saysay yung n
giti ng ngiti kung wala namang nakakatawa. Fck those tips of Marcelo who ever he
is! Sana nil agay na lang niya iyon sa unahan hindi sa last!

I ended the call without saying goodbye to Nicole.

"Sinong kausap mo kanina?" "Si mama. May tinanong lang sakin" "Ahh ganun ba? Oka
y sige.. so papasok na ako sa loob ha?"

MIKA'S POV Hinawakan niya ang kamay ko.. Iniharap niya ako sa kanya tapos saka s
iya ngumiti . Yung ngiting totoo hindi yung kaninang ipinapakita niya sa akin.

"Hanggang ngayon, hindi pa din ako makapaniwala na naging sa akin ka ulit.. Alam
ko may ugali ako minsan.." he cleared his throat... "Ahm I mean, siguro lagi.
O ewan.. basta isa lang naman ang sigurado ako, gusto kita.."

Naitaas ko ang kilay ko. Gusto lang?

"Gusto kitang makasama habang buhay" Naibaba ko yung kilay ko at napangiti ng to
do. "Mahal kita.. at hindi ko na patatagalin ito. Hindi ako nakapaghanda.. Hind
i na kasi ako makatiis na sabihin sayo."

"Anong--" nangilid agad ang luha sa mga mata ko..

Lumuhod siya sa akin... at kinuha sa bulsa niya ang isang maliit na box. Binuksa n niya ito kaya napaiyak na talaga ako..

"Mika Mendoza.. I want to spend the rest of my life with you. Gusto kong gumising sa umaga na ikaw ang unang makikita, tutulog kasama ka, at mabubuhay kasama ka .. Kung mabubuhay ako ng paulit ulit, ikaw at ikaw pa din ang pipiliin kong mahal dahil sayo lang ako naging ganito kasaya. I promise to be a good, uhh No. . A BETTER MAN for you. I am not perfect but what I'm sure is we are perfect for each other. I want you to be the mother of my future kids.. Just only you... Mika Mendoza, pumapayag ka ba na maging Mika Smith na? WILL YOU MARRY ME?"

At dahil sa sobrang kainipan ni Nathan. Walang handa, wala ang mga kaibigan ko na makaka witness ng pangyayaring ito.. Pero heto ako at umiiyak..

Sa harap ng madaming guards ng mansyon na nakatingin sa amin. Sa harap ng secretary ni mama at kahit si mama na nasa pinto. Nakangiti lang siyang nakatingin sa aming dalawa.

"Sagot na anak.." sabi ni mama habang nakangiti.

Pinunasan ko ang mga luha ko... "Ang tagal ko na kayang inaasam na maging Mrs. Smith!" Niyakap ko siya. "YES NATHAN!! YES!" Tumayo siya at inikot ako habang yakap niya.

"I love you" sabi ko. Hinalikan naman niya ako sa lips. "I love you more. Tandaan mo, kahit si kamatayan nilabanan ko para sayo. Ganyan kita kamahal" Nagpalakpakan naman ang mga bodyguards. Pati si mama..Ganito pala ang feeling.. ang feeling na magiging asawa mo na talaga ang lalaking gustong gusto mo simula pa noon.

: "> ==Book 2== INVITED KAYONG LAHAT SA WEDDING NINA MIKA AT NATHAN. DAPAT LAHAT MAY REGALO OKAY ? HAHAHA! SA buhay hindi lahat ng gusto mo mapupunta para sayo.. Pero meron din naman na sinuwerte katulad ni Nathan at Mika. Sila pa din hanggang huli kaso madami nga la ng pinagdaanan. May mga tao naman na kahit ipilit, hindi talaga.. tulad ni Trist

an, Ira, Andrea, Vince at Drew.. Si Vince na broken hearted kay Mafelle sa MCH a y napapunta na kay Ira. Sa isang hindi inaasahan na pangyayari diba? Si Drew na ang gusto ay si Mika pero mukhang may nangangamoy M.U sa kanila ni Andrea. :) At si TRISTAN na gusto din si Mika pero napapunta sa INYO. HAHAHA! *u* Ito lang ang kaya ng powers ko para magkaroon ng happy ending. KAHIT DI PA DIN E NDING KASI MAY KASALAN PA :D (Yung about sa book ni Marcelo, maganda po yun. Baka isipin nyo nilalait ko yung book. Fan Fiction lang ito kaya wag kayo magagalit sakin he he. Pero totoong mag andang yung book, galing kaya ni Marcelo Santos! *u*) Epilogue (Author: Crunchh) "Ano ba, Mika! Wag ka ngang magulo! Isa pa ha! Naka ilang ulit na ako ng eyeliner sayo! Kapag ako nainis iiwan kitang ganyan!" sigaw ni Nicole sakin habang pini pilit na i-steady yung ulo ko. Hindi ako mapakali!

"Kinakabahan ako! Paano na lang kung magkamali ako? Paano kung habang naglalakad ako bigla na lang ako matipalok, or worse madapa!" Bumuntong hininga siya.

"This is it, Mika. Ngayon ka pa ba magkakaganyan? Kaya mo yan.. Hello? Ikakasal ka na sa Nathan mo! After four years, nandito ka na! Kaya ang kailangan mong gawin ay maging steady para mailagay ko nang maayos ang eyeliner mo. Kapag ito talaga pumalpak, I swear iiwan kita. Bahala ka maging pangit sa kasal mo!" Hinawakan niya ang ulo ko at nilagyan ako ng eyeliner. Siya yung make up artist ko ngayon sa kasal ko. Yes.. Kasal!! Pagkatapos nang mahabang panahon, ikakasal na din ako sa taong mahal ko. Emegeeeed! Kinikilig na naman ako! >0<

Hinintay ko muna na maka graduate ako bago kami magpakasal. Incoming third year college naman si Nathan ngayong school year, at ikakasal na ako sa prinsipe ko!

May mga photographers at videographer ang kumukuha samin ngayon dito sa loob ng room sa hotel. 5th floor si Nathan at ako naman ay nandito sa 8th floor ng hotel, doon siya inaayusan at kinukuhanan ng pictures. Bigla akong napangiti.. Gusto ko na mapanuod ang itsura niya habang inaayusan siya. Kinakabahn din kaya siya k atulad ng nararamdaman ko ngayon?

Biglang tumunog ang cellphone ni Nicole. Buti na lang tapos na niya akong ayusan

.

"Hello, Love? Kamusta kayo dyan?" tumingin si Nix sakin nang sandali tapos napatawa. "Hayaan mo na, kinakabahan lang yan! Pagbigyan nyo na kasi kasal naman." Muli na naman siyang tumawa. "Hahaha! Okay, basta make sure na okay na ang lahat ha? Kapag may palapak dyan patay ka sakini!" Inend na niya yung call.

"Ano daw meron?" tanong ko kasi nakangiti lang si Nicole.

"Kakaiba kasi talaga yung mapapangasawa mo eh. Hahaha!"

*** Nathan's POV

Ano ba?! Ang sakit na sa mata ng flash ng camera hindi pa din ako tigilan!

"Nathan, ngumiti ka naman sa camera. Hindi maganda na nakasimangot eh." Si Arden matapos uminom sa isang maliit na bote ng mineral water. "Ang dami ko ng pictures hindi pa ba sapat yun?! Fck! Pag ako di nyo tinigilan p atay kayo sakin!" sabi ko sa lalaking kumuha na naman ng picture ko. Pinatay na niya yung flash ng camera pero sige pa din sila sa pagkuha. "Sir, kailangan po namin kumuha ng mga pictures nyo" "Fck! Nababanas ako sa mga mukha nyo eh. Pwede bang hayaan nyo na lang ako dito! " "Aminin mo na pare, kinakabahan ka lang. haha!"

"Ready ka na ba, Pare? After 10 minutes aalis ka na. Kailangan mauna ka sa venue " biglang dating ni Tristan. Bigla akong napatayo. Sht! Sht! Sht!

Ito na ba? Fck this feeling! Kinuha ko yung panyo sa bulsa at nagpunas ng pawis.

"Ano ba! Wala na bang ilalakas yung aircon?! Ang init!" sigaw ko sa kanila. "Dude, ito na ang pinakamalakas. Relax lang okay?" Arden "Wag kang mataranta. Sisiputin ka nun sa simbahan mamaya. Haha!" Tristan. "Relax ako, okay? Relax! Hindi ako natataranta kaya tumigil na kayo! Aish!" pumu nta ako sa harap ng salamin at tininingnan ang sarili ko. Napabuntong hininga ako. Ikakasal na ako.. Heto na.. "Where's Moo?" tingin ko sa kanila ni Tristan "Nasa 8th floor. Hindi yun tatakas, yun pa! Ang ipanalangin mo ay wag mabagok ang ulo niya. Baka magka amnesia at makalimutan ka na naman! Hahaha!" Arden "Tapos baka ako ulit ang mahalinyang. Sige ka" Pang aasar sakin ni Tristan.

"Gusto mong mamatay ng maaga Tristan?!" Kinuha ko yung camera ng isa sa photographer at itinapon iyon kay Tristan pero nakailag siya.

"Yung camera ko!" mangiyak ngiyak na sabi ng photographer.

"Hahaha! Seryoso dude? Napikon ka na naman! Chill lang, okay? Nagbibiro lang ako!" Tristan "Dude, yung camera sira na!" Arden. Tumingin naman ako ng masama sa dalawa pang photographer na kumukuha ng picture saakin. Sinamaan ko din ng tingin ang videographer. "Babayaran ko yun, wag kang mag-alala!" "Nakakahiya ang video mo pag nakita yun ng iba" Arden "Lanya! Edi wag nyo ipapakita! Bwisit naman ka si eh!" sabi ko "Oh, tara na.. Nasa baba na yung limousine" Tristan.

Biglang dumating yung coordinator ng event sa room. "Mr. Smith, the car is waiting" pormal na sabi niya. "Just make sure, Mika is okay" sabi ko sabay alis. Sumunod naman saakin yung dalawa. *** Mika's POV

Kinakabahan ako.. Waaaaah!! Heto na. Papunta na kami sa simbahan. Hindi ako mapakali!

"Andoon na ba si mama?" natatarantang tanong ko kay Nicole. Katabi ko siya sa lobby ng sasakyan. Hindi ko kasi kaya na mauna siya saakin. Feeling ko mahihimatay ako sa kaba! "Nandoon na.." "Si Tristan? Si Arden? Si Nathan?!" "Malamang nandoon na silang tatlo ano? Ang mahalaga ayusin mo ang sarili mo. Nasalita inyo ang spotlight ngayon. Taray, hindi ako makapaniwala na mauuna ka pa saakin ikasal!" Niya kap ko naman siya. "Aaaaaaw. Nicole naman eh. Wag mo ako paiyakin!" "Wag kang iiyak! Masisira na naman yung eyeliner! Pero I'm so happy for you.. su

per. Finally, you reached your dream" Kumalas naman ako ng yakap. "Dream talaga? Ganon?" "Syempre. Ano mo ba si Nathan? Isa ka sa mga pinalad, ikaw ba naman ang manligaw? Hanggang sa ikaw ang mamimili? Taray ha! Love your story! Happy ending!" Natawa a naman ako sa sinabi niya.

Biglang huminto ang sasakyan. Nasa tapat na kami ng simbahan. Heto naaa. Waaaaah! Naunang bumaba si Nicole sakín. Sumilip naman ako sa bintana ng sasakyan pero hindi ko makita kasi may hagdan pa pataas para sa mismong entrance ng church.

Pinagbuksan ako ng driver at inalalayan makataas. Aaw. Sayang wala si papa na maghahatid sakín sa altar. Solo tuloy ako ngayon.

Na meet ko na din pala ang papa ni Nathan. Si tito Kirby. Magkasama sila ni Tita Martha ngayon. Thank God okay na ulit ang relationship nila kasi nagkagalit sila nang malaman ni Tito Kirby ang mga nangyari noon.

"Nandito na ang bride" sabi ng isang lalaki sa coordinator ng event.

Nagsimula ng mag play ang music. Heto na naman. Kinakabahan na naman ako.. Nandito ang family ng mga kaibigan ko. Natutuwa din ako na kahit ganito ang nangyari, tanggap pa din ako ni Tita Celine. Mabait pa din siya sa akin katulad noong una. Buti na lang hindi siya nagalit. Naiintindihan naman daw kasi niya na nagkamnesia lang ako.

Biglang nawala ang music habang dahan dahan akong naglalakad. Pinalitan ito ng tugtog.

'Ikaw ang aking Mahal' na slow version.

«Itanong mo sa akin Kung sino'ng aking mahal Itanong mo sa akin Sagot ko'y di magtatagalâ «

Biglang nag flash sa isipan ko yung unang beses kong nakita si Nathan habang sinasagip yung aso na nabangga ng isang kotse. Doon ako unang nainlove sa kanya. B
i

gla tuloy akong napangiti habang naglalakad. Nawala ang kaba ko..

"Go Mika! Go! Go! Go!" sigaw ng Fifty's Yeoja. Teka? Apat lang sila? May kulang ata na isa?

â «Ikaw lang ang aking mahal Ang pag-ibig mo'y aking kailangan Pag-ibig na walang hangganan Ang aking tunay na nararamdamanâ «

Nakakatawa talaga ang mga yun. Yung isa pala ang kumakanta.. Si Kim.

Madami din akong pinagdaanan kay Nathan. Ilang beses ko na din naipahiya ang ilinang dahil lang sa kanya. Ilang beses din akong nag effort para mapansin a. Hindi ako nawawalan ng pag-asa. Kumbaga siya talaga yung totoong PANGARAP Ang magiging certified girlfriend ng isang Jonathan Smith tapos magiging asawa . Ang bongga diba?

sar niy ko. nya

â «Isa lang ang damdaminIkaw and aking mahal Maniwala ka sana Sa akin ay walang ibaâ « Hindi ako tumingin sa iba. Siya at siya lang ang gusto ko, until that accident happened. It changed my life, nawala ang alaala ko at nainlove ako sa kaibigan ko , Tristan. Napatingin ako sa left side kung saan nakita ko si Tristan na masayang nakangiti saakin. Finally, nagawa niyang mag move on. Matagal na din na panahon ang nakalipas kaya naibalik na din ang friendship naming dalawa. Pero hindi na kami clingy katulad ng dati. Takot ko na lang kay Nathan! Baka mapatay ako nun ng wala sa oras. Sobrang possessive! Pero kinikilig ako! >///
<

â «Ikaw lang ang aking mahal Ang pag-ibig mo'y aking kailangan Pag-ibig na walang hangganan Ang aking tunay na nararamdamanâ «

Madaming pagsubok ang dumating. At masasabi ko na ang pinakamahirap na pagsubok na naranasan ko ay ang sa sarili ko. Mahirap kalabanin ang sarili.. Mahirap din

hanapin ang sarili. Gulong gulo ako sa sarili ko kung ano ba talaga ang totoo ko ng nararamdaman. Napatingin ako kay Ate Maff at Kuya Zeke..

Nandito din sila at masayang nakatingin sa akin. Hawak pa ni Kuya Zeke ang anak nila. Ang gwapong bata, kamukha din ng ama. ^0^

Kinausap ako dati ni ate Maff. Sa kanya ko nalaman na mas mahirap magka-amnesia kaysa ang magkasakit sa puso. Kasi nang maoperahan daw siya, alam pa din niya sa sarili niya na mahal niya si Kuya Zeke. Kahit mapaltan pa ang puso niya, iisa pa din ang lalaking itinitibok nito.

Pero kapag nagka amnesia ka, mawawala ang alaala at pakiramdam kung gaano mo kamahal ang taong iyon. Natouch nga ako sa sinabi niya na mas gugustuhin pa daw niya ang mamatay kesa makalimutan niya si Kuya Zeke.

Ayoko nang makalimutan si Nathan.. Habang buhay ko siyang mamahalin ng walang pag aalinlangan. Nakatingin ako sa lalaking mahal ko.. Nakangiti siya sakina

â «Ang nais ko sana'y inyong malaman Sa hilaga o sa timog o kanluran At kahit sa'n pa man Ang laging isisigaw Ang nais ko sana'y inyong malaman Sa hilaga o sa timog o kanluran At kahit sa'n pa man Ang laging isisigaw.. Ikaw ang aking mahal...Ikaw ang aking mahal...Ikaw ang aking mahal...â «

Hinawakan ni Nathan ang kamay ko nang makarating ako sa altar. Nasa tabi niya si Arden na kanyang best man. Ang maid of honor ko naman ay si Nicole. Bittera kasina si Nathan kay Tristan. Baka daw itago o iwala yung singsing. Parang ewan talaga! Haha!

Pero okay naman sila talaga. Yun nga lang minsan sinusumpong si Nathan. Hilig tuloy siyang pagkatuwaan nina Arden.

Hindi ko na sasabihin pa sa inyo kung ano yung mga naunang nangyari sa simbahan. Alam na naman siguro ninyo ang process ng kasal diba? Doon na agad tayo sa givings of vows.. ^0^

Ibinigay na ni Arden yung singsing kay Nathan. Kinakabahan na kinuha nya yung singsing. First time ko makita si Nathan na ganito. Haha! ^0^

"Kinakabahan ka Moo?" Natatawa ako habang sinasabi ko yan. Kakaiba kasi yung mukha niya eh. Haha! "I want to end this now. Fck it.. I'm so damn nervous" sabi niya.

"Ehem.. ehem" Nagkunwaring umubo si Father. Eh kasi naman si Moo eh! Nasa simbahan tapos kaharap ng pari, nagmumura. >0< Napatawa si Arden at Nicole kasi sila yung malapit na nakarinig.

Nathan cleared his throat.

"I, Jonathan Smith, take you, Mika Mendoza to be my lawful wedded Wife, to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, to love and to cherish, till death do us part." sabi niya pagkatapos isinuot niya yung singsing a kamay ko.

"Mika, this ring symbolizes the unity of our two lives, joined together with this unbroken circle. Wherever we go, we will always return to one another. I promise that I will give my best to you and only to you. You know that you are my reason of living.. Kahit kamatayan nilabanan ko para sayo. I will never leave you. I vow to fight for your affection, fight for your love and fight for your heart. That is my promise of love to you"

Wala na akong pakialam kung masira ang sage niya. Akala ko titipirin na naman haba kaya nun! Sobrang natouch pa ako ang watercolor na lang yung make up sa

eyeliner ko. Sobrang naiyak na ako sa mes niya yung sasabihin niya pero ano to? Ang kasi damang dama ko. Nakakainis! Baka par mukha ko! Wag naman sana!

Ngumiti si Nathan sakin "Dont ruin our wedding, Moo" nakangiti siya. Ngumiti na lang din ako at kinuha yung singsing..

"I Mika Mendoza, take you Jonathan Smith to be my lawful wedded Husband, to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer,

in sickness and in health, to love, cherish, and to obey." Sabi ko habang naiiyak pa din na isinusuot yung singsing sa kanyang kamay.

"Nathan, this ring represents the unbroken circle of my love to you. Hindi lang ito ang ibinigay ko, I also gave my heart to you. We've been through a lot but I want to tell you that I will always be beside you no matter what. Hindi ko alam kung ano ang mga tamang salita pero gusto kong malaman mo at nilang lahat.. Na kahit anong mangyari, ikaw pa din ang mamahalin ko hanggang sa huling hininga ko . I can assure you that my heart will always be with you." "You may now kiss thee--" hindi pa man natatapos ng pari ang sinasabi niya ay aga d ng tinanggal ni Nathan ang belo ko. Hinalikan niya ako sa harap ng madaming ta o. Nagpalakpakan naman sila..

"Wohooo! Sa wakas kasal na din!" "Nakatali ka na dude, haha!" Nicole" "Honeymoon na!" Arden

Niyakap ako ni Moo. "Im so glad you really did choose me" yakap pa din niya ako . "Hanggang ngayon hindi ka pa din makapaniwala? Yes, I choose you.. I chose to be with you forever and ever"

Kumawala siya sa pagkakayakap at muli na naman akong hinalikan.

"Just get a room!" sigaw ni Arden

Nagulat ako ng bigla niya akong binuhat. "Ready for our honeymoon, Mrs. Smith?" Nathan said while smiling. Ang sarap pakinggan. Isa na akong Smith. :">

"Ikaw ang mag ready, Mr. Smith" biro ko sa kanya.

Nagalakad na siya palabas ng simbahan habang buhat ako. Nakayakap ako sa kanya.

"Nathan! May reception pa!!!" sigaw ni Nicole. "We'll gonna be busy, Nicole. Enjoy the foods." Nathan smirked.

Hindi lahat ng gusto natin makukuha natin. Pero kapag may tyaga ka, makukuha mo

din yun lalo pa at nakapanig sayo ang kapalaran. Malakas din ako kay Lord eh. :)

Hindi ko masasabing Happy Ending na talaga.. Kasi ayoko pa mag wakas. Habang buhay kasi ang pagmamahal namin sa isa't isa ni Nathan.

Sabi ko sa sarili ko, I'LL COURT NATHAN. I'LL COURT MY FUTURE HUSBAND! Pero heto na ako ngayon.. Buhat niya at isa nang dakilang Mrs. Smith :)

Close curtain na ba? Sosolohin ko muna ang NATHAN KO! HANGGANG SA MULI!!! *Wink
* -FIN== Author's Note: Sali kayo sa group namin sa facebook, just search: Crunchhh Wattpad Stories Follow me on twitter: @Crunchhy Crunchh~

